

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට මාවික පිළිතුරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1983 [දහහතරවන වෙන් කළ දිනය]:

(ශී 113-116 (ප්‍රවාහය); 117 (ගමනාගමන මණ්ඩල); 118 (පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහය); 151 (සෞඛ්‍ය); 152 (කොළඹ රෝහල් හා පවුල් සෞඛ්‍ය); 178 (පොල් කර්මාන්ත) කාරක සභාවෙහි දී සලකා බලන ලදී

ජාතික මිල කොමිෂන් සභා පනත: නියෝග ආනයන හා අපනයන පාලන පනත: නියෝග මාර්ගික වාර්තා:

පොහොර නිපදවීමේ නීතිගත සංස්ථාව

ශ්‍රී ලංකා ආයුර්වේද ඖෂධ සංස්ථාව

ආයුර්වේද වෛද්‍ය සභාව

කල් තැබීමේ යෝජනාව

புதிதான காலத்தின்படி

(மேலாங்கா)

மேலாங்கா புதிதான

(புதிதான காலத்தின்படி)

புதிதான காலத்தின்படி

புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி
புதிதான காலத்தின்படி	புதிதான காலத்தின்படி

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1983 [ஒதுக்கப்பட்ட பதின்நான்காம் நாள்]:

குழுவில் ஆராயப்பட்டது [தலைப்புக்கள் 113-116 (போக்கு வரத்து); தலைப்பு 117 (போக்குவரத்துச் சபைகள்); தலைப்பு 118 (தனியார் ஒயினிபஸ் போக்குவரத்து); தலைப்பு 151 (சுகாதாரம்); தலைப்பு 152 (கொழும்பு ஆசுப்பந்திரி, குடும்ப சுகாதாரம்); தலைப்பு 178 (தெங்குத் தொழில்)]

தேசிய விலைகள் ஆணைக்குழுச் சட்டம்: ஒழுங்குவிதிகள்

ஏற்றுமதி இறக்குமதி (கட்டுப்பாட்டுச்) சட்டம்: ஒழுங்குவிதிகள்

வருடாந்த அறிக்கைகள்:

அரசாங்க உற்பத்திக் கட்டுத்தாபனம்
ஆயுர்வேத மருந்துக் கட்டுத்தாபனம்
ஆயுர்வேத மருந்துவ சபை

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை

Volume 23
No. 7

Wednesday
30th March 1983

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1983 [Fourteenth Allotted Day]:

Considered in Committee (Heads 113-116 (Transport); Head 117 (Transport Boards); Head 118 (Private Omnibus Transport); Head 151 (Health); Head 152 (Colombo Hospitals and Family Health); Head 178 (Coconut Industry))

NATIONAL PRICES COMMISSION LAW: REGULATIONS

2-A 69754-2,975 (83/03)

IMPORT AND EXPORT (CONTROL) ACT:
REGULATIONS:

ANNUAL REPORTS:

State Fertilizer Manufacturing Corporation
Ayurvedic Drugs Corporation
Ayurvedic Medical Council

ADJOURNMENT MOTION

පාර්ලිමේන්තුව

பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

1983 මාර්තු 30 වන බදද

புதன்கிழமை, 30 மார்ச் 1983

Wednesday, 30th March 1983

ප්‍ර. ආ. 10 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. කථනායකතුමා [අල් හාජ් එම්. අබ්දුල් රානසිරි මහතා] මූලාසනයරූපී විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் [அல் ஹாஜ் எம். அப்துல் பாகிர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 10 a.m. MR. SPEAKER (AL HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR) in the Chair.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்
ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

එම්. ජී. රත්නසිරි මහතා : නැවත සේවයෙහි පිහිටුවීමේ

திரு. எச். ஜி. ரத்னசிரி : மீண்டும் வேலைக்கமர்த்தல்

MR. H. G. RATNASIRI : REINSTATEMENT

144/83

1. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා (ගාල්ල)

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க—காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

උසස් අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ආමන්තූමා සහ අමතනගමන මණ්ඩල පිළිබඳ ආමන්තූමා සහ පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහනය පිළිබඳ ආමන්තූමාගෙන් ආසන්න ප්‍රශ්නය : (අ) ගාල්ලේ රිමෝන් ඩී කන්දේ හේවිටුකරුව සීටී පී. ජී. ගුණතිස්ස මහතා 1982 ජූලි 27 වැනිදා විශ්‍රාම ගිය නමුත් තවමත් ඔහුට විශ්‍රාම වැටුප් හෝ පාරිභෝජික දීමනාවක් හෝ අන්කිසි දීමනාවක් තවමත් ලැබී නැති බව එතුමා දන්නේද? (ආ) රත්නසිරි මහතා නැවත සේවයේ පිහිටුවා නැති බව එතුමා දන්නේද? (ඇ) ඔහු නැවත සේවයේ පිහිටුවා නැත්තේ මන්ද?

உயர் கல்விப் பிரதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) வெளி வெற்றிகேவத்தை போத்தலை என்ற முகவரியுடையவரும் கொழும்பு வளாகத்தைச் சேர்ந்தவருமான முன்னாள் ஆய்வு கூடக் கவனிப்பாளர் திரு. எச். இரத்தினசிரி செய்த முறைப் பாடுமிது 1982 செப்டெம்பர் 25 இல் விசாரணை ஒன்று நடந்தது என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இதுவரை திரு. இரத்தினசிரியை மீண்டும் வேலைக்கு எடுக்கவில்லை என்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) ஏன் இவரை எடுக்கவில்லை?

asked the Deputy Minister of Higher Education : (a) Is he aware that an inquiry was held on 25th September, 1982 into the complaint that had been made by Mr. H. G. Ratnasiri, former Laboratory Attendant, Colombo Campus, of Weliwitiyagewatte, Poddala? (b) Is he aware that Mr. Ratnasiri has not yet been reinstated? (c) Why is he not reinstated?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා (පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ක්‍රීඩා ආමන්තූමා සහ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)

(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா—பாராளுமன்ற அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும்)

(Mr. M. Vincent Perera—Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

I answer on behalf of the Deputy Minister of Higher Education. (a) No. (b) No. I am aware that Mr. Ratnasiri has been reinstated from 04.01.1983. (c) Does not arise.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I would like to thank the Deputy Minister for reinstating Mr. Ratnasiri.

පී. ජී. ගුණතිස්ස මහතා : විශ්‍රාම ප්‍රතිලාභ

திரு. பி. ஜி. குணதிஸ்ஸ : ஓய்வு நன்மைகள்

MR. P. G. GUNATISSA : RETIREMENT BENEFIT

145/83

2. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

ප්‍රවාහන කටයුතු පිළිබඳ ආමන්තූමා සහ ගමනාගමන මණ්ඩල පිළිබඳ ආමන්තූමා සහ පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහනය පිළිබඳ ආමන්තූමාගෙන් ආසන්න ප්‍රශ්නය : (අ) ගාල්ලේ රිමෝන් ඩී කන්දේ හේවිටුකරුව සීටී පී. ජී. ගුණතිස්ස මහතා 1982 ජූලි 27 වැනිදා විශ්‍රාම ගිය නමුත් තවමත් ඔහුට විශ්‍රාම වැටුප් හෝ පාරිභෝජික දීමනාවක් හෝ අන්කිසි දීමනාවක් තවමත් ලැබී නැති බව එතුමා දන්නේද? (ආ) විශ්‍රාම ඔහුට සියලු දීමනා ගෙවන්නේද? (ඇ) තොඵසේ නම්, ඒ මන්ද?

போக்குவரத்து அமைச்சரும் போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும், தனியார் ஓம்னிபஸ் போக்குவரத்து அமைச்சரும் ஆனவரைக் கேட்ட வினா : (அ) இறிச்சமன்ட் ஹில், காலி, என்ற முகவரியினராகிய திரு. பி. ஜி. குணதிஸ்ஸ என்ற வாயிற் காவலன் 1982 ஜூலை 27 இல் ஓய்வுபெற்றார் என்பதையும் இருந்தும் இதுவரை இவர் ஓய்வுபெறாமோ பணிக் கொடையோ வேறெந்தக் கொடுப்பனவோ பெறவில்லை என்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவருக்குரிய வருமுகியின்க்கும் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா? (இ) இல்லையேல் ஏன்?

asked the Minister of Transport and Minister for Transport Boards and Minister for Private Omnibus Transport : (a) Is he aware that Mr. P. G. Gunatissa, Gateman, Richmond Hill Galle, retired on 27th July 1982 but has not yet received pension or gratuity or any other dues? (b) Will he be paid all dues at once? (c) If not, why?

එළි. කුලරත්න මහතා, (ප්‍රවාහන නියෝජ්‍ය ඇමති තුමා)

(திரு. எச். குலரத்ன—போக்குவரத்துப் பிரதி அமைச்சர்) (Mr. H. Kularatne—Deputy Minister of Transport)

(a) Yes. (b) An application for payment of pension to Mr. Gunatissa had been sent to the Director of Pensions on 22.02.83 and action will be taken to make this payment once the approval of the Director of Pensions is received for the payment of pensions. (c) Does not arise.

ඒ. එල්. හල්බර්ට් මහතා: වැරදි ලෙස මුදල් අයකර ඇතිම

(திரு. ஜி. எல். ஹல்பர்ட்: பிழையான கழிப்பு)

MR. G. L. HULBERT: INCORRECT DEDUCTIONS

157/83

3. ආවර්ජ්‍ය බලිලිවි. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

ප්‍රවාහන කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ ගමනාගමන මණ්ඩල පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහනය පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) 241/82 (2) දරණ ප්‍රශ්නයට දුන් පිළිතුරට අදාළව වෙනත් විශාමත යෙකුගෙන් අයකරගන්නාවූ තිබූ රු. 1,200 ක මුදලක් වැරදි ලෙස තමාගෙන් අයකරගෙන ඇති බව ගාල්ලේ අනගාරික ධර්මපාල මාවතේ අංක 41 දරණ ස්ථානයේ පදිංචි ඒ. එල්. හල්බර්ට් මහතා දන්වා සිටින බව එතුමා දන්නේද? (ආ) මේ ගැන සොයාබලා, එතුමා වරද තීර රදි කරන්නේද? (ඇ) නොඑසේ නම් ඒ මන්ද?

போக்குவரத்து அமைச்சரும் போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும் தனியார் பஸ் போக்குவரத்து அமைச்சருமான வரைக் கேட்ட வினா: (அ) வினா இல. 241/82 (2) க்கு தரப் பட்ட விடையின்படி காலி, அநகாரிக தர்மபால மாவத்தை 41 ஆம் இலக்கத்தில் வசிக்கும் ஜி. எல். ஹல்பேர்ட் என்பவர் வேறோர் ஒய்வுதியக்காரரிடமிருந்து கழிக்கப்பட வேண்டியதைத் தன்னிடமிருந்து பிழையாக ரூபா 1200/- கழிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறியிருப்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இதனை விசாரித்து உரிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்யாரா? (இ) இல்லையெல் ஏன்?

asked the Minister of Transport and Minister for Transport Boards and Minister for Private Omnibus Transport: (a) With reference to the Answer to Question 241/82 (2), is he aware that Mr. G. L. Hulbert of 41, Anagarika Dharmapala Mawatha, Galle, states that a sum of Rs. 1,200 as been incorrectly deducted from him, which, he says, should have been deducted from another pensioner? (b) Will he investigate and make due adjustments? (c) If not, why?

එළි. කුලරත්න මහතා

(திரு. எச். குலரத்ன)

(Mr. H. Kularatne)

(a) Yes. (b) Yes. As the amount thus recovered had been remitted to the Credit Council, action is being taken with the Credit Council to refund him that amount. (c) Does not arise.

ඒ. බේබිනෝනා මහත්මිය: අර්ථසාධක මුදල්

(திருமதி பேபி நோனா: ஊழியர் சேமலாபநிதி)

MRS. BABYNONA: E P F CONTRIBUTIONS

79/83

4. එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා (නල්ලූර්) (සරත් මුත්තෙට්ටවෙගම මහතා—කලවාන—වෙනුවට)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—நல்லூர்—திரு. சரத் முத் தெட்டுவெகம்—கலவான—சார்பாக)

(Mr. M. Sivasithamparam—Nallur on behalf of Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

කමකරු ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) සාමාජික අංක 14/ටී/2455 හිමි ඒ. බේබිනෝනා නමැත්තියක් සේවක අර්ථ සාධක අරමුදලට දායක වුවද? (ආ) අවුරුදු 12 ක කාලයක් කිරිඇල්ලේ, ගලතුරේ වතුයායේ සේවය කරමින් එම කාලය මුළුල්ලේම සේවක අර්ථ සාධක අරමුදලට අඩවස්ව දායක මුදල් ගෙවමින් සිට වයස හේතුකොට ගෙන අයගේ සේවය නතර කරනු ලැබීමෙන් පසුව අයගේ සම්පූර්ණ සේවක අර්ථසාධක අරමුදල් ප්‍රතිලාභය රු. 158/24 ක් බවට සහතිකයක් ඇයට ලැබුණු බව එතුමා දන්නේද? (ඇ) බේබිනෝනා මහත්මියට හිමිවිය යුතු නියම මුදල කොපමණදැයි දැන ගැනීම පිණිස පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට එතුමා කටයුතු කරන්නේද? (ඈ) මුළු මුදලම ඇයට ගෙවන ලෙසට එතුමා කටයුතු සලසන්නේද? (ඉ) එසේ නම්, කවදාද? (ඊ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

தொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) 14/டி/2455 என்ற உறுப்புரிமை இலக்கத்தில் ஊழியர் சேமலாப நிதிக்கு பி. பேபி நோனா என்றொரு பெண் பணம் செலுத்தி வந்தாரா? (ஆ) கிரியல்லையிலுள்ள கனத்துறைத் தொட்டங்களில் 12 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய காலத்தில் ஊ. சே. லா. நிதிக்குக் கிராமமாக இவரது கூலியிலிருந்து பணம் கழிக்கப்பட்டுவந்து பின்னர் வயது காரணமாக இவர் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டதும் அவரது ஊ. சே. லா. நிதி தொகை மொத்தம் ரூபா 158/24 என்று இவருக்குச் சான்றிதழ் ஒன்று கிடைத்துள்ளது என்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) திருமதி பேபி நோனாவுக்குக் கொடுபடவேண்டிய உண்மையான தொகை பற்றி விசாரணை ஒன்று நிகழ்த்தச் செய்வாரா? (ஈ) முழுத் தொகையும் இவருக்குக் கொடுபடுவதைக் கவனித்துக் கொள்வாரா? (உ) அவ்வாறாயின் எப்போது? (ஊ) இல்லையெல் ஏன்?

asked the Minister of Labour: (a) Was there a contributor to the E.P.F. by the name of P. Babynona whose membership number was 14/T/2455? (b) Is he aware that on being discontinued due to age, after serving a period of 12 years in Galatura Group, Kiriella, during which period regular deductions to the E.P.F. were made, she has received a certifiacate to the effect that the E.P.F. benefits total is Rs. 158.24? (c) Will he cause an inquiry to be made as to the actual amount due to Mrs. Babynona? (d) Will he see that the full amount is paid to her? (e) If so, when? (f) If not, why?

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා (කම්කරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா—தொழில் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. M. Joseph Michael Perera—Deputy Minister of Labour)

(අ) ඔව්. (ආ) මෙම වත්තේ වාර්තා ඇත්තේ 1977 ඔක්තෝබර් මාසයට පසු කාලය සඳහා පමණක් බැවින්, ඈය මෙම වතුයායෙහි අවුරුදු 12 ක කාලයක් සේවය කළ බවත්, සේවක අර්ථ සාධක අරමුදලට අවශ්‍යවන දායක මුදල් අඩු කරගත ඇති බවත් පැවසීමට නොහැකි කෙසේ වෙතත් මැයට රු. 158.24 ක් පමණක් ගෙවා ඇති බව දැනිමි. (ඇ) දැනටමත් කර ඇති පරීක්ෂණ අනුව වාර්තා ඇති කාලසීමාව සඳහා සේ. අ. අ. ප්‍රතිලාභ වශයෙන් බේබිනෝනා මහන්සියට රු. 1579.45 ක් හිමි බව අනාවරණය වී ඇත. (ඈ) සේ. අ. අ. ප්‍රතිලාභ වශයෙන් හිමි ඉතිරි මුදල සඳහා බේබිනෝනා මහන්සියට හාරදිම පිණිස 83, 03, 11 වැනි දින රු. 1,421.19 ක් සඳහා වූ අංක කේ 578354 දරන චෙක් පත ගලකුරේ වතු අධිකාරී බෙත යටා ඇත. (ඉ) ඉහත (ඇ) අනුව පැන නොනගී. (ඊ) පැන නොනගී.

විසර්ජන පතත් කෙටුම්පත, 1983

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1983
APPROPRIATION BILL 1983

කාරක සභාවේදී තවදුරටත් සලකා බලන ලදී—[ප්‍රතිපත්ති මාර්තු 29]

[කථානායකතුමා මූලාශ්‍රයෙන් කළ විෂය]

குழுவில் மேலும் ஆராயப்பெற்றது. [தேர்ச்சி :29 மார்ச்]

[சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.]

Considered further in Committee.—(Progress : 29th March)

(MR. SPEAKER in the Chair.)

113 වන ශීර්ෂය—ප්‍රවාහන අමාත්‍යවරයා

1 වන වැඩ සටහන : සාමාන්‍ය පරිපාලනය සහ කාර්ය මණ්ඩල සේවා පුනරාවර්තන වියදම, රු. 18,92,000

தலைப்பு 113.—போக்குவரத்து அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவியினர் சேவைகளும்—மீண்டும் செலவு, ரூபா 18.92,000

HEAD 113.—MINISTER OF TRANSPORT

Programme 1.—General Administration and Staff Service—Recurrent Expenditure, Rs. 1,892,000

සභාපතිතුමා,

(தலைவர்)
(The Chairman)

We will be discussing Heads 113 to 118. The time allocated is from now till 4 p.m.

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා (නල්ලූර්)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—நல்லூர்)
(Mr. M. Sivasithamparam—Nallur)

I move,

“That the Programme be reduced by Rs. 10.”

Mr Speaker, I think this is one of the Ministries which has a number of subjects to be discussed. Some subjects of some importance also have to be discussed in the course of the morning and afternoon.

At the outset, Mr. Chairman, I wish to compliment the Hon. Minister and the Railway for having started the Inter-City Express trains to Kandy, Galle and Jaffna. I had the pleasure of travelling in the Inter-City Express to Jaffna. It is a very clean train, and I hope it will remain clean in the future too. At the moment it is certainly a very clean train. It is a very fast train and gets to Jaffna on schedule in about six hours. I am told that the Kandy train is also an equally clean and efficient train which runs to time.

While complimenting the Hon. Minister on his having started the Inter-City Expresses, may I make one suggestion about the Kandy train ? At the moment it does not stop at the university halt at Peradeniya. A large number of university students, lecturers and professors travel by that train, particularly during week-ends. Instead of stopping at Peradeniya, I am wondering whether it cannot stop at the university halt, which would be a much more convenient stop than the present stop at Peradeniya.

As far as the Jaffna train is concerned, may I suggest to the Hon. Minister that he considers starting the train at 2 p.m. in the afternoon from Colombo. I am making this suggestion for this reason. Originally, the Yal Devi started from Fort at 5.45 a.m. and arrived in Jaffna at 2.30 in the afternoon. Now the Inter-City Express starts at 5.45 a.m. and gets to Jaffna by about 12.15 p.m. The Yal Devi starts half an hour or so later than that and does not get to Jaffna till 4 or 4.30 p.m. in the evening. Many people travel by that train if they want to attend a funeral or some urgent business in Jaffna. Even people who travel to Veyangoda and Polgahawela and officers from Colombo take this train. Now, Sir, they are unable to get to these places in time when they travel by that train which starts round about 6.30 or 7 a.m. in order to give place to the Inter-City Express.

On the other side too, a number of people used to travel by the Yal Devi up to Vavuniya. The Hon. Minister knows the difficulties of the people in houses and offices in these various districts. On the Coast Line people travel from Galle to Colombo. On the other side they travel right up to Vavuniya by the morning train. So if you start the Inter-City Express at 2 o' clock in the evening it would get to Jaffna by 8 o' clock, which is quite a convenient time. People who come by the night-mail can do their work in the morning and conveniently catch the Inter-City Express to get to Jaffna by 8 o' clock. So I make the suggestion for the consideration of the Hon. Minister that the

[එම්. සිට්ටිනම්පුරම් මහතා]

Inter-City Express to Jaffna should start at 2 p.m. in the evening from Colombo and that it should start at 2 p.m. from Jaffna, which is a convenient time. I am sure the Hon. Minister will consider this change of time, which will be an additional benefit, if I may say so, to the commuters on that line.

I also want to pay a tribute to the staff that we meet at the Fort Station, the station masters, the assistant station masters, the booking clerks, those who work in the booking office for berths, the young men who are there to announce the times of trains and so on. I found them always very courteous, very obliging and ready to help the passengers who come to the Fort Station. I want to pay a tribute to the staff of the Fort Station, particularly, for the very courteous service that they are giving not only to the Members of Parliament but also to the other commuters who come there.

Sir, having paid those two compliments may I draw the attention of the Hon. Minister to the deplorable state of the ordinary compartments on the Jaffna line. For instance, take the night-mail train. The lavatories and the bathrooms in the second and the third-class compartments have no water; they are never washed. That is the state of the second and third-class compartments. Even where sleeping-berths are concerned, I think I would ask the Hon. Minister to step into any one of the first-class berths on the Jaffna night trains. The hon. Member for Kayts (Mr. K. P. Ratnam) and I used to share a berth compartment. I always used to tell him, "I will go up; you can sleep down," and the hon. Member for Kayts used to think that I was a very generous and nice person who was giving the lower berth to him, until he realized why I was doing it. You can never sleep in the lower berth. You are tossed up and down from the time the train starts because the springs have all given way. It is just impossible to sleep in the lower berth. That is why even with my slight heart condition I prefer to go up. Of course, now the hon. Member for Kayts has also learnt the secret, and now there is a fight between him and myself as to who should go up! That is with regard to sleeping berths.

Then, Sir, the next matter is with regard to the wash basins. They are not working. I am not exaggerating but stating the absolute truth as far as the night-mail train is concerned. The Hon. Minister can see that the wash basins are in a state of disrepair. If you open the basin it goes down. If you open the tap the water does not flow into the basin, it flows outside into the compartment. I think you have a repair section, and they are doing up certain coaches. Why not get these first-class coaches done up? The chassis are very good; they can last for many years more. But these little things have to be done in order to make the

first-class berths and the other compartments comfortable. So I do ask the Hon. Minister to do something about the ordinary night-mail train that runs between Jaffna and Colombo.

Sir, for many years we have been asking that a branch office be opened in Jaffna. The Hon. Minister is in favour of decentralization. He has decentralized the bus services. So in this case if you start a branch office in Jaffna it can look after the stations from Kankasanturai to Vavuniya on that line and from Medawachchiya to the Talaimannar pier on the other line. If you have a branch office work will be much quicker, and I say that you do not need any additional money. The buildings are there; the staff is there and you have only to transfer the staff at Anuradhapura which is just now looking after the entire area. You transfer the staff, the buildings are there in the Jaffna Railway Station and accommodation can be found. And a number of other matters too can be ironed out if you have a Branch Office in Jaffna. I do not see why you cannot have a Branch Office instead of operating from Anuradhapura that whole line. For the two lines a Branch Office in Jaffna will be a very convenient one. Now, we have found that when you decentralize the work is quicker and more efficient and work can be supervised much more efficiently. I think the Hon. Minister accepted this in principle, but unfortunately action has not been taken, and I want the Hon. Minister to give early attention to this matter.

We have a trade union known as Puskai Vandi Pakuthi Ooliyar Sangam, and a number of Tamil-speaking officers are members of this union. Now, for some reason or other the letters that this union send are never replied to. The representations that it makes on behalf of its members are never looked into and as a result its members have suffered. For instance, I want to bring to the notice of the Hon. Minister the case of one Mr. Jeevaratnam. He applied for an extension of service. The connected papers had to be sent by the Power Department at Dematagoda. These papers had not been sent till the date for extension was passed and this man was forced to retire. Then there was the case of Mr. Nadaraja, who was a clerk. He also had asked for extension of service and the date was 3rd March 1983. Now, he had applied well in time for an extension but the papers were not sent till the last minute and he was refused an extension and as a result he lost a number of benefits that clerks in the Railway Department get when they retire. The Hon. Minister knows that they are given a free ticket to India and certain other benefits when they retire. This gentleman lost everything as a result of his papers being not sent in time. Even if you refuse the extension, if the papers had been sent in time he would have got these benefits. I do ask the Hon.

Minister to give necessary instructions that letters from this union and its members are attended to promptly.

These are the only few matters that I wanted to raise as far as the Railway is concerned. I want once again to thank the Hon. Minister for giving us a second night mail during the weekends, on Friday from here and on Sundays from there, which is a very convenient train although it comes to Colombo a little earlier, by about 4 o' clock in the morning. However, still a lot of people travel by that. It has very comfortable compartments. I do not want to ask that it be run daily because the inter-city service has started, but I do ask that the berth compartments and other compartments in the ordinary night mail be repaired and maintained properly.

Now, I come to the bus service. I think the Hon. Minister will agree with me that the CTB is in a very bad state of affairs. Today, you have the regions and you expect them to run the service profitably and you are not going to give them any subsidy. I am not blaming the Hon. Minister because I do concede that it is the policy of the Government that he is merely carrying out. But my point is that the regions just cannot do it particularly because of the increase in the price of oil. Every region has to pay the increased oil price and then compete with the private buses, and for anyone to hope the regions to run their bus service at a profit is to ask for the impossible to be done.—(Interruption.)—Yes, they can increase the fares. Quite so. Then there are the increases in the price of tyres, salaries, and everything. And in the midst of all this to expect these Regional Boards to run at a profit is something that I cannot understand. For instance, take the Point Pedro - Jaffna line. There the private owners have twice the fleet of the CTB. So, when the C.T.B. runs one bus on that route the private man has two buses to run. How can the CTB compete with such a fleet of buses? When they drive fast, they do not observe the rules of the road? They drive very fast; they overtake vehicles. And in spite of that, you expect the Regional Transport Board to run at a profit. That is something I cannot understand.

Sir, the Government must understand that the Transport Board is not a mere commercial undertaking; it is a utility service; it is a public service, particularly, Sir, on those routes which are not for purposes of making a profit, but because the people have to be served. Now, private buses will not ply on those roads, but the CTB plies, because they think it is a service. Now, Sir, cannot the Government at least subsidise those routes for a beginning? I am making this suggestion from the Floor of this House that at least for a beginning they should subsidise those routes which are run, not on a commercial basis, but purely because they are a service to the people who live in

outlying areas. There are places in Jaffna too where people are living in outlying areas, and the CTB runs its service. Therefore, I do ask that the Government should as a preliminary step at least subsidise those routes which are not run for profit, but purely for service.

I must say, in spite of all these difficulties, we have a fairly satisfactory Chairman and a Competent Authority, Mr. Canagaratnam. Mr. Canagaratnam, with all his difficulties, is trying to run an efficient service. He is very good to the workers and I think to the staff at all levels and they are quite satisfied with his conduct. Personally he is a very good man; even as Chairman and Competent Authority of the Regional Transport Board he is trying, in spite of all these difficulties, to run an efficient service. If I may say so, if you can give him a little help, the Northern Transport Board can be run at some sort of profit under the administration of Mr. Canagaratnam and others who are in charge of the Regional Board.

The last one matter I want to raise with the Hon. Minister is that one Nadarajah from my electorate had met with an accident in 1981. He was travelling in bus 23 Sri 6763 and this bus collided with another bus 23 Sri 9755, and he was seriously injured. He was taken to hospital. He was in the Badulla Hospital for a number of weeks. Thereafter he was taking native treatment and still he is not fit enough to walk about. He has asked for compensation in 1981. He has sent all the papers, medical reports, and so on, but for some reason the Uva Transport Board has not yet finalised the payment of compensation to this man. He is a poor man; I know him; he is from my electorate. He is not asking for very much; he is asking for something like Rs. 10,000. I think the Uva Regional Transport Board should certainly pay this amount as early as possible, so that this man can have the benefit of this money early. I do not want to say anything further. I may only add that the Hon. Minister should consider changing the time of the Inter City Express. I am prepared to discuss this matter with the officials if they are so minded. Once again, I thank him for this Inter City Express which is a quite convenient train for the commuters on that line.

එම්. කුලරත්න මහතා: (ප්‍රවාහන නියෝජ්‍ය ඇමති, කුම))

(திரு. எச். குலரத்ன—பொக்குவரத்துப் பிரதி அமைச்சர்) (Mr. H. Kularatne—Deputy Minister of Transport)

ගරු සහපතිතුමනි, මෙම වැය ශීර්ෂය යටතේ කල් ලී රඳා මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා) කතා කළාට පසුව මට කතා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ඇත මා ඉතාමත් සන්තෝෂ වෙතවා. ඔහු අවස්ථා වකදීම දුම්රිය සේවාව සහ වෙනත් ප්‍රවාහන සේවාවන් දියුණු කිරීම සඳහා එතුමා අපට උපදෙස් දුන්නා.

[එච්. කුලරත්න සෙනා]

කිසිම අවස්ථාවකදී අපි කරන වැඩ ගැන හේතුවක් නැතිව දොස් කිව්වේ නැහැ. දුම්රිය සේවය නැත්නම් ප්‍රවාහන සේවය දියුණු කිරීමට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියේ උපදෙස් දීමයි එතුමා සෑම අවස්ථාවකදීම කළේ. මා හිතන හැටියට උතුරේ මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාම වාගේ මේ අවුරුදු කීපය තුළදීම ප්‍රවාහන සේවාවන් දියුණු කිරීම සඳහා සැහෙන මහන්සියක් අරගෙන තිබෙනවා. ඒ වගේම ප්‍රවාහන අමාත්‍යාංශයට සැහෙන සහ යෝග්‍යත්වයක් දී තිබෙනවා. අපි එය අගය කොට සලකනවා.

1977 දී මේ රටේ ආරම්භ වූණ ආර්ථික දියුණුව, ආර්ථික සංවර්ධනය හැම අංශයක් කෙරෙහිම යොමු කර වන්නට මේ රජය සමත් වුණා. සංවර්ධනය වේගයෙන් ගමන් කරන විට ප්‍රවාහන සේවාවන්හි දියුණුවත් අත්‍යවශ්‍ය වුණා. ප්‍රවාහනය දියුණු නැති කිසිම රටක සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න බැහැ. අපේ රටේ අලුත්ම බිම් තීරුවක් දැවැන්ත මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරයට යා කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ප්‍රවාහන සේවාවන් විධිමත් කිරීම ප්‍රවාහන අමාත්‍යාංශයට පැවරුණා. ඒ නිසා දුම්රිය සේවාවන්, බස් සේවාවන් වැඩිදියුණු කරන්නට අපට සිදුවුණා. ඒ ජන සමූහයට එහා මෙහා යන්නට ඇති අවශ්‍යතාවන් සපුරා දෙන්නට ඕනෑ. මා හිතන විධියට මාන ඉතිහාසයේ විශාලම ජනකොටසක් නොයෙක් ප්‍රදේශවලින් එක් ප්‍රදේශයකට සංක්‍රමණය වුණේ මහවැලි ව්‍යාපාරය නිසයි. බලාපොරොත්තු නොවුණ තරම් මිනිස් සමූහයක් මේ මිටියාවනට ඒකරාශි වුණා. මේ හේතුව නිසා දැනටමත් නගර කීපයක මාර්ග රාශියක බස් සේවාවන් පවත්වා ගෙන ගියත් දුම්රිය සේවාවන්හිද අත්‍යවශ්‍යතාවයක් තිබෙනවා. දුම්රිය සේවාවන් ලබා දීම සඳහා මුල් පියවරවල් යොදා තිබුණත් ඒවා ආරම්භ කරන්නට අපහසු වී තිබෙන්නේ මුදල් අමාරුකම නිසයි.

1977 දී අපි මේ රජය භාර ගත්ත අවස්ථාව වන විට ගමනාගමන සේවාවන් නැත්නම් දුම්රිය සේවාවන් ඉතාමත් අබලන් තත්ත්වයකයි තිබුණේ. කිසිම විශ් වාසයක් ඇතිව දුම්රියක යන්න පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. එන්ජින්, මගීන් ගෙන යන මැදිරි, බඩු ගෙන යන ගැල්, තෙල්—ඉන්දන—ප්‍රවාහනය කරන ටැන්කි සියල්ලක්ම අඩපණ වෙලයි තිබුණේ. දුම්රිය මාර්ග සම්පූර්ණයෙන්ම අබලන් වී තිබුණා. මම හිතන විධියට අපි දැනට සිල්පර කොටන් ලක්ෂ දෙකක් පමණ අලුතින් දමා තිබෙනවා. ඊල් මාර්ගය සම්පූර්ණයෙන්ම අලුත්වැඩියා කරන්නට නම් සිල්පර කොටන් තවත් ලක්ෂ 8ක් පමණ දමන්න ඕනෑ. මේ අවුරුදු ගණනාවක සිට පැවත එන දුර්වලකම මේ තරම් අමාරු කම් මධ්‍යයේ රටේ සංවර්ධනයට සරිලන ආකාරයට ගමනා ගමන අංශයත් දියුණු කිරීමේ අභියෝගයට අපේ ගරු ඇමතිතුමාට මුහුණ දෙන්නට සිදු වුණා.

රටේ අවශ්‍යතාවයන් අනුව ප්‍රවාහන සේවය දියුණු කිරීමේ අභියෝගයට ගරු ඇමතිතුමා මුහුණ දුන්නේ කෙසේ දැයි අපි කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. මුදල් තිබෙන රටක නම් මෙය අමාරු දෙයක් නොවෙයි. මුදල් ඕනෑ තරම් විශදම් කරන්න පුළුවන් නම් ඕනෑම

වැඩක් කරන්න පුළුවන්. අපට ගරු දුන්නේ යකඩ ගොඩක් කියා කිව්වාට වරදක් නැහැ. ගැහැල්ම 50ක් 00ක් ගමන් කරන විට එන්ජින් එක කැබෙන්තේ නැති දුම්රියක් තිබුණේම නැහැ. නමුත් මේ අවුරුදු හය ඇතුළතදී මේ සෑම අංශයකම සැහෙන ප්‍රගතියක්, දියුණුවක් ඇති කර තිබෙන බව නල්ලුර් ගරු මන්ත්‍රී තුමා විසින් දැන් ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණා. අවුරුද් දෙත් අවුරුද්ද අපි ගෙන ගිය වැඩපිළිවෙල අනව යම් කිසි ප්‍රගතියක් ඇති වුණා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සෑම අවුරුද්දකදීම අපේ දුම්රිය සේවය නැත්නම් ප්‍රවාහන සේවය ගැන කතා කරනවා. ඇතිවී තිබෙන ප්‍රගතිය ගැන ඒ වගේම අලුතින් කළ යුතු වැඩ කටයුතු ගැන එතුමා නිතර නිතරම අවවාද අනුශාසනා කරනවා. අපි ඒ ගැන ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒ වගේම ගරු ඇමති තුමා කොහොමද මේ අභියෝගයට මුහුණ දුන්නේ කියන කාරණය ගැනත් මම මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

ඇත්ත වශයෙන්ම මුදල් කොයි තරම් තිබුණත් කාර්යක්ෂම, ඥාතවන්ත නිලධාරී පිරිසක් නැතිව අවුරුද් දෙත් අවුරුද්ද ඇතිවෙන සංවර්ධනයට සරිලන ආකාරයට ප්‍රවාහන සේවය දියුණු කරන්නට එතුමාට පුළුවන් කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මා හිතනවා, අපේ ගරු ඇමතිතුමා 1965-70 කාලය තුළ කම්කරු ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි නිසා කම්කරු මහත්වරුන්ගේ පාලනය සම්බන්ධව මනා අවබෝධයක් ලබාගෙනයි 1977 දී අපේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රවාහන සේවය භාර ගත්තේ කියා. එතුමා කොයිම අවස්ථාවකවත් ඒ අමාරු සේවය භාර ගැනීමට හය වුණේ නැහැ. මේ අමාරු තත්ත්වයෙන් මෙය ගොඩ ගැනීමට ඉතාම උසස් මට්ටමේ ලේකම්වරු දෙන්නෙක් සමග එතුමා උනන්දුවෙන් වැඩ කළා. දැනට ඉන්නේ එක ලේකම් කෙනෙක්. ඉස්සෙල්ල ප්‍රවාහන සේවය තිබුණේ එක අමාත්‍යාංශයක් යටතේ. දැන් එය අමාත්‍යාංශ තුනක් කර තිබෙනවා. ඇමතිතුමයි, ලේකම් තුමයි, කළමනාකාර මහත්වරුයි, වෙනත් උසස් නිලධාරීන්ද, සේවක මණ්ඩලයි ගත්ත උත්සාහය නිසයි බස් සේවයත්, දුම්රිය සේවයත් මේ තත්ත්වයට ගෙන ඒමට පුළුවන් වුණේ.

මා තමුත් නාත්සේට යම් යම් දුෂ්කරතාවන් ගැන කීවා. ඒ දුෂ්කරතාවන් මාඩ පැවැත්වීමට වැඩ රාශියක් මේ කාල සීමාවේදී අපි කළා. දුම්රිය මැදිරි, බඩු ගෙන යන ගැල්, තෙල් ගෙන යන තෙල් ටැන්කි ආදිය හැදුවා. ඊල් පිලිවලට සිමෙන්තියෙන් තැනූ ස්ලිපර—මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ස්ලිපර දහස් ගණනක් අපි යොදා ගත්තා. මේ රටේ ලිවලින් ස්ලිපර් තනවා ගත් යොදා ගත්තා. මේ රටේ ලිවලින් ස්ලිපර් තනවා ගත් අතර අවශ්‍යතාවන් අනුව පිටරටින් දෙලක්ෂයක් තවත් ස්ලිපර් ගෙන්වාගෙන ඒ පාරවල කටයුතු කළා. ඒ තත්ත්වය අපි ආරම්භ කළේ නැත්නම්, ඊල් පාර වල් ශක්තිමත් නැති නිසා ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව්වා වගේ දුම්රිය සේවය පවත්වාගෙන යන්නට බැරි වෙනවා. ඒ ශක්තිමත් කිරීමේ පියවරවලින් අඩක්වත් තවම අපි ඉවර කර නැහැ. මේ සඳහා විශාල මුදල් සම්භාරයක් යනවා. මා හිතනවා ගරු ඇමතිතුමාත් අමාත්‍යාංශයත් කල්පනා කරනවා ඇති—අමාත්‍යාංශයට සම්බන්ධ වී සිටින නිසා අපිත් කල්පනා කරනවා—මේ රටේ සංවර්ධන වේගයට ගැලපෙන්න කොයි විධියේ සංවර්ධනයක්

මෙහි ඇති කරන්න මනාද කියා. මා හිතනවා විශාල එක්සත්, පවර් සෙට්, බිරේක් වැනි එකක්වත් තිබුණේ නැහැ කියා. මේවා කෙසේ හෝ ගෙන්වාගෙන දැන් යන් තමන් සාමාන්‍ය තත්ත්වයට දුම්රිය සේවය ගෙනවිත් තිබෙනවා.

දුම්රිය සේවය දියුණු කරන්නට 1982 න් පසුව ගරු ඇමතිතුමා පියවර කිහිපයක් ගත්තා. ඉන් එකක් තමයි "ඉන්ටර් සිටි"—"Inter City" නගරාන්තර දුම්රිය සේවය දැන් නල්ලුර් ගරු ඇමතිතුමා (එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා) කීව්වා, ගාල්ල-කොළඹ, ගාල්ල-නුවර, කොළඹ-කන්කසන්තුරේ දුම්රිය සේවාවන් ආරම්භ කර තිබෙන බව. මා හිතනවා මෙය ඉතාමත් ජනප්‍රියයි කියා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා කීවෙන් ඒ, ඒ දුම්රිය වල වේලාවන් විකක් වෙනස් කළොත් දැන් ලැබෙනවාට වඩා යහපත් සේවයක් ලද හැකි වන බවයි. අපි නගරාන්තර දුම්රිය සේවාවන් අගය කොට සලකනවා. මෙවැනි සේවාවන් තවත් කිහිපයක් ආරම්භ කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

දුම්රිය සේවාවේ පළමුවැනි පත්තියේ මැදිරිවල තිබෙන අලෝභන තත්ත්වය නෑත්තම් අපිරිසිදුභාවය ගැන ඒ නල්ලුර්ගේ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. මා හිතනවා මේ තත්ත්වයට පිළියම් යෙදීම ඉතාම අමාරු කාරණයක් කියා. ගරු ඇමතිතුමා නොවෙයි, අපි සියළු දෙනාම වැයම් කළත් දුම්රිය පිරිසිදු තබා ගැනීම නම් බොහොම අමාරු කාර්යයක්. මොකද, හැම එකකටම අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට—සැබෑවට—වඩා සේවයක් දමා තිබෙනවා. ඒ සේවකයන් පාලනය කරන්නට තවත් සේවකයන් යොදා ඉන්නවා. අද ඇමතිතුමාටයි අපටයි සිදුවී තිබෙන්නේ මොකක්ද? සේවකයන් පාලනය කරන්නට ඉන්න අයවත් පාලනය කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඊයේ පෙරේදා උදේ පාන්දර හයට පමණ කොටුවේ දුම්රිය පොළ පාරේ විජේවර්ධන මාවතෙන් එන විට මිනිසුන් ඒ පාර හරහා පැනලා, ස්වේෂම මැදින් එහා පැත්තට හොරෙන් දුවනවා මම දැක්කා. ඒ අයට කිසිම බලපත්‍රයක් නැහැ, එසේ යන්න. ඒ අය දුම්රියවලට යනවද කියා කාටවත් කියන්න බැහැ. ඒ මිනිසුන් එක්කම සිකියුරිටි ගාඩ්ස්ල වගයකුත් දිව්වා. මොකක්ද වෙන වැඩකට. ඒ සිකියුරිටි ගාඩ්ස්ල මේ මිනිසුන්ව තවත් වන්න වැයම් කළේ නැහැ. ඒ සිකියුරිටි ගාඩ්ස්ලට තවත්වන්නට තවත් සිකියුරිටි ගාඩ්ස්ල මිනා. අද එවැනි තත්ත්වයක් උදාගත වී තිබෙනවා.

පු. හා. 10.30

සියළුම සේවකයන් නරකයි කියා අපි කියන්නේ නැහැ, නමුත් මේ වගේ සේවකයින් ඉන්නවා. එම නිසා මෙහි ඉතාම විධිමත් පාලන තන්ත්‍රයක් තිබිය යුතුයි. මෙය ඉතාම උසස් මට්ටමින් පවත්නා තබා ගන්න සේවකයින් දමා ඉන්නවා. දුම්රිය මැදිරි පිරිසිදු තබා ගැනීම, මේ සම්බන්ධව මම මන්ත්‍රීතුමා සමග යාපන් යේදී සාකච්ඡා කළා. මේ තත්ත්වය මා ඇස් දෙකෙන් දැක්කා. ඒ අවස්ථාවේදී අපට සේවකයින්ටවත් සොයා ගන්න බැරි වුණා. සමහර සේවකයින් අතර එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. නමුත් ඔක්කොම නරකයි කියන්න බැහැ.

දැනට තිබෙන 1 වැනි පත්තියේ දුම්රිය මැදිරි හඟක් පරණ ඒවා. ඒවා අලුත් වැඩියා කරන්නා හඟක් මුදල් යනවා. උතුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමෙක් ඊයේ මා සමග කීව්වා "මේ දුම්රියවල යන්න බැහැ, කොන්දේ අමාරුව හැදිලා, ලගදී ඉස්පිරිතාලට ඇතුල් වෙනවා, බල ගෙවන්නය" කියා. එවැනි තත්ත්වයන් තිබෙනවා. අපට තිබෙන්නේ බොහොම පැරණි මැදිරි. අවුරුදු ගණනාවක් පරණයි. අපි ඒවා අලුත් වැඩියා කරන්න වැයම් කරනවා.

රාත්‍රී දුවන දුම්රිය ගැන කියනවා ගරු ඇමතිතුමා අසා ගෙන හිටියා. එතුමා මට කීව්වා ඒ ගැන මොනවා හෝ කියන්නය කියා. [බාබා කීරීමක්] ඒ තත්ත්වය අපි නියම තත්ත්වයට ගෙනෙන බලාපොරොත්තු වෙනවා.

එම්. එච්. මොහොමඩ් මහතා (ප්‍රවාහන කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා, ගමනාගමන මණ්ඩල පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(ඉහලට් ආම්. ආම්. ජුහුර්මත්—පොරොක්කුරු අමාත්‍ය ජුහුරුමත් පොරොක්කුරු අමාත්‍ය ජුහුරුමත් පොරොක්කුරු අමාත්‍ය ජුහුරුමත් පොරොක්කුරු අමාත්‍ය ජුහුරුමත්)

(Mr. M. H. Mohamed—Minister of Transport, Minister for Transport Boards and Minister for Private Omnibus Transport)

I can understand an Opposition Member disturbing the Deputy Minister. It is not fair for the Government Members to disturb any speaker. I think it is not a responsible attitude that Members of the Government should take. Instead of disturbing him, I think, we should give him a fair chance to explain his position. This is a responsible House and we should conduct ourselves better, Sir.

සභාපතිතුමා
(The Chairman)

The Opposition is supporting you with only one Member there.

එච්. කුලරත්න මහතා
(The Hon. Mr. H. Kularatne)

ගරු සභාපතිතුමනි, දුම්රියේ දියුණු පිළිබඳව කථා කරමින් මා මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කළේ එක පියවරක් ගැන පමණයි. ඒ නගරාන්තර දුම්රිය සේවාව—Inter City Express— ගැනයි.

ඇමතිතුමාගේ උපදෙස් අනුව අපි ආරම්භ කර තිබෙනවා, කන්ටේනර් ක්‍රමයක්. කන්ටේනර් පෙට්ටි යොදා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ඊල්වේ වැඩිවල උඩරට ප්‍රදේශවල සිට තේ ආදිය ප්‍රවාහනය කිරීමට නෑත්තම් වෙනත් යාන්ත්‍රික බඩු ප්‍රවාහනය කිරීමට පහසු ක්‍රමයක් ආරම්භ කර දැන් වැඩ කරගෙන යනවා. එක්තරා යුරෝපීය වෙළඳ සමාගමක්—මා හිතන්නේ නුවරඑළියේ පෙෂන්ට් සමාගම—යන්නා සුභ ඇතුළු බඩු රාශියක් ගෙන ගියේ ඒ කන්ටේනර් ක්‍රමයෙන්. දැන් අපි ඒ දුම්රිය කන්ටේනර් ක්‍රමය අංග සම්පූර්ණ බඩු ප්‍රවාහන මාර්ගයක් හැටියට සලකනවා. ඒ ක්‍රමයෙන් බඩු ගැනි

[එම්. කුරේන්ද්‍ර සේනා]

වෙන්වේ නැහැ. එමෙන්ම එකවර බඩු විශාල තොගයක් ගෙනියන්නත් පුළුවන්. ඒ නිසා මේ කන්ටේනර් ක්‍රමය දියුණුව කරා ගමන් කරන දෙවැනි මාර්ගයයි කියා මම මේ අවස්ථාවේදී කියනවා.

පසුගිය කාලවල විශාල වශයෙන් බඩු ප්‍රවාහනය කළේ දුම්රියෙන්. එය සම්පූර්ණයෙන්ම අඩු වී ගියා. එයට හේතුව බඩු ගෙන යාමට අවශ්‍ය කරන ගාල් ආදිය නැති වීමයි. දැන් අපි යළිත් ඒ ප්‍රවාහන කටයුතු ආරම්භ කර තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා රජය සමඟත් අදාළ අමාත්‍යාංශය සමඟත් සාකච්ඡා කර දැන් සැහෙන තේ ප්‍රමාණයක් උඩරට සිට ප්‍රවාහනය කරනවා. ඒ සමගම ආණ්ඩුවේ පොහොර එහා මෙහා කිරීමත් සැහෙන ප්‍රවාහන සේවා වීක්. ඒ කියන්නේ ලංකාවේ කෘෂි නිෂ්පාදන ප්‍රදේශ වලට—උඩරටට නැත්නම් උතුරු මැද පළාතට හා දකුණු පළාතට මුහුදු වෙරළේ සිටම කෝච්චියෙන් ප්‍රවාහනය කිරීම දැන් විශාල වශයෙන් ආරම්භ කර තිබෙනවා. ළඟදීම සපුගස්කන්දේ පොහොර කර්මාන්ත ශාලාවට දුම්රිය මාර්ගයක් ඇති කර පොහොර ප්‍රවාහනය සම්පූර්ණයෙන්ම අපි බාර ගන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ අතරම සපුගස්කන්ද දක්වා ඉදි වන ඒ අලුත් මාර්ගයේ මගී ප්‍රවාහනයත් කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

තමුත්තාන්සේ දන්වනවා, ත්‍රිකුණාමලයේ ප්‍රිමා පිරි කර්මාන්ත ශාලාව. ඒ ප්‍රිමා පිරි කර්මාන්ත ශාලාවට අපි අලුතින් ජේල් පාරක් දැමීම. ඒ අනුව ප්‍රිමා පිරි කර්මාන්ත ශාලාවේ නිෂ්පාදනය කරන පිරිවලින් සියයට 90 ක්ද දැන් ප්‍රවාහනය කරන්නේ දුම්රියෙන් බව මතක් කරන්න කැමතියි. එමෙන්ම සීමෙන්ති ප්‍රවාහනයත් දුම්රියෙන් කෙරෙනවා.

ඉස්සර නම් ආණ්ඩුවේ ප්‍රවාහන කටයුතු සියල්ලක්ම කළේ දුම්රියෙන්. රජය හා සම්බන්ධ දෙපාර්තමේන්තු වල ප්‍රවාහන කටයුතු සියල්ලක්ම ඒ කාලයේ කළේ දුම්රියෙන්. ඒ ක්‍රමය දැන් නැති වී ගොස් තිබෙනවා. ඒ නිසා මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා මේ දුම්රිය සේවාවල නිලධාරී මහත්වරුන් ලොකු පරිශ්‍රමයක් දරා රජයේ සියලුම දෙපාර්තමේන්තුවල බර බඩු ප්‍රවාහනය කිරීමේ කටයුතු දුම්රියට යාකර ගන්නට උත්සාහ කිරීම ගැන. ඒ අතරම මේ අලුත් බඩු ප්‍රවාහනය ගැන ගරු ඇමතිතුමා ගත් මේ මුල් ආරම්භය දියුණු වේවා කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ඒ සමගම මම තවත් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. ලංකාවේ තිබෙන පැරණිම දුම්රිය මාර්ගය තමයි, යාපනේ දුම්රිය මාර්ගය ඊලඟට තලෙයිමන්නාරම් දුම්රිය මාර්ගය. මේ දුම්රිය මාර්ග දෙක අදත් හොඳ තත්ත්වයෙන් තිබෙනවා. ඉංග්‍රීසිත්ගෙ කාලයේ, ඉන්දියාවත් ලංකාවත් අතර සම්බන්ධකම් පවත්වාගෙන ගිය මේ දුම්රිය මාර්ගය එදා ඉතා දියුණු තත්ත්වයක පැවතුණා. මේකත් හරියට එංගලන්තයේ නියෙන ඩෝවර් වාගෙයි. ඒ තරම් දියුණු කරන්න පුළුවන් ස්ථානයක්. එම නිසා, තලෙයිමන්නාරම් එහා-මෙහා යන මගීන්ගේ පහසුව පිණිස මෙම දුම්රිය මාර්ගය ඉතා ඉහළ මට්ටමෙන් දියුණු කරගෙන යනවා. දැනටමත් මේ සඳහා විශාල මුදල් සම්භාරයක් වියදම් කර තිබෙනවා. ඒ එක්කම

ජර්මන් ජන රජයෙන් අපට ආධාර ලැබී තිබෙනවා, අවුරුදු සියයක්-එකසිය දහයක් පමණ පැරණි අපේ දුම්රිය පාලම් අලුතෙන් සකස් කරන්න, අලුත්වැඩියා කරන්න. ඒ කියන්නේ අමතර කොටස් සවි කර, ඇණ මුද්‍රිති ආදිය සවි කර යථා තත්ත්වයට නැතිනම් අලුත් තත්ත්වයට පත් කරන්න. බෙන්තර පාලම, වැල්ල වත්ත පාලම, කැලණිය පාලම මේ ආදී විශාල පාලම් ජර්මන් ආණ්ඩුවට ආධාර ඇතුව දැනටමත් අලුත් වැඩියා කිරීම් කටයුතු, ආරම්භ කර තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම අමාත්‍යාංශයෙන් කල විශාලම සේවාවලින් එකක් නම් ජර්මන් රජයේ ආධාර ඇතුව අභ්‍යාස විද්‍යාලයක් පිහිටුවීමයි. ජර්මන් රජයෙන් ගමනාගමන මණ්ඩලයට ලොකු තෑග්ගක් වශයෙන් ලැබී තිබෙනවා, උසස් පෙළේ මෝටර් කාර්මිකයන් පුහුණු කිරීම සඳහා අභ්‍යාස විද්‍යාලයක්. රත්මලානේ පිහිටුවා ඇති මේ විද්‍යාලයෙන් දක්ෂ කාර්මිකයෝ බිහි කරනවා. එහි දෙවන පියවර පසුගිය කාලයේදී ඇමතිතුමා ගත්තා. කලින් මෙහි පුහුණු කළේ සීමිත පිරිසක්. ඇමතිතුමා මේ වැඩ පිළිවෙළ පුළුල් කළා. නොයෙක් කාර්මාන්තවල යෙදී සිටින තරුණයන් සඳහා සවස් භාගයේ නොමිලයේ පන්ති ආරම්භ කළා. මේ අනුව නොයෙකුත් මාදිලියේ රක්ෂාවල යෙදෙන තරුණයන් දෙදහසට පමණ පැය කීපයක් නොමිලයේ ඉගෙන ගන්න අවස්ථාව සැලසුණා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ විද්‍යාලයෙන් කෙරෙන ඉතාම උසස් කාර්තව්‍යය නම් විනය උගැන්වීමයි. අවුරුද්දක පමණ කාලයක්, මේ තරුණයන්ට විනය ගරුක වීම පිළිබඳ පාඩම් උගන්වනවා. විනය අපේ බොහොමයක් දෙපාර්තමේන්තුවල දකින්නට නැහැ. ඒකයි අද අපේ දෙපාර්තමේන්තු මේ තත්ත්වයට වැටී තිබෙන්නේ. මෙතනදී මූලික වශයෙන් අවශ්‍ය දේ විනයයි; ස්වාමී ගරුකත්වයයි; පාලනයට ඇති ගරුත්වයයි. ඒක පුහුණු කරලා තමයි ඉන් අනතුරුව වෙනත් පාඩම් උගන්වන්නේ. මෙය ඉතාමත්ම ප්‍රයෝජනවත්. කාර්මික පුහුණුවක් දීමෙන් පමණක් රටට, ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ජර්මන් ජන රජයෙන්ම ආධාර ලබාගෙන, දුම්රිය කාර්මිකයන් පුහුණු කිරීමට දුම්රිය පාසලක් ආරම්භ කිරීමට ඇමතිතුමා දැන් කටයුතු කර තිබෙනවා. මෙය තැනීමට යන්නේ රත්මලානෙයි. ඒ සඳහා, විශාල මුදලක් අපට ලැබෙනවා. ගොඩනැගිලි තනන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. උගත් තරුණ ළමයින් බඳවාගෙන දුම්රිය පිළිබඳව සෑම අංශයකම පුහුණුවක්, දැනුමක් ලබා දීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ පුහුණුවත් ලබා දෙන්නට විනයක් ඇතුව. ඒ අන්දමට විනයක් ඇතුව පුහුණුවක් ලබා දුන්නොත් පමණයි, විනයගරුක තරුණ කොටසක් මේ සේවාවන්ට ඉදිරි කාලය තුළදී යොදන්නට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. මේ අන්දමට ඉදිරිය ගැන කල්පනා කර බලා පියවර ගන්න පුළුවන් වීම ගැන, මෙවැනි පුහුණු වීමේ මධ්‍යස්ථානයක් ආරම්භ කිරීමට හැකි වීම ගැන අපි ඉතාම වෙනවා.

ඉන්දියාවේ විශාලම දුම්රිය සම්බන්ධතාව තිබුණු පළාතක් හැටියට ලාහෝර් නගරය හඳුන්වා දෙන්න පුළුවනි. පකිස්ථානයේ ලාහෝර් නගරය මූලස්ථානය කර

ගෙනයි, ඉංග්‍රීසින්ගේ කාලයේ දුම්රිය පාසල ආරම්භකළේ. එතකොට ඉන්දියාව දැන් වාගේ කොටස්වලට බෙදා තිබුණේ නැහැ. දුම්රිය කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් දැනුමක්, පුහුණුවක් ලබා දෙන මෙම පාසල පටන් ගත්තේ ඉංග්‍රීසින්ගේ කාලයෙයි. මේ විශාලම දුම්රිය පාසල අදත් ඒ ආකාරයෙන්ම පකිස්තානයේ ආණ්ඩුව මගින් පවත්වාගෙන යනවා. ඒ කාලයේ සිටම ඒ අය අදහස් කර තිබුණා, විනයගරුක තරුණ පිරිසක් බිහි කරන්න. හැම අංශයක් ශාන්ත පුහුණුවක් ලබා දුන්නාම, ඒ අය විනයගරුක පිරිසක් නිසා, ඒ සේවාවන් අඩපණ වන්නට තොදී කරගෙන යන්නට පුළුවන්ය කියන අදහස ඒ කාලයේ සිටම තිබුණා. ඒ අදහස ඇතුළු ඇමති තුමා ගත් පියවරින් ඊටට ලොකු ප්‍රයෝජනයක් වේවායි මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු ඇමතිතුමා ගත් මෙන්ම මේ පියවරත් ඒ අලුතෙන් ගත් වෙනත් පියවරවල් කීපයට එක්කාපු වෙන්කට ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා ගත් මේ වැදගත් පියවර තම මරදානේ සිට කොටුව දක්වා අලුතෙන් දුම්රිය මාර්ගයක් ආරම්භ කිරීමයි. මුහුදුබඩ මාර්ගයේ, දකුණු පළාතේ සිට එන දුම්රියක්, උතුරු පළාතේ, මධ්‍යම පළාතේ සිට එන දුම්රියක් කොළඹ කොටුව හා මරදාන දුම්රිය පොළ අතර ධාවනය කරවීමේදී ලොකු තදබදයක් පැවතුණා. එතෙක් කලක් තිබුණේ දුම්රිය මාර්ග දෙකයි. මේ නිසා තවත් දුම්රිය මාර්ගයක අවශ්‍යතාව තිබුණා. මෙම තුන්වන දුම්රිය මාර්ග විවෘත කිරීමට පුළුවන්වීම ගැන, අපේ ඇමතිතුමාටත්, නිලධාරී මහතුන්ටත්, එම සේවක මහතුන්ටත් අපේ ස්තුතිය හිමි කරන්න ඕනෑ. ඔයින් හුඟක් දුරට ඒ ගමන් ඉක්මන් වෙනවා; පහසු වෙනවා; ඒ වගේම ලොකු ආදායමක් ලැබෙන මාර්ග කීපයකුත් ආරම්භ කර තිබෙනවා, දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් විසින්.

දැන් දකුණු ඉන්දියාවේ විශාල පිරිසක් තලෙයිමන්තාරම් දුම්රිය පාවිච්චි කරනවා. ඒ මිස ඒ දුම්රියේ වැඩිපුර යන්නේ මෙහේ වතුටුල සේවය කරලා යන අය නොවෙයි. ඒ අය එම දුම්රියෙන්ම ලංකාවට ඇවිත් ආපහු නැවතත් එම දුම්රියෙන්ම ඉන්දියාවට යනවා. ඊට එක හේතුවක් තමයි, ඒ දුම්රිය පාවිච්චි කිරීම ලාභදායක වීම. අනෙක තමයි, 'ඩියුටි ෆිෆ්ටි' සාප්පු. "නිවාඩු කාලයට බේරෙන්න බැහැ, ලංකාවට යන්න ඕනෑයයි මුලින් ඇවි විලි කරනවාය" කියා, ඉන්දියාවේ ඉන්න, අපි අදහන අය අපට කියා තිබෙනවා. ඒ කට ලොකු හේතුවක් තමයි. මම කලින් කී පරිදි අපේ 'ඩියුටි ෆිෆ්ටි' සාප්පු, ඉන්දියාවේ තිබෙන නීති හුඟක් තදයි. ඉන්දියාවේම නිෂ්පාදනය කරන බඩු මිස පිටරටින් ගෙන්වන බඩු ඉන්දියාවේදී මිල දී ගන්න බොහොම අමාරුයි. අපේ 'ඩියුටි ෆිෆ්ටි' සාප්පු වල තිබෙන බඩු හුඟක් ලාභ නිසා ඒවා ගන්න ලංකාවට එන අයත් හුඟක් දුරට තලෙයිමන්තාරම් දුම්රිය පාවිච්චි කරනවා, එහි ගමන් කිරීම ලාභදායක නිසා.

ලහදී දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරියෙක් මා එක්ක කීවා, තලෙයිමන්තාරම් දුම්රිය සැහෙන දියුණුවක් ඇති කිරීමට කටයුතු කරගෙන යනවාය කියා. 'ඉන්ඩියන් ෂිප්. කෝපරේෂන්' එක, දැනට ගෙනෙන මගීන් සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීම පිණිස එම සේවය සඳහා තවත් නැව් කීපයක් එක් කිරීමටත් කටයුතු කරගෙන

යන බව දැන ගන්න ලැබී තිබෙනවා. එම නිසා අපේ 'ඉන්ටර් සිටි' දුම්රිය සේවාවන් වගේ, ඉන්දියාවට සම්බන්ධ තලෙයිමන්තාරම් දුම්රිය සේවයේත් අඩු තරමින් එක දුම්රියක්වත් සුබෝපහෝගී දුම්රියක් බවට පරිවර්තනය කළොත් ඉන්දියානු සංචාරකයන් වගේම අපේ වන්දනාකරුවන්ට මීට වඩා සංඛ්‍යාවක් එම දුම්රියෙන් ගමන් කිරීමට පෙළඹෙනවා ඇතැයි ගරු ඇමති තුමා කල්පනා කරනවා. එම නිසා නොබෝ කලකින්, එම සේවය සඳහා එවැනි සුබෝපහෝගී දුම්රියක් යෙදවීමටත් එතුමා අදහස් කර තිබෙන බව කියන්න කැමතියි. ඒ විධියට තලෙයිමන්තාරම් දුම්රිය සේවාවන් දැන් දියුණුව කරා පිය නගන බව ප්‍රකාශ කරන්නේ සන්තෝෂ යෙනි.

මම මීට වඩා කපා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එම නිසා අවසාන වශයෙන් එක දෙයක් කියන්න ඕනෑ. ගරු ඇමතිතුමාත්, ලේකම්වරුන්ගේ සිට සෑම සේවකයකුමත් දුම්රිය සේවය දියුණු කිරීම සඳහා ඇප-කැප වී වැඩ කරන බව නොකියාම බැහැ. ඉතාම දුෂ්කර, අමාරු, පළාත්වල දුම්රිය මාර්ග නියම විධියට තබන්න කිරීම සඳහා අපේ සේවකයන් කොයි තරම් මනත්සි ගන්නවාද? උදේ සිට සවස් වන තුරු අවිච්චි වෙලෙමින් ගල්-මය හන්දිය, උඩරට කඳුකරය ආදී වශයෙන් හැම තැනකම ඉන්නා ලොකු-කුඩා හැම සේවකයෙක්ම තමන්ට කළ හැකි උපරිම සේවය කරනවා, ඔවුන්ගේ ඒ උනන්දුව නිසා තමයි. පසුගිය අවුරුදු 6 තුළ දුම්රිය සේවයේ යම්කිසි ප්‍රගතියක් ඇති වී තිබෙන්නේ; දුම්රිය ගැන හය නැතිව කපා කරන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ.

දුම්රිය සේවයේ තවත් අඩුපාඩුකම් රාශියක් තිබෙන බවත් අපි පිළිගන්නවා. අඩුපාඩුකම් ගැන බැලුවොත් හිමාලය කන්ද තරම් උසට පෙනෙනවා. අපිට ක්‍රියාශූර ඇමතිතුමෙක් ඉන්නවා. ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ, ඒ අඩු පාඩු සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා අවශ්‍ය තරම් මුදල් නොලැබී මයි. එතුමා සෑම උත්සාහයක්ම ගන්නවා, සෑම ප්‍රයත්නයක්ම දරනවා, අපේ දුම්රිය සේවය ආසියාකරයේ උසස්ම දුම්රිය සේවය බවට පරිවර්තනය කරන්න. අවසාන වශයෙන්, එතුමා ගන්නා ඒ උත්සාහයන් සාර්ථක වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරන අතර, මට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන සහාපතිතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙමින් මම නිහඬ වෙනවා.

පු. හා. 10.45

පී. බී. කවිරත්න මහතා (රත්තොට)
 (ශ්‍රී. ෆී. ඩී. කවිරත්න—රත්තොට)
 (Mr. P. B. Kaviratne—Rattota)

ගරු සහාපතිතුමනි, ගරු ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන අමාත්‍යාංශ පිළිබඳව වචන ස්වල්පයක් කපා, කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. එතුමා යටතේ තිබෙන ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය හෙවත් මධ්‍යම ගමනාගමන මණ්ඩලය මේ රටේ මහජනයාට වඩාත් කිට්ටු සම්බන්ධ තාවක් තිබෙන, ඒ වගේම තව තවත් දියුණු කළ යුතුව ඇති ආයතනයක් බව නමුත්තාත්සේ පිළිගන්නවා ඇති. නමුත් ඒ මණ්ඩලය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අමාරු තත්ත්වයට වැටෙන ලකුණු පහළ වී තිබෙනවා, යම්-යම් හේතූන් රාශියක් නිසා. ගරු ඇමතිතුමාත්, අදාළ නිල

[ව. බ. කවරත්ත ගෙනා]

ධාරි මහතුනුත් ඒ හේතු අවබෝධ කරගෙන වැඩ නොකළොත් සමහර විට මේ මණ්ඩලයේ අනාගතය ඉතා කනගාටුදායක එකක් වන්න පුළුවනි.

අපේ රටේ වගේ අඩු බස් ගාස්තු ප්‍රමාණයක් අය කරමින් මෙවැනි මහජන සේවාවක් මේ මණ්ඩලය මගින් පවත්වාගෙන යන්න අමාරුයි, රජයේ ආධාරය නැතිව. රජය සහනාධාර නොසපයනවා නම්, මේ මණ්ඩලයට මුදල් අතින් අමාරුකම් ඇති වේය කියා මම කල්පනා කරනවා. එහෙම නම් මේ මණ්ඩලයේ සේවාවන් දියුණු කිරීම අමාරු වෙනවා. රජය—මහා භාණ්ඩාගාරය—රුපියල් දසලක්ෂ 400 ක පමණ මුදලක් රදමින් 1981 ට පෙර මේ මණ්ඩලයේ කටයුතු පවත්වාගෙන යාම සඳහා උදවු කළා. නමුත් අද ඒ උදව්ව නතර වී තිබෙනවා. එම නිසා, ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලවල අද යම් තත්ත්වය වැඩිදියුණු කරගෙන මණ්ඩලය පවත්වාගෙන යන්න ගමනාගමන මණ්ඩලයට සිදු වී තිබෙනවා. ප්‍රාදේශීය මණ්ඩලවල ආදායම් තත්ත්වය දියුණු කරන්නට එක උපක්‍රමයක් වශයෙන් බස් ගාස්තු වැඩි කිරීම අප පාවිච්චි කරනවා. එම නිසා ඇමතිතුමා දොස් අහනවා. රජය දොස් අහනවා. මන්ද, අපේ රටේ බස් ගාස්තු ලෝකයේ අනෙක් රටවල බස් ගාස්තු සමග සංසන්දනය කර බලන විට අඩු වුනත්, ලෝකයේ අනෙක් රටවල ජනතාවගේ ආදායම් තත්ත්වය සමග සංසන්දනය කර බලන විට අපේ රටේ ජනතාවගේ ආදායම් තත්ත්වය අඩුයි. මේ නිසා අපේ රටේ බස් ගාස්තු මිට වඩා වැඩි කරන්න අමාරුයි. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය පවත්වාගෙන යාම සඳහා මහා භාණ්ඩාගාරය සමග සාකච්ඡා කර යම්කිසි ආධාර ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ගරු ඇමතිතුමා විධිවිධාන යෙදිය යුතුයි. ඩීසල් ගැලීමකට රු. 3.50 ගණනේ සහන මිලක් මිට පෙර, ලංකා බණිජ තෙල් සංස්ථාව මගින් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට දී තිබුණා. නමුත් දැන් එයත් නවත්වා තිබෙනවා. ඩීසල් මිල රු. 3.69 කින් වැඩි වී තිබෙන නිසා, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට ඩීසල් ගැලීමකට රු. 7 කට අසන්න ප්‍රමාණයක වැඩි මුදලක් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඇමතිතුමා හා නිලධාරීන් යම් යම් අළුත් උපක්‍රම අළුත් වැඩ පිළිවෙලවල් හැදුවොත් මිස නැත්නම් මේ ආකාරයට ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය දියුණු කිරීම අපහසු වෙයි. නාස්තිය, දුෂ්ණය නතර කිරීම අමාරු වෙයි. එහෙත් ඒ සඳහා හුඟක් පියවර ගෙන තිබෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම ඒ පියවරවලින් දියුණුවක් ලැබී තිබෙනවා. ඒ ගැන මා ආඩම්බර වෙනවා.

මහනුවර, මාතලේ ආදී ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩල හුඟක් හොඳින් කටයුතු කරන බව කියන්න ඕනි. වාහිඩි මැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් ඒ දුෂ්ණය හා නාස්තිය වැළැක්වීමට කොපමණ කටයුතු කළත් එය කරන්න අපහසු වී තිබෙනවා. ඊට හේතු තිබෙනවා. මේ බස් රාත්‍රියට තවත්වා තබන්නේ ඇත පිටිසර ගම්මානවල බව ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු විය යුතුයි. ඇත පිටිසර ගම්මානවල මේ බස් නවත්වන විට ආරක්ෂක සේවයක් යෙදවීම අමාරුයි. ඒ බස්වලින් ඩීසල් හොරකම් කිරීම වාගේ කඩකප්පල් වැඩ නතර කරන්න අමාරුයි. මේ වගේ පාඩු, අමාරුකම් මැදයි, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය දියුණු කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. පුශ්න රාශියකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ගමනාගමන මණ්ඩලයේ කාර්මිකයන් පිටරට ඇදී යනවා. සමහර කාර්මිකයන් නිවාඩු දාලා—අයිතිවාසිකම් තිබෙනවා ඒ අයට නිවාඩු ගන්න—පොද්ගලික බස් රථ රෙපයාර් වැඩවලට යනවා. එය වළක්වන්නට බැහැ. ඒ අයට එම ස්ථානවලින් අධික මුදලක් ලැබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාට මා මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කළේ මේ රටේ ප්‍රවාහණ සේවය දියුණු කර පවත්වාගෙන යාම සඳහා, අළුතෙන් උපක්‍රම යෙදිය යුතු නිසයි. මේ ගමනාගමන මණ්ඩලය රටට බරක්ය, ජනතාවට ඔරොත්තු නොදෙන එකක්ය කියා සිතීමට කිසිම යුතු කමක් නැහැ. මන්ද, සාමාන්‍ය ජනතාවට ඉතාම ප්‍රයෝජනවත්, විශ්වාසදායක ගමනාගමන මාර්ගය ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයයි. එම නිසා, මේ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය දියුණු කිරීමට අවශ්‍ය පියවර ගැනීමට අමාත්‍යාංශයට යුතුකමක් තිබෙනවා.

තව අදහසක් කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කර වන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. අද මාතලේ-මහනුවර දුම්රිය සේවය අඩපණ තත්ත්වයකට පත්වී ගෙන යනවා. විශේෂයෙන් සෙනසුරාදා ඉරිදා දවස්වලට දැන් ඒ සේවය නතර කර තබන තත්ත්වයක් තමයි ඇතිවී තිබෙන්නේ. මෙයින් පහර වදින්නේ විශේෂයෙන් මගේ ආසනයටයි. [බාධා කිරීම්] පාතදුම් බර ආසනයටත් ඒ පුශ්නය එහෙමම බලපානවා.

මගේ ආසනයේ ප්‍රධාන නගර දෙකක් තිබෙනවා. එනම් රත්තොට සහ උකුවෙලයි. විශේෂයෙන් උකුවෙල නගරයේ වෙළඟෙලදාම පැවතුණේ දුම්රිය සේවය පදනම් කරගෙනයි. යම් හෙයකින් අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව දුම්රිය සේවාව සම්පූර්ණයෙන් නතර කළොත් උකුවෙල නගරය දියුණු කිරීමට කිසිම පියවරක් ගන්න බැරි වෙන තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. උකුවෙල නගරය අදත් සෙනසුරාදා ඉරිදා දිනවල වාගේ පාලු තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. උකුවෙල නගරයට එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වීමට ඉඩ දෙන්න අමාරුයි ඒ මොකද අද ඒ නගරය අනුක්‍රමයෙන් දියුණු වේගය යන නගරයක් නිසයි. ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා නගර හා ග්‍රාම නිර්මාණ දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ මෙම නගරය නවීකරණය කිරීමට උදව් දී තිබෙනවා. දුම්රිය සේවය දියුණු කරන්න ඕනි නිසා උකුවෙල දුම්රිය අංගනය වැඩිදියුණු කිරීමටත් දුම්රිය හරස් පාර වැඩිදියුණු කිරීමටත් අපේ විමර්ශන අරමුදලෙන් රුපියල් 40,000ක් මම ඊයදම් කළා. ඒ නිසා මේ කාරණය කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ කල්පනාව යොමු වෙනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

මහජනයා පැමිණිලි කරනවා, දුක්ගැනවිලි කියනවා, මේ සේවාව අඩපණ කරන්න එපාය කියා. ඇමතිතුමාට උපදෙස් දීලා ඇති සමහර විට පාඩු නිසා මේ දුම්රිය සේවාව කරගෙන යන්න අමාරුය කියා. මේ දුම්රිය සේවාව මගී ප්‍රවාහනයට පමණක් නොවෙයි භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය සඳහාත් උපයෝගී කරගන්න පුළුවන්. මුළු මාතලේ දිස්ත්‍රික්කය පුරාම රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවට අයත් වතු තිබෙන බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. ඒ වතුවල තේ පෙට්ටි ප්‍රවාහනය කිරීම අද පොද්ගලික අංශයෙන් කෙරෙන්නේ. ගරු ඇමතිතුමා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාව සමග සාකච්ඡා කර අඩු ගණනේ මේ තේ

பேர்ப்பி பூலகைய கிரீவென் லை னைனான் மெம
கைலே-மெதுவிர உதீரிய னேலாவு பூழி காவிலி பவின்லி
கை னைந பூலவின் லி மென் லீயிலையி.

தே னிலைவியென் று அமெச்சர் அலர் களிடம் இடைக்கிட
பேசியதுண்டு. அமைச்சர் அலர்கள் சொன்னார்கள், யாழ்ப்
பாணம் தவிர ஏனைய இடங்களுக்குச் செல்லும் அத்தனை
தபால் வண்டிகளும் புதிய புகை வண்டிகள் என்று. யாழ்ப்
பாணத்திற்குச் செல்லும் தபால் வண்டிதான் மிகப் பழை
யது. அதுவும் திருத்தங்கள் செய்யப்படாமல் ஓடிக்கொண்டி
ருக்கின்றது. அமைச்சர் அலர்கள் சொன்னார்கள் அதைப்
புதுப்பிப்பேன் என்று. ஆனால், அப்படிச் சொல்லி ஒரு வருட
மாகிறது. எனவே அதனைத் திருத்தி நல்ல முறையில் ஓடச்
செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டிகள்
மக்கள் பயணஞ் செய்யத்தக்கபடி இல்லை. அவை துப்பாவாக
வைத்திருக்கப்பட வேண்டும். ஒரு சமயம் நான் பயணஞ்
செய்கையில் ஒரு பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர் வந்து எல்
லாப் பெட்டிகளையும் பார்த்தார், ஏன் என்று கேட்டேன்.
குறைகளை விசாரித்தறிந்து அறிக்கை செய்வதற்காக என்று
அவர் சொன்னார். இது ஒரு நல்ல ஒழுங்கு முறை; இவ்வித
முறைகள் இருப்பின் பெட்டிகள் எல்லாம் எந்தவிதமான
குறைகளும் இல்லாமல் திருத்தங்கள் செய்யப்படும் என்று
நான் அவருக்குச் சொன்னேன். அதற்கு அவர் சொன்ன மறு
மொழி, "நாங்கள் எழுதிக் கொண்டும் முறைப்பாடு செய்து
கொண்டும் இருக்கிறோம்; ஆனால், ஒன்றும் நடக்கவில்லை"
என்பதாகும். இப்பொழுது அப் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்
களைக்கான முடியவில்லை. அதற்கரிய உத்தியோகத்தர்கள்
பெட்டிகளின் குறைகளைக் கவனித்துக் கொண்டு வந்தால்
இக்குறைகளைத் தீர்க்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

பு. லா. 11

கா. பே. ஓரநீதிமே மலைய, (கலிவி)
(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்—ஊர்காவற்றறை)
(Mr. K. P. Ratnam—Kayts)

தலைவர் அவர்களே, முதலாவதாக நான் அமைச்சர் அவர்
களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது வசக்
கட்டணத்தை இலங்கை முழுவதும் ஒரே சீராக அறவிட
நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுபற்றி. இதுபற்
றிச் சென்ற பல ஆண்டுகளாக நான் இந்தச் சபையிலும்
இதற்கு வெளியிலும் குரல் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுபற்றி
தனிப்பட்ட உறுப்பினர் பிரேரணை ஒன்றும் நிறைவேற்றப்
பட்டிருக்கிறது. முன்னர் இருந்த போக்குவரத்துச் சபைத்
தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு குழு பயணம் செய்
பும் மைலுக்கு ஏற்ப வசக் கட்டணங்களைத் திருத்தி
அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்து வந்தவாகப் பத்திரிகைகளில்
செய்திகள் வெளிவந்தன. விரைவில் அது நடைமுறைப்படுத்தப்
படுமென்றும் செய்திகள் வந்தன. ஆனால் எதுவும் நடை
முறைப்படுத்தப்படவில்லை. அண்மையில் "சன்" பத்திரிகை
யில் பயணத் தூரத்திற்கேற்ப வசக்கட்டணங்களைச் சீர்
படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாக ஒரு செய்தி வெளி
வந்திருக்கிறது. அந்தச் செய்தி மறுக்கப்படாதபடியால் அது
உண்மையென்று எண்ணுகிறேன்.

வசக்கட்டணங்கள் தூரத்துக்கேற்பச் சீர்படுத்தப்பட
வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது. பல இடங்களுக்கும்
சென்று வந்துள்ள அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது தெரியும்
அதாவது எங்கள் ஊர்களில் தொடக்கத்தில் மைலுக்கு மூன்
றரைச் சதம் வாங்கினார்கள். எனது தொகுதியிலும். கிளி
நொச்சித் தொகுதி குடியேற்றத் திட்டங்களிலும் ஒரு மை
லுக்குப் பத்துச் சதம் எடுத்தார்கள். மூன்றரைச் சதத்திலி
ருந்து பத்துச் சதம்வரை மக்கள் வசக்கட்டணம் கொடுத்
தாக கொண்டிருந்தார்கள். இதைச் சமப்படுத்தாமையால்
முன்னர் கூடக்கொடுத்த மக்கள் பின்னரும் அந்த வீதக்
கிற்கு ஏற்பக் கூடக் கொடுக்கும் நிலைதான் உருவாக இருக்
கிறது. எனவே எல்லா மக்களுக்கும் சமத்துவம் கொடுக்கத்
தக்கதாக வசக் கட்டணங்கள் மிக விரைவிற சமப்படுத்தப்
பட வேண்டும். முதலில் வச சேவை இல்லாமல் அண்மையில்
வசசேவை தொடங்கப்பட்ட மிகவும் பின்தங்கிய, வசதி
குறைந்த இடங்களில் உள்ள மக்கள் ஏனைய மக்களிலும்
பார்க்க இரண்டு பங்கு கட்டணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்
டிருக்கிறார்கள்.

புகையிரத சேவை பற்றி நல்லூர்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பி
னர் (திரு. எம். சிவசுந்தரம்) அவர்கள் உரையாற்றினார்கள்.

இதுபற்றி நானும் அமைச்சர் அவர்களிடம் இடைக்கிட
பேசியதுண்டு. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், யாழ்ப்
பாணம் தவிர ஏனைய இடங்களுக்குச் செல்லும் அத்தனை
தபால் வண்டிகளும் புதிய புகை வண்டிகள் என்று. யாழ்ப்
பாணத்திற்குச் செல்லும் தபால் வண்டிதான் மிகப் பழை
யது. அதுவும் திருத்தங்கள் செய்யப்படாமல் ஓடிக்கொண்டி
ருக்கின்றது. அமைச்சர் அலர்கள் சொன்னார்கள் அதைப்
புதுப்பிப்பேன் என்று. ஆனால், அப்படிச் சொல்லி ஒரு வருட
மாகிறது. எனவே அதனைத் திருத்தி நல்ல முறையில் ஓடச்
செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டிகள்
மக்கள் பயணஞ் செய்யத்தக்கபடி இல்லை. அவை துப்பாவாக
வைத்திருக்கப்பட வேண்டும். ஒரு சமயம் நான் பயணஞ்
செய்கையில் ஒரு பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர் வந்து எல்
லாப் பெட்டிகளையும் பார்த்தார், ஏன் என்று கேட்டேன்.
குறைகளை விசாரித்தறிந்து அறிக்கை செய்வதற்காக என்று
அவர் சொன்னார். இது ஒரு நல்ல ஒழுங்கு முறை; இவ்வித
முறைகள் இருப்பின் பெட்டிகள் எல்லாம் எந்தவிதமான
குறைகளும் இல்லாமல் திருத்தங்கள் செய்யப்படும் என்று
நான் அவருக்குச் சொன்னேன். அதற்கு அவர் சொன்ன மறு
மொழி, "நாங்கள் எழுதிக் கொண்டும் முறைப்பாடு செய்து
கொண்டும் இருக்கிறோம்; ஆனால், ஒன்றும் நடக்கவில்லை"
என்பதாகும். இப்பொழுது அப் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்
களைக்கான முடியவில்லை. அதற்கரிய உத்தியோகத்தர்கள்
பெட்டிகளின் குறைகளைக் கவனித்துக் கொண்டு வந்தால்
இக்குறைகளைத் தீர்க்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் புறப்
படும் கடுகதி வண்டி பி. ப. 6.30 மணிக்குப் புறப்படுகிறது.
சில காலங்களுக்கு முன்னர் அது பி. ப. 8 மணிக்குப் புறப்
பட்டது. அவ்வாறு மீண்டும் அந்த வண்டியை பி. ப. 8
மணிக்கு புறப்பட செய்தால் மக்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்
கும். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பி. ப. 6.30 க்குப் புறப்படும்
கடுகதி வண்டி கொழும்பை அதிகாலை நாலு மணிக்கு வந்த
டைந்து விடுகிறது. நாலு மணிக்கு கொழும்பு வந்து இறங்
கும் மக்கள்—பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணம், வவுனியா
போன்ற இடங்களிலிருந்து வந்திறங்கும் மக்கள்—உடனடி
யாகத் தங்களுடைய இடங்களுக்குப் போக வாய்ப்பு இல்லா
யல் ஏறக்குறைய ஒரு மணித்திலாம் ஒன்றரை மணித்தியா
லம் வரை காத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் நேரடியாகக்
கண்டிருக்கிறேன். புகைவண்டி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து
ஐரவு எட்டு மணிக்குப் புறப்பட்டு காலை ஐந்தரை ஆறு
மணிக்கு இங்கு வந்தால் வசதியாக இருக்கும்.

பல புகையிரத நிலையங்களில் வசக்கும் புகை வண்டிக்
கும் இடையே ஒருமித்த சேவை ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்
கின்றது. அதனால் மக்கள் பல நன்மைகளை அடைகிறார்கள்.
புகைவண்டியிற் செல்கிறவர்கள் இறங்கிய உடனே தாங்கள்
விரும்பிய இடங்களுக்குப் போக இந்தப் புகையிரத நிலையங்
களிலிருந்தே வச வண்டிகள் இருக்கின்றன. கொழும்புக்
கோட்டையிலே அந்த வசதி இல்லாததால் இரவு நேரங்
களிலே காலந் தாழ்த்தி புகையிரதம் வரும் போது மக்கள்
மிஞ்ந்த கஷ்டமடைகிறார்கள். எனவே, இந்தக் குறையைத்
தீர்க்க இரவு நேரத்திலே பெரும்பாலும் ஆறு, எழு மணிக்குப்
பின்னர் வந்து சேருகின்ற புகைவண்டிகள், காலை நேரத்

එදාට වඩා වෙනසක් වී තිබෙනවාය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම සමහර අවස්ථාවලදී ඇති වන පෝලිම් ඇරැණීම ගමනාගමනය අතින් අද ජනතාවට පහසුකමක් සැලසී තිබෙන බව අපට පෙනෙන්නට තිබෙනවා. දුම්රිය ගමනා ගමනය කෙසේ වෙතත් මහා මාර්ගවල කෙරෙන ගමනා ගමන කටයුතු පිළිබඳව ඒ වෙනස සිදු වී තිබෙන බව කැටපත් කියන්නට පුළුවන්. එවැනි තත්ත්වයක් අද ඇති ලී තිබෙන්නේ ලංගමය නිසාමය කියා අපට කියන්නට බැහැ. අද ඒ වෙනස ඇති වී තිබෙන්නේ පෞද්ගලික බස් රථ සේවාව නිසා අද ගමනාගමනයට පහසුවක් ඇති වී තිබෙනවාය කියා ඒ ගැන අපට ලංගමයට හොඳක් කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. රජයට අයිති ගමනාගමන සේවයේ තිබෙන අඩු ප.බුකමී මොනවාද, එහි දියුණුවට කළ යුත්තේ මොනවාද කියා සොයා බලා ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කර ඒවා සකස් කර ගැනීමයි, අපේ යුතුකමව තිබෙන්නේ. එහෙම නැතිව පෞද්ගලික බස් රථ සේවාව නිසා රටේ ගමනා ගමන සේවයේ වෙනසක්, දියුණුවක් සිදු වී තිබෙනවාය කියා අපට අ.ඩම්බර වෙන්නට බැහැ.

1958 දී මේ රටේ ගමනාගමන සේවය ජනසතු කීටි මෙන් ප්‍රවාහනය සම්බන්ධයෙන් විශාල වෙනස්කමක් ඇති වුණා. නමුත් කොහොම හරි එදා ඉඳුන් අද වන තුරු රජයට අයිති ප්‍රවාහන සේවය දියුණු කර ගන්නට අපට බැරි වුණා. ගමනාගමන මණ්ඩලයේ හෝ වේවා රජයේ වෙනත් ඕනෑම ආයතනයක හෝ වේවා පරමාර්ථ ජය විය යුත්තේ ලාභ ලබා ගැනීමමය කියා අපි කියන්නේ නැහැ. ලාභයට වඩා සේවාව ඉතා වැදගත්. හොඳ සේවයක් සිදු වෙනවා නම් පාඩු වුණත් කමක් නැහැ. නමුත් හොඳ සේවයක් නැතිවත්, පාඩුවත් පවත්වා ගෙන යන ආයතනයක් රටේ ආර්ථිකයට ගුණදායක වෙන්නේ නැහැ. මම හිතන විධියට රත්තොට ගරු මන්ත්‍රී තුමා (පී. බී. කවීරත්න මහතා) කිව්වා වගේ තව වැඩි කලක් යන්නට ඉස්සර වෙලා අපට ලංගම පිළිබඳව පාංශ කුලය දෙන්නට සිදු වෙනවා ඇති. ඒ තත්ත්වය අපි ඉදුරුම කියන්නට ඕනෑ. 1977 න් පසු මේ රටේ ලංගම සේවය දියුණු වුණද, නැද්ද කියා අපි විකක් හිතා බලන්න ඕනෑ. ඒකාධිකාරයක්ව තිබුණු අවස්ථාවක ලංගමය ආර්ථික වශයෙන් දියුණු කරන්නට බැරි වුණා නම්, ජනතාවට ප්‍රියජනක විධියට, ජනතාවගේ හිත දිනා ගැනීම සඳහා සේවයක් කරන්නට ඒ සේවකයන්ට බැරි වුණා නම්, අද ඒකාධිකාරී තත්ත්වයක් නැති අවස්ථාවක, ඒකාධිකාරය අයිති කළ අවස්ථාවක, පෞද්ගලික බස් සේවයත් සමඟ තරඟකාරීව කවදවත් ලංගමය ආර්ථික වශයෙන් දියුණු කරන්නට පුළුවන් වෙයි කියා අපට හිතන්නට බැහැ. එම නිසා අපට මේ ගැන හොඳට හිතන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ලංගමය ඒකාධිකාරයක්ව තිබුණු අවස්ථාවක ආර්ථික වශයෙන් දියුණු කරන්නට බැරි වුණා නම් අද වැනි තරඟකාරී තත්ත්වයක් පවතිද්දී කවදවත් ලංගමයට ගොඩ එන්නට පුළුවන් වෙයි කියා අපට හිතන්නට බැහැ.

රත්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. කවීරත්න මහතා) කිව්ව විධියට රජයේ ආධාර ලබාගෙන ලංගමය හැමදාම ක්‍රියාත්මක වෙන්න කල්පනා කරනවා නම් එය එතරම් ප්‍රඥාගෝචර වැඩක් කියා මම හිතන්නේ නැහැ. එහෙම

නම් ඒ බස් විකත් පෞද්ගලික අංශයට භාර දීලා "කරුණාකරලා තමුන්නාන්සේලා" මේ වැඩේ හරියට කරන්න" කියා කියන එකයි කරන්න තිබෙන්නේ. අද එවැනි තත්ත්වයකුයි තිබෙන්නේ. සමහර විට ලංගමයේ දූෂණ තිබෙන බව අපි දන්නවා. අපි හැමදාමත් එය කියනවා. ලංගමයේ හරියට දූෂණ තිබෙනවාය කියලා අකාර්‍ය යක්ෂමයි කියලා, වැඩ කටයුතු වික හරියට කෙරෙන්නේ නැහැ කියලා, ජනතාවට සමහර අවස්ථාවලදී විකක් අප්‍රියජනකයි කියලා, හැමදාම කියන එක නොවෙයි අපට කරන්න තියෙන්නේ. මෙසේ විමට කරුණු මොනවාදැයි සොයා බලා, ඒවා සකස් කර ගැනීමයි. නමුත් අපට සේත්තේ නැහැ මේ අවුරුදු කීපය තුළදී ඒ පැත්තෙන් විකක් ලංගමය දියුණු කර ගැනීමට අපි ක්‍රියා කලායි කියා. හැමදාම දූෂණය තියෙනවා, පාඩු තියෙනවා, තෙල් වික විකුණනවා, පිපල් විකුණනවා ආදිය කියන එක නොවෙයි කරන්නට තියෙන්නේ, ඒවා වළක්වා ලංගමය දියුණු කරන්නට පියවර ගැනීමයි. එහෙම කරන්න බැරි නම් අපි අර හොඳට දුවන පෞද්ගලික අංශයට මේක භාර දෙමු, තමුන්නාන්සේලාම මේක කරන්න කියා.

පු. හා. 11.15

හැබැයි, අද එකක් වෙලා තිබෙනවා. පෞද්ගලික බස් රථ සේවය නිසා, ලංගමය විකක් මට්ටුවෙලා තිබෙනවා. අද ජනතාවට විකක් හොඳට සලකනවා. අද විකක් හැදියාවක් ඇති වන බවට ලකුණු තිබෙනවා. ඒක හොඳයි. නමුත් මම ඉදුරුම කියනවා, හුනා කියන්නා වාගේ මට කියන්න පුළුවන්, කවදාවත් ලංගමය නම් කොට උස්ත් පල්ලෙහාට එන්නේ නැති බව. කොට උඩමයි. දැන් තිබෙන ටයර් විකත් නැති වෙනවා, හෙට අනිද්දා. හැබැයි, තව එකකුත් අපි කියන්න ඕනෑ. පෞද්ගලික අංශයේ බස් රථ සේවයත් සමඟ ඵය අද තියෙන විධියට නම් ලංගමයට තරඟ කරන්න බැහැ. අපි ඒ පැත්තටත් විකක් වායි දෙන්න ඕන. අපි මේ විවේචනය කරන්නේ තරඟකීන්, ද්වේෂය කීන්, වෛරයකීන් නොවෙයි. අපට ඕනෑ මේ රජයේ සේවය දියුණු කර ගන්න. අපේ මිනිස්සු වික හදා ගන්න ඕනෑ, අඩුපාඩුකමී පෙන්වන්නට ඕනෑ. සමහර විට ඇමතිතුමන් අපිත් එක්ක තරඟවෙන්නේ නැහැ මේවා කියනකොට, අඩුපාඩුකමී පෙන්වා දෙනකොට.

පෞද්ගලික බස් රථ සේවා තරඟකාරී සේවාවක් කළාට ලංගමය සේවයත් එක්ක සාධාරණ තරඟයක අද යෙදී නැහැ. ඒක ගැන පොඩ්ඩක් සොයා බලන්න ඕනෑ. සියත් විකක් කාරයො හුඟක් අද ලංගම බස් වල යනවා, රජයේ බස්වල යනවා. සැහෙන පාඩුවක් මේක. අනික, පෞද්ගලික බස් එකකට සේවකයො දෙන්නයි ඉන්නේ. මම හිතන්නේ ලංගම බස් එකකට සේවක ප්‍රමාණය බැලුවොත් 10ක් ඉක්මවා ඇති.

මම පොඩ්ඩක් අහගෙන හිටියා අපේ ගරු ප්‍රවාහන නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාව. බොහොම ලස්සනයි, බොහොම රසවත්. අපට හිතණ දැන් අපි බොහොම දියුණුයි කියා, හැබැයි සේවකයො වැඩි කියාත් එතුමා කිව්වා. මේ මුළු රටම පිළිගන්නවා සේවකයො වැඩි

[වසන්ත උදයරත්න මහතා]

බව. නමුත් ඊයේ පෙරේදා පොලිසි ආරක්ෂක ඒකකයක් අපට කොලියක් ඇවිත් තිබෙනවා සමහර ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට, ලංගමයට කොන්දොස්තර මහත්වරුන් වුව මනාය කියා, තවත් ඊල්ට්ටේ-දුම්රියට- මොනවටදෝ, මොනවටදෝ වඩුවා කාරයෝ, අර කාරයෝ, මේ කාරයෝ ගොඩාක් ඕනෑ කියා 15 ක් පමණ එවන්නිය කියා. මම කොලේ විසිකරලා නිකම් හිටියා. එක පැත්තකින් මෙහෙත් කියනවා සේවකයෝ වැඩි කියා. ගිය අවුරුද්දේ තමයි සන්නේෂම් දිලා හිටත් ලංගමයේ හුඟක් කවරිය ගෙදර ඇරියෝ. තවත් දෙනවාව “පලයල්ලා, පලයල්ලා, මේකේ වැඩි” කියා. නමුත් අර හෙත් පොලි ආරක්ෂක ඒකකයක් කියනවා “ඉඩ තියෙනවා” කියා. මට තේරෙන්නේ නැහැ මේ දෙක කොහෙද එකතු වෙන්නේ කියා. එනිසා අපි කියන කර කරන එක හරියට කරන්න ඕනෑ. මට තේරෙන්නේ නැහැ, අපේ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා කිව්වා ලංගමයේ සේවකයෝ වැඩි කියා. අපි ඒක පිලිගන්නවා. ඒක හරියට හරි. එහෙත්ම මොකටද පොලි ආරක්ෂක ඒකකයක් අපට එවන්නේ කොන්දොස්තරලා එවන්න කියා.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)
රට යවන්න.

වන්ද රණතුංග මහතා (මාවනැල්ල)
(திரு. சந்திர ரணதுங்க—மாவனல்ல)
(Mr. Chandra Ranatunga—Mawanella)

I do not know whether there was anything regarding the CTB. We were informed only about the Railway.

වසන්ත උදයරත්න මහතා
(திரு. வசந்த உதயரத்ன)
(Mr. Wasantha Udayaratna)

I think my Friend need not be worried about it. Because some other hon. Members of Parliament have received it. I think the hon. Member has not received both. I received one. නමුත් මම කල්පනා කරන්නේ දුම්රිය සේවයට මේ ගිය අවුරුද්දේ සේවකයෝ වැඩි කිව්වා. එපමණක් නොවෙයි. පසුගිය ස්ට්‍රික් එකේදී භූගෝල ප්‍රමාණයක් දුම්රිය සේවයට මිනිස්සු බඳවා ගන්නා. එකෙක් වත් මගේ ආසනයෙන් නම් ගියේ නැහැ. මම ඒකත් දන්නවා.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)
බොරැල්ලෙන්.

වසන්ත උදයරත්න මහතා
(திரு. வசந்த உதயரத்ன)
(Mr. Wasantha Udayaratna)

මා දන්නේ නැහැ කොහෙන්ද කියා. මේ අවුරුද්දත් යන්න පෙර දුම්රිය සේවයට ගන්න 15 දෙනෙක් ගන්න එවන්න කියා ලියුම් කැල්ලක් එවන විට

මොකක්ද කරන්න යන්නේ, කොහෙද මේ යන්නේ කියා තේරුමක් තියෙන්න ඕනෑ. එම නිසා ගරු සභාපති තුමනි, සේවකයන් වැඩි නම් තව අවුරුදු ගණනකට සේවකයන් ගන්න බැහැ කියා අපට කියන්න සිදු වී තිබෙනවා. එය අපි කවුරුත් දන්නවා.

මේ රජය සතු බස් පොද්ගලික බස් සමග තරඟ කරනවා නම් එය සාධාරණ තරඟයකට සකස් කරන්න ඕනෑ. හයෙන් පස්සේ පොද්ගලික බස් නුවර, කොළඹ, ගාල්ල වැනි හොඳ පාරවල් වල හැර වෙනත් කිසි පාරක දුවන්නේ නැහැ. අතු පාරවල් වල දුවන්නේ නැහැ. මගේ ආසනයේ අළුත් පාරවල් මා හදවලා තිබෙනවා. මේ පොද්ගලික බස් රථ ඒවායේ දුවන්නේ නැහැ. එම පාරවල් වල ලංගම බස් පමණක් දුවල, තුන් හතර දෙනෙක් ඒ බස් රථයේ ගිහිල්ල ලංගමයට ලාබයක් ලබා ගන්න බැහැ. මේ සඳහා යම්කිසි ක්‍රමයක් සකස් කරන්න ඕනෑ. පොද්ගලික බස් රථවලත් ලංගම බස් රථවල වගේ සිසන් ටිකට් ක්‍රමයක් තිබෙන්න ඕනෑ. එක්තරා ප්‍රමාණයක් සිසන් නිකුත් කරන්න ඕනෑ. අතුරු පාරවල් වලත් පොද්ගලික බස් දුවන්න ඕනෑ; හයෙන් පස්සේ දුවන්න ඕනෑ; ඒ වගේ කොන්දේසි තිබෙන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව සම්පූර්ණයෙන්ම පොද්ගලික බස් ලාබය සඳහාම දුවනවා නම් එය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. එහෙම තරඟයකට ඉඩ දුන්නහොත් මා හිතන්නේ තව අවුරුදු කීපයක් යන්න පෙර ලංගමයට ‘අතිවිවෘත සංඛාරා’ කියා අපට කියන්න ම සිදු වෙනවා.

ඊළඟට ගරු සභාපතිතුමනි, අවුරුදු දෙකකට පෙර මා පාර්ලිමේන්තුවේදී, කිව්වා, ලංගම බස් අපිරිසිදු කියා. They are filthy. They are very dirty and filthy. They are not washed.

ඒ තත්ත්වය එහෙමමයි. මා සමහර විට දකිනවා මටටක්කලිය බස් එහෙම පාරේ දුවන්නේ දුම් බෝව්ටුව වගේයි. ඒ දුම් බෝව්ටුව බස් නිසා, Belching buses නිසා පරිසරය දූෂණය වෙනවා. කරුණාකර ඒ ගැන කල්පනා කරන්න කියා මා කිව්වා. පරිසරය දූෂණය පිළිබඳ වාර්තාවක් නිකුත් වී විශාල ආන්දෝලනයක් ඒ ගැන රටේ ඇති වී තිබෙන බව අපි ඊයේ-පෙරේදා පත්තරේ දැක්කා. මේ පිළිබඳව වහාම කටයුතු කරන්න කියා ඒ අංශය භාර ගරු ඇමතිතුමන්ට ගරු ජනාධිපතිතුමාත් උපදෙස් දී තිබෙන බව මම අද උදේ ‘ඩේලි නිව්ස්’ පත්තරේ දැක්කා. නමුත් අපේ ලංගම බස් හැමදාම දුම් කෝවීම් වගේ දුවනවා. එම නිසා දුම් ගහන බස් පාරට දාන්න එපා කියා අපි තරයේම කියනවා. හෝදන්න බැරි බස් පාරට දාන්න එපා. හරිම අපිරිසිදුයි. අද සමහරවිට ජනතාව පොද්ගලික බස්වල යන්න පිය කරන්නේ ඒවායේ තිබෙන අපිරිසිදුකම නිසයි. අද මිනිස්සු පිරිසිදු විධියට යන්න පුරුදු වී තිබෙනවා.

ඊට අමතරව මට කිව යුතු විෂේෂ දෙයක් තිබෙනවා. There must be what is called discipline, Sir. That is quite lacking in this CTB.

අපි කවුරුන් පිළිගන්න ඕනෑ, විනයක් කියන දෙයක් ඒ බස් වල සේවය කරන උදවිය අතර නැති බව පොද්ගලික අංශයෙන් එහෙමයි. මා දන්නවා සමහර බස් අරක්කු බෝතල් අදින බස් වෙලා තිබෙන බව. ඒවා නවත්වන්නේ ඒ අයට ඕනෑ ඕනෑ තැන්වල. කවදවත් බස් ස්ථානවල නොවෙයි ඒවා නවත්වන්නේ, හිතු හිතු තැන්වල නවත්වනවා. රට පාක් කරන්නෙන් ඒ තැන්වල. මේ වැඩිය හැමදාම බලන් ඉන්න බැහැ. අපි යමක් කරනවා නම් හරියට කරන්න ඕනෑ, නැත්නම් නොකර ඉන්න ඕනෑ. ගරු සභාපතිතුමනි විනය කියන එක ඉතාම වැදගත්. විනයක් ඇතිව කරන්න බැරි නම් කිසිම සේවයක්, කිසිම වැඩක් මේ රටේ කරන්න බැහැ. ඒ විනය උඩ සිට පහළට යන තෙක් හරියට තියෙන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මා කිව යුතුව තිබෙනවා, ලංගම සේවයේ මේ අඩුපාඩු අපි සකස් කර ගත්තේ නැත්නම් ඒකාධිකාරියක්ව තිබී දියුණු කර ගන්නට බැරි වූ සේ සේවාව මේ විධියට පොද්ගලික බස් රථ සේවාව එක්ක අසාධාරණ තරගයක යෙදී නම් කවදාවත් දියුණු කර ගන්නට බැරි වෙයි කියා.

ඊළඟට තවත් කාරණයක් කියන්න කැමතියි. අර දැරණියගල ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ඒ. කේ. සී. වනිගරත්න මහතා) කිව්වා ටගේ මගෙන් සිපෝ එකක් පටන් ගන්නා, ගරු ඇමතිතුමා මට කිව්වා "උඩ ඉඩම හරිගස්සා ගනිත්, විමධ්‍යගත අයවැය මුදල්වලින් විකක් හරිගස්සා ගන්නම මම සිපෝට හදා දෙන්නම්" කියා. මගේ විමධ්‍යගත අයවැය මුදල් ලක්ෂ දෙකකමාරක් සිපෝට හදන්න පොළොව කපන්න යෙදුවා. මේ ලංගමයේ සිවිල් අංශය කුත් තිබෙනවාලු. මහත්වරු බස් අරගෙනයි, එය බලන්න ආවේ. අපේ ගරු ඇමතිතුමා බැලුවා නම් හොඳයි ඔය මිනිස්සු කොච්චර වියදම් කලාද කියා, උඩහටත් පල්ලෙහටත් යන්න එන්න. කොච්චර මැස්ස් හැදුවද? කොච්චර ප්ලාන්ස් හැදුවද? අවුරුදු ගණනාවක් ඒ වැඩ කිරීමෙන් පසු දැරණියගල ගරු මන්ත්‍රිතුමා ගේ වැඩේ කොට උඩ ගියා ටගේ මගේ වැඩෙන් කොට උඩ ගියා. ඉතින් කෝ ඒ ප්ලාන්ස්?

යමක් කරන්න පටන් ගන්නට පෙර හොඳට හිතා බලන්න ඕනෑ, ඒ වැඩේ කරන්න පුළුවන්ද බැරිද කියා. අපට සත 5 ක් වත් විනාශ කරන්න බැහැ. අපට හැම සතයකම වටිනාකමක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මන්ත්‍රි වරයෙකුට ලැබෙන ලක්ෂ විසි පහ අපට රත්තරන්වලට වඩා අගෙයි. එයින් සත 5 ක්වත් කානුවට දමන්න අපට බැහැ. අන්න ඒ නිසා අපට ලොකු හිතේ අමාරුවක් තිබෙනවා, මේ වගේ වැඩ නිසා ලංගමය නම් ඔපව උස්සන්නේ නැත කියා. ඒ වගේම දැන් සිදු වී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? බස් ස්ථානවල එකක් හදා ගන්නට බැරිව සිටිනවා. මමත් තිරණය කර තිබෙනවා බස් ස්ථානවල එකක් හදන්න සහ පහක්වත් සිටිබි එකට නම් දෙන්නේ නැත කියා. ඔක්කොම බස් වික ගාල් කර තිබෙන්නේ මහ පාරේ. බස් 20 ක් පමණ අරණයක ටවුමේ මහ පාරේ ගාල් කර තිබෙනවා. අවශ්‍ය ඉඩම් කැල්ල ගන්නට බැරිව සිටිනවා, සිටිබි එකට කුලියට දී තිබුණු බස් ගාල දැන් කඩාගෙන ගිහිල්ලා. දැන් සිටිබි එක එකනිකුත් එළියට පැනලයි, ඉන්නේ. සිටිබි එක ලබා ගෙන තිබෙන දියුණුව ඒකයි. පොද්ගලික

අයිතිකාරයා ඒ ඉඩමේ භුක්තිය නිකම්ම ලබා ගෙන තිබෙනවා. බස් වික දැන් මහ පාරට ඇවිත්.

අපට මන්ත්‍රිවරුන් වශයෙන් මේ හැම එකක් පස්සේම ඊංගන්තයි ඇඟිලි ගහන්නයි බැහැ. අපි කියන්න ඕනෑ දේවල් කි විට ඒවා කෙරෙන්න ඕනෑ. ඔවා ගැන පස්සෙන් දුවන්න අපට බැහැ. එහෙම කරන විට මිනිස්සුත් තරහ වෙනවා. දැන් බස් ඔක්කොම පාරේ ගවත්වා තැබීම නිසා සවස හයෙන් පස්සේ අරණයක ටවුමේ එහාට මෙහාට යන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මේවාට මේ තරම් වියදම් කරන්න මට විමධ්‍යගත අයවැයෙන් ලැබුණු මුදලින් නැහැ.

මා ගරු ඇමතිතුමාට කරුණාවෙන් මෙය කියන්නේ. මේ නිලධාරීන් කරන වැඩ මොහොද කියා අපි සොයා බලන්න ඕනෑ. සමහර නිලධාරී මහත්වරු ඉන්නවා, බොහොම හොඳ අය. මම දන්නා තරමට අපේ කුරුණෑ ගල-මාවනැල්ල සිපෝට විශේෂයෙන්ම-හොඳ තත්ත්වයකින් තිබෙනවා. මාවනැල්ලේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් (වන්දු රණතුංග මහතා) එය පිළිගන්නවා ඇති. මම හිතන හැටියට එතන පාඩුවක් නැහැ. සේවය හොඳයි. මගේ ආසනයේ පාරවලත් හැකිතරම් දුරට හොඳට බස් දුවනවා. ඒවායේ අඩුපාඩුවක් නැහැ. මම දන්නා තරමට සිපෝවේ ආදායමත් හොඳයි. බස් රථ සේවාව හොඳට සිදු වෙනවා. සමහර පාලකයෝ බොහොම දක්ෂ ලෙස ඒ වැඩේ කරගෙන යනවා. නමුත් හැම අවස්ථාවේම එහෙම නොවෙයි; හැම තැනම එහෙම නොවෙයි; සමහර සිපෝ එහෙම නොවෙයි.

අපි සන්තෝෂ වෙන්න ඕනෑ, ලංගමය ප්‍රාදේශීය වශයෙන් විමධ්‍යගත කිරීම ගැන. එය හොඳ ලකුණක්. එවිට බස් රථ දුවවීම සඳහා සැහෙන නිදහසක් ලැබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි මධ්‍යම ග්‍රහණයෙන් විකක් අයින් කරලා පාලනය සඳහාත් සැහෙන නිදහසක් ලැබිය යුතුයි. අපි බස් රථත් ලබා ගන්න ඕනෑ. මා දන්නා විධියට බස් රථ 10 ක් 12 ක් නිතරම ගාල් කර තිබෙනවා. එක්කෝ මුරිච්චියක්, නව එකක් නැතිව, එහෙමත් නැත්නම් වෙනත් ප්‍රංචි අඩුපාඩුවක් නිසා. සමහරවිට අපට අහන්න ලැබෙනවා වයර් එකක හුලං බැස්ස විට හුලං වික ගහන්නත් දවස් දෙක කුනක් යනවා කියා.

සභාපතිතුමා

(*සඳහා*)
(The Chairman)

Order, please ! You have taken too long a time. Time to wind up I think.

සිසන්ත උදයරත්න මහතා

(*සිලු. වෘත්ත උදයරත්න*)
(Mr. Wasantha Udayaratna)

ඒ නිසා ගරු සභාපතිතුමනි, අපි බොහොම කරුණා වෙන් ඉල්ලා සිටින්නට ඕනෑ. මේ ලංගමයේ කටයුතු මීට වඩා විකක් සැලකිල්ලට භාජනය කරන්නාය කියා. අපේ විචේචනයන් අපි මේ ද්වේශ සහගතව කරනවා නොවෙයි; තරහෙන් කරනවා නොවෙයි, බොහොම ආදරයෙන් කරුණාවෙන් අපි මේවා කරන්නේ, අපි

[වසන්ත දෙයරත්න මහතා]

මේවා හදා ගන්න ඕනෑ නිසයි. අපි මේවා කියන්නේ වැරදි හදා ගන්නට ඕනෑ නිසයි. මේක නැති වුණොත්—මැරුණොත්—අපිටමයි පාඩුව. අපට කණහාඩු වෙන් නට සිදු වෙනවා. එම නිසා මේවා ගැන විකක් සොයා බලා කටයුතු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, දුම්රිය සේවය දැන් ඉස්සරට වඩා දියුණු කියා හැමෝම වාගේ කියනවා. මම නම් දුම්රියෙ යන්නේ නැහැ. මා නියෝජනය කරන මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ දුම්රිය ධාවනය වෙන්කෙත් නැහැ. එම නිසා ඒ ගැන කියන්න මම දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත්, මේ කාරණා පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මම නිහඬ වෙනවා.

ප්‍ර. හා. 11.30

බණ්ඩාර එම්. කරුණරත්න මහතා (පස්සර)
(திரு. பட்டினம். எம். கருணரத்ன—பஸ்ஸர)
(Mr. W. M. Karunaratne—Passara)

ගරු සභාපතිතුමනි, ගමනාගමන වැය ශීර්ෂය සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී අපි මතක් කරන්නට ඕනෑ, දැන් අරණායක මන්ත්‍රීතුමා කීව්වා වාගේ, මෙම සේවයේ යම් යම් අඩුපාඩුකම් තිබෙන බව. ඒක ඇත්තක්. අපි යන්නේ පෞද්ගලික බස් සේවාව සමග තරගකාරී ගමනක්. මෙහි ඇති යම් යම් අඩුපාඩුකම් අපි සකස් කර ගන්න ඕනෑ බව රත්නොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. කවීරත්න මහතා) සඳහන් කළා. මමත් ඒක අනුමත කරනවා. බදුල්ලේ, උඟව ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලය ගැන සඳහන් කරන කොට අපට එහි වැඩ කටයුතු ගැන සැහිමකට පත් වෙන්න පුළුවන් බව මතක් කරන්නට ඕනෑ. එහි වැඩ කටයුතු හොඳින් පවත්වාගෙන යන බව බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මම අනුමත කරනවා. එහි සභාපතිතුමා ඉතා උනන්දුවෙන් එහි කටයුතු කරගෙන යන බව මතක් කිරීම මගේ යුතුකමක්. අරණායක මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා වාගේ පුශ්න අපේ ප්‍රදේශයේ තැනි බවත් මම ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. යම් යම් නිලධාරීන්ගේ වරද නිසා යම් යම් තැන්වල වාගේ යම් යම් වැරදි සිද්ධ වෙනවා. එම අඩුපාඩුකම් අපි හරිහස්සා ගත යුතුයි.

අපි නියෝජනය කරන මැතිවරණ කොට්ඨාශවල විශේෂයෙන්ම දැනට ඇති අඩුපාඩුව, ප්‍රමාණවත් බස් සංඛ්‍යාවක් තැනි කමයි. අපේ ප්‍රදේශයේ අතුරු මාර්ග අප සකස් කර තිබෙනවා. එහෙත් මේ මාර්ගවල බස් ධාවනය කරවීමට වුවමනා තරම් බස් නැහැ. එම නිසා අතුරු මාර්ගවල ධාවනය කරවන්නට අවශ්‍ය බස් වික අපට ලැබෙනවා නම්, බදුල්ල ප්‍රාදේශීය මණ්ඩලය තව තවත් දියුණු කර ගන්නට පුළුවන් වන බව ගරු ඇමති තුමාට මම මතක් කරන්නට කැමතියි.

පස්සර ආසනයේ ඩිපෝටක් තැනීම සඳහා අක්කර පහක ඉඩමක් ලබාගෙන දැන් අවුරුදු ගණනාවක් ගත වී තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳවත් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි. ඒ සමගම බස් නැවතුම්

පොළක් සඳහාත් ඉඩමක් අත්පත් කර ගැනීම පිණිස කටයුතු කරගෙන ගියා. මේ ඉඩම පස් දෙනෙකුට අයිතියි. ඉඩම ලබා දෙන්නට ඉන් හතර දෙනෙකු කැමැත්ත ප්‍රකාශ කර තිබුණේ වී නමුත් පර්ච් එකක් අයිතී ඒ ප්‍රද්ගලයා නඩුවක් පවරා දැන් අවුරුද්දක් පමණ ගත වී තිබෙනවා, තවමත් ඒ පුශ්නය නිරාකරණය කර ගන්න බැරුව ලැබුවෙනවා. එම නිසා, ලංගමයේ නිලධාරීන් මේ ගැන උනන්දු වී, මේ නඩුවට මොකක්ද වුණේ කියා සොයා බලා, හැකි ඉක්මණින් ඒ කටයුත්ත කර දෙන හැටියට කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ මන්ත්‍රීවරුන් කීව්වා වාගේ යම් යම් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා නම්, ඒවා හදා ගැනීම අප සතු දෙයක්. එසේ කරගෙන ලංගමය දියුණු කරගන්නට කටයුතු කරන හැටියට ඉල්ලා සිටිමින් මම නිහඬ වෙනවා.

චන්ද්‍ර රණතුංග මහතා (මාවනැල්ල)
(திரு. சந்திர ரணதுங்க—மாவனல்ல)
(Mr. Chandra Ranatunga—Mawanella)

Mr. Chairman, I thank you for giving me this opportunity to speak a few words on the Votes of the Ministry of Transport.

I must say that our Hon. Minister and the hon. Deputy Ministers have taken meaningful steps to improve the transport services, although certain criticisms were levelled in the House regarding the CTB.

Whether it is the private bus service or the service provided by the CTB, one has got to consider the service provided to the citizens of this country. We must admit that as a result of the introduction of the private bus transport service a great service has been rendered to the people of this country. We know that prior to 1977 a person had to wait for hours on the road to reach his destination. This has been obviated as a result of the policy of this Government by allowing private transporters to give a service to the people.

Sir, I wish to say one thing with regard to the private transport system. A large number of second-hand reconditioned vehicles are being imported into this country. This is a matter which should concern us because we know that a fair amount of foreign exchange is being sent out to purchase these reconditioned vehicles. When we import these reconditioned vehicles they render a satisfactory service only for about two to three years, and thereafter they become a mere heap of steel and are unable to provide the service which they are expected to provide. Therefore, I would request the Hon. Minister to consider this situation and stop the importation of reconditioned vehicles.

Coming to the CTB itself, I must say one thing. As the hon. Member for Aranayake (Mr. Wasantha Udayaratne) said, we cannot say that it is doing well. The hon. Member for Aranayake stressed the fact that there should be discipline. I also agree with the hon. Member that there is hardly any discipline in the CTB. It is true that certain depots are running very well. A large number of officials in the CTB are doing a fairly good job of work, but when it comes to the case of workers I must say that discipline is badly lacking. In regard to the discipline which is prevailing in the CTB I would like to relate one or two incidents which took place at the Mawanella depot.

About three or four months back there was a sudden strike at the Mawanella depot. The reason why this strike took place was that a CTB bus driver and a conductor refused to transport a schoolgirl who was carrying a season ticket with her. A private bus which came just after the CTB bus took this child, and after transporting that child the driver or the conductor of the private bus had asked the CTB driver why he refused to take that schoolgirl. Then the CTB driver and the conductor had taken offence at that and said: "That is none of your business. It is our duty to either transport or not". Having said that, they went to the CTB depot and informed the secretary of the sangamaya, who happened to take a CTB bus out of the depot. He took with him in the bus about ten people, got on to the road and attacked the very first bus that they came across. The vehicle that they attacked happened to be some other vehicle, one which did not transport that child. It was a brand new vehicle which had not even been registered. It had only a garage number. They smashed the windscreen and the side glasses and went away. A complaint was made to the police, and the police took action. The CTB people came to me and requested me to stop the prosecution. I informed them that it was not the correct thing and that we cannot stop prosecution. They took offence at that and went on strike! I think the Chairman of the North Western Transport Board, the Deputy Minister of Transport and all these people had to come. They went on strike for about six hours. Fortunately for us, as the Hon. Minister had started the private transport bus service, the people in Mawanella were able to get transport during those hours when the CTB was on strike. Thereafter they called off the strike. After the strike was called off they started taking very disgraceful steps. They started attacking some of the people who backed me in not stopping that prosecution. This matter had to be brought to the notice of the authorities, and I believe the authorities are now taking action regarding that matter. The authorities, in trying to see what could be done, had transferred two officers. They said they were able to get the transfers cancelled. And having got the transfers cancelled what did they do? They went and attacked

some of the officers at the CTB depot. One person was cut on the hand while another was burnt with boiling water!

This is the type of discipline which is prevailing in these CTB depots. I think if discipline is maintained we should be able to improve the CTB to a great extent. Sometimes we hear, as my hon. Friend from Aranayake (Mr. Wasantha Udayaratne) said, that they transport arrack in CTB buses, take them to the depots and sell them in the depots. This has been brought to my notice. I have informed the police, and I think the police have prosecuted some of these people who are working in the CTB depots. But still this has not come to an end. Therefore, Sir, I think the Hon. Minister must look into this aspect of it. Whatever we do, if there is no discipline in an institution we will not be able to run that institution. This is a very important thing. We will have to see that discipline is maintained. If discipline is maintained we will be able to improve the income from the CTB.

I can remember, Sir, that during this period when this dispute between the private transport people and the CTB arose, one bus conductor went to the extent of collecting money without issuing tickets to the commuters. He collected the money and he openly said, "We are collecting this money to support our people who are being charged in court". If this type of action takes place I do not think any institution can run or carry on in the manner it should. Therefore, I feel, Sir, this is one of the most important aspects of the situation.

I must pay a tribute to the North Western Transport Board. They are now making, I believe, a very honest attempt to improve the conditions. I notice that the new chairman who has been appointed visited the Mawanella depot a number of times and looked into the needs of the depot. I believe that with his efforts we should be able to improve the place. As far as buses are concerned, in the Mawanella and Aranayake areas we are not having a sufficient number of buses. We need more for our areas. We find that there are about 70 odd buses, out of which about 20 buses or more are always in the garage for repairs. The minimum fleet necessary for the purpose of maintaining transport in the area is not available. Therefore, I would earnestly request the Hon. Minister to allocate a few more buses for the Mawanella District.

I do not want to take any more of your time, Sir. I thank the Hon. Minister, the Deputy Minister and all the officers of the Transport Board for the efforts they have made to improve this transport system. At the same time I would stress again that unless discipline is maintained in the institution we will not be able to improve it.

ප්‍ර. ආ. 11.45

වී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා (හපුතලේ)
(සිංහල: *ලොකුබණ්ඩාර මහතා*—*හපුතලේ*)
(Mr. W. J. M. Lokubandara—Haputale)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා ඉතාම සන්තෝෂ වෙනවා, ගමනාගමන අංශය ගැන කතා කරන්න ලැබීම ගැන. ගමනාගමන කිව්වම ගමන විතරක් නොවෙයි, ආගමන යත් තිබෙනවා. හිහිල්ල විතරක් මදි, එන්නත් ඕනෑ. යන්-එන දෙකම කරන්න තිබෙනවා. එයින් පෙනෙනවා එහි තිබෙන බරපතලකම. ආණ්ඩුවත් මේ වගකීම භාර අරගෙන නැහැ, මීට කලින්. ඉස්සර සිංහල රජ කාලයේදී වත් තිබුණ වැඩක් නොවෙයි. කවදාවත් ආණ්ඩුවක් මේ වගකීම භාර අරගෙන නැහැ. අපේ ආණ්ඩුව දැන් ඒ වගකීම භාර අරගෙන තිබෙනවා. යන එකයි, එන එකයි දෙකම. ඒ නිසාම මිනිසුන් බලාපොරොත්තු වෙනවා, තමන්ගේ ගමනක් ගියාම—ආණ්ඩුවේ වැඩවලටත් නොවෙයි යන්නේ—ආපසු එන්නත් සලසා දෙන්න ඕනෑ ආණ්ඩුවයි කියලා.

වේ නිසා ලොකු බරපතල වගකීමක් ආණ්ඩුවට පැවරී තිබෙනවා. ඒ අනුව ප්‍රවාහන අමාත්‍යාංශයට වගකීමක් තිබෙනවා. ආණ්ඩුවෙන් සහන මුදලක් දෙන්නෙත් නැතිව වගකීමක් ඉටු කරන්නත් තිබෙනවා. කියක් හෝ වැඩි කරන විටත් මත්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් අපිත් විරුද්ධ වෙනවා. ඒ වගේ අමාරුකම්වලට ලක් වුණත් එක අතකින් අපේ බස් සේවාව ඉතාම හොඳයි කියන්න ඕනෑ.

මම නම් ලංගමයෙන් අතවරවලට පවා ලක් වුණ මත්ත්‍රීවරයෙක්. ඒ මේ කොළඹ රටේදී. ඒ වුණත් උච්ච පළාතේ ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලය වගේ තැන් ගැන කල්පනා කරන විට අපිට සතුටු වෙන්න පුළුවන්. යම් යම් තැන්වල සිද්ධීන් එක දෙක ඇති වුණ අවස්ථා වල තිබෙන්න පුළුවන්. ඒවා නැහැයි කියන්න බැහැ. ඒ උඩ අපේ සමස්ථ බස් සේවාවටම ගරහන්න හොඳ නැහැ. ඒ වගේම එක අතකින් මට හිතෙනවා නරකයි කියන ඔය මණ්ඩලවල ඉන්න අය උච්ච පළාතේ ගමනා ගමන මණ්ඩලයට ගොස් එහි වැඩ කටයුතු කෙරෙන හැටි බලවෙත් හොඳයි කියා. ඒ වගේම මත්ත්‍රීවරුන්ගේ ගිහින් බලනවා නම් හොඳයි.

අපි ඡන්ද දෙකකින් දිනලයි ඇවිත් ඉන්නේ. මේ ඡන්ද දෙකෙන්ම දිනුවයි කියන විට හෙළින්ම සියයට 50 කට වැඩි ගෞරවයක් යන්න ඕනෑ, ගමනාගමන අමාත්‍යාංශයටයි. ඡන්ද දවස්වලට පමණක් නොවෙයි, ගමනාගමන පහසුකම් සලසා දී තිබෙන්නේ. අතින් දවස් වලටත් ඒ පහසුකම් සලසා දී තිබෙනවා. ඒ ඔක්කොම සලකල තමයි, මිනිසුන් ඡන්දය දී තිබෙන්නේ. මේ තරම් අමාරුකම් මධ්‍යයේ වුණත් හොඳ සේවයක් සලසා දීම ගැන අපේ ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලවලට අපි ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම උච්ච පළාතේ ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලය ගැන සඳහන් කරන්න ඕනෑ. කවදාවත් මොන විධියේ අමතර සේවයක් ලබා ගන්නට අවශ්‍ය වුණත් කිසිම කරදරයක් වුණේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ මණ්ඩලයට මම අතිශයින්ම ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

දෙවන කාරණය වශයෙන් දුම්රිය ගැන සඳහන් කරන්න ඕනෑ. දුම්රිය සේවය ගැන කල්පනා කරන විට අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමාට අතීතයින්ම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. කිසියම් විටකදී දුම්රිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් ගැන කතා කළොත් ඒ හැම අවස්ථාවකදීම අපට සහනයක් සලසා දී තිබෙනවා. ඒ වගේම අපේ ගරු ඇමතිතුමාත් හැමදාම අපට බොහොම කරුණාවත්තව, බොහොම සැලකිල්ලෙන් කතා කරන කෙනෙක්. විශේෂයෙන්ම අපේ ආසනයේ ඉන්න මුස්ලිම් සහෝදරයින්ට—ඉස්ලාමීය කටයුතු සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයේදී කහගොල්ලේ ජනතාවට—විශාල සහන රාශියක් සලසා දී තිබෙනවා. ඒ ගැන මම ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

දුම්රිය ගැන කල්පනා කරන විට අපට පෙනෙනවා, සී. ජී. ආර්. එකට බරපතල බලතල තිබෙන බව. ඒවා සුද්දගේ කාලයේ දුන්න බලතල. මේ ගරු ඇමතිතුමාට තිබෙන්නේත් ඉඩම් ඇමතිතුමාටවත් නැති බලතලයි කිව්වත් කමක් නැහැ. එක අතකින් බලන විට එතුමා අපි හිතනවාට වඩා බොහොම වගකිවයුතු කෙනෙක්. සමහර අය, බස් එක පමණයි, දුම්රිය පමණයි, එතුමා කෙරෙහි දකින්නේ. නමුත් එතුමාට මේ රටේ ඉඩම් පිළිබඳවත් ලොකුම බලයක් තිබෙනවා. එමනිසා මම එතුමා ගෙන් ඉතා ආදරයෙන් ඉල්ලීමක් කරන්න ඕනෑ. ඔබතුමාට ලොකු අභිමතයක් ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්. හොඳ රාජ්‍ය පාක්ෂික පිරිසක් හසුතලේ දුම්රිය ස්ථානයට කිව්වද දැන් ශතවර්ෂයක් පමණ කාලයක් තිස්සේ තැවති සිටිනවා. ඒ, කෝච්චි ආව කාලයේ ඉඳලමයි. හසුතලේට කෝච්චි ඇවිත් අවුරුදු සියය පිරෙන්න තව තිබෙන්නේ අවුරුදු පහයි. 1988 දී අවුරුදු සියය පිරෙනවා. ඒ නිමිති කරගෙන හරි, අපේ ගරු අගමැතිතුමා කරන්න ටාගේ ශතවර්ෂාධික කාලයක් තිස්සේ පදිංචි වී සිටි ඒ පිරිසට ඒ ඉඩම් ටික ඔප්පුවකින් පවරා දීම තමයි, හොඳම ක්‍රමය. මෙය ඉතාම හොඳින් කළ යුත්තක්. අතින් කාරණය නම් කෝච්චිය යන්නේ ඊල් පාර දිගේ. කෝච්චියට මොකටද ළඟපාත තිබෙන ඉඩම්? එහෙය යන්නේ නැහැ නොව, කෝච්චි, කාර් එකකට හරි බස් එකකට හරි නම් පාර කපල හෝ ඒ පැත්තට යන්න පුළුවන්. කෝච්චියට මේ ඊල්පිලි දෙකේ ගියාම ඇති නේ. වෙන කොහේවත් යන්න ඕනෑ නැහැ. ඒ නිසා ඔබතුමා මේ ගැන කල්පනා කර බලා යම් දෙයක් කරනවා ඇතැයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

ඒ වගේම හැතැප්ම හතක් අටක් ඇත හපුතලේගම, පල්ලේකුඹුර පැත්තේ ඉඩම් වෙනුවෙන් සී. ජී. ආර්. එකට අපි බදු ගෙවා තිබෙනවා. ඒ සුද්දගේ කාලයේදී කළ වැඩක්. ඒ අයට ඒ විධියට ලොකු බලතල තිබුණා. ගමේ ගොවියාගේ කුඹුර තිබෙන්නේ හැතැප්ම 8 ක් පමණ ඇත. දුම්රියට වතුර ඕනෑ නිසා ඒ කාලයේදී ඒ ඉඩම් තුට්ටුවකට දෙකකට අරගෙන තිබෙනවා. එදා විධියට නම් සත 25 ක් විතර දෙන්න ඇති. එහෙම අඩු ගණන් දීලයි, ඒ ඉඩම් අරගෙන තිබෙන්නේ. මේ තත්ත්වය යටතේ අපේ ගොවියෝ වහලුන්ගේ තත්ත්වයට වැටුණා. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමා නියම ඉස්ලාමි හක් නිකයෙක් වගේ තාගගිලීව ඒ ඉඩම් ටික ආපසු අපේ මිනිසුන්ට පවරා දෙය කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ ඉඩම් තිබෙන්නේ හැතැප්ම 8 ක් විතර

ඇතිනුයි. ඒ පළාත් වල වෙනත් කුඹුරු ඇත්තෙන් නැහැ. තිබුණු ඒවාත් වතු වලට යට වෙලා, මේක, අපේ ආසනයට තිබෙන බරපතල ප්‍රශ්නයක්. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමා ඒ ප්‍රශ්නය විසඳලා දෙන්න ඕනා. මේක කරන්න පුළු වනුත් ඔබතුමාටයි.

තෙවන කාරණය වශයෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න හැම මන්ත්‍රී කෙනකුටම බලපාන ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙනවා. මහා රාජකීය පාඩම්වි කළ නිදන මැදිරියේ ගරු ඇමතිතුමාත් සමග එන්න මට ලොකු භාගයක් ලැබුණා. ඒකෙ එනකොට මට හිතුණා, දිව්‍ය ලෝකෙ කියන එකත් මේ ලෝකේම පෙනෙනවා නේද කියලා. ඒ නිදන මැදිරියේ තිබුණු විශේෂත්වය නිසා මට එදා නින්ද ගියේත් නැහැ.

සභාපතිතුමනි, අපේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරු යන එන, නිදන මැදිරි කියල ජාතියකුත් තිබෙනවා. මම ඒවා ගැන, විශේෂයෙන්ම දුම්රිය සාමාන්‍යාධිකාරිතුමාගේත් අවධානය යොමු කෙරෙව්වා. බොහොම භයෙන් තමයි, අපි ඒවායේ නිදහස එන්නේ. ඒකට හේතුව මෙයයි; ඒ නිදන මැදිරිවල තිබෙනවා, නාන කාමරයකුත්. ඇත්තෙන්ම ඒක නාන කාමරයකුත් නොවෙයි. ඒකට ඉංග්‍රීසි යෙන් කියන්නේ 'ටොයිලට්' නිසා අපි ඒකට 'ටොයිලට්' කියමුකෝ. ඒකට වෙන මොකක් කියන්න දැයි මම දන්නේ නැහැ. එහෙම නැත්නම් කියමු, නිදන කාමරයට යාබද කාමරය කියලා. ඒකට නාන කාමරය කියන්නත් වටින්නේ නැහැ. වැසිකිළිය හෝ කැසිකිළිය කියන්නත් හොඳ නැහැ. ඒක නිකම්, පොඩි පෙට්ටියක් වලේ එකක්. ඒකෙ ඇතුළේ තමයි, ඔය මල පහ කරන ඒවා වලේ අරඹා මේවා තිබෙන්නේ. කොටින්ම "පහ කරන ඒවා, කරන තැන" කියන්න පුළුවන්. ඒක ඇතුළට ගිහිල්ලා වහගන්න පුළුවනි. නමුත් එළියෙන් වහන්න බැහැ. එම නිසා ඕනෑම කෙනකුට පුළුවනි, — නිදන මැදිරි දෙකකටම ඒ කාමර තිබෙන්නේ පොදුවේ එක බැගින් නිසා—ඒක ඇතුළට ගිහිල්ලා වහගෙන, අනෙක් පැත්තෙන් එළියට ගිහින් අනෙක් නිදන මැදිරියේ ඉන්න එක්කෙනාගේ බොටුව මිරිකන්න වුණත්

එම නිසා මම රු තිස්සේ ඒ නිදන මැදිරියේ ඉන්නේ පරාණ භයේ. කොයි වෙලාවේද දන්නේ නැහැ, අපේ ජීවිතවලට අනතුරක් වෙන්නේ. අපේ ජීවිත අපේ නෝනලාට එහෙම වටිනවා, [බාධා කිරීම්] දවසක් හාපිස් පත්තුවේ දෙවන මන්ත්‍රීතුමාත් (ආර්. පී. විජේසිරි මහතා) ඒ දුම්රියේ ගියා. එතුමා උඩ තට්ටුවේ හිටපු නිසා එදා නම් මම භය නැතිව තිදා ගත්තා, යාච්චෙක් නොවැ හිටියේ? අපේ දිස්ත්‍රික් ඇමතිතුමාත්, පස්සර මන්ත්‍රීතුමාත් (බබ්ලිව්. එම්. කරුණාරත්න මහතා), බදුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාත් (ඩී. වික්සන්ට් සියස් මහතා), මමත් යන අපි හතර දෙනාම ඒ නිදන මැදිරියක ආවා, ගිය සුමානේ. ඒ එනකොටත් මට භයක් තිබුණේ නැහැ, විශ්වාසවන්තයේ හිටපු නිසා. නමුත් හැමදාම එහෙම යාච්චෝ අහු වෙන්නේ නැහැ. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා, අනෙක් පැත්තෙන් දොර වහගන්න මොකක් හරි හදන්නය කියා. ඒ පැත්තෙන් පොඩි අගුළක් දමල දෙන්න පුළුවන් නොවැ?

අනෙක අපි මේවායේ යනකොට නාහෙන් ඇරගෙනයි යන්නේ. හැමදාම නොවුණත් සමහර දාට බොහොම අමාරු තත්ත්වයකට අපි මුහුණ පානවා. සමහර සේවක

යන්ගේ අඩුපාඩුකම් නිසා ඒ තත්ත්වය ඇති වෙනවාය කියලයි, මම හිතන්නේ. එම නිසා ඔය දුම්රිය මැදිරිවල, නිදන මැදිරිවල පිරිසිදුකම ගැනත් විශේෂයෙන් පරික්ෂා කර බලන්නය කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා. අඩුපාඩුකම් ගැන මට කියන්න තිබෙන්නේ එව්වරයි.

මේ ඇමතිතුමාට පැවරී තිබෙන වැඩ කොටසත්, ඒවාට ලැබෙන ප්‍රමාණවත් නොවන මුදල් ප්‍රමාණයත් ගැන සලකා බැලුවාම මම කලින් සඳහන් කළ අඩුපාඩුත් හරියටම මහා සාගරයේ වතුර බිත්දුවල තිබෙන පොඩි පොඩි අඩුපාඩුකම් පෙන්නා දීම වාගේයි. දුම්රිය සම්බන්ධයෙන් ඇස්තමේන්තු පොතේ තිබෙන පිටු ගණන බැලුවාම, දුම්රිය සේවය සම්බන්ධයෙන් කරන්න තිබෙන අති විශාල වැඩ කටයුතු ප්‍රමාණය බැලුවාම, ඒකත් සුළු පටු වැඩක් නොවෙයි. අපි නිකම්ම දුම්රියේ අඩුපාඩු ගැන සඳහන් කලත් දුම්රිය ගමන් කරන පාරේ සිල්පර කොට ගැන පවා හොයා බලන්න ඇමතිතුමාට, නිලධාරීන්ට සිදුවී තිබෙනවා නොවැ? මේක බොහොම අමාරු වැඩක්. වුවමනා ප්‍රමාණයට ආධාර ලැබෙන්නේත් නැහැ. එහෙම තත්ත්වයක් යටතේ මේක කොහොම කරනවාද කියල, එක අතකින් ජිනා ගන්නත් බැහැ. ඒ ගැන කල්පනා කර බැලුවාම, අලුත් විධියකට හිතන්න කියල තමයි, හැමදාමත් කියන්න අපිට සිදු වී තිබෙන්නේ. නමුත් කොහොම හිතුවත් සල්ලි නැතිව මේක කරන්න බැරි බවත් අපි දන්නවා, එම නිසා කොහොම හරි ඇමතිතුමාම තමයි, මේ ගැන කල්පනා කර බැලිය යුත්තේ.

විශේෂයෙන් බොරැල්ල ප්‍රදේශයත් හාර වී තිබෙන්නේ ඇමතිතුමාටම නිසා ප්‍රවාහන ඇමතිතුමා වශයෙන් එතුමාම තමයි, මොකක් හරි විධියක් කල්පනා කර බැලිය යුත්තේ. බොරැල්ලේ ඉන්නවා, ඕනෑ එකකට දක්ෂ මිනිස්සු ඒ මිනිස්සු පික දමලමයි, මේකත් හැදිය යුත්තේ. එම නිසා මොකක් හෝ ක්‍රමයකින් ලබන මසර වන විට මේ සේවාව මේ වඩා හොඳ තත්ත්වයකට ගෙන ඒය කියා මම විශ්වාස කරනවා. ඒ වගේම, මේ තරම් බැරිකම්, අමාරුකම් මධ්‍යයේ මේ විධියටමත් සේවය කිරීම ගැන මම එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ලෝක බැංකුව නැත්නම් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල වගේ ආයතන අපේ රටට ණය තුරුයේ දෙන කොට, හැම විටම අල්ලා ගන්නේ ගමනාගමනය වලේ තැනක් තමයි. අපේ මහවැලි ව්‍යාපාරයේ දියුණුවට හෝ වේවා, අලුත් පාර්ලිමේන්තු සංකීර්ණයේ ඉදිකිරීම් කටයුතු සම්බන්ධයෙන් හෝ වේවා, වෙනත් සංවර්ධන කාර්ය වලියකට හෝ වේවා ලෝක බැංකුවෙන් මුදල් ලැබුණා නම් ඒ වෙනුවෙන් ඒ හැම තැනකදීම අමාරුවට, වේදනාවට, අපහසුයට, කරදරයට පත් වුණේත් ප්‍රවාහණ අමාත්‍යාංශයයි.

කවුරුත් බස් ගස්තු වැඩි කිරීම ගැන බැණ වදිනවා. එහෙත් අමාරුකම්වලට මුහුණ දෙමින් මේ තරම් හොඳ සේවයක් පවත්වාගෙන යාම ගැන ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වන අතරම, මොනතරම් අමාරුකම් මධ්‍යයේ හෝ පාසැල් ශිෂ්‍යයන්ට කරදරයක් නොවන විදියට බස් ගස්තු වැඩි නොකර, පූජ්‍ය පක්ෂයට විශේෂ සේවා සලසමින් මේ කරන කටයුතුවලට මා නැවත

[වී. ජ. මු. ලොකබණ්ඩාර මහතා]

වරක් ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. බදුල්ලේ ගරු දිසා ඇමතිතුමාත් දැන් එන බව පෙනෙනවා. එතුමාත් මා සමඟ නිදහ මැදිවිල එකට එන කෙනෙක් හැටියට ස්ථිර කරනවා ඇති, මා පළමුවෙන් කී නිදහ මැදිවිල පිළිබඳ කාරණය. එම නිසා මේ නිදහ මැදිවි ඇතුලත් වහනන්ත ක්‍රමයක් යොදා දෙන ලෙස නැවත වරක් ඉල්ලමින් මා නිහඬ වෙන්නවා.

රේනූකා හේරත් මෙනවිය (නුවරඑළිය දිසා ඇමති තුමිය)

(ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය සේවා—නුවරඑළිය දිසා ඇමති තුමිය)

(Miss. Renuka Herath—District Minister, Nuwara Eliya)

ප්‍රවාහණ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ ගැන කථා කරන මේ අවස්ථාවේ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයත්, ලංකා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවත් ගැන ගරු නියෝජ්‍ය ඇමති තුමා විස්තර කළා. ඒ විස්තරය අසා ගෙන සිටියාට පසු අපේ විචේචන වලින් කිසි වැඩක් වන්නේ නැහැ.

කෙසේ වුවත්, ප්‍රවාහණ අමාත්‍යාංශය ඉතාම වැදගත්, විශාල වගකීමක් තිබෙන අමාත්‍යාංශයක් හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවන්. දක්ෂ ඇමතිවරයෙක් හා නියෝජ්‍ය ඇමතිවරු කීප දෙනෙක් සිටින නිසා මේ තරම් දුරට මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ක්‍රියාකාරීව වැඩ කරගෙන යනවා. ජනතාවගේ ගමනා ගමන පහසුව සැලසී ඇති අන්දම ගැන කල්පනා කරන විට, පෞද්ගලික බස් රථ සේවාව සහ වැන් රථ සේවාව සැලසීම ගැනත් ස්තූතිවන්ත වෙනවා. රජයෙන්ම නොවුනත්, ජනතාව වෙනුවෙන් කාගෙන් හෝ සේවයක් ඉෂ්ට වෙනවා නම් ඒ සේවාව ලබා ගන්නට අප සිටිය යුතුයි. ඒ අනුව ඒ ගරු ඇමතිතුමා ගත් ඒ ක්‍රියා මාර්ගයට අප ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනෑ.

මේ අමාත්‍යාංශය දෝෂ දර්ශනයට ලක් වෙනවා මිස එහි ගුණ වර්ණනාවක් කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ එසේ වුවත්, අප හුනක් දුරට කල්පනා කර බැලුවොත් ගමනා ගමන මණ්ඩලය ඉතාමත්ම අමාරුවෙන් වැඩ කරගෙන යන අන්දම ගැන විචේචන කරනවාට වඩා හොඳ කිව යුතුයි. ගමනාගමන මණ්ඩලය සඳහා මීට පෙර භාණ්ඩා ගාරයෙන් මුදලක් වෙන් කළා. නමුත් ගමනාගමන මණ්ඩලයෙන් පාඩු සිදුවන නිසා ඒ මුදල් වෙන් කිරීම නැවත්වා තිබෙනවා. පාඩු සිදුවෙනවාය කියන විට මා සඳහන් කරන්නේ විශේෂයෙන්ම මේ පාඩු සිද්ධ වන්නේ, ගම්බද ප්‍රදේශවල මාර්ග පහසුකම් අඩු නිසා හා ගම්බද ප්‍රදේශවල නියෙන ප්‍රවාහන දුර්වලතා නිසා බවයි. පාඩු සිද්ධ වෙනවාය කියා සඳහන් කරන මාර්ගවල බස් ධාවනය නැවත්වන්නාය කියා මහා භාණ්ඩාගාරයෙන් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා යයි මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එසේ කිරීම හුනක් දුරට අසාධාරණයි. මේ සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු විය යුතුයි. මේ අවස්ථාවේදී ගරු මුදල් ඇමති තුමා මෙහි නොසිටියත්, එතුමාගේත් අවධානය දැඩි වශයෙන් මේ කාරණය කෙරෙහි යොමු විය යුතුයි. මන්ද, පාඩු ලබනවාය කියා බස් ධාවනය නැවැත්වුවහොත් විශාල වශයෙන් පහර වදින්නේ ගම්බද ජනතාවට නිසයි.

හපුතලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (වී. ජ. මු. ලොකබණ්ඩාර මහතා) කිව්‍යක් මෙන් අප ඡන්ද දෙකක් අවසන් කළා. ඒ දෙකේදීම මේ රජයට වැඩි වශයෙන් කීර්තියක් ලබා දුන්නේ, ඒවාගේම වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාවක් ලබා දුන්නේ ගම්බද ජනතාවයි. එම නිසා සේවාව ගැන සලකා ලාභයක් ගැන නොතකා ඒ ගම්බද ජනතාව වෙනුවෙන් බස් ධාවනය කර විමට ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වී තිබීම ගැන මා එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙන්නවා.

සමස්තයක් වශයෙන් මා ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ගැන කියන්නට යන්නේ නැහැ. මන්ද, අප දන්නේ අපේ දිස්ත්‍රික්කය ඇතුළත පිහිටි ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලය ගැනයි. මේ ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලයේ නිසි බලධාරී වාහිඩි මහතා ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලය ඉතා මත් දක්ෂ විදියට වැඩ කටයුතු කරගෙන යාම ගැන ගරු ඇමතිතුමා සන්තෝෂ වන්නට ඕනෑ. දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් වරින් වර අප මුණගැසී අඩුපාඩුකම් ගැන, ප්‍රගතිය ගැන ඒවාගේම වෙනත් අවශ්‍යතාවයන් ගැන සාකච්ඡා කර ඒ තුළින් ප්‍රශ්න විසදීම සඳහා දැඩි උත්සාහයක් ඒ නිලධාරීන් දරනවා.

අපේ මධ්‍යම ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලයේ තිබෙන අඩුපාඩු කීපයක් ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි. අපේ ප්‍රදේශීය ගමනා ගමන මණ්ඩලය යටතේ ඩිපෝ 12 ක් තිබෙනවා. මේ ඩිපෝ 12 මම තිබෙන්නේ බස් රථ 1000යි. දවසකට බස් රථ 970 ක් පමණ ධාවනය කරන්නට ඕනෑ. එසේ වුවත් මේ බස් රථ තබාගැනීම ඒ කියන්නේ ග්‍රීස් ගැසීම්, අළුත් වැඩියා කිරීම සඳහා අවශ්‍ය දේ, කට්ටල සහ උප කට්ටල යනාදිය වේරහැර වැඩපොලෙන් ගෙන්වා ගැනීමට සිද්ධ වන නිසා අවශ්‍ය වේලාවට අපට ඒවා ගෙන්වා ගැනීමට නොහැකි වන හෙයින් අපේ ඩිපෝවල දවසකට බස් රථ 100 ක් විතර සාමාන්‍යයෙන් තතර වී තිබෙන බව කියන්න පුළුවනි. ඒ ගැනත් මම ගරු ඇමති තුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි. අපට වේර හැරින් ගෙන්වා ගන්නවාට වඩා පල්ලේ කැලෙන් ඒවා ගෙන්වා ගැනීමට අවසර ලැබෙනවා නම් මීට වඩා හොඳ බස් ධාවනයක් ඇති කරන්නට පුළුවන් වේවි කියා මම කල්පනා කරනවා. ඒ වාගේම මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ පරණ බස් රථ ධාවනයට යොදවා ඇති නිසා වෙන්න ඇති, තමුත්තාත්සේ දන්නවා විශේෂයෙන් කඳුරට මගී කඳු සහ වංගු සහිත මාගී බව. ඇමති යෙන් කඳුරට මගී කඳු සහ වංගු සහිත මාගී බව. ඇමති තුමාට මම ස්තූතිවන්ත වෙන්නවා, 1978 වන විට අලුත් බස් රථ කීපයක් ලබා දීම පිළිබඳව. එසේ වූහත් මාගී දුෂ්කරතාව නිසා ඒ බස් රථ අද අබලන් තත්ත්වයට පත් වී පරණ වී තිබෙනවා. එම නිසා බස්වල පැරණිකම අනුව අලුතෙන් බස් දෙන්න ගියොත් මම හිතන්නේ නැහැ, අපට කවදාවත් අලුත් බස් ලැබේවිය නියා.

කෙසේ වෙතත් මධ්‍යම ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලය සමස්තයක් වශයෙන් ගත්තොත් ගරු ඇමතිතුමා සන්තෝෂ වෙනවා ඇති, කිලෝ මීටරයකට රු. 4.25ක ආදායමක් ලැබීම ගැන. එහෙමනම් සමහර මන්ත්‍රීවරු විචේචනයට භාජනය කළත් මම හිතන්නේ මධ්‍යම ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලයේ පාලනය හොඳ නිසා වෙන්න ඇති, ඒ ආදායම් තත්ත්වය පවතින්නේ. එහෙමනම් ගරු ඇමතිතුමාගේ දැඩි අවධානය යොමු වෙන්න

මහා, විශේෂයෙන් කඳුරට ජනතාව ගැන, ඒ අනුව අපට කරන්න තිබෙන්නේ පැරණි බස් රථ වෙනුවට නව බස් රථ වතුමුල්ල, නුවරඑළිය, හැටන් යන සිපෝවලට ලබා දී කඳුරට ජනතාවගේ ගමනාගමනය තව තවත් හොඳ තත්ත්වයට පත් කිරීමයි. ඒ ගැන ගරු ඇමති තුමාගේ දැඩි අවධානය යොමු විය යුතුව තිබෙනවා.

ඒ එක්කම ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කම තිබේ, වතුමුල්ල සිපෝවේ දොර දෙකේ එකම බස් රථ යක්වත් නැති බව. ඒ දවස්වල මාර්ග පුළුල් වී තිබුණේ නැති නිසා තනි දොරේ කුඩා බස් රථ පමණයි, එහාට ලැබුණේ. නමුත් දන් මාගේ පුළුල් කර තිබෙන නිසා ගරු ඇමතිතුමාගේ අවසරය, සහාය ලැබෙනවා නම් මම කම තිබේ, ඒ ප්‍රදේශයේ දොර දෙකේ බස් ධාවනය කරවන්න.

නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා කීව්වා, වාගේ දුම්රිය දුර් ගමන් සේවා නම් හොඳයි කියන්න පුළුවන්. මගේ දිස්ත්‍රික්කයට දුම්රිය සේවය එතරම් බලපාන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් දුම්රිය දුර ගමන් සේවා හොඳ වුණත් කෙටි ගමන් සේවා ගැන මීට වඩා දැඩි අවධානයක් යොදන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලමින් මම නවතිනවා.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)

Order please ! The Sitting is suspended till 2 p.m. At 2 p.m. the hon. Member for Jaffna (Mr. V. Yogeswaran) will speak on the Votes of this Ministry.

රැස්වීම පිට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. හා, 2ව නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [නෝමන් වෛද්‍යරත්න මහතා]ගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி, அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, 15:00 மீ ஆரம்பமாயிற்று. உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்தியரத்தன்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 2 p.m. and then resumed. MR. DEPUTY SPEAKER (MR. NORMAN WAIDYARATNA) in the Chair.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)
(*திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—எதிர்க்கட்சி முகலவர்*)
(Mr. A. Amirthalingam—Leader of the Opposition)

Mr. Chairman, although the Chairman announced that the hon. Member for Jaffna will speak, I am taking his place.

I wish to offer a few comments on the working of the various departments in the charge of the Hon. Minister.

First of all, Sir, I wish to bring to his notice certain matters connected with the Railway. I have time and again brought up the necessity to have a proper railway station at Kankesanthurai. The Minister agreed during the last budget debate that Kankesanthurai Railway Station should be upgraded, and proper buildings should be put up without any further delay. The Cement Corporation has

constructed the jetty at the harbour, and a large volume of cargo transport as well as passenger traffic will have to now pass through the Kankesanthurai Railway Station. This railway station is in the same condition in which it was 50 years ago. Very little improvements have been done. It is a terminal station and as I proved with facts and figures on the last occasion, this is one of those earning very high revenue for the Railway. And now with the completion of the harbour, the third stage of the Cement Factory and with the proposal to start passenger traffic between K.K.S and Nagapatanam, for which the Hon. Minister for Shipping has given his blessings, I am sure, the number of passengers that will be using the station will remarkably double or treble in the course of the next two or three years. A number of hospitals have come up in that area and in fact the Cement Corporation itself has opened a hospital. So, the people who come and stay there will want to travel to Colombo and other places and they will all have to take train at Kankesanthurai. The Hon. Minister cannot be heard to say that because of economy measures, he is unable to do this work at Kankesanthurai. I would urge with all the force that I can command that the Hon. Minister should give top priority to work on the Kankesanthurai Railway Station.

Then, Sir, the hardships of passengers travelling between Jaffna and Batticaloa is one of the urgent matters that I would like to bring to the notice of the Hon. Minister. Though there are a number of fast trains which have been started now, a passenger who travels from Jaffna to Batticaloa or from Batticaloa to Jaffna has to spend three to four hours at the Maho Railway Station which has no facilities for passengers to stay, and they have to undergo very great hardship, harassment and inconvenience at the Maho Railway Station.

I think the time table of the trains from Jaffna to Colombo and from Batticaloa to Colombo may have to be so arranged that a person who wants to take a connecting train to Jaffna or a connecting train from Jaffna to Batticaloa will be able to get the connection without so much of delay as four hours or even more at the Maho Railway Station. And the appalling conditions at the Maho Railway Station also have to be attended to without further delay. In fact this applies not only to passengers to Batticaloa from Jaffna, but even to passengers to Trincomalee from Jaffna. They have to come all the way to Maho and then take the connecting train to Trincomalee.

If the Hon. Minister is thinking of expanding the Railway with foreign aid, I think a very fruitful and very useful railway connection may be from Vavuniya to Trincomalee which may open up the entirety of that area, and it may enable easy travel and carriage of

[**பீ. டிமீர்டிஸ்டிரிக்ட் மினிஸ்டர்**]

goods facilities between those areas. The proposal to have the railway extended from Batticaloa right up to at least Kalmunai, the hon. District Minister's electorate, will have to be considered. When during the colonial era they constructed the Kalladdi Bridge, I am told they intended having the railway extended up to Kalmunai. Today, people travelling between Kalmunai and Colombo, or from Kalmunai and those areas to other parts of the country, have to depend exclusively on the bus service. So that, if the railway should extend its services beyond Batticaloa, we should not leave it where the imperial masters left it. The Hon Minister, I am sure, will have a special interest in the Ampara District and make all attempts to get some foreign help, if necessary, and extend the railway from Batticaloa up to Kalmunai and even beyond if possible. That will help to open up the entire area for speedier development.

These are some of the matters I want to say, and then there is the perennial problem of the security of passengers travelling in the train. Although there were various proposals put forward, I do not think any one of those proposals have been implemented. Now take the Indian Railway for instance, there is a guard or somebody in charge of every compartment and the compartments are kept locked. It is not possible for anybody to get in and out as he pleases. In the compartments of the Indian Railway, there is far greater security for the passengers than we have in our trains today. In our trains there are theft of goods, gambling, robbery, assault on passengers which take place off and on. When there is vigilant it subsides for a time. There are certain railway stations which have become notorious haunting places of thugs and robbers, who make a living by robbing the poor passengers, particularly in the Northern and Eastern Lines. These are matters which the Hon. Minister will have to give his mind to, and see that these are brought to a halt.

These bring to my mind the hazards of road transport also. The passengers who travel in the private buses between Colombo and Jaffna and even between Colombo and Batticaloa or Kalmunai or Trincomalee, have to pass through certain dangerous zones. One is between Puttalam and Anuradhapura as far as the Jaffna passengers are concerned. In fact, I have in my hand a copy of a letter sent to the Superintendent of Police, Puttalam, only yesterday, by the General Manager of K.G. Investmens Limited, with regard to the attack with gun on their bus No. 29 Sri 8440, about seventeen miles from Puttalam towards Anuradhapura. That area is one of those which has become a dangerous zone for passengers. Similarly, for passengers travelling East the Habarana area and the vicinity have become dangerous zones. I

know that this is not strictly within the purview of the Hon. Minister, but as Minister in charge of public transport he should take up this matter with the police authorities and see that proper patrolling is done particularly in those areas and that the safety of the passengers is ensured.

That brings me, Sir, to certain hardships which private omnibus operators are undergoing. The Hon. Minister is also in charge of private omnibus transport. It has been brought to my notice that even when a private omnibus operator imports a new bus the authorities are not satisfied with the fitness certificate issued by the agent but they want a fitness certificate from some others for them to issue the route permits.

பி. பி. மொகமேடி மொகமே

(ஐ.ஆப். எம். எச். முஹம்மத்)

(Mr. M. H. Mohamed)

We have given strict instructions that the fitness certificate issued by the agents should be accepted.

பீ. டிமீர்டிஸ்டிரிக்ட் மினிஸ்டர்

(**பி. எ. அமிர்தலிங்கம்**)

(Mr. A. Amirthalingam)

I am glad to hear that, because -

பி. பி. மொகமேடி மொகமே

(ஐ.ஆப். எம். எச். முஹம்மத்)

(Mr. M. H. Mohamed)

Please give me those details. I will take up the matter very strongly with them.

பீ. டிமீர்டிஸ்டிரிக்ட் மினிஸ்டர்

(**பி. எ. அமிர்தலிங்கம்**)

(Mr. A. Amirthalingam)

Thank you. One of the operators has given me a note. I will give the particulars to the Hon. Minister. I am happy to hear that agents' certificates will be accepted. Particularly in the case of new buses it is absurd to ask for anybody else's certificate.

Then, I understand, for route permits there is an insistence that the drivers should have clean licences. I do not think you can find any driver with a clean licence, unless, of course, the driver has conveniently lost his licence and got a duplicate from somewhere.-(*Interruption.*) Or the driver has never driven a bus! I understand that a clean licence is being insisted upon for route permits. I think that has to be looked into, except, of course, if the driver has a very bad licence, if he has been driving under the influence of liquor, etc.

එම්. එම්. මොහමඩ් මහතා

(ஐனப் எம். எச். முஹம்மத்)
(Mr. M. H. Mohamed)

Normally we are only concerned with drivers who are involved in major accidents.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

Such cases, of course, one has to consider. In fact, the Hon. Minister will concede that even in the CTB there is no driver who has a clean licence. That is not possible. Even I or the Hon. Minister might have been charged ourselves when we were driving in our younger days, if not now, for some minor accident or some minor offence like parking at the wrong place.

Then, Sir, there is one inconvenience which these private omnibus operators have brought to my notice. Though the Ministry of Private Omnibus Transport is housed in the building of the Ministry of Transport, for payment for route permits they have to go to the RMV's office and for the payment for CTB route permits they have to go there once again. They are driven from pillar to post.

එම්. එම්. මොහමඩ් මහතා

(ஐனப் எம். எச். முஹம்மத்)
(Mr. M. H. Mohamed)

The procedure has now been changed so that the payment could be made at the Ministry of Private Omnibus Transport.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

That is very good. That is exactly what they are asking for, and the Hon. Minister has taken action in these matters. Let not anybody think that we are trying to hold a brief for private transporters. After all, they are performing a useful function, and the Government, in accordance with their policy, has enabled them to get these buses and operate them. In the present circumstances, I think quite a lot of pressure on the various routes has been eased by these private bus operators, and therefore their hardships have to be ventilated here and attention given by the Hon. Minister.

Lastly, I come to the CTB. I think a number of Regional Transport Boards are undergoing very grave financial difficulties. Unless some working arrangement is made with the private van and bus operators, for them not to compete unduly with the CTB buses or the regional Transport Board buses and deprive them almost altogether of passengers, some of these Regional Transport Boards may have to close down the way things are going.

I do not want to make any complaint about any particular Transport Board. In fact, the Northern Transport Board is in the charge of a very nice

gentleman, a god-fearing and religious man, Mr. Kanagaratnam, but there is a great deal of interference by the so-called union leaders. The so-called union leaders pressurize the Regional Transport Board people. At least, as far as the Northern Regional Transport Board is concerned they pressurize them to give promotions, etc., to undeserving cases on the basis that they are members of the union. As a result, there is a great deal of dissatisfaction and frustration among the employees.

එම්. එම්. මොහමඩ් මහතා

(ஐனப் எம். எச். முஹம்மத்)
(Mr. M. H. Mohamed)

We have stopped all promotions.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

I am glad to hear that. I think you should give a greater latitude of action to the Regional Transport Board chairmen, without interfering with them at every turn, making the decentralization more effective.

Those are some of the matters which I wanted to bring to the notice of the Hon. Minister.

එම්. ඩී. අබේරත්න මහතා (නියෝජ්‍ය ගමනාගමන මණ්ඩල පිළිබඳ දැමෙනුමා)

(திரு. எச். பி. அபேரத்தன் — போக்குவரத்துச் சபைகள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. H. B. Abeyratne—Deputy Minister for Transport Board)

ගරු සභාපතිතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාගේ කථාවෙන් පසු මට වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම මගේ භාග්‍යයක් කොට සලකනවා. අද මෙම වැය ශීර්ෂ යටතේ මෙම විවිධ ආරම්භ කළ නල්ලුර්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සිවසිතම් පරම් මහතා) මෙම අමාත්‍යාංශය මුහුණපා තිබෙන තත්ත්වය ගැන ඉතාම පැහැදිලි අවබෝධයකින් කරු කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම එතුමාට අපේ ගරු දැමෙනුමාගේත් අමාත්‍යාංශයේත් පෞද්ගලිකව මගේත් ස්තූතිය සහ ගෞරවය මේ අවස්ථාවේදී පිරිනමන්නට සතුටුයි. එතුමා මේ ගරු සභාවට ඇවිත් ප්‍රකාශ කළා ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය මේ රටේ ගමන් බිමන් කරන අහිංසක ජනතාවගේ සේවාවක් හැටියට පවත්වාගෙන යනවා මිස මුදල් හම්බ කරන ආයතනයක් හැටියට සලකා එහි කටයුතු පරිපාලනය කරමින් එය මෙහෙයවන්නට බැරි බව. එය රජය සහ පොදු මහජනතාව අවබෝධ කර ගත යුතුය කියාත් එතුමා ප්‍රකාශ කරන්නට යෙදුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු පමණක් නොවෙයි ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ වන විට එය දැන කියාගෙන සිටින බව මම මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

ඊළඟට කසිටිස්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉරත්තිනම් මහතා) කියන්නට යෙදුණා එතුමාගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ දැනුම් කොටස්වල අය කරන බස්

[එච්. ඩී. අබේරත්න මහතා]

ගාස්තුවල පරස්පර විරෝධීතාවයක් තිබෙනවාය, කියා. මම එතුමාට දන්වන්නට කැමතියි, උතුරු ප්‍රදේශයේ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ බස් ගාස්තු එකාකාර යට අය කිරීම සම්බන්ධයෙන් නුදුරු අනාගතයේදීම ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නට අපේ ගරු ඇමතිතුමා දැනට මත් කටයුතු කරගෙන යන බව.

අද මේ ගරු සභාවේදී කථා කළ අරන්‍යක ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වසන්ත උදයරත්න ගෙනා) දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ පාලනය ඉතාම නරක විධියට ගේන යන වාය කිව්වා. එහි සේවකයන් අතර කිසිම විනයක් නැත කිව්වා. යට මට්ටමේ සේවකයාගේ සිට තොව උඩ මට්ටමේ සිටම ආයතනයට විනය කියන එක හුරු පුරුදු කළ යුතුය කියමින් එතුමා දිගින් දිගට කථා කළා. එතුමාගේ කථාවෙන්ම මම ඒ කොටස කිය වන්නමි :

“ There must be what is called discipline. This is quite lacking in the C.T.B. ”

ගරු සභාපතිතුමනි, සෑම ආයතනයකම ප්‍රධානියාගේ සිට ඉතාම කුඩා සේවකයා දක්වා සෑම කෙනෙකු තුළම මේ විනය කියන එක ආරක්ෂා කරන්නට අපි සෑම ප්‍රයත්නයක්ම සෑම උත්සහයක්ම දරණ බව මම අරන්‍යක ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න කැමතියි. නමුත් ඒ සමගම එතුමාට ප්‍රකාශ කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය මේ ලංකාවේ තිබෙන අනෙකුත් ආයතන සහ සංස්ථා සමග සංසන්දනය කර බැලුවොත් ලංකාවේ තිබෙන විශාලතම ආයතනය ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය බව පෙනී යනවා ඇති. 1982 වන විට ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවක සංඛ්‍යාව 58,000 කට අධිකයි. පනස් අටදහසකට අධික සේවක සංඛ්‍යාවක් සිටින මෙම ආයතනයේ ක්‍රියාකාරීත්වය අතින් සංස්ථා වල මෙන් එක ප්‍රදේශයකට හෝ එක ස්ථානයකට සීමා වී නැහැ. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් නැර පැතිරී තිබෙන සංස්ථාවක්. ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයට අයත් බස් රථ ලංකාවේ අස්සක් මුල් ලක් නැර තිබෙන ගම් දනව්වල ධාවනය වෙනවා, ඒවා රාත්‍රී කාලයේ ඒ ඒ නැන්වල නවත්වා තබනවා. පනස් අටදහසක් සේවකයන් ලංකාවේ විවිධ ස්ථානවල සේවය කරනවා. ඒ ස්ථානවල සිටින සේවකයන්ට ඒ බස් රථ ධාවනය කරවන උදවියට වුවමනා තැන්වල ඒ බස් රථ නවත්වනවාය කිව්වොත් අපි ඒක පිළිගන්නවා. ඒ අය ගෙන් සමහරෙක් මත් ද්‍රව්‍ය බස් රථවල ප්‍රවාහනය කරන වාය කිව්වොත් අපි ඒක පිළිගන්නවා. ඒ අයගෙන් සමහරෙක් විනය ගරුක පිරිසක් හැටියට කටයුතු කරන්නේ නැහැයි කිව්වොත් අපි ඒක පිළිගන්නවා. හේතුව මේකයි. ඕනෑම සමාජයක් ගෙන බැලුවොත් එසින් සිය යට 10 ක පමණ ජන කොටසක් මේ වැරදි වැඩවලට නැඹුරු වෙලයි ඉන්නේ. උදාහරණයක් ගත්තොත්— මම අප්‍රසාසයක් කරනවා නොවෙයි—මේ පාර්ලිමේන්තුව ගෙන බැලුවොත් දැපි මෙහි සිටින එකසිය හැටක් හත් කැවක් දෙනාගෙන් මම හිතන හැටියට සියයට පනක් පමණ දෙනා වැරදි කරන අය වෙන්න පුළුවනි. අල්ලස් ගන්න උදවිය, දුෂණ කරන උදවිය, මත්පැන් බොන

අය සිටිනවා වෙන්න පුළුවනි. පනස් අටදහසක් දෙනා සිටින සමාජයක සියයට 10 ක් ගත්තොත් පන්දාස් අටසිය දෙනායි මේ වැරදි වැඩ කරන උදවිය ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ ඉන්නේ. මේ එක සංස්ථාවක්. ලංකාවේ නවත් සංස්ථා තිබෙන බව මම පෙන්වුම් කරන්න සතුටුයි.

State Development and Construction Corporation. In 1979 it had 2,600 employees. The total number of employees is 2,600. We have 10 per cent who are bad, that is 260 employees. Then there is the National Milk Board, which has only 2,429 employees.

මේකෙන් සියයට 10 ක් ගත්තොත් දෙසිය හතළිස් දෙනෙකයි. කිරි බෙදන මධ්‍යස්ථාන ලංකාවේ කී තැනකද තිබෙන්නේ? ලංකාවේ හැම ගම් දනව්වකම ඇතුළතට යනවා, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය. බස් ධාවනය කරන හැම තැනකටම කිරි මණ්ඩලය ගිහින් තිබෙනවද? කියන බෝඩි එක ගිහින් තිබෙනවාද? සමහර විට නාරා හේන්පිට කිරි මධ්‍යස්ථානයේ යම් දුෂණයක් ඇති වුණොත් නාරාහේන්පිට හා ඒ අවට ප්‍රදේශවල වෙසෙන ජනතාව ඒ ගැන කතා කරයි. නමුත්, යාපනේ, එහෙම නැත්නම් කන්කසන්තුරේ අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කායකතුමාගේ පළාතේ ගමක සිටින පිරිස ඒ ගැන කතා නොකරන්නේ නාරාහේන්පිට කෙරෙන දුෂණය ගැන ඒ අය දන්නේ නැති තිසයි. නමුත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ගැන මුළු ලංකාවේ උදවිය කතා කරනවා නම් අපි ඒ ගැන සන්නෝෂයට පත් වෙනවා, ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය මුළු රටේම ජනතාව වැළඳ ගත් ආයතනයක් හැටියට අද පාලනය වන නිසා.

Now, the State Distilleries Corporation has 1,196 employees, the National Salt Corporation has only 899 employees, the National Film Corporation has 539 employees, the Paranthan Chemicals Corporation has only 471 employees, the Tractor Corporation has only 431 and the Mineral Sands Corporation has only 374. Sir, you will be surprised to hear that the National Insurance Corporation has only 79 employees including the Chairman, the Working Directors and all the rest.

ඒවාගේ ආයතනයක්ද අපට බැරව තිබෙන්නේ? සැන්තා නාමයකින් සියයට 10 ක් කියන්නේ කී දෙනාද? යාන්තම අවදෙහෙක් පමණයි. පරීක්ෂා කරන්න තිබෙන්නේ අව දෙනෙක්, අරක්කු බොනවාද, අල්ලස් ගන්නවාද, සංස්ථාවේ වාහන අයුතු ලෙස පාවිච්චි කරන වාද කියා පමණයි.

You will be shocked to hear that another corporation, the State Pharmaceuticals Corporation has only 38 employees.

ලංගමයේ පනස් අට දහසක් සේවකයන් සිටිනවා. අරන්‍යක ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒක දැනගන්න ඕනැ. පනස් අට දහසකින් සියයට දහයක් නරක අය සිටිනවායයි කියනවා නම් පන්දාස් අටසියක් පමණයි. මේ වැරදි වැඩ කරන සියලු දෙනාම නිසි මාර්ගයේ යවන්න, ඒ වැරදි අල්ලන්න, අවශ්‍ය සියලුම විධිවිධාන දැන් ගමනාගමන මණ්ඩලයේ උසස් නිලධාරීන් යොදා තිබෙනවා. මුහුත්

නිතර දෙවෙලේ ඒ කටයුතුවල නිරත වී සිටිනවා. නමුත් මේ ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් නැර සියලුම ප්‍රදේශවල විසිරී සිටින පනස් අටදහසක් දෙනා අතුරින් මේ විධියේ සුළු සුළු වැරදි කරන අය නතර කරන්න අරනායක මන්ත්‍රී තුමාට කියා අරනායක දෙසියත් තාත්සේටවත් පුළුවන් ද කියා මට සැකයි.

එතුමාගේ කතාවෙන් දිගටම අපට දොස් කියාගෙන ගියා. මේකේ විනයක් නැහැ, ඩුබ්වර්ට්ට අවශ්‍ය තැන් වල බස් නතර කරනවා. අරක්කු බෝතල් බස්වල ගෙනී යනවා, සේවකයන් වැඩිසි කියනවා ආයෙන් සේවකයන් ගන්නවා ආදී වශයෙන්. නමුත් එතුමාගේ කතාව අවසානයේදී එතුමා මොනවාද කියන්නේ ?

“අපි සන්නේෂ වන්නට ඕනෑ ලංගම සේවාවන් ප්‍රදේශීය වශයෙන් විමර්ශන කිරීම ගැන, එය හොඳ ලකුණක්. බස් රථ දුවවීම සඳහා සාහෙන නිදහසක් ලැබෙනවා, මධ්‍යම ග්‍රහණයෙන් විකක් අයිත් කරලා පාලනය සඳහා නිදහසක් ලැබිය යුතුයි. අපි බස් රථ ලබා ගන්නට ඕනෑ. ඒ උනාට මා දන්නා විධියට බස් රථ 10 ක් 12 ක් නිතරම ගල් කරලා තිබෙනවා.”

“මේ නිලධාරීන් කරන වැඩ මොනවාද කියා අපි සොයා බලන්නට ඕනෑ. සමහර නිලධාරී මහත් වරු ඉන්නවා, බොහොම හොඳ අය.”

He also admits that there are very good officers.

“මම දන්න තරමට අපේ කුරුණෑගල-විශේෂයෙන්ම මාවනැල්ල සිපෝට්-හොඳ තත්වයකින් තිබෙනවා.”

Now, Sir, Aranayake does not have a depot. His area is covered by the Mawanella Depot. He comes to this House and starts all these allegations and says that the Depot which runs buses in his own area-

“මාවනැල්ල සිපෝට් හොඳ තත්වයකින් තිබෙනවා.”

The Mawanella Depot is in very good condition; very good officers.

“මාවනැල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (වන්ද රණතුංග මහතා) එය පිළියක්නවා ඇති.”

And he goes one step further and says the M.P. for Mawanella will also endorse this, not only M.P. for Aranayake.

“මම ඕනන හැටියට එතන පාඩුවක් නැහැ.”

According to my thinking, there are no losses in the Mawanella Depot. Then at least in his area-forget about the entire country-the Ceylon Transport Board is doing a good job.

“සේවය හොඳයි.”

A good service.

“මගේ ආසනයේ පාරවලන සැකි තරම් දුරට හොඳට බස් රථ දුවනවා.”

In my electorate, as far as possible they are having a very good bus service. I cannot understand his argument.

“ඒ වාගේ පාඩුවක් නැහැ.”

There are no losses in my electorate. It is only outside my electorate that all the indiscipline takes place-of people carrying arrack, and people stopping buses at places they want.

“මම දන්න තරමට සිපෝට්ල ආදයමක් හොඳයි.”
According to the information that I have got, Sir, even the income is satisfactory in the Mawanella Depot.

“බස් රථ සේවාව හොඳට සිදු වෙනවා, සමහර පාලකයෝ ණෑ හොම දක්ෂව ඒ වැඩේ කරගෙන යනවා.”

In the Mawanella Depot some officers are doing their work extremely well.

“බොහොම දක්ෂව ඒ වැඩේ කරගෙන යනවා, නමුත් හැම අවස්ථාවේම එහෙම නොවෙයි, හැම තැනම එහෙම නොවෙයි.”

We accept that. A man cannot be extraordinarily brilliant right throughout his life. There are certain times, especially when you grow old, what you were doing in your younger days, you cannot do when you are old.

“අපි සන්නේෂ වෙන්න ඕනෑ ලංගමය සේවාවන් ප්‍රදේශීය වශයෙන් විමර්ශන කිරීම ගැන.”

This is how he ended his speech. I am surprised; he is a very learned lawyer practising in Kegalle. Is this the way that he is treating his clients? He starts the case in very bad form and closes the case very miserably. When you argue something-I am not talking just because this is in the Transport Board Ministry. He started with a lot of allegations. I do not know whether he has some other thing in his mind and he is trying to bring that out in some other form.

එතුමාට මම පෙන්වුම් කරලා දෙන්නට සතුටුයි. කරුණු කීපයක්. 1958 දීසි ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය පිහිටුවුවේ. 1980 දී තමයි මේ සම්බන්ධයෙන් වෙනම අමාත්‍යාංශයක් ඇති කළේ.

Then, the entire responsibility of the passenger transport was taken over by the Government.

නමුත් 1977 න් පසු මේ රටේ ඇති වුණු-ක්‍රියාත්මක කළ-විවෘත ආර්ථික හා වෙළඳ ප්‍රතිපත්ති නිසා බස් වලින් සහ දුම්රියෙන් අපේ පොදු ජනතාව ගමන් කරන ප්‍රමාණය වැඩි වුණා. 1977 සිට බස් නිලුණු ප්‍රමාණය මම පෙන්වුම් කරලා දෙන්නම්. 1977 දී නිලුණු බස් සංඛ්‍යාව 6,991 යි, 1978 දී 7,365 යි, 1979 දී 7,366 යි, 1980 දී 7,545 යි, 1981 දී 7,725 යි, 1982 දී 7,546 යි. දැන් 1977 සිට අළුත් බස්, අළුතෙන්ම ගෙනා බස් 3,166 ක් මෙයට ඇතුළු කර තිබෙන අතර, පරණ බස් 2,115 ක් අයිත් කර තිබෙනවා. යම් කෙනෙක් කියනවා නම් අද ලංකාවේ තිබෙන බස් පරණය කියා, ඒ තර්කයට පිළිතුරක් තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, අළුත් බස් 3,166 ක් අළුතෙන්ම ඇතුළු කරලා පරණ බස් වලින් 2,115 ක් අයිත් කළ අතර, නිලුණු ඉතිරි පරණ බස් වලින් 3,174 ක්ම සම්පූර්ණයෙන්ම අළුත්වැඩියා කර තිබෙනවා.

Completely overhauled, and we have injected 3,174 overhauled buses into the fleet. So, the present fleet is 7,546.

එයින් බස් 1,208 ක් පමණයි අවුරුදු පහකට වැඩිය පරණ බස් වශයෙන් තිබෙනවා නම්, තිබෙන්නේ. සමහර බස් අවුරුදු පහක්, දහයක් තැන්තම පහළොවක් පරණ ඒවා වෙන්න පුළුවන්. එහෙම වුණත් එවැනි බස් තිබෙනවා නම් තිබෙන්නේ උපරිම වශයෙන් 1,208 ක් පමණයි.

[එච්. ඩී. අබේරත්න මහතා]

මෙපමණ බස් සංඛ්‍යාවක් තිබෙන විට අපේ කාල සටනත් අවශ්‍යතා අනුව කොපමණ බස් දුටුවනවාද? 1977 දී දිවෙව්වෙ 5,304 යි. අද 6,270 ක්, දුටුවනවා.

If the Hon. M.P. wants, I have the figures from 1972. Just to save time, I will read those particulars. How many kilometers did they do in 1977? 250 million kilometers. Today we are operating approximately 480 million kilometers. In 1977 we were taking only 1,529 million passengers. Today we are taking well over 1,862 million passengers. Then, the revenue by way-bill collections, in 1977, we had only about Rs. 600 million. Today we have Rs. 1,591 million. Season tickets only 25 million in 1977 and today it is 195 million. Then, Sir, the passengers carried from 1977. In 1977 we carried only 4.2 million passengers. Over the years if you take the entire average up to 1983 we have been transporting 4.4 million passengers per year for the last five years. We started with only 4.2 million.

මේ කාල පරිච්ඡේදය තුළ අළුතෙන් බස් සිපෝ 18 ක් ඇති කර තිබෙනවා. 1977 දී තිබුණේ සිපෝ අසූවයි. දැන් එය අනූ අට දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. 1977 අවුරුද්දේ යටිතල, දඹුල්ල, ඇඹිලිපිටිය, අළුත්ගම, බිබිලේ බස් සිපෝ ඇති කළා. 1978 අවුරුද්දේ අක්කරපත්තුව, ගල් ගමුව, වව්නියා, කල්මුණේ බස් සිපෝ ඇති කළා. 1979 අවුරුද්දේ කැළණිය, මරුගොඩවත්ත, තහවගස්දිගිලිය, බස් සිපෝ ඇති කළා. 1980 අවුරුද්දේ රඹුක්කන, ගිටි උල්ල, වෙන්තස්පුව බස් සිපෝ ඇති කළා.

Then, Sir, the employees. In 1977 we had 52,329. In 1978 it went up to 58,786. In 1979 it still went up to 62,837. In 1980 it was 65,235. In 1981 it was 57,512 and in 1982 it is 57,852. Sir, you will see during this period we have increased the salaries of this 58,000 odd employees on several occasions. On 1st December 1977 we gave them a Rs. 50 increase. On 1st January 1979 we gave a 10 per cent increase. Then, again, on 9.9.1979 we gave a Rs. 55 increase. Then on 1st November 1980 we gave a Rs. 70 increase. On 1st November 1981 we gave an increase in the CLA of Rs. 62 and Rs. 76, altogether Rs. 138. The last year we gave another Rs. 100 special increase. This year, on this Budget, we have given them another increase. Altogether in 1978, when we had only 58,000 employees, we had a salary bill of Rs. 432 million. Today, with a strength of 57,000 employees our salary bill is Rs. 525 million. That is 100 million above. In fact, to grant this Rs. 100 increase to the 57,000 odd employees of the Ceylon Transport Board we will require an additional sum of approximately Rs. 68 million.

අපේ දළ ආදායම සාමාන්‍යයෙන් කෝටි 1,919 ක් පමණ වෙනවා. මෙයින් කෝටි 850 ක්ම සේවකයින්ගේ පඩි නඩි සඳහා අපි වියදම් කරන අතර, තව කෝටි 6 ක් කෙළින්ම ඉන්ධනවලට—

On oils and lubricants we spend another Rs. 71 million; spare parts Rs. 246 million. Altogether we spend about another Rs. 1,973 million. Just the bare minimum.

It will be interesting to note again, Sir, in 1979 the price of a gallon of diesel was Rs. 10.30. It was increased to Rs. 13.50 on 27th January 1980. Then, again, to Rs. 20.80 in 1980. The additional expenditure on the first increase was Rs. 107.5 million. That is about a 71 per cent increase. The additional quantum of expenditure on the second increase was Rs. 299.7 million. That is about 116 per cent increase. Then, again, on 26th January 1981 the price was increased to Rs. 27. This is an additional burden of Rs. 250.9 million on the C.T.B. which is 44.96 per cent increase. Then recently, you know, it was again increased to Rs. 30.69 which is about an additional Rs. 125 million.

අමතර කොටස් සඳහා 1978 වර්ෂයේ සිට දිගින් දිගටම අතිරේක මුදලක් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ අනුව 1978 වර්ෂයේ රුපියල් කෝටි 38.6 ක්, 1979 වර්ෂයේ රුපියල් කෝටි 121.1 ක්, 1980 වර්ෂයේ රුපියල් කෝටි 2.9 ක්, 1981 වර්ෂයේ රුපියල් කෝටි 5.6 ක්, 1982 වර්ෂයේ රුපියල් කෝටි 68.9 ක් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඊළඟට අනික් ඒවා local purchases, stationery, travelling, overtime in 1978 137.7 million. In 1979—Rs. 45.1 million, 1980—Rs. 30.30 million, 1981—Rs. 64.4 million, 1982—Rs. 74.5 million. Then, Sir,

1977 සිට 1982 දක්වා ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට භාණ්ඩාගාරයෙන් මුදල් ලැබී තිබෙනවා. ඒ අනුව ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ පාඩු මකා ගැනීම සඳහා කෝටි 606 ක් ලැබී තිබෙනවා. බස් අළුතින් ගැනීම සඳහා ලෝක බැංකුවේ ආධාර දැනීම මහා භාණ්ඩාගාරයෙන් කෝටි 1267.5 ක් ලැබී තිබෙනවා. ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවකයින් අඩු කිරීම සඳහා තමන්ගේ කැමැත්තෙන් ම විශ්‍රාම යන සේකයින්ට ගෙවීම සඳහා කෝටි 105 කුත්, 1981 සහ 1982 අවුරුදු දෙක සඳහා පාසල් ශිෂ්‍යයන්ට දෙන සිසන් විකට්ටුවලට කෝටි 190 කුත් පෙට්ට්ට්ටියම් කෝපරේෂන් එකෙන් ලැබුණු සහනාධාරයක් ගැටියට කෝටි 173.45 කුත්, පොලිස් නිලධාරීන්ට නිකුත් කරන සිසන් විකට්ටු සඳහා කෝටි 35 කුත් යනුවෙන් සම්පූර්ණ එකතුව වශයෙන් කෝටි 2,376 ක් 1977 සිට 1982 දක්වා වූ අවුරුදු ගය තුළ මහා භාණ්ඩාගාරයෙන් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට ලැබී තිබෙනවා. නමුත් 1981 සිටම භාණ්ඩාගාරයෙන් මුදල් ලබාගත්තේ නැතිවයි, මේ ආයතන භාලනය කරන්න අපි උත්සාහ කර තිබෙන්නේ. ඉන්ධන සඳහා එම සංස්ථාවෙන් මධ්‍යම ගමනාගමන මණ්ඩලයට දුන් මුදල 1982 ජූලි මාසයේ සිටම නතර කර තිබෙනවා. දැන් අපට සතයක්වත් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ සංස්ථාවෙන් යම් කෙනෙක් ඉන්ධන අරගෙන ගොස් විකුණුවොත් ඒ තැනැත්තාට කොමිෂන් එකක් ලැබෙනවා. එහෙත් ඒ සංස්ථාවෙන් දෙන එම කොමිෂන් එක මධ්‍යම ගමනාගමන මණ්ඩලයට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ අනුව බැලුවොත් මේ

අවුරුද්දේ වැඩි මුදලක්—ගැලුමකට රු. 30.69 ක් දීලා—
ලබා ගන්නා හැම සිසුවේ ගැලුමක් සඳහාම සම්පූර්ණ
මුදලම ගෙවන්න අපට සිදු වෙනවා පමණක් නොවෙයි,
හිස අවුරුද්දේ අපට ලැබුණු සහනාධාරයන් මේ අවුරුද්දේ
අපට ලැබෙන්නේ නැහැ.

අ. හා. 2 45

ලෝක බංකුවේ ආධාරත් ඇතිව ලංකාවේ විවිධ ස්ථාන
වල සිපෝ සහ ප්‍රාදේශීය වැඩපොළවල් රාශියක් මේ
අමාත්‍යාංශය මගින් ආරම්භ කළා. මා කියන්න සතුටුයි,
මේවා සඳහා 1981 අවුරුද්දේ සිටම දිගින් දිගටම
හාණ්ඩාගාරයෙන් අපට මුදල් ලැබුණා කියා. 1980
අවුරුද්දේ කෝටි 10.8 කුත්, 1981 අවුරුද්දේ කෝටි
23.2 කුත්, 1982 අවුරුද්දේ කෝටි 33.9 කුත්, මේ ඉදි
කිරීම් කටයුතු දිගින් දිගටම කරගෙන යාම සඳහා මහා
හාණ්ඩාගාරයෙන් ලැබුණා, ලෝක බංකුවෙන් ගෙවන
මුදල්වලට ලංකාවේ රුපියල් වලින් ගෙවිය යුතු මුදලින්.
එහෙත් අවාසනාවකට මේ අවුරුද්දේ මේ වැඩ කටයුතු
කර ගෙන යද්දී මේ ඇස්තමේන්තු පිළියෙල කළ අවස්
ථාවේ යම් හේතුවක් නිසා මේ අවුරුද්දේ මුදල් අපට
බාර දී නැහැ. ඒ නිසා මා ගරු සභාපතිතුමාට ප්‍රකාශ
කරන්න ඕනෑ, දැනට කරගෙන යන මේ වැඩපොළවල
වැඩ තවදුරටත් කරගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය මුදල් තව
මත් ඒ අමාත්‍යාංශයට ලැබී නැති බව.

පාදුක්ක බස් සිපෝව, මතුගම බස් සිපෝව, වැලිසර
බස් සිපෝව, යක්කල බස් සිපෝව, නිකවැරටිය බස්
සිපෝව, රඹුක්කන බස් සිපෝව, ගම්පහ බස් සිපෝව,
වත්තේගම බස් සිපෝව, අම්බලන්ගොඩ බස් සිපෝව,
අම්බලන්තොට බස් සිපෝව, අකුරැස්ස බස් සිපෝව,
ගල්ගමුව බස් සිපෝව, මන්නාරම බස් සිපෝව, මොනරා
ගල බස් සිපෝව, ගොඩකවෙල බස් සිපෝව, කැප්පිටි
පොළ දෙවැනි අදියරේ ප්‍රාදේශීය වැඩපොළ, තලාතුමය
ප්‍රාදේශීය වැඩපොළ, කළුදෑවල ප්‍රාදේශීය වැඩපොළ හා
වැලිගම ප්‍රාදේශීය වැඩපොළ ආදී මේ පටන්ගත් වැඩපොළ
වලින් වැඩපොළවල් දෙකක් පමණයි, අපට සම්පූර්ණ
යෙන් අවසාන කර විවෘත කරන්නට පුළුවන් වුණේ,
කැප්පිටිපොළ වැඩපොළ මීට මාස දෙක තුනකට පුළුම
විවෘත කරන්නට අපට පුළුවන් වුණා. ඊට මාස කීපයකට
පෙර හපුතලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ මැතිවරණ කොමසාල
යේ පිහිටා තිබෙන කහගොල්ල ප්‍රාදේශීය වැඩපොළ සම්
පූර්ණයෙන්ම අවසන් කරන්නට පුළුවන් වුණා. ඒ වැඩ
පොලෙන් තව සුළු සුළු වැඩ කටයුතු කීපයක්
කිරීමට තිබෙනවා. දැනට තාවකාලිකව අත්හැර දමා
තිබෙන වැඩපොළවල වැඩ කටයුතු හුකක් දුරට සම්පූර්ණ
කලරයි තිබෙන්නේ. විශේෂයෙන්ම මතුගම සිපෝවේ
වැඩ කටයුතු සියල්ලක්ම වාගේ සම්පූර්ණයි. තව කරන්න
ට තිබෙන්නේ සියයට දෙකක නැතිනම් දෙක හමා
රක වැඩ කොටසක් පමණයි. වැලිසර සිපෝවෙන් සිය
යට අසූවක පමණ වැඩ කටයුතු අවසන් කර තිබෙනවා.
යක්කල සිපෝවෙන් කොටස් දෙකකටයි කරන්නේ.
පළමුවන අදියරේ වැඩ කටයුතු සියයට අසූවක් පමණ
අවසන් කර තිබෙන අතර දෙවන අදියරේ වැඩ කටයුතු
මෙතෙක් ආරම්භ කර නැහැ. බස් පණහක් ගාල් කරන්න
පුළුවන් නිකවැරටිය සිපෝවේ කටයුතු තව මාසයකින්
පමණ අවසන් කරන්න අපි බලාපොරොත්තු වුණා.

දැනට සියයට අසූවකටත් වැඩිය එහි වැඩ කටයුතු අව
සන් කරලයි, තිබෙන්නේ. රඹුක්කන බස් සිපෝවේ කට
යුතු සියයට අතු නවයක් විතර අවසන්. තව බොහොම
සුළු මුදලකුයි, අවශ්‍ය වෙන්නේ. නමුත් අද අප මුහුණ
පා තිබෙන ආර්ථික ප්‍රශ්න නිසා ඒ මුදලටත් ශ්‍රී ලංකා
ගමනාගමන මණ්ඩලයේ මුදල්වලින් ගෙවා තිම කරන්න
පුළුවන් වෙයිද කියා මට හිතන්න අමාරුයි. ගම්පොල
වැඩ කටයුතු ආරම්භ කර දැනට සියයට පණහක ප්‍රමාණ
යක් අවසන් කර තිබෙනවා. වත්තේගම සිපෝවේ කට
යුතු සම්පූර්ණයෙන්ම අවසන් කර තිබෙනවා. තව වැඩ
කටයුතු කරන්නට තිබෙන්නේ සියයට පහක්-හයක්
පමණයි. අම්බලන්ගොඩ බස් සිපෝවේ සියයට අසූ පහ
කින් ඒ වැඩ කටයුතු අවසන් කර තිබෙනවා. අම්බලන්
තොට බස් සිපෝවේ කටයුතු සම්පූර්ණයෙන්ම අවසන්
කර තිබෙනවා; තව සුළු සුළු කොටස් පමණයි
තිබෙන්නේ. බස් පණහක් ගාල් කරන්න පුළුවන් අකු
රැස්ස සිපෝවෙන් වැඩ කටයුතු ආරම්භ කර තිබෙනවා.
මම හිතන හැටියට එහි තව සියයට දහයකට වැඩිය වැඩ
කටයුතු කරන්න ඉතිරි වී නැහැ. ගල්ගමුව බස්
සිපෝවේ වැඩ කටයුතු ආරම්භ කර දැන් සියයට හැටක්
විතර අවසන් වී තිබෙනවා. මන්නාරමේ ඉදිවෙමින් පව
තින බස් පණහක් ගාල් කිරීමට හැකි බස් සිපෝවේ
කටයුතු අදියර දෙකකිනුයි, කෙරෙන්නේ. දෙවන අදි
යරේ වැඩ කටයුතු අප ආරම්භ කරගෙන ගියා. ඒ කොටස්
දෙකේම කටයුතුවලින් සියයට හැටකට වඩා දැන් අව
සන් කර තිබෙනවා. මොනරාගල බස් සිපෝවේ වැඩ
කටයුතු ආරම්භ කර දැන් සියයට පණහකට වඩා අව
සන් කර තිබෙනවා. ගොඩකවෙල බස් සිපෝවේ වැඩ
කටයුතු කිරීමට භාර දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ
නැහැ. ඒ වාගේම වැලිගම වැඩ කටයුතු ආරම්භ කළා.
නමුත් තවදුරටත් කර ගෙන යන්න පුළුවන් කමක්
නැහැ. මාතලේ, කළුදෑවල සිපෝවේ වැඩ කටයුතු කර
ගෙන යනවා. තලාතුමය වැඩ කටයුතුවත් කර ගෙන
යනවා; දැනට සියයට පණහක විතර කටයුතු අවසන්
කර තිබෙනවා. කහගොල්ල වැඩ කටයුතුවත් සම්පූර්ණ
යෙන්ම අවසන් කර ගියෙනවා. කැප්පිටිපොළ බස්
බොඩි සහ වැසි අලුත්වැසියා කිරීමේ වැඩපොලේ කටයුතු
අවසන් කර තිබෙනවා. කැප්පිටිපොළ බස් බොඩි සහ
වැසි ගැහිමේ අනික් වැඩපොලේ වැඩ කටයුතු දැනට කර
ගෙන යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඇතැම් අමාත්‍යාංශවල නිලධාරීන්,
මුදල් අමාත්‍යාංශයේ අයවැය ලේඛන පිළියෙල කිරීමේදී,
ඒ ඒ උසස් නිලධාරීන් පමණක් සාකච්ඡා කරන අවස්
ථාවලදී, ගරු ඇමතිතුමාටවත්, එම අමාත්‍යාංශයේ
නියෝජ්‍ය ඇමතිවරුන්ටවත් දැන්වන්නේ නැතුව ලිපි
හුවමාරු කර ගන්න නිසා, මේ මිඛියට දැනට ක්‍රියා කර
ගෙන යන වැඩ කටයුතුවලට අවුරුද්දක් අවුරුද්දක්
පාසා ලැබෙන්න ඕනෑ කරන මුදල් ලැබී නැති බව, අපේ
ගරු ඇමතිතුමා මුදල් අමාත්‍යාංශයට පෙන්නුම් කර
තිබෙනවා. දැනට කරගෙන යන ප්‍රාදේශීය වැඩ පොළවල
සහ සිපෝවල කටයුතුවලට අවශ්‍ය රුපියල් කෝටි 50,
මේ අයවැය ලේඛනයෙන් කෙසේ හෝ ලබා දෙන්නටය
කියා ලියුම් කීපයකින්ම ඇමතිතුමා ඉල්ලීමක් කළ අවස්
ථාවේදී, එම ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති බව දැනගන්න
ලැබී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ

drains along Baseline Road are practically filled with earth. When the water gets into their houses the poor workers in the Railway Housing Scheme are unable to go to work, their children are unable to attend school, and they are even unable to buy their daily provisions. I would kindly request the Hon. Minister to get the department concerned to take immediate step to see that water is drained out from this housing scheme, the Maligawatte Railway Quarters, when it rains.

It is a most welcome decision of the Hon. Minister to start the Inter-City Express train service to kandy, Galle and Jaffna. I have travelled in these trains many times. They are very good. The trains are clean, the restaurants are quite clean. But I will not say the same thing about the normal train service. That is in a horrible state. Very rarely or never are the trains cleaned. Very recently I had to travel to Galle. Any person travelling in that train will have to take a duster to dust the seat. When the Inter-City Express is so clean, I do not understand why the normal trains cannot be maintained. This, I believe, is due to a lack of interest on the part of the persons who are responsible for maintaining the train service. In the berths very often there are no locks, the lights are not working. This is purely due to the lack of interest shown by the people responsible for maintaining the trains. Very rarely or never does a checker travel in these trains. Many years ago very often we found checkers checking the tickets. With no checking done the State loses a lot of revenue. I would kindly appeal to the Hon. Minister of Transport to look into these matters raised by me.

සුනිල් රංජන් පසකොඩි මහතා (පොල්ගහවෙල)
 (திரு. சனில் ரஞ்சன் ஜயகோபி—பொல்களாவல)
 (Mr. Sunil Ranjan Jayakody—Polgahawela)

ගරු සභාපතිතුමනි, ප්‍රවාහන, ගමනාගමන මණ්ඩල, පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහනය යන වැය ශීර්ෂ තුන සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කතා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතවා. ඇත්තවශයෙන්ම පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ බස් ධාවනයත්, මේ ආණ්ඩු කාලයේ බස් ධාවනයත් ගැන කල්පනා කර බලන විට මේ ආණ්ඩු කාලයේ දී ක්‍රමවත් බස් ධාවනයක් ඇති කර තිබීම ගැන අපි ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. අපි දන්නවා පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ අනිල් මුණසිංහ වැනි පණ්ඩිතයන් සිටියා, එන්න එන්නම බස් ධාවනය පරිහාණියට පත් වුණා. නමුත් මේ ආණ්ඩු කාලයේ දී අපේ ගරු ඇමතිතුමා විසින් මේ රටේ බස් ධාවනය ක්‍රමවත් කළ බවයි, මා කෙටියෙන් පෙන්වුම් කළේ. බස් ධාවනය ක්‍රමවත් කිරීම සඳහා ගරු ඇමතිතුමා ගත් වැදගත් පියවරක් තමයි, පෞද්ගලික බස් ප්‍රවාහනයක් ආරම්භ කිරීම. මහජනතාවට තම තමන්ගේ තරාතිරමිවල හැටියට කලට වේලාවට බස්වලින් ගමන් යන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කිරීම සත්‍යවම කාරණයක්. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපි රජයට ප්‍රශංසා කළ යුතුයි.

අපේ ආණ්ඩුව පසුගිය මැතිවරණ දෙක පැවැත්වීමට කලින් විපක්ෂය කියා සිටියේ මේ බස් සියල්ලම ජන සතු කරන බවයි. හරියට අපි නිකං බලා ඉදිපි වගේ. නමුත් සියලු දෙනාම මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් කරන්න බව බැඳගෙන වැඩ කළා. අපේ රජය නැවත බලයට පත් වුණා. ඒ අය ඒ විධියට කටයුතු කළේ ඇයි? ඒ අයට තේරුම් ගිහින් තිබෙනවා, එදා කොමිෂනර් කාලයේ එක් කෙනෙකුට දෙන්නෙකුට බස් අයිති වී තිබුණත්, අද පැල්පතේ ඉන්න පුද්ගලයා පවා බස් කොමිෂනර් කාරයෙක් කරන්නට මේ රජය මහත්සි ගන්නා බව. බස් ධාවනය ක්‍රමවත් කිරීමට පමණක් නොව, මනුෂ්‍යයාගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීමටත්, මනුෂ්‍යයන් ඉතා ඉහළ පෙළේ පුරවැසියන් බවට පත් කරන්නටත් මේ අංශය ක්‍රියාත්මක වුණ බව සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ. මේ නිසා රජයට ප්‍රශංසා කරන අතරම, මැතිවරණ දෙකෙන්ම ජයග්‍රහණය කරන්න පුළුවන් වුණ බවත් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. අපිට හොඳ 'වින්' එකක්. විපක්ෂයට හොඳ පරාජයක්. 'ඉනිත්ස්' වලින් දිනුව වගේ අපි හොඳ ජයග්‍රහණයක් ලැබුවා.

බස් ගාස්තු වැඩි වී තිබීම නම් දුගී මගී ජනතාවට ලොකු කරදරයක් වී තිබෙන නිසා එය කණගාටුවට කාරණයක් බව මතක් කරන්න කැමැතියි. ලෝකයේ අඩුම බස් ගාස්තු අය කරන්නේ ලංකාවේය කියනවා. ඒ වගේම ජීවන තත්ත්වයෙන් අඩුම රජයේ සේවකයන් ඉන්නේ ලංකාවේයි. එම නිසා මේ ගැන නම් සැලකිල්ලට ගන්න ඕනෑ. පාසල් ශිෂ්‍යයන්ගේ 'සිසන් විකට්' ගාස්තුව පමණක් අඩු කිරීම නම් මදි. එම නිසා වැඩි දෙනෙකුගේ යහපත සැලසීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන ලෙස මම නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

දුම්රිය සේවයේ අඩුපාඩුකම් ගැන විපක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරයකුත් කථා කළා. මටත් කථා කරන්න තිබෙන්නේ අඩුපාඩුකම් ගැනයි. පෞද්ගලික බස් රථ ධාවනය කරනවා වගේ පෞද්ගලික දුම්රිය ධාවනයකුත් කරන්න බැරිදි කියා යෝජනාවක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්න කැමැතියි. මම ජනතාවට ගිය අවස්ථාවේදී දැක්කා, ජපානයේ නම් රජයේ දුම්රිය ධාවනයට අමතරව පෞද්ගලික සමාගම් විසින් කෙරෙන දුම්රිය ධාවනයකුත් තිබෙන බව. ඒ විධියට මේ රටේ දුම්රිය ධාවනය කරන්න බැරි තරම් අපේ දුම්රිය සේවය ජරාවට පත් වෙලා තිබෙනවා නම්, ඒ පහත් තත්ත්වයෙන් තරමක් ඉහළ එන්නවත් උත්සාහ කරන්න ඕනෑ. වැඩියක් තබා අද කාන්තාවන් දෙදෙනකුට මීටිගම හා පොල්ගහ වෙල අතර රාත්‍රි කාලයේ දුම්රියෙන් ගමන් කරන්නත් බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. ඒවායේ 'ලයිට්ස්' නැහැ. හාවත් නොයෙකුත් විධියේ අඩුපාඩුකම්, කරදර තිබෙනවා. ඒ කොහොම වුණත්, පෞද්ගලික බස් රථ ධාවනය ඇති කළා වාගේම පෞද්ගලික දුම්රිය ධාවනයකුත් ඇති කරන්න ඇමතිතුමාට පුළුවන්කම ලැබෙනවා නම්, ජනතාවගෙන් එතුමාට එක මල් මිටක් නොවෙයි, මල් පොකුරු රාශියක් ලැබෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

මහට සිට කොළඹට ධාවනය වූ දුම්රිය ගෙනදී සිට පොල්ගහවෙල සිට පමණක් කොළඹ ධාවනය කරවන්න කටයුතු සැලැස්වී තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුවේ නොයෙකුත් අපහසුකම් නිසා එසේ කරන්න ඇත කියා මම

[සුනිල් රංජන් ජයකොඩි හෙතා]

කල්පනා කරනවා. නමුත් මෙවැනි අවස්ථා වලදී දෙපාර්තමේන්තුවේ පමණක් නොව මහජනතාවගේත් අපහසුකම් ගැන අපි සැලකිලිමත් වෙන්න ඕනෑ. පොතු හැර, තලවත්තේගෙදර, කුරුණෑගල, ගනේවත්ත ආදී වශයෙන් පොල්ගහවෙල සිට මහව දක්වා දුම්රිය ස්ථාන රාශියක් තිබෙනවා. ගල්ගමුව මන්ත්‍රිතුමාත් (එච්. එම්. ඒ. ලොකුබණ්ඩා මහතා) මේ තත්ත්වය ගැන හොඳට දන්නවා. ගමනාගමන මණ්ඩල නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා අතින් ඔක්කෝම ගැන කථා කළත්, තමාගේ ආසනයට බලපාන මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කළේ නැහැ. මමත් හොඳට ඇහුම්කන් දිගෙන හිටියා, එතුමාගේ කථාවට.

ඒ දුම්රිය කොළඹට ලඟ වන්නේ උදේ 8.30 වයි. මහව සිට පොල්ගහවෙල දක්වා පදිංචිව සිටින රජයේ සේවකයන්ට බලවත් පහරක් වැදී තිබෙනවා, එම දුම්රිය මහවෙන් පිටත් නොවීම නිසා. දැන් එම දුම්රිය පිටත් වන්නේ පොල්ගහවෙලින් නිසා එම දුම්රිය අල්ලා ගැනීමට පොල්ගහවෙල දක්වා බස් වලින් එන්න සිදු වී තිබෙනවා. එහිදී යම්-යම් අමාරුකම් ඇති වෙනවා. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නය කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු වී, එම දුම්රිය උදේට මහව සිට කොළඹ දක්වාත්, සවසට කොළඹ සිට මහව දක්වාත් ධාවනය කරවීමට කටයුතු යොදන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වගේම දුම්රිය ආරක්ෂක නිලධාරීන් හාර-පන් සියක් විතර බඳවා ගන්න යනවාය කියාත් ආරංචියි. මගේ ආසනයේත් දුම්රිය ස්ථාන 3 ක්ම තිබෙනවා. දුම්රිය ස්ථාන නැති ආසනත් තිබෙනවා. ආරක්ෂක සේවයට බැඳීමට කැමැත්තෙන් සිටින තරුණයන් හැම දාමත් මගෙන් අහනවා, “අපටත් අවස්ථාවක් ලබා දෙන්නේ නැද්ද?” කියා. එම නිසා, රුකියා බැංකුවෙන් බාහිරව ඒ ඒ තනතුරු සඳහා සේවකයන් බඳවා ගන්නා අවස්ථා වලදී පොල්ගහවෙලට විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන්නට කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා.

පොල්ගහවෙල දුම්රිය ස්ථානය ලංකාවේ ප්‍රධානමතම දුම්රිය සන්ධිස්ථානයක්. පොල්ගහවෙල හරහා ගමන් කරන එක දුම්රියක් හැරුණු විට අනෙක් හැම දුම්රියක්ම එහි නවත්වනවා. එම නිසා මේ දුම්රිය ස්ථානය හුඟක් දියුණු කරන්න ඕනෑ. ඊට බාධාව වී තිබෙන්නේ මුදල් නැතිකම බවත් අපි දන්නවා. අපි අපේ ජනතාවටත් ඒ ගැන තේරුම් කර දී තිබෙනවා. ඒ කොහොම වුණත් අපේ පොල්ගහවෙල දුම්රිය ස්ථානයේ තිබෙන අඩුපාඩුකම් ගැන විමර්ශනයක් කිරීම සඳහා නිලධාරීන් යවන හැටියට මම ඉල්ලා සිටිනවා. උතුරු දුම්රිය මාර්ගයත්, උඩරට දුම්රිය මාර්ගයත් යන දෙකේම සන්ධිස්ථානයක් හැටියට සලකන්න පුළුවනි, පොල්ගහවෙල. එහෙම නම් මේ දුම්රිය ස්ථානය මරදාන, කොටුව වගේ කාර්ය බහුල දුම්රිය ස්ථානයක් නිසා මේ දුම්රිය ස්ථානයේ තිබෙන අඩුපාඩුකම් සම්පූර්ණ කිරීම කෙරෙහි විශේෂ අවධානය යොමු කරන හැටියට මම නැවත වරක් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. මේවා වැදගත් කාරණා.

තමුත්තාත්සේට මතක් කරන්න ඕනෑ. පොල්ගහවෙල ආසනයේ පොතුහැර ප්‍රාදේශීය වැඩපොළක්—බේස් වර්ක්ෂොප් එකක්—සඳහා මුල්ගලක් තබා දැනට අවුරුදු තුනක් පමණ වෙනවා. මැතිවරණයට කලින් කොල්ලො ඒ මුල්ගලක් උස්සාගෙන ගිහිල්ලා. නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා වැඩපොළවල් ගැන කථා කරගෙන ගියත් මේ ගැන කථා කෙළේ නැහැ.

එච්. බී. අබේරත්න හෙතා
(ති. ශ. ජී. අපොරත්ත)
(Mr. H. B. Abeyratne)

මොකද දන්නවාද? තමුත්තාත්සේගේ ජන දායකයෝ දැන ගෙන තිබෙනවා මුදල් ඇමතිතුමා ඒකේ මුදල් කපනවාය කියා.

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි හෙතා
(ති. ජනිල් රංජන් ජයකොඩි)
(Mr. Sunil Ranjan Jayakody)

ජනතාව එහෙම දැනගෙන හිටියත් ලෝක බැංකුවෙන් ඒකට මුදල් ආධාර සම්මත වෙලා තිබුණේ තමුත්තාත්සේ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා වෙන්නත් කලින්. ඇමතිතුමා ඒ කථාව දන්නවා. මට පාස් කළ මුදල් කවුදෝ එකෙක් කෙළගෙන. නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත් ඒක දන්නවා. ඇමතිතුමා හම්බ වූ සෑම වෙලාවෙම “දෙනව, දෙනව” කීව්ව නමුත් තවමත් පටන්ගෙන නැහැ. මොන ආකාරයකට හෝ මොන ගලක් අල්ලල හෝ මේ මාස දෙක තුන තුළ මේකට නැංගුරමක් දාන්න කියා මම ඉල්ලනවා.

මට අලුත් බස් ධාවන මාර්ග දෙකක් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. එනම්, පොල්ගහවෙල මහවත්ත සිට ලොව්දෙතිය හරහාත් පොල්ගහවෙල සිට පූරිය කොස්වත්ත මාර්ගයේ අලව්ව දක්වාත් අළුත් බස් මාර්ග දෙකක් ඇති කර බස් රථ දෙකක් ධාවනය කරවීමට මාස දෙකක් පමණ ඇතුළත පිළියෙල කර දෙන්නේ නම් ඔබතුමන්ලා කවුරුන් හෝ කැඳවා ඒවා විවෘත කිරීමට රුකුළක් වේවි කියා මම කල්පනා කරනවා.

අවසාන වශයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ, යාපනයේ තරුණයින් බයිසිකල්වලින් පැමිණ බස් පිවිටීම ගැන. ඒ ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කරන විට රජයේ දේපළ විනාශ කරමින් ඒවාට හානි කරමින් මෙසේ බස් පුළු වනවා නම් ඇයි ඔවුන්ට පයින් යන්න ඉඩ තියන්නේ නැත්තේ කියා පුස්තක කරන්න සිද්ධ වෙනවා. මේ බස් පොල්ගහවෙලට ගෙනැවිත් දාන්න. කුරුණෑගල පළාතට ගෙනැවිත් දාන්න. රටේ නීති කඩන මෙවැන්නන්ට ආණ්ඩුව දෙන දඩුවම මොකක්ද? මොකද මේවට අල්ල ගන්නේ? මෙන්න මේ ගැන තමුත්තාත්සේ දැඩි විමර්ශනයක් කරන්න ඕනෑ. නිශ්ශබ්දත්ව තුළින් මහජනයා ආණ්ඩුවට විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන නිසා මේ වැඩ ගැන කල්පනා කර, මීට වඩා බුද්ධිමත්ව ක්‍රියා කර මිය පළාත් වල අය එක දවසක් පයින් යවන්න බස් ටික ඔක්කෝම මෙහාට දැමීමෙන් ඒ අයට එතකොට තේරෙයි.

අවසාන වශයෙන් ඇමතිවරයා හෝ උප ඇමතිවරයා හෝ—මම එතුමන්ලාට දොස් කියන්නේ නැහැ—කොතෙක් හොඳ කළත් මෙම අමාත්‍යාංශය බැහුම් අහන

අමාත්‍යවරයා, නමුත් එතුමන්ලා මේ කාලය තුළදී විශාල වැඩ කොටසක් කර යන්නම් නම රැකගන්නාය කියා පැහැදිලි කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය හමාර කර තබා.

ආර්. එම්. කරුණාරත්න මහතා (උවා-පරණගම)
(*திரு. ஆர். எம். கருணாரத்ன—உவா-பரணகம*)
(Mr. R. M. Karunaratne—Uva-Paranagama)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි—

එම්. එච්. මොහමඩ් මහතා
(*ஜனாப் எம். எச். முஹம்மத்*)
(Mr. M. H. Mohamed)

If the House agrees to go on for 15 minutes during the tea interval it will help me to get through a lot of things I have to say. I would appreciate it very much if you will kindly oblige me.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)

The hon. Member will start. Kindly finish in about five minutes.

ආර්. එම්. කරුණාරත්න මහතා
(*திரு. ஆர். எம். கருணாரத்ன*)
(Mr. R. M. Karunaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ප්‍රවාහන අමාත්‍යාංශය ගැන බලන විට එය පොදු ජනතාවට බල පාන මුළු ලංකාව පුරාම වැළඳගෙන සිටිය අමාත්‍යාංශයක්. අපේ ගරු ඇමතිතුමා මෙම අමාත්‍යාංශය භාරගන්නට පස්සේ විශාල වෙනස්කම් රාශියක් කර තිබෙනවා. මම ඒ ගැන විස්තර කියන්න යන්නේ නැහැ. මේ සභාවේ සිටින සෑම ඇමතිතුමෙක්ම ඒ කාරණය පිළිගන්න නිසා. මේවායේ තිබෙන අඩුපාඩුකම් විකක් පමණක් පෙන්වා දෙන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ප්‍රධාන අංශය දුම්රියයි. උඩරට ප්‍රදේශයේ ධාවනය කර වනා. බදුල්ල දුම්රිය නිතරම වාගේ වෙලාවට මෙහෙත් පිටත් වුණත් පැය දෙකක තුනක ප්‍රමාදයක් දිගටම තිබෙනවා. ඒ ප්‍රමාදය නිසා මගීන්ට සැහෙන අපහසුතා වලට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනවා. නිතරම ගමන් කරන නිසා අපට ජේනවා ඒ සම්බන්ධයෙන් සැහෙන වෝදනාවක් එල්ලවී තිබෙන බව. සුද්දන්ගේ කාලයේ නම් මේ දුම්රිය කලට වෙලාවට ධාවනය වුණා. 1978-79 කාලයේත් වෙලාවට ධාවනය වුණා. නමුත් අලුත් එන් ඒන් යන්ත්‍ර දැමීමට පසුව මෙසේ පැය දෙකක පමණ ප්‍රමාදයක් තිබෙනවා. එම නිසා ඒ ප්‍රමාද දෝෂය යථා තත්ත්වයට පත් කරන්නය කියා මම ඉල්ලනවා.

අ. හා. 3.15.

ඊළඟට මට පෙනී ගොස් තිබෙන කාරණයක් තමයි බඩු ප්‍රවාහණයේදී—දුම්රියට ලැබිය යුතු විශාල ආදායමක් නොලැබී යාම. ප්‍රධාන අංකය සිමෙන්ති ප්‍රවාහනයයි. ඒ

වාගේම උඩ රට ප්‍රදේශවල සහ තවත් නොයෙක් ප්‍රදේශවලට පිරි වොන් 925 ක් ප්‍රිමා කර්මාන්ත ශාලා වෙන් ගන්න බව අපි දන්නවා. නමුත් මීට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් ගත්තොත් දුම්රියෙන් සිදු වන පාඩුව තව දුරටත් අඩු කරගන්න පුළුවන් බව මම කියන්න කැම තිබේ.

මීට මාස ගණනකට කලින් නුවරඑළිය දක්වා කන්වේ නර් සර්විස් එකක් ආයතන කළා ජර්මන් කර්මාන්ත ආයතනයක් දමා තිබුණා. නුවරඑළියේ. 'මේ කන්වේනර් සර්විස්' එකෙන් නුවර එළිය දක්වා බඩු ප්‍රවාහණය කරන්නට යනවායයි ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශයක් අපට පත්‍ර වලින් දැනගන්නට ලැබුණා. වරක් දෙකක් කෙරෙන්නට ඇති, ගරු ඇමතිතුමනි, දැන් එය කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ පොද්ගලික ආයතනය රත්නපුර පාරේ විශාල කන්වේනර්ස් පටවාගෙන ගොස් පාර පවා කඩා දමා තිබෙනවා. නුවරඑළියේ ජර්මන් ඇළුම් කර්මාන්තායතනය දක්වා කන්වේනර්ස් සර්විස් එක දැන් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. මේ ගැන නැවත සලකා බලා නුවරඑළිය දක්වා මෙම කන්වේනර්ස් සර්විස් එක නැවත ආරම්භ කළහොත් දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවට විශාල ආදායමක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

මීට අවුරුදු කීපයකට පෙර, කොළඹ අවට ප්‍රදේශවල, කොළඹ සිට පොල්ගහවෙල, පානදුර, කළුතර වැනි ප්‍රදේශ දක්වා දුම්රිය සේවය විදුලි බලයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඕනෑය යන අදහසක් පිළිබඳව කරුණු සොයා බලා වාර්තාවක් සකස් කළා. ඒ කාලයේදී ඒ සඳහා දරන්නට සිදුවන වියදම රුපියල් දසලක්ෂ 375 ක් වශයෙන් තක්සේරුකර තිබුණා. 1981 වර්ෂයේ හැටියට දසලක්ෂ 1000 කට මේ වියදම ආස්තමේන්තු කළා. යම්කිසි ආධාර මුදලක් ලබාගෙන හෝ මෙය ආරම්භ කළහොත් හොදයි. ඉදිරි කාලයේදී දුම්රිය ධාවනය සම්බන්ධයෙන් විශාල වෙනසක් කරන්නට සිදුවෙයි. ලෝකයේ හැම රටකම වාගේ විදුලියෙන් දුම්රිය ධාවන වන නිසාත්, මේ සඳහා සුදානම් වන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

ඊළඟ කාරණය ඔපනායක දුම්රිය සේවයයි. මේ මාර්ගයේ දුම්රිය ධාවනය වන්නේ අවිස්සාවේල්ල දක්වා පමණයි. පසුගිය දිනවල පුවත්පත්වල තිබුණා, අවිස්සාවේල්ල දක්වා ධාවනය වන එම සේවයත් නවත්වන්නට යනවාය කියා. මේ සම්බන්ධයෙන් අපට අද ප්‍රධාන තිවලින් අසන්නට ලැබුණා, මහවැලිය දක්වා දුම්රිය ව්‍යාපාරය ව්‍යාප්ත කරනවාය කියා. මගීගන්තය දක්වා මේ දුම්රිය ව්‍යාප්ත වෙනවා නම්, එතැනින් මොණරාගල හරහා ඇඹිලිපිටිය හරහා, ඔපනායක සිට කොළඹ දක්වා සැනපුම් 268 ක් ධාවනය කරන්නට හැකිවන පරිදි විශාල දුම්රිය සේවයක් අළුතෙන් ඉදිරි කාලයේදී ආරම්භ කරන්නට පුළුවන්. ඒ පිළිබඳව දිගින් දිගටම අවධානය යොමු කරන්නටය කියා ඉල්ලා සිටිනවා.

සිල්පර කොටත් පිටරටින් ගෙන්වීම කර තිබෙන බව දැනගන්නට තිබෙනවා. රාජ්‍ය දෑව සංස්ථාවට ඒවා සම්පූර්ණ ප්‍රමාණය සැපයීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා. උඩරට ප්‍රදේශයේ සමහර තැන්වල, සිල්පර කොටත් වැඩිය කියලා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව හර ගන්නේත් නැහැ කියා දැනගන්නට තිබෙනවා. එම නිසා පිටරටින් ගෙන්

[ආර්. එම්. කරුණාරත්න මහතා]

විමල උවමනාවක් නැත. සිල්පර කොටත් ලංකාවෙන් ලබාගෙන අපේ විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගන්නටය කියා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට පෞද්ගලික බස් ව්‍යාපාරය සහ ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය ගැන වචන ස්වල්පයක් කළා. කර මගේ කථාව හමාර කරනවා. මේ සේවාවන් දෙකම එකට සම්බන්ධ කර තැබිය යුතු බව අපට පෙනෙනවා. මීට අවුරුදු 1 1/2 කට පමණ පෙර පෞද්ගලික බස් ව්‍යාපාරයත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ධාවනය පිළිබඳවත් පරීක්ෂා කිරීමට යම්කිසි කොමිටියක් පත් කොට ඒ මගින් කරුණු පරීක්ෂා කළා. මාත් ඒ කොමිටිය ඉදිරියේ සාක්ෂි දුන්නා. එම කොමිටියේ වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කරන්නට යනවාද? ඒ වාර්තාවට මොනවා වුනා දැයි දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් පෞද්ගලික බස් ධාවනය නිසා, මහජනයාට විශාල පහසුවක් සැලසී තිබෙනවා. මිනිසුන්ට ගමන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් ඇති වී නැහැ. නමුත් ඊට වශයෙන් බැලූවම විශාල තෙල් නාස්තියක් සිදු වෙනවා. පැසෙන්ජර්ස් ලා 50 කට එක බස් එකකින් ගමන් කරන්න පුළුවන් නම් දැන් ඒ පැසෙන්ජර්ස් ලා 50 බස් තුනකට කැඩලයි ගමන් කරන්නේ උඩරට ප්‍රදේශවල. ඒ තත්ත්වය උඩරට ප්‍රදේශවලට යන විට දකින්නට ලැබෙනවා. ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ආදායම එයින් අඩුවී තිබෙනවා. පැසෙන්ජර්ස් ගණන අඩුවී තිබෙනවා. පෞද්ගලික වාහන දෙක තුනක් සහ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ වාහනයක් දුවනවා. එවිට මේ වාහන කීපයටම බෙදී යන්නේ එකම මගීන් සංඛ්‍යාවමයි. මගී සංඛ්‍යාව කොටස් කීපයකට බෙදනවා.

ලංකාවේ විදේශ විනිමයෙන් සියයට 42 ක් යන්නේ තෙල් සඳහායි. එයින් ඍභෙන කොටසක් මේ ගමනා ගමනයට උරා ගන්නවා. එම නිසා තෙල්වල නාස්තියක් ඇති වෙනවා. මේ නිසා පෞද්ගලික බස් රථන් ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ බස් රථන් යම්කිසි ක්‍රමයකට ධාවනය කරවන්නට යම්කිසි වැඩපිළිවෙලක් ගැන ඇමතිතුමා ඇති කළහොත් වැදගත් වෙනවා. ඉන්දියාවේ මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ඊජයේ බස් රථන් ධාවනය වෙනවා. පෞද්ගලික බස් රථන් ධාවනය වෙනවා. ඒවාට ටයිම් ෂෙඩුල් එකක් දී තිබෙනවා, අසවල් වේලාවට අසවල් බස් එක දුවන්න පුළුවන්ය කියා, ඒ විදියේ යම්කිසි ක්‍රමයකට බස් ධාවනය කරවන්නට පිළිවෙල සකස් කරන්නට පුළුවන්.

ඊළඟට තවත් කාරණයක් තිබෙනවා, ඉර්මිය—

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)

Order, please.
කරුණාකරලා කථාව කෙටි කරන්න.

ආර්. එම්. කරුණාරත්න මහතා
(*திரு. ஆர். எம். கருணாரத்ன*)
(Mr. R. M. Karunaratne)

තව විනාඩි දෙකක්. ඉර්මිය මට්ටමේ තිබෙන කුඩා පාර වල්වල, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයෙන් ධාවනය වන බස් රථ සම්පූර්ණයෙන්ම අයිත් කර, ඒවායේ බස් රථ

ධාවනය සම්බන්ධයෙන් ටෙන්ඩර් ප්‍රසිද්ධ කොට ටෙන්ඩර් කැඳවා පෞද්ගලික අංශයට ඒ පාරවල බස් ධාවනය හාර දෙන්නටය කියා, අප කොමිටියේ දී අදහස්ක් ඉදිරිපත් කළා. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ බස් එකක් ධාවනය කර හැන්දාවට රුපියල් 200 ක් එකතු කර ගන්නවාට වැඩිය හොඳයි, ඒ මුදල පෞද්ගලික අංශයට දී, ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ බස් රථය යම්කිසි ප්‍රධාන මාර්ගයක ධාවනය සඳහා යොදවනවා නම්. ප්‍රධාන මාර්ගවල ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ බස් ධාවනය වන තැන්වල පෞද්ගලික බස් ධාවනයට ඉඩ නොදී, පුංචි පුංචි පාරවල් පෞද්ගලික බස් රථවලට ධාවනය සඳහා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළහොත් ඉදිරි කාලයේදී විශාල පාඩුවක් මකා ගන්නට පුළුවන්.

අවසාන වශයෙන් තෙල් නාස්තිය පිළිබඳව සඳහන් කළ යුතුයි, “දිනමිණ” පත්‍රයේ දැන්වීමක් තිබුණා “මගම සීසල් මගසී මඩින කළු බඩ එයි.” කියලා. මුල් පිටුවේ තිබුණේ. කෝටි 18 ත් 24 ත් අතර ගණනක ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සීසල් හොරකම් සිදුවෙනවාය කියා එහි තිබෙනවා. මා ළඟ පත්‍ර කැල්ලත් තිබෙනවා. මඬතුමාට අවශ්‍ය නම් පෙන්වන්නම්. අර නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා කීව්වා වාගේ පණස් අට දහසක් ඉන්ත්‍ය ආයතනයක මේවා වැළැක්වීම අමාරුයි, නමුත් මේවා ගැනත් යම්කිසි ක්‍රියාමාර්ගයක් ගෙන අපේ ප්‍රවාහණ සේවය යථා තත්ත්වයට පත් කර ජනතාවට මිටත් වඩා හොඳ සේවයක් ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)
The Hon. Minister.

ඩී. වින්සන්ට් ඩයස් මහතා (බදුල්ල)
(*திரு. டி. வினசன்ட் டயஸ்—பதுளா*)
(Mr. D. Vincent Dias—Badulla)
Sir, please allow me two minutes.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)

In fact the suggestion was made that we use the time of the tea interval also for the Hon. Minister.

ඩී. වින්සන්ට් ඩයස් මහතා
(*திரு. டி. வினசன்ட் டயஸ்*)
(Mr. D. Vincent Dias)

Surely the Hon. Minister will allow us two minutes, in fairness to both parties.

එම්. එච්. මොහොමඩ් මහතා (ප්‍රවාහන කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා, ගමනාගමන මණ්ඩල පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා)
(*ஐ. இப். எம். எச். முஹம்மத்—பொக்குவரத்து அமைச்சரும் பொக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும் தனியார் பஸ் பொக்குவரத்து அமைச்சரும்*)
(Mr. M. H. Mohamed—Minister of Transport, Minister for Transport Boards and Minister for Omnibus Transport)

I told the hon. Member that the House can agree to go on till half of the tea interval—

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

No. I call upon the Hon. Minister to speak, because from one hour we have reduced it to 40 minutes.

එම්. එම්. මොහමඩ් මහතා

(ஜனாப் எம். எச். முஹம்மது)

(Mr. M. H. Mohamed)

Mr. Chairman, I am thankful to my two Deputies who had in detail explained the points raised by some of the hon. Members of this House. They had dealt in detail with the financial position of the two organizations – the Transport Board and the Railway. I am most grateful to the two Deputies.

The hon. Member for Nallur in his speech mentioned that the transport system or the transport organizations cannot be considered as commercial organizations. He rightly said, they are utility services, therefore, they cannot be considered as commercial ventures. I have made this point very clear, not only here, even when I visited Bangkok and participated in the ESCAP Conference. I pointed out that the word “commercial” appears to be a misnomer. No transport system could be considered a commercial venture. You may say it should be financially viable, but it is different from a commercial organization.

Mr. Chairman, before I deal with my Transport Board and the Railway, I want to point out that “losses” or “subsidies” on transport, is sometimes considered a dirty word by some sections. But if you consider the transport systems in developed countries and developing countries, you will find that in every case there is a subsidy. Not only a subsidy, special grants are made.

We will for a moment take what is happening in the United Kingdom. The United Kingdom is considered to be a developed country, and the transport system in the United Kingdom is considered to be one of the most efficient systems in Europe. Take the London Transport Executive in 1979. The loss was £ 292,635, and the Greater London Council Local Authority had met this. In other words, the local authority has subsidized the London Transport System to the tune of £ 292,635—a colossal amount.

Now, Sir, if you take the National Bus Company in London which operates buses outside London, the subsidy is £122,000. West Germany is considered to be one of the most developed countries, and the annual deficit on public transport is 5 billion Deutsche Marks. We will take India, for example. The best company that operates in Bombay had a nett operating loss of Rs. 78 million in 1979/1980. You will see that even in Japan the Railway is running at a loss. Japan is

considered to be one of the highly developed countries in Asia. Today, its railway is subsidised to a great extent by the Government. I am asked to run our transport system without any form of subsidy or grant. Of course, I have to fall in line with the policy of the Government. Our Government has laid down the policy that all corporations should run as viable concerns. I do not know whether this is possible; whether it is practicable. Certainly, I have on several occasions brought this matter to the notice of His Excellency the President, the Hon. Finance Minister and also the Cabinet. They are all sympathetic. The Hon. Finance Minister has certain constraints, and he is finding it difficult to subsidise the Transport Board and the Railway.

Now, Sir, I want to point out that the anticipated losses in 1983 would be approximately Rs. 300 million. This loss is only from the Transport Board. It was not due to the manner in which the Transport Board was operated or has functioned, but there are other factors which contributed to it.

The C.T.B. is now called upon to pay the BTT of four per cent, customs duties, increased cost of local supplies, fuel and salary increases. There is a limit to which we can increase the fares. Already, the hon. Member for Polgahawela (MR. Sunil Ranjan Jayakody) has made a complaint about the increase in fares. For example, the price of diesel has been increased by Rs. 3.69. In the past we were entitled to a subsidy of Rs. 3.50 on a gallon of diesel, but now this concession has been withdrawn. I do not blame the Hon. Minister of Industries for this or the Ceylon Petroleum Corporation. Even the Transport Board is deprived of the trade discount which is normally given to the private trade when they buy petroleum products. On the wholesale rate, there is a rebate, and even this has been denied to the Transport Board. It is not that I am complaining. After withdrawing all these rebates and concessions, now I am asked to run at a profit.

Therefore, Sir, I felt that I must point out to the Government that in order to make the Transport Board a viable concern, I have two courses of action I can take. The first one is, there are certain uneconomical routes. Out of 3,000 routes, 2,500 routes are uneconomical. I think I must decide and say, “No buses will operate on these 2,000 odd routes”. Can I do that, Sir? If I do that, I am sure, the hon. Members of Parliament will certainly raise this matter in the House and make me very uncomfortable. I do not think it is justifiable at the moment to increase the fares any more.

Then, Sir, the second curse that is open to me is to request the Hon. Minister of Finance to subsidise the uneconomical routes. That is nothing new. We must

[එම්. එච්. මොහොමඩ් මහතා]

see the pattern that operates in other countries. If the operators point out and say to the local authority that they would be losing then the local authority says, "All right we will subsidize," or the Central Government subsidizes.

I have made this point very clear. I presented this case to the Hon. Minister of Finance and to the Government, that if you expect me to run the Transport Board as a financially viable organization the 2,000 odd routes which are uneconomical at the moment must be subsidized. I do not think it is politics to stop the operation of these buses on the roads. Therefore, I think the Government and the Minister of Finance will give thought to this matter and see that some meaningful steps are taken as soon as possible to remedy the situation. Otherwise, very soon it will not be possible for us to operate the bus services.

In the past, Sir, people tried to make out that the bus services were running at a profit. They made balance sheets and pointed out that there was a cash flow. As a business man, I know that cash flow does not mean that there is a profit. Cash flow is the money that is coming in. When I went into the matter in detail, I found that certain bills had not been accounted for, payments abroad had not been accounted for, goods in the harbour had not been cleared because of non-payment of duty, bank loans had not been paid. Rs. 250 million was due to the bank and the Central Transport Board has paid Rs. 50 million as interest. When I brought this matter to the notice of the Treasury officials, they said "Well, we will be responsible, you will not held responsible. The entire liability will be taken over by the Treasury."

Sir, I want to point out that sometimes bureaucrats are not practical. That is very unfortunate. They depend mostly on theory. But as a practical man, I always find out whether it is practically possible and it is only then that I decide. I just pointed to this House what the financial position of the Transport Board is. I should use the word "very bad" and that too would be putting it mildly. (*Interruption*) I think the word 'precarious' is too strong. Sir, what else can I do? Some Members are protesting that I am rescheduling the buses. I instructed the Transport Board to consult the Members of Parliament, as far as possible, before the rescheduling is done. There are instances, where buses start early morning at 5 a.m. Then we find the collection is Rs. 4 or Rs. 5 with only five people travelling in those buses. Therefore, I rescheduled these buses, at least, to collect some revenue in this way and bring down the losses. That is the only reason why rescheduled the bus time-tables and the bus services. Therefore, you will see, that we have been very conscious and we have taken steps to ensure that no serious inconvenience will be caused to the travelling public.

Now, Sir, there is one other matter I wish to refer to. I think the hon. Member for Aranayake referred to a depot. He said he had levelled the place, and that I had promised to build the depot. I accept all that. I expected World Bank money. But then I had a letter from the Minister of Finance that the counterpart funds for this are not available and he had limited it. Therefore, I had to stop building certain depots. Now what has happened, the position has become more serious. I had a letter from the Minister of Finance not to undertake constructing any more depots. Work that had been commenced I was asked to stop it. What has happened? Eighty-five per cent of the work was completed and 15 per cent has been completed! I had to stop because I had no money - I have no money. So you must appreciate my position as the Minister of Transport. When I gave an assurance I was very sincere. At that time I wanted to commence the work. But I have my limitations now. Without money I am unable to build depots. Therefore, I had to take certain steps, even to stop some of them. This year the money given is Rs. 5,690 million that is for the German Training Schools and for other purposes. Therefore, you will see that the stoppage or not commencing of work at these depots and workshops is not due to my fault, it is due to reasons beyond my control.

Then, Mr. Chairman, my Deputy Minister had mentioned about indiscipline. He had answered very rightly. He pointed out that of the Transport Board employees numbering nearly 58,000 workers, and 10 per cent may be indisciplined. I accept this position. He also pointed out that even in the very remote areas of Sri Lanka, a Transport Board bus is plying now. We have done.

I must take this opportunity to congratulate my officials of the Ceylon Transport Board for doing their very best under difficult circumstances with limited resources and for continuing to run the Transport Board in an efficient manner. There may be faults, I do not say no; there may be faults, there may be defects but all must appreciate that the officials of the Transport Board have done a magnificent job, and they will continue to do their best for the improvement of the transport system in this country.

Now, Sir, I think I must mention that I summoned my engineers and told them that we cannot carry on in the way that things are being done in countries like England. We must do our own thinking, have our own ideas on how to bring down the cost of travel to a minimum so that the passengers who travel in our buses will be able to travel at a very reduced rate. There are many ways.

I pointed out that the buses we have are good Nelson type buses each costing nearly Rs. 600,000. I asked them why they do not consider having some other

system or another design. I said that as the tyres are too large, their upkeep as well as the cost is too expensive, and asked why they do not like to have some other chassis or some other design. For instance, in countries like Bangladesh and other places that I visited, I noticed that they have three or four types of transport systems. That is, they have the air-conditioned buses, they have also our type of buses, they have buses that are built on lorry chassis, but they are very comfortable and convenient because the tyres are cheap and it is not so large as the bus tyre.

The up-keep is less, the fuel consumption is very much less than the other buses. In this way I feel that we will be able to provide a cheap means of transport to the public. Therefore, I have got certain designs and have already instructed the Transport Board to design something similar to what is being operated in Bangkok and other places. I must tell you that they are at the job now, and I hope to have them ready, may be within three or four weeks' time, and I want to try them out in Colombo and other places. They are ideally suited for this country, quite nice with comfortable seats. I think, by this mode of transport we will be able to bring the cost of travelling down to a minimum so that the commuter will be benefited.

Sir, in the course of discussion, it was pointed that the private buses are competing with the CTB. But I do not totally agree with that view. The operation of private buses does not mean that we have lost passengers. It is true, when private buses were authorized to operate, I pointed out that I will be happy if 15 per cent of our travelling public could be carried by private buses. But still I do not think the private sector operators have achieved that; I think it is still less than 15 per cent. So as you see we have not achieved the target still and if we do achieve that target of 15 per cent, it is going to help the Transport Board, because it is humanly impossible though ours is a massive transport system. Though I called the Transport Board a 'giant' it is my view that it cannot operate a satisfactory service without the assistance of the private sector. You may disagree with it, but that is my view. Therefore, my idea is to encourage the private sector as far as possible. I think the hon. Member for Uva-Paranagama (Mr. R. M. Karunaratne) mentioned about the Committee. I want to tell you that the Committee met and submitted a report, the legislation is ready, Cabinet approval has been obtained and now it is before the Legal Draftsman. Once it is approved by the Legal Draftsman I will be presenting it to Parliament. Then we can have a full discussion on that Bill. My idea is not to control the private sector, not to bring in legislation, but to see that each district forms into an association, a private operators' association, which will be responsible for the operation of that particular

district. That association will elect one or two persons to a central council to co-ordinate the work amongst other districts and suggest to me what legislation they require, what they want to do and so on. So, with their co-operation I will from time to time be presenting legislation under the Act. By this you will see that my view has always been not to restrict the private operator and not to bring in legislation to control. Because if you do control, it should be up to a limit. I say monitoring is necessary, but not control. There is a big difference between monitoring and control. Monitoring is necessary so that the buses could operate in time and for the maintenance of discipline. Those are necessary things, but control beyond that will be done in consultation with the private sector operators, which I am sure is some new experience and I have no doubt this will be extremely useful for the development of the transport system in this country. I agree that there are shortcomings in the private sector, but once the legislation is introduced then I think these matters could be dealt with.

On the question of standardization, which has been the pet subject of my good Friend, the hon. Member for Kayts (Mr. K. P. Ratnam), I entirely agree with him but, again, it may benefit one route while it may double the fare on other routes. It may help his electorate, but it may affect the Jaffna electorate. I made a study of this. Still I will look into the matter. I personally feel that standardization is a good thing, but if I know it is going to cause further hardship to the majority of the travellers then I will have to give further thought to this particular matter.

I do not want to touch on other matters. I think I have dealt in detail with the Transport Board. I hope that the Treasury will be able to assist us more. I sympathize with the Minister of Finance also. I cannot blame him. I am not blaming him. I appreciate his difficulty, but he should appreciate my position also. He has certain constraints, as I mentioned. Therefore I am meeting His Excellency the President, and I am sure that some reasonable decisions will be arrived at to see that the Transport Board could operate without a break. That is all I have got to say about the Transport Board.

Coming to the Railway, a certain pertinent matter was raised by the hon. Leader of the Opposition regarding security in our railways. That is a very important matter. As the hon. Leader of the Opposition is aware, I appointed the Sunderalingam Committee to go into this matter, and he has submitted a detailed report. The report has been accepted by the Cabinet. Now I am getting the necessary legislation prepared. We are going to implement some of those recommendations. A detailed study is being made and I can assure you

[එම්. එම්. මොහොමඩ් මහතා]

that once that committee's recommendations are implemented a certain amount of security will be provided to our passengers. At the moment we have only 400 security officers, which is hardly sufficient. He has recommended that we should increase to 1,200 by the end of this year or the beginning of next year. That is now being studied. The question of money is there again. I need money for payment of salaries and all that. So we are looking into the matter. I can assure you that I am very much concerned about the security of passengers who travel in our railways. We have done our very best, and the present security chief appears to be doing a fairly good job. After he took over I find that these incidents are very much less. I hope that we will be able to provide better security in the railway.

In regard to the Kankesanturai Railway Station, I did make a promise to the hon. Member. I have included it. There again the Treasury has said that they have no money for this year too. This is my problem. My Secretary has sent me a note stating, "Not allowed this year also". May I throw a suggestion to you all? There are a number of Members of Parliament. If each one of you can give Rs. 25,000 out of your decentralized budget then I can do something. I might try to help you with your requirements. If hon. Members of Parliament from the Northern areas can give thought to this and each one gives Rs. 25,000, I could start work immediately. I know you have other commitments. Anyway, that is my position at the moment.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

We have already allocated our decentralized budget funds.

එම්. එම්. මොහොමඩ් මහතා

(ஐ.ஆப். எம். எச். முஹம்மத்)

(Mr. M. H. Mohamed)

Anyway, I will take this matter up with the Minister of Finance. I do appreciate that Kankesanturai is going to be an important railway station because the cement factory is there and, as the hon. Leader of the Opposition said, there is going to be a ferry service between Kankesanturai and India. I think we must strengthen the railway and better facilities should be provided at the Kankesanturai Railway Station.

Everyone will agree that there is a definite improvement in the railway services. Nobody can deny that. The facilities are better.

About the lights, I think most of our carriages are lit now. It may be that there are one or two isolated instances where there are no proper lights. But I have directed that all our carriages should lit well. I will check up whether there have been any shortcomings in this matter.

Regarding cleanliness of the compartments, which has been raised in this House on several occasions, there may be instances and I will certainly look into them. I will see that action is taken so that our toilets and carriages are kept clean, so that there will be no further complaints.

About sleepers, which the hon. Member mentioned, we have no intention of importing any sleepers. We did import at the time when the Timber Corporation was not in a position to supply the required sleepers. I am happy to say that they have now agreed and they have supplied sleepers. The Cement Corporation also supplies some sleepers. You will notice that some of the sleepers have been imported. Today the railway track, I should say, is good. Earlier there were so many cautions. The trains could not proceed at a fast speed. Today we are able to operate the Inter City Express because every track is in good condition. There are less cautions now, and I hope very soon we will be able to remove all cautions. Especially the Puttalam line however is still bad. Work has been started on it, and once that is completed I hope there will be trains running at a fast speed on the Puttalam line as well.

Regarding the starting time of the Inter City Express from Fort, I will certainly look into the suggestion that it should start from here at 2 o'clock. I will see whether the time can be adjusted. We have certain problems regarding railway times. The trains run on tracks. The crossings are there. All this has to be looked into before I can agree to this, but certainly I will suggest to the officials concerned to make a study of it. We must operate trains for the convenience of the people. I appreciate the point and I will certainly look into the matter. I will do what I can to improve the Inter City Service.

Now, Sir, there is one more matter, and that is regarding electrification. I am ready to do it even today. We had a feasibility study done some years ago by a French firm. Then after I became the Minister I spoke to His Excellency. The Cabinet decided to update the feasibility study. We are ready to start but, unfortunately, there again there is the question of money. I am unable to negotiate loans directly because it is a matter for the Minister of Finance. He suggested that I should communicate with him. I have the sources, but I am not allowed to negotiate direct because that function comes within

the purview of the Ministry of Finance. I hope that it will be possible to get this money very soon and to start this electrification which is long, long overdue. I hope we will be able to electrify our railway as soon as possible.

Mr. Chairman, I would like to have a few minutes more because there is a very important subject on which I wish to speak. That concerns my other Ministry, Muslim Affairs. I feel I should say something about this Ministry and I hope hon. Members will give me about ten minutes because I wish to touch on some important matters.

For the information of hon. Members, especially the Muslim Members, I would like to place on record what my Ministry has done during this short period. The Ministry appointed a committee to visit all the districts in the Island and compile statistics on mosques, madrasas, the living conditions of Muslims and their vocations. This is being prepared so that we will have first-hand information about the condition of Muslims in the districts. We have been able to complete statistics in respect of seven districts. The report is ready. It is comprehensive and deals with the mosques, madrasas and other matters so that we will be able to help the Muslims in those districts.

This year we hope to cover seven more districts. Nobody has ever made a study of mosques and madrasas in Sri Lanka. I am happy to say that I have taken steps to do this. Previously we were able to provide financial assistance to mosques and madrasas to the value of Rs. 524,000. We were able to allocate funds to each mosque in the Badulla district. Last year we gave Rs. 1.7 million. You will see how this Ministry came into being and how we have been able to help mosques and madrasas. This has never been done before by any Government in the history of Sri Lanka. This is the first time that such an amount has been spent on mosques and madrasas.

We have a large number of mosques and madrasas in the country—1,600 mosques and an equal number of madrasas. After the introduction of the new Wakfs Act we have had less disputes and less problems. This year 922 trustees to mosques were appointed. This new Wakfs Act has brought in a certain amount of discipline amongst the trustees and has been able to resolve some of the disputes in the mosques. I do not want to deal at length with the procedures.

இன்த் ரனாதுங்க மொனா (மாவனல்ல)

(திரு. சந்திரா றணாதுங்க—மாவனல்ல)

(Mr. Chandra Ranatunga—Mawanella)

I would like to interrupt the Hon. Minister for a minute and kindly request him to reappoint the Hijra councils.

එම්. එම්. මොහමඩ් මොහා

(ஜனாப் எம். எச். முஹம்மத்)

(Mr. M. H. Mohamed)

Certainly. Another important matter which has been disturbing Muslims is the appointment of moulavis. Thanks to the Hon. Minister of Education—

සචායකතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

I presume the House agrees to the Hon. Minister's request that he be allowed to proceed for a little while?

මන්ත්‍රීවරු

(அங்கத்தினர்)

(Members)

Aye!

එම්. එම්. මොහමඩ් මොහා

(ஜனாப் எம். எச். முஹம்மத்)

(Mr. M. H. Mohamed)

In the past there was the practice of teachers, with general qualifications being appointed. We had moulavis who were asked to teach Islam as a subject. The present Minister of Education has agreed to appoint moulavis in the future, and this is the first time in the history of the country that such a thing is happening. I spoke to the Secretary to the Ministry of Education recently and he told me that they hoped to make the appointments soon. He said there were some financial problems but that these appointments would be made by June.

There is also a general matter regarding teachers in Muslim schools. I want to point out that this is a matter which has been receiving the attention of my Ministry and myself and that we have from time to time brought this matter to the notice of the Ministry of Education. This is not a matter which concerns a district, town or village. The appointment of Muslim teachers is applicable to entire Sri Lanka, but there have been difficulties in finding teachers not only to Muslim schools but generally to all schools.

I am happy to say that 5,000 teachers are to be appointed very soon, and I am sure according to the Secretary, if the 5,000 teachers are appointed the problem of shortage of teachers could be solved to a great extent. I am very grateful to the Minister, to whose notice I have brought this matter several times, and I have taken this up as a general issue not limiting it to one District or one village. I have taken a great interest in the Muslim schools in the Island. I am very grateful to the Minister of Education for appointing 5,000 teachers and I am confident that our Muslim schools will be able to get more teachers

[එම්. එච්. මොහමඩ් මහතා]
 now. This has been a very big problem for Muslim schools. Once again I thank the Minister of Education for taking this step.

One important matter that I want to refer to is that—some people raised this matter—I have appointed a Committee to go into the question of collecting Zakat. Zakat is a thing which is obligatory for every Muslim who earns ; he has to give away 2 1/2 percent in the form of charity. So I appointed a committee. I want to make it absolutely clear in this House that I have no intention of interfering with any private organization. A committee was appointed with a Supreme Court Judge as Chairman. We are only collecting the facts—to find out whether it is practical, whether it is possible to have any system, the best way of doing it : whether it could be done by the private sector. This is purely a fact finding committee. Once a report is received we will have to look into the matter further. And of course, the community will have to be consulted for their views before we take a decision in this matter. It is entirely left to the committee to make whatever recommendation they want.

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

Order, please ! How long will you take ?

එම්. එච්. මොහමඩ් මහතා

(ஜனாப் எம். ஏச். முஹம்மத்)

(Mr. M. H. Mohamed)

Another five or ten minutes, Sir. I am sorry.

Now Sir, my Department has introduced a model Muslim nursery school. This is something very novel. Because the pre-school going children are given an opportunity to attend these Nursery schools. I have sent teachers to India and got them trained in the Islamic way of teaching and I am happy to say that we have started two such model schools in Colombo. I am starting one in Negombo on the 3rd. So these nursery schools are going to help pre-school going children who attend them to know their religion ; they are going to be extremely useful to the children. Therefore, the financial provision is there, and I am limiting them to only four schools per year.

I do not want to take very much time, but I want to appeal to all organizations, if there are any problems facing the community, organizations or associations, to consult my department because I have qualified men to look into these matters. Every interview is recorded, every letter received by the Ministry kept in the files and matters pursued till a final decision is arrived at. Therefore, we are doing it in an organized

manner and I am sure that if people make use of the department, particularly in matters concerning the Muslims of Sri Lanka they will benefit from it.

There is one more matter, we have already a new Mosque and Islamic Center in Maligawatte today. I have already signed the Agreement with the Colombo Commercial Company to start this center which will provide a Mosque ; the land was given by the Hon. Prime Minister. I had an elaborate, grand and massive building plan, but as finance is limited, I had to alter it and commence work. It will cost about Rs. 2 1/2 million which we already have. We have the money, an advance has also been paid today, and I hope the work will be completed, according to him, in about 18 months' time. I remember last time this matter was raised here, and I promised that work will be started soon, but I could not do so. I do not want to start a building and then stop it half way, and let it become an eyesore to the people. Before I commence this work I have to collect the necessary funds. I have got the funds, and I am starting the work. Colombo Commercial Company is doing it. The Hon. Prime Minister has instructed the Company to do it at cost. It will be nearly Rs. 2.5 or so. We will be completing the building in 18 months.

I do not want to touch on the other matters. I appeal to all the hon. Members of Parliament, Muslim Members of Parliament and organizations, to make use of the Department on any matters pertaining to the Muslims. There are the officials who will keep records, who will pursue matters, and the Department has been created with that intention. I am sure that all of you will make use of the Department more and more, so that we will be able to solve our problems in an organized manner.

As Muslims we have lived with our Sinhalese brothers and Tamil brothers in amity and understanding. We still want to continue in that manner. We consider ourselves as Sri Lankans. We are Muslims, and we want to preserve our culture, our way of life, and our identity. But it does not mean that we should live in isolation. That is not our idea. We must preserve these things. We are proud of our religion, we are proud of our culture, we are proud of our way of life. But we do not believe in living in isolation. We want to live in understanding and amity with all the people of Sri Lanka. We consider ourselves as good Sri Lankans, loyal Sri Lankans, and we will continue to live as loyal Sri Lankans.

And I take this opportunity, finally, to thank His Excellency the President, especially on behalf of the Muslims, for creating this new Department, which has been of great assistance to the community.

4 வன வடிவ வகை.—பேரே மூலம், பண்ட, வண்டிவசதி வகை நவ ஒடி கிரிமீ—புனரவந்தை விடயம், ரூ. 12,05,08,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 4.—இருப்புப் பாதை, சைகை, கட்டடங்களும் புதிய பாதை நிர்மாணங்களும்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 12,05,08,000

Programme 4.—Permanent Way, Signalling, Buildings and New Constructions—Recurrent Expenditure, Rs. 120,508,000

“ 114 வன கிரீமயேகி 4 வன வடிவ வகை, புனரவந்தை விடயம் வடிவ ரூ. 12,05,08,000 ன் இடரூ ரூபலேவனயெ ஊதுளன் னக ளுதுய ” வன ளுள்தய விவவன ருள்தன், வன வலிவன விவ.

114 வன கிரீமயேகி 4 வன வடிவ வகை, புனரவந்தை விடயம் ரூபலேவனயேகி வனவவன் வுவிவெ விரிவ ளுதுயவி திவயவ னர்வன ருடி.

“ தலைப்பு 114, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 4, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா, 12,05,08,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 114, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 4, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 120,508,000, for Head 114, Programme 4, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 114, Programme 4, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன வடிவ வகை.—பேரே மூலம், பண்ட, வண்டிவசதி வகை நவ ஒடி கிரிமீ—இடவன விடயம், ரூ. 19,75,60,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 4.—இருப்புப் பாதை சைகை, கட்டடங்களும் புதிய நிர்மாணங்களும்—ஆக்கப்பொருட் செலவு ரூபா, 19,75,60,000

Programme. 4.—Permanent Way, Signalling, Buildings and New Contruction 14—Capitatl Expenditure, Rs. 137,560,000.

“ 114 வன கிரீமயேகி 4 வன வடிவ வகை, இடவன விடயம் வடிவ ரூ. 19,75,60,000 ன் இடரூ ரூபலேவனயெ ஊதுளன் னக ளுதுய ” வன ளுள்தய விவவன ருள்தன், வன வலிவன விவ.

114 வன கிரீமயேகி 4 வன வடிவ வகை, இடவன விடயம் ரூபலேவனயேகி வனவவன் வுவிவெ விரிவ ளுதுயவி திவயவ னர்வன ருடி.

“ தலைப்பு 114, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 4, ஆக்கப்பொட் செலவுக்கான ரூபா, 19,75,60,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 114, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 4, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 197,560,000, for Head 114, Programme 4, Capital Expenditure be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 114, Programme 4, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

5 வன வடிவ வகை—கடலேழி மீண்டிவன் ரூபலேவன விவவன விவ—புனரவந்தை விடயம், ரூ. 1,74,03,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 5.—கனவியப் பள்ளத்தாக்குப் புகைவண்டிப் பாதை வேலைகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 1,74,03,000

Programme 5.—Working of the Kelani Valley Railway Line—Recurrent Expenditure, Rs. 17,403,000

“ 114 வன கிரீமயேகி 5 வன வடிவ வகை, புனரவந்தை விடயம் வடிவ ரூ. 1,74,03,000 ன் இடரூ ரூபலேவனயெ ஊதுளன் னக ளுதுய ” வன ளுள்தய விவவன ருள்தன், வன வலிவன விவ.

114 வன கிரீமயேகி 5 வன வடிவ வகை, புனரவந்தை விடயம் ரூபலேவனயேகி வனவவன் வுவிவெ விரிவ ளுதுயவி திவயவ னர்வன ருடி.

“ தலைப்பு 114, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 5, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான ரூபா 1,74,03,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 114, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 5, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 17,403,000, for Head 114, Programme 5, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 114, Programme 5, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

115 வன கிரீமயே—மேலே ரூப பூவான வனவிவயிவ

1 வன வடிவ வகை—1951 ஈவ 14 ருவன மேலே வனவ வனவ வன 1978 ஈவ 13 ருவன மேலே வன (வடுவி வடு) திவிவயே ஈடுவ விவிவன திவயவன கிரிமீ—புனரவந்தை விடயம், ரூ. 73,31,000

தலைப்பு 115—மோட்டார் போக்குவரத்து ஆணையாளர்

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—1951 இன் 14 ஆம் இலக்க மோட்டார் போக்குவரத்துச் சட்டத்தினையும் 1978 இன் 13 ஆம் இலக்க மோட்டார் கார்கள் (கைமாற்றத்தின் மீதான வரிகள்) சட்டத்துடன் தொடர்பான ஏற்பாடுகளையும் செயற்படுத்தல்)—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 73,31,000

HEAD 115.—COMMISSIONER OF MOTOR TRAFFIC

Programme 1.—Implementation of the Motor Traffic Act No. 14 of 1951 and the relevant provisions of the Motor Cars (Tax on Transfers) Law No. 13 of 1978—Recurrent Expenditure, Rs. 7,331,000

“ 115 வன கிரீமயேகி 1 வன வடிவ வகை, புனரவந்தை விடயம் வடிவ ரூ. 73,31,000 ன் இடரூ ரூபலேவனயெ ஊதுளன் னக ளுதுய ” வன ளுள்தய விவவன ருள்தன், வன வலிவன விவ.

115 வன கிரீமயேகி 1 வன வடிவ வகை, புனரவந்தை விடயம் ரூபலேவனயேகி வனவவன் வுவிவெ விரிவ ளுதுயவி திவயவ னர்வன ருடி.

“ தலைப்பு 115, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 73,31,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 115, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 7,331,000, for Head 115, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 155, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

116 வன ஊழல்கள்—மூலக் கட்டணம் பணியை மேற்கொள்ளும் கட்டுமானப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக

1 வன ஊழல்கள்—மூலக் கட்டணம் பணியை மேற்கொள்ளும் கட்டுமானப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக—புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக—புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக—புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக

தலைப்பு 116.—முஸ்லீம் சமய, பண்பாட்டு அலுவலர்கள் திணைக்களம்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—முஸ்லீம் சமய, பண்பாட்டு அலுவலர்களுக்கும் பொது நிர்வாகமும் பதவியினர் சேவைகளுக்கும் வக்புக்கள் சட்டத்திணைச் செயற்படுத்தல்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 24,32,000

HEAD 166.—DEPARTMENT OF MUSLIM RELIGIOUS AND CULTURAL AFFAIRS.

Programme 1.—Muslim Religious and Cultural Affairs and Services in the implementation of the wakfs Act including general administration and staff services—Recurrent Expenditure, Rs. 2,432,000

"116 வன ஊழல்கள் 1 வன ஊழல்கள், புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக ரூ. 24,32,000 க்கு உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக" என பணியை மேற்கொள்வதற்காக, பணியை மேற்கொள்வதற்காக.

116 வன ஊழல்கள் 1 வன ஊழல்கள், புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக.

"தலைப்பு 116, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 24,32,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும் வினா விடக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 116, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 2,432,000, for Head 116, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 116, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

117 வன ஊழல்கள்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்

1 வன ஊழல்கள்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்

தலைப்பு 117.—போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவியினர் சேவைகளும்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 10,07,000

HEAD 117.—MINISTER OF TRANSPORT BOARDS.
Programme 1.—General Administration and Staff Services—Recurrent Expenditure, Rs. 1,007,000

"117 வன ஊழல்கள் 1 வன ஊழல்கள், புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக ரூ. 10,07,000 க்கு உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக" என பணியை மேற்கொள்வதற்காக, பணியை மேற்கொள்வதற்காக.

117 வன ஊழல்கள் 1 வன ஊழல்கள், புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக.

"தலைப்பு 117, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 10,07,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும் வினா விடக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 117, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 1,007,000, for Head 117, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 117, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

1 வன ஊழல்கள்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்

1 வன ஊழல்கள்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவியினர் சேவைகளும்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 45,61,90,000

Programme 1.—General Administration and Staff Services—Capital Expenditure Rs. 456,190,000

"117 வன ஊழல்கள் 1 வன ஊழல்கள், மூலக் கட்டணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக ரூ. 45,61,90,000 க்கு உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக" என பணியை மேற்கொள்வதற்காக, பணியை மேற்கொள்வதற்காக.

117 வன ஊழல்கள் 1 வன ஊழல்கள், மூலக் கட்டணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக.

"தலைப்பு 117, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான ரூபா 45,61,90,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும் வினா விடக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 117, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 456,190,000, for Head 117, Programme 1, Capital Expenditure be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 117, Programme 1, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

118 வன ஊழல்கள்—புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக

1 வன ஊழல்கள்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்—மதுபானம் மற்றும் மதுபானம்

தலைப்பு 118.—தனியார் ஓய்வூதியப் போக்குவரத்து அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவியினர் சேவைகளும்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 9,01,000

HEAD 118.—MINISTER OF PRIVATE OMNIBUS TRANSPORT Programme 1.—General Administration and Staff Services—Recurrent Expenditure, Rs. 901,000

"118 வன ஊழல்கள் 1 வன ஊழல்கள், புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக ரூ. 9,01,000 க்கு உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக" என பணியை மேற்கொள்வதற்காக, பணியை மேற்கொள்வதற்காக.

118 வன ஊழல்கள் 1 வன ஊழல்கள், புறக்கணப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக உடனடி பணியை மேற்கொள்வதற்காக.

"தலைப்பு 118, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 9,01,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும் வினா விடக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 118, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 901,000, for Head 118, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule" put, and agreed to.

Head, Programme, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

சுயாதீனம் (தலைவர்) (The Chairman) The Sitting is suspended till 4.40 p.m.

4.40 மணிக்கு நிறுத்திவைக்கப்பட்டு 4.40 மணிக்கு மீண்டும் தொடங்கப்படும். [நிரு. எட்மன்ட் சமரவிக்ரேமா] தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.40 p.m. and then resumed (MR. EDMUND SAMARAWICKREMA) in the Chair.

151 வன ஈர்க்கம்—செலவுகள் அமைச்சர்

**1 வன உவ பவன—யுவன பரிபலன பன கார்பு லெட்டு லேட்டு,
—புனருவன விலக்கு, ரூ. 7,71,67,000**

தலைப்பு 151.—ககாதார அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவியினர் சேவை களும்—மீளாடுவருள் செலவு, ரூபா 7,71,67,000

HEAD 151.—MINISTER OF HEALTH

Programme 1.—General Administration and Staff Services—Recurrent Expenditure, Rs. 77,167,000

வி. யேளேஸ்வரன் லெனா (யாழ்ப்பாணம்)
(திரு. வெ. யோகேஸ்வரன்—யாழ்ப்பாணம்)
(Mr. V. Yogeswaran—Jaffna)

I move,

“ That the Programme be reduced by Rs. 10. ”

Before dealing with certain problems facing the hospitals in the North, I would like to make a few general observations. Since the inception of this Government in 1977, there have been two or three Ministers of Health and now there is a fair Minister of Health, but things have not changed. On the other hand, they have deteriorated. I am sorry to have to say that. Earlier one had to go to the hospital and then buy drugs but today you have to go to the hospitals and buy your cotton wool too. This state of affairs should not be allowed to continue and drastic measures must be taken to stop this downward slide. An important factor is the lack of finances which is hampering the development of hospitals and keeping them in their present state.

Sir, the total strength of nurses in this country is 4,433 with 4,089 female nurses and 344 male nurses. There are 167 nursing sisters and 21 senior male nurses. Ninety per cent of the nurses belong to the Public Services United Nurses Union and they have a membership of 5,700. The Ministry of Health is not granting them and interview nor replying their letters and they afford no recognition to this Union. The Ministry must face reality. This Union represents 90 per cent of the nursing staff of the country.

I think it would be in everybody's interests if the Ministry of Health called these people for a dialogue and talked to them. This Union made representations to me and they said that this is being done on the instructions of the JSS who have painted them as subversives and anti-government. The JSS want to bolster up their own membership and therefore do not want the Government to have any dialogue with the Public Services United Nurses Union. This is all wrong. Just because this Union is led by a Buddhist priest, Reverend Ananda.

ஈ. பி. விசேஷி லெனா (ஹரிஸ்பத்துவா டேவன்)
(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி — ஹாரிஸ்பத்துவ இரண்டாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. R. P. Wijesiri—Second Harispattuwa)
What have you got to do with him ?

வி. யேளேஸ்வரன் லெனா
(திரு. வெ. யோகேஸ்வரன்)
(Mr. V. Yogeswaran)

I have nothing to do with him but I feel that what you are doing is wrong. Here is a union which represents 90 per cent of the nurses and you must have a dialogue with them. You are not allowing them to have meetings. His Excellency the President summoned them for a conference some time last July.

ஈ. பி. விசேஷி லெனா
(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)
(Mr. R. P. Wijesiri)

But not the president !

வி. யேளேஸ்வரன் லெனா
(திரு. வெ. யோகேஸ்வரன்)
(Mr. V. Yogeswaran)

The members met and they went to meet His Excellency and sent a note. They said “ We have come to have a dialogue as requested by you ”. Then they were told that all of them could come in but that the president of the union could not come in. He is the president of the union, and how can you have a dialogue without him ?

லெனா
(அங்கத்தினர்)
(Members)

He is not a nurse !

வி. யேளேஸ்வரன் லெனா
(திரு. வெ. யோகேஸ்வரன்)
(Mr. V. Yogeswaran)

I know that and you know that, but every JSS union is not led by a worker from that particular industry.

லி. பரிசி லெனா (லெட்டு கெட்டு வுன்வன)
(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஷாக் — கொழும்பு மத்தி பூன்றம் அங்கத்தவர்)
(Mr. M. Haleem Ishak—Third Colombo Central)
Cyril Mathew is not a worker but he represents the JSS.

வி. யேளேஸ்வரன் லெனா
(திரு. வெ. யோகேஸ்வரன்)
(Mr. V. Yogeswaran)

What is important is that this union met and unanimously elected this priest as their president.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி*)

(Mr. R. P. Wijesiri)

Your father is a doctor but you are not a doctor.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(*குழு உப தலைவர்*)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Do not interrupt. Hon. Member, please address the Chair.

වී. යෝගේස්වරන් මහතා

(*திரு. வெ. யோகேஸ்வரன்*)

(Mr. V. Yogeswaran)

When I started talking about nurses, the Second Member for Harispattuwa is concerned.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(*குழு உப தலைவர்*)

(The Deputy Chairman of Committees)

I am not talking about nurses. You address the Chair.

වී. යෝගේස්වරන් මහතා

(*திரு. வெ. யோகேஸ்வரன்*)

(Mr. V. Yogeswaran)

Sorry, Sir. Even about the salary structure of the nurses, under the A. O. Weerasinghe Salaries Anomalies Committee, certain steps were taken with regard to the hours of service the 12-hour continuous shift of nurses and similar matters – and they were graded as “Sri Lanka Unified Nursing Service.” But by Treasury Circular No. 2276 of 31.10.78 they were absorbed into the middle level technical service called the MLTS. This obviously is an anomaly and though this anomaly has been pointed out to the Hon. Minister of Health, no action has been taken. Even as regards the selection of nurses for post-graduate training and for promotion, 65 per cent of the promotions are strictly on the basis of seniority of the nurses, 35 per cent are to be filled by competitive examination and by interview. This normal rule has been violated on a number of times to secure promotions and scholarships for those members of the Union belonging to the JSS and I think an impartial Committee of Inquiry should go into the whole structure of the Unions, so that the nursing staff will feel that nothing is a mess anywhere. Sir, even earlier the pupil nurses who were recruited were paid an allowance during the three year period of training. That is not so now. Now, during the period of training they are not paid any money. Therefore, it costs a parent Rs. 35,000 approximately to train a nurse, and I think, this is not wise, because unless the allowance is paid nobody will be encouraged to take to nursing. Now, pupil nurses have in places like Anuradhapura, Kurunegala and Ratnapura.

Sir, in 1976 a Committee headed by the then Director of Health Services was appointed and it felt this country needed 12,000 nurses. But the present cadre is 4,433. If in 1976 they needed 12,000 nurses, obviously now we require in the region of about 18,000 to 20,000 nurses. But how many do we have now? We have only 4,433 nurses. At the rate the new hospitals are coming up at Jayawardenapura and all over the country, an increased nursing staff is absolutely essential. Thus, I would only ask not that they be paid an allowance but that they be paid an enhanced allowance to encourage more and more people to take to nursing. Most of the nursing staff are overworked and under-paid. At the moment each nurse is doing the work of three nurses. I think this system is very bad for any country and special attention must be paid to see that more nurses are recruited.

Sir, earlier as regards the transfer of nurses there was a transfer board which has now been abolished. I think to ensure that fairness, equity and justice prevails, the transfer board must be brought back. The former Minister of Health promised to appoint a Nursing Council, exactly similar to the Nursing Council which prevails in England. I think this is also a very laudable step. Nursing Councils should be appointed quite soon. As in the case of the Defence personnel, the nurses too would be given facilities to be admitted to the paying wards free of charge. They work in the hospitals, so when they are ill they must be permitted to be admitted free for the paying wards.

In advanced countries, like America and England, when uniforms are to be given to the nurses, models come and parade in the new uniforms and the nurses sit and watch the models parading in the uniforms – whether it is a mini or not – and then they order their uniforms. Then of course they have a select committee to decide whether the mini is good for the patient or not. Lot of psychological studies are made and the uniforms are given to the nurses. In our country they are not asking for all that. Here they have selected the materials from Thultex for their uniforms. They only want more of that material. Every nurse must be entitled to get more of the Thultex nursing materials. They do not want models to model their uniforms and to see whether they are agreeable or not, but they only want more materials.

As I said earlier, Sir, the unions are not permitted to have their meetings, specially the Public service Nurses Union, in the Department of Health buildings, because, the Ministry of Health does not recognize that union. I think that is not fair, when you are permitting all other unions to hold their meetings. Therefore, Sir, please permit them also to hold their meetings there.

[වි. සෞභේෂ්වරයන් මහතා]

Now, Sir, only a few words about the Jaffna General Hospital. Now, the Jaffna General Hospital is a teaching hospital and there is a chronic shortage of minor staff. But, I think to a certain extent this is being attended to by the Superintendent of Health Services recruiting minor staff soon. This problem of the acute shortage of nurses in the Jaffna hospital will to some extent be alleviated by this action. Once again I must mention that you must pay the nurses the allowance. The Jaffna Hospital must have a nursing strength of a minimum of 330 nurses. At the moment, there are only 212. The only other way you can help them is by not transferring them to other hospitals, especially those who undergo a training must be kept there, that is, those who undergo a training in the Jaffna School of Nursing must be kept there without being transferred to other places. I think this is one way in which this chronic shortage of nurses could be solved.

Another point I would like to mention is that there is no ECG recordist. There must be a trained person attached to the General Hospital, Jaffna and, I am sure, the Hon. Minister will see that there is an ECG recordist there.

Even now Sir, for the doctors to write the prescriptions the paper is not available; there is no paper available for them to write their prescriptions. Leave alone the drugs, the drug list is not available for doctors to write the prescriptions. I am sure, the Hon. Minister of Health will look into this matter. Again, Sir, all the equipment is outdated, and fit to be condemned as unserviceable. Then, we have what are called autoclaves. There are three, but they are not working. That is not all, a number of other equipment are not in working condition. The Jaffna Hospital is now a teaching hospital. When the former Minister came to Jaffna, he said "If you can agree on a site, we will get a foreign country to fund the building of a teaching hospital". I think the question about the site has not been resolved and a foreign agency must be found to finance this project. As the Jaffna Hospital is now a teaching hospital, a building is absolutely essential. The former Hon. Minister of Health could impress upon the present Minister of Health that when he visited Jaffna last time, he made a promise, that once the site question is over, funds would be made available for the building.

There is one other matter, I would like to speak about. This is about an ambulance. The hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) and I met the doctors at the General Hospital of Jaffna. The doctors said that an ambulance has been given to all the districts, all electorates and all hospitals but we have got none. I sent letter after letter, telegram after

telegram were sent regarding an ambulance, but not a single has been given to the Jaffna General Hospital. As I told you it is a teaching hospital and it is an important base hospital. Please see that an ambulance is sent immediately to the Jaffna Hospital. At present there are 17 nurses undergoing training at the Jaffna hospital, the School of Training. Please keep them there. As there is a chronic shortage of nurses, please do not transfer them after their training, please keep them. And also send an ambulance as soon as possible.

I must once again remind the present Minister of Agriculture that when he visited Jaffna last time he said he would somehow or other find the funds for the building. He said "get the site, I will get the money". I am sure he has not forgotten it and he will impress upon the present Minister and see that it is fulfilled. I thank you Mr. Deputy Chairman, and our good wishes go to the new Minister of Health and I am sure she will do well in time to come, and I think all what I have spoken will receive her very sympathetic consideration.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා (කන්කසන්තුරෙයි)

(*திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—காங்கேசன் துறை*)

(Mr. A. Amirthalingam—Kankesanturai)

Mr. Deputy Chairman, I will not take long. I just want to make an observation on two matters. I have with me a memorandum from the Overseas Qualified Medical Graduates Association. That is from the doctors who have passed out from the Indian universities and various other universities. There seems to be an anomalous position with regard to the service of these doctors. There are a number of Indian qualified, Philippines qualified, Burma qualified doctors sent here by the World Health Organization who are working, receiving princely salaries. But when our young men who qualify in Indian universities—some of them have been sent on scholarships—and come back they are called upon to sit an examination here if they are to be registered as medical practitioners. I think this is an anomalous position. If they get straightaway into Government Service they need not sit for any examination, they can join Government Service and function as doctors. But, even if they work for a certain number of years in Government Service and if at any stage they desire to quit Government Service and practise on their own or join a private medical institution they have to sit for the examination, otherwise they are not qualified. Even AMPs with 10 years' practice are allowed to register themselves as Registered Medical Practitioners and they are allowed to practice. So that I think this discriminatory treatment in the case of overseas qualified medical graduates is an anomaly. I want the Hon. fair Minister to give her

mind to this matter. It has been brought to my notice that recently a Master of Surgery from the Stanley Medical College in Madras—I think an MS in surgery is rated very high—when he applied, he was told that he could join only as a House Officer, that he could not even join as an Assistant Specialist or a Consultant in any way.

ஸாமினி பீயசூரியா

(திரு. காமினி ஜயசூரியா)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

I think that is a procedure adopted even in India, Australia or any other country for that matter. You may be a Fellow of the Royal College, passed out, but if you go to Australia you have to sit for an examination there. It is a simple examination for the people of that level, but still that is the practice in India too.

ஏ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

The difficulty is this, nobody knows who is holding these examinations and when examinations are held. I understand that this examination for these people has not been held for a long time.

ஸாமினி பீயசூரியா

(திரு. காமினி ஜயசூரியா)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

That is because no one has applied to sit the examination.

ஏ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

No. I understand there are a number of young—

ஸாமினி பீயசூரியா

(திரு. காமினி ஜயசூரியா)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

When I was there, one or two people like this came along and whilst talking to them across the table they said that they would sit this examination. It is not a difficult examination. It is more or less a formality. But somehow they did not.

ஏ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Then if it is just a sort of simple formal examination some machinery should be there to enable this examination to be held regularly so that these young graduates who come out may apply. With regard to the question of people with specialized qualifications, it may be that they should go through this formal test, but even if they do they cannot be expected to start as House Officers. If they are

specialists they should be treated as specialists. So, these are some of the matters which should be given consideration, and I am sure the former Minister with his experience in this Ministry will be able to guide the fair Hon. Minister on this matter, because we know that she will be anxious to make a success of her Ministry and we wish her all the best. This is a memorandum. I think the President of this Overseas Qualified Medical Graduates Association is one Dr. J.N. Wickremasinghe. The Joint Secretaries are Dr. K. Britto and Dr. (Miss) U. H. Balla. These are the people who have signed this memorandum. I want this matter to be given consideration.

Then, Sir, I come to more parochial matters. The Hon. Minister of Agriculture will recall that as early as August 1978, I made representations to him about the condition of the Tellipallai Hospital in my electorate, the need to have specialist doctors also, so that it may ease the pressure on the Jaffna Hospital. I repeated my request even to the former Minister Dr. A. Ranjith Attapattu. He wrote to me on the 26th of January this year that there was a severe shortage of medical personnel throughout the hospitals in the Island and Tellipallai happened to be one of them. That was the excuse he gave for not being able to appoint any physician or surgeon to this hospital. But I understand now that there is a physician, one Dr. James, who is acting at Point Pedro and who is due to be moved out of that place when the permanent physician comes back after leave. He has applied to be appointed to the Tellipallai Hospital. I would request that this matter be considered and this physician's services be made available to the Tellipallai Hospital.

சூனத்ரா ராஜசிங்கம்

(திருமதி சூனத்ரா ராஜசிங்கம்—சுகாதார அமைச்சர்)

(Mrs. Sunethra Ranasinghe—Minister of Health)

We will be sending him within the next two months.

ஏ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

I thank the Hon. Minister.

Then, Sir, there is only one other matter, and that is about the x-ray unit for the Tellipallai Hospital. I think the former Minister of Health will recall that last year I was told that as soon as the new consignment of x-ray plants arrives Tellipallai will be considered. I hope the Fair Minister will see that Tellipallai is given an x-ray plant.

Then, the cobalt unit for the Tellipallai Cancer Clinic has arrived, but because of the delay in the arrival of some engineers from abroad it has not been installed. I think this matter has to be expedited

[ஸ். ஹலீம் இஷாக் மொழி]

because this is a long-felt need—this cancer clinic in Jaffna. It has been built as a gift by the family of the late Mr. G. G. Ponnambalam, and from the DCB we gave Rs. 3 lakhs while Mr. Ponnambalam's family gave nearly Rs. 1 million. Now that the Cobalt unit has arrived it should be expedited, and I would request the Hon. Minister to do so.

එම්. හැලීම් இஷாக் மொழி (மேடிகல் கவுன்சில் துறை)

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஷாக்—கொழும்பு மத்திய திரைப்பட அங்கத்தவர்)

(Mr. M. Haleem Ishak—Third Colombo Central)

Mr. Chairman, Sir, I wish to raise few matters under the Votes of the Ministry of Health. The hon. Member for Jaffna (Mr. V. Yogeswaran) raised a very pertinent question on a matter that affects the trade union movement of this country. The Hospital Nurses Union, which represents about 90 per cent of the nurses of this country, have thought it fit and proper to elect as their leader a Buddhist Priest by the name of Rev. Ananda. If the government is obstructing the working of this trade union, I think it is most unfair and unreasonable. The decision of electing their leader, whatever the union they belong to, is a matter for the nurses or the workers of those institutions. Just because it is not pro-Government union, for the Government to obstruct them is very unfair and unreasonable.

The hon. Leader of the Opposition raised the question of some of these foreign qualifications that doctors have obtained when they come here. I have a case in my own electorate. I made representations to the former Minister of Health, the present Minister of Agriculture, where a girl, one Miss Silva, was sent on a scholarship to China to study medicine. She completed her course over a period of six years and came back to Sri Lanka. Till today she is unable to obtain employment in any Government institution. She was even prepared to sit for another examination. I do not know whether the Ceylon Medical Council agreed to that suggestion. This girl was sent on a Government scholarship. She did not go on her own. That was something which was approved. She has come back to the country, but she is unable to obtain Government employment. I hope the Hon. Minister of Health would look into this matter.

There is another matter I wish to raise. That is regarding an incident that took place at Gampola where some of the "Island" reporters and photographers were assaulted very badly. They were injured and taken to the Gampola Hospital. This is a report by Mr. Prasad Gunawardane of the "Island". He states that a lady doctor who was on duty refused to treat these patients. The only thing that she had

done was to ask the persons who were produced before her to inhale and exhale, and she had said there was nothing wrong with them. Here was a man injured. The man was bleeding. He had been brutally attacked by the police. If a doctor who is on oath takes up this position, I think it is a very serious matter where not only you, Madam, as the Minister of Health but also the Ceylon Medical Council should ask for an explanation from her. Not only that. The department should take disciplinary action against her. I think it is your duty in the interests of the country to take immediate action, ask for an explanation from her as to why the "Island" reporters or those persons who were injured were not treated by her.

Another matter which I wish to take up is about the news item that appeared in the "Sun" newspaper of Sunday, 27th March. The headline is "At Cancer Hospital treatment is worse than disease". It is a fairly big article. I think all that has been stated there is correct. I think the Cancer Hospital is in a very bad state. Patients who are taken to the Cancer Hospital have very little hope of being cured. Very unfortunately, we do not have a cure for cancer yet. Patients go there with little hope of cure but to go to the grave. This situation prevails even at the Mental Hospitals at Angoda and Mulleriyawa. Especially at Angoda, many of the patients who go there have no hope of coming back home. Some of them have been inmates there for 30 to 35 years. But the Maharagama Cancer Hospital can be a better place for patients where they will have even a little hope of recovery. But what is the position there?

There is a photograph by the "Sun" photographer of a patient holding up his bottle of saline because there was no stand to hold it up. This is a chaotic situation.

සුනේத்ரா ரனசிங்க மொழி

(திருமதி சனேத்ரா ரனசிங்கம்)

(Mrs. Sunethra Ranasinghe)

That patient had to be given nasal feeding. We do not have the staff to feed everyone there. Therefore he was holding the bottle himself. Some patients have got someone from their homes and they attend to that. This particular person would have come from an outstation, and he had to do it himself. It is not a case of saline. I made inquiries and found out that it was a wrong photograph.

එම්. හැලීම් இஷாக் மொழி

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஷாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

Even if it is nasal feeding, a cancer patient should be given a stand for nasal feeding.

உள்நிர்வகை

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

Not feeling !

பி. ஹலீம் ஷாக்

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஷாக்)
(Mr. M. Haleem Ishak)

I accept what the Hon. Minister of Health says. It is nasal feeding. But I am sure we cannot expect a cancer patient to hold a bottle to feed himself or herself. I think it is the primary duty of the hospital authorities to provide a stand for nasal feeding.

Then, Sir, some machines have been used for manufacturing or cleaning geuda gems. What a chaotic situation ! These machines, which should be used for patients who need immediate treatment, are being used for other purposes. The hospital staff and authorities have made use of these machines for manufacturing or cleaning geuda gems. I think an immediate inquiry has to be initiated because this is a very serious matter as far as I see it. Patients going to the Cancer Hospital do so with very little hope of coming back.

I think in practically all hospitals better supervision is necessary. I myself had an experience at the Kataragama Hospital. I got a heart attack when I was there. There were no drugs available. The only thing the doctor in charge told me was that I would have to be shifted to the Matara Hospital, which was about 80 miles away. Even the basic drug which I could have taken till my arrival at the Matara Hospital was not available.

It is very unfortunate that most of the hospitals have no drugs. Patients are given prescriptions today when the cost of drugs is very high. I do not think the poor patients in this country can afford to buy these drugs. This is one of the basic requirements which a hospital should have - at least the basic drugs. My own experience at Kataragama was that I got nothing. The only thing that I got was, thank God, an ambulance to take me to the Matara Hospital. My Friend the hon. Second Member for Harris pattuwa was there with me, and I was able to get to the Matara Hospital. This situation has to be remedied. Poor people who come to the hospital have to be given their drugs.

I have nothing more to say on these Votes. Thank you !

5-A 69754 (83/03)

ஐ. பி. ரத்னம் (கயிசீ)

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்—ஊர்காவற்றுறை)
(Mr. K. P. Ratnam—Kayts)

பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே தமிழ்ப் பகுதிகளைப் புறக் கணிக்கப் போட்டி போடுகின்ற அமைச்சுக்களில் சுகாதார அமைச்சு மூன்னளியில் நிற்கின்றது என்பதை நான் கவலை யுடன் கூற விரும்புகிறேன். சுகாதார அமைச்சுக்குச் சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே மொத்தச் செலவா ரூபா 97,59,10,000 ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இதில் ஆக்கப் பொருட் செலவுக்கு ரூபா 24,46,64,000 ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தொகையில் எவ்வளவு பணம் யாழ்ப்பாண மாவட்டத் துக்குச் செலவழிக்கப்பட்டது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இத் தொகையை 24 மாவட்டங்களுக்குப் பிரித் தாலும் கூட ஒரு கோடியே நாற்பத்தாறு இலட்சம் ரூபாவுக் குக் குறையாமல் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்குச் செலவு செய்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செலவு செய்திருந்தால் இன்று பிரதான பயிற்சி வைத்தியசாலையாக இருக்கின்ற யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலையில் உள்ள பல குறை கள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கும்; தேவையான உபகரணங்கள் எல் லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்; ஆனால் இன்று எந்த விதமான உபகரணங்களும் இல்லாமல் யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலை கை விடப்பட்ட ஒரு வைத்தியசாலை போல் காட்சியளிக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு ஆக்கப் பொருட் செலவுக்காக ரூபா 82,13,07,000 ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இந்த வரவு செல வுத் திட்டத்திலே, இதிலே எவ்வளவு பணம் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்குச் செலவு செய்யப்படும் என நான் அறிய விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு வைத்தியசாலைகளின் உபகர ணங்களுக்காக மூன்று கோடியே நாற்பது இலட்சம் ரூபா செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் எவ்வளவு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்குச் செலவிடப்பட்டது என அறிய விரும்புகிறேன். அது போலவே, சத்திர சிகிச்சை உபகரணங்களுக் காக ரூபா 70,00,000 செலவிடப்பட்டது. இத்தொகையிலே ஐந்து இலட்சம் ரூபாவையாவது யாழ்ப்பாண மாவட்டத் துக்கு—யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலைக்குச் செலவிட்டிருந்தால் இப்பொழுது அங்குள்ள மக்கள் எங்களைக் குறைகூறுகின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிராது. நாங்கள் கவனிக்கவில்லை என்று மக் கள் எங்களைக் குறை கூறுகிறார்கள். இதுபோலவே, ஆய்வுகூட உபகரணங்களுக்காக ஏறக்குறைய இருபது இலட்சம் ரூபா செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் யாழ்ப்பாண மாவட் டத்துக்குப் போதிய அளவு செலவிடப்படவில்லை. எனவே, இந்த வருடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணத்திலே சிறப்பாக யாழ்ப்பாண மாவட்ட வைத்தியசாலைகளுடைய குறைகளை நீக்குவதற்கு கணிசமான ஒரு தொகையை ஒதுக்க நடவ டிக்கை எடுக்க வேண்டுமென நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

கொழும்பு பொது வைத்தியசாலையிலிருந்தோ, கண்டி, இரத் தினபுரி வைத்தியசாலைகளிலிருந்தோ யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாற்றம் பெற்று வருகின்ற ஊழியர்கள் என்ன சொல்கிறார் கள்? “அங்கே எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. நாங்கள் அங்கே சிறப்பாக வேலை செய்தோம்” என்கிறார்கள். தாதி மார் என்ன சொல்கிறார்கள்? “இங்கே வந்து எந்த விதமான வசதியுமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறோம்; ஏன் வந்தோம் என்று எண்ணுகிறோம்” என்கிறார்கள். வேண்டுமானால் நீங்கள்

[க. ல. டி. 1957-58]

அங்கேவந்து பார்க்கலாம். அப்படிப் பார்த்தால் அவ்வைத்தியசாலைகள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதை நன்கு அறியத்தக்கதாக இருக்கும்.

யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலை இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வருவதற்கு முன்னரே பயிற்சி வைத்தியசாலை ஆக்கப்பட்டு விட்டது. அந்தப் பயிற்சி வைத்தியசாலையைத் திருத்தவோ அல்லது இன்னுமொரு பயிற்சி வைத்தியசாலையைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குக் கொடுக்கவோ இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இவ்வொரு புறக்கணிப்பென்றே நான் இங்கு குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். அங்கே படிக்கின்ற மருத்துவ மாணவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. அம் மாணவர்கள், உயர்கல்வி அமைச்சரவற்ற முறையில் சனாதிபதி அவர்களுக்கு மகஜரொன்றை அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன் பிரதியை எனக்கும் அனுப்பியிருந்தார்கள். அதைத் தழுவி இச்சபையில் நான் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். ஏறக்குறைய இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மறுமொழி, “யாழ்ப்பாணத்தில் பயில்கின்ற மருத்துவ மாணவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சி வைத்தியசாலை தேவை; உயர்கல்வி அமைச்சு, சுகாதார அமைச்சோடு தொடர்புகொண்டு, அதை நெருக்கி, அந்த வைத்தியசாலையைக் கட்டிக்கொடுக்கும்” என்பதாகும். ஆனால், இதுவரையும் அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை.

கொழும்பிலுள்ள வைத்தியசாலையையும் அதன் அயலிலுள்ள வைத்தியசாலைகளையும் பரிபாலிக்க ஒரு தனி அமைச்சு நிறுவப்பட்டிருக்கின்றது. கண்டி வைத்தியசாலையைவிட பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கென ஒரு தனி வைத்தியசாலை 13,50,00,000 ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொன்றும் அந்த வைத்தியசாலைக்கென 50 இலட்சம் ரூபா செலவுசெய்யப்படுகின்றது. ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் மருத்துவ மாணவர்கள் படிப்பதற்கென உள்ள வைத்தியசாலையில் போதிய வாய்ப்புக்கள் இல்லை; உபகரணங்கள் இல்லை; இடவசதி இல்லை. ஒரு ‘வாட்’—சிகிச்சைக் களத்தையாவது கட்டிக்கொடுக்கின்றால் அதையாவது கட்டிக்கொடுக்கமுடியாத சூழ்நிலைதான் காணப்படுகின்றது. ஆனால், கோடிக்கணக்கான ரூபாப் பணம் இந்த அமைச்சுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தக் குறையை நீக்க வேண்டும். நான் சொல்லும் என்களில் பிழை இருந்தால் அதைத் திருத்தலாம். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு எவ்வளவு பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? அதே நேரம் ஏனைய வைத்தியசாலைகளுக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? இதை அறிவித்தால் யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலை எவ்வாறு புறக்கணிக்கப்பட்டது என்பதை அந்த எண்களே காட்டும்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதி (திரு. வி. யோகேஸ்வரன்) அவர்கள் தாதிமார் பற்றிக் குறை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. இவர்களைப் பயிற்றுவிக்க மொழி தமிழ், சிங்களமாக இருக்கிறது. சிங்களத்தில் பயிற்சி பெறும் தாதிமார் அங்கு வருவதில்லை. அவர்களை அங்கு நியமிக்கமுடியாது. தமிழிற் பயிற்சி பெறும் தாதிமார் எண்ணிக்கை போதாது. தமிழில் பயிற்சி பெறுவோர் எண்ணிக்கையைக் கூட்டினால் ஒழிய தமிழ்ப் பகுதி வைத்தியசாலைகளுக்குத் தாதிமாளை அனுப்ப முடியாது. நான் இங்கு கேட்ட கேள்வியின்படி கண்டி, காலி, கொழும்பு

வைத்தியசாலைகளில் ஆறு அல்லது ஏழு நோயாளருக்கு ஒரு தாதி இருப்பது தெரிய வந்துள்ளது. ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் பதினாறு, பதினேழு நோயாளருக்கு ஒரு தாதி என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் குறையை நீக்கப் போதிய தாதிமார் தமிழிற் பயிற்றப்பட வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு போதியளவு தாதிமார் தமிழில் பயிற்றப்படவில்லை. இதைதான் இந்த அரசின் இரண்டாவது சுகாதார அமைச்சருக்குச் சுட்டிக் காட்டிக் கூறும் எழுதி இருந்தேன். அவர் இப்பொழுது பயிற்சிகள் தொடங்கி விட்டபடியால் அடுத்த முறை போதிய தாதிமார்களைத் தமிழிலே பயிற்றித் தருவோம் என்று கூறினார். அவரும் போய்விட்டார். இப்பொழுது என்ன நடக்குமோ தெரியவில்லை. இதனைப் புதிய அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்பொழுது மட்டக்களப்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலுமாக தாதிமார் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. தாதிமார் பற்றிக் குறையை நீக்க வேண்டும் என்றால் போதிய தாதிமாளைப் பயிற்ற வேண்டும். சென்ற சில ஆண்டுகளாகப் போதிய தாதிமார் பயிற்றப்படவில்லை என்பதை இரண்டாவது சுகாதார அமைச்சரே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். நாம் கூடிய சலுகை கேட்கவில்லை. முன்பு எங்கள் ஊர்களில் எல்லா இடங்களிலும் மருத்துவ மாதர் இருந்தனர். இப்பொழுது இல்லை. மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பல இலட்சங்களை செலவு செய்கிறது. எனவே அவர்கள் முன்பு இருந்த எண்ணிக்கையினரையாவது தரட்டும் முன்பிருந்த எண்ணிக்கையினர் குறையாமற் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். நாம் தாதிமார் எண்ணிக்கையைக் கூட்டும்படி கேட்கவில்லை. இருந்த எண்ணிக்கை குறைந்து போகின்றது. போதிய தாதிமாளைப் பயிற்றாமையே இதற்குக் காரணமாகும். போதிய மருத்துவத் தாதிமாளைப் பயிற்றாமல் இந்தக் குறையைத் தீர்க்க முடியாது.

எனது தொகுதி பல நிலைகளைக் கொண்ட கிராமப்புறத் தொகுதியாகும். இங்கே மருத்துவ மாதர் இல்லாவிட்டால் இங்குள்ள மக்களின் வைத்திய வசதி மிகவும் கஷ்டமாகும். ஆகவே எனது தொகுதியில் உள்ள மருத்துவ மாதர்க்கான வெற்றிடங்களை விரைவில் நிரப்ப வேண்டும்.

முன்பு பல இடங்களில் சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுது இப்பதவியில் பல வெற்றிடங்கள் உள்ளன. சுகாதாரப் பரிசோதகர்களுக்கான பயிற்சி கற்றுக் குறையில் சிங்களத்தில் நடைபெறுகின்றபடியால் அங்கு தமிழ்ப் பயிற்சியாளர் போவதில்லை. போனாலும் பயிற்சியை விட்டு விட்டு வருகின்றார்கள். ஆகவே, இவர்களுக்கான பயிற்சி தமிழிலும் நடைபெற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அதுபோல ‘மேற்றன்ஸ்’ தரத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தமிழிலே பயிற்சி இல்லை. இதனால் தாதிமார் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்குத் தக்க ஆசிரியர்களைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. இந்தக் குறைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும் என்றால் பொதுச் சுகாதார பரிசோதகர்களுக்கும் தாதிமாரில் ‘மேற்றன்ஸ்’ தரத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் தமிழில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

எனது தொகுதியில் ஐந்து வைத்தியசாலைகள் இருக்கின்றன. ஐந்து நிலைகளும் இருக்கின்றன. எனது தொகுதி வைத்தியசாலைகள் இந்த அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட வையல்ல. அவை படிப்படியாக நிறுத்தப்பட்டவை. அவற்றிற்கு முன்பிருந்த வசதிகளைச் செய்து பரிபாலித்துப் பெண்கள்

என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். மேலும் அனலைவி, நெடுந் தீவுக்கு இரண்டு புதிய மின்னணுக்கிகள் வேண்டும். இருந்த மின்னணுக்கிகள் பழுதடைந்து விட்டன என்று அண்மையில் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை நேரத்திலே நான் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டேன். அப்பொழுது சுகாதாப் பிரதி அமைச்சராக இருந்தவரும் இப்பொழுது அமைச்சராக இருப்பவருமாகிய எமது புதிய அமைச்சரிடம் ஒரு மின்னணுகியை மின்சார சபையிடமிருந்தோ, வேறெங்காவதிருந்தோ பெற்றுக் கொடுக்குமாறு பிரதம அமைச்சர் சொல்லியிருந்தார். “அவர்களிடம் ஒன்றும் இல்லை; பெற முடியவில்லை” என்று அமைச்சர் எனக்கு பதிலளிப்பியிருந்தார். பின்னர், முன்னைய ஆண்டுகளில் முன்னீடு கொடுக்காதபடியால் இந்த மின்னணுக்கிகளை உரிய நேரத்திற் பெற முடியாமற் போய்விட்டது என்று இங்கே ஒரு மறுமொழி கொடுக்கப்பட்டது. நான் அங்கேயுள்ள சுகாதார்க்கண்காணிப்பாளரோடு தொடர்பு கொண்டேன். அவர், “சென்ற பல ஆண்டுகளாக இரண்டு மின்னணுக்கிகள் வேண்டும்; இருந்தவை பழுதடைந்து விட்டன; திருத்த முடியாதது என்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு முன்னீடு கொடுக்குமாறு கேட்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். எனவே, உத்தியோகத்தர்கள் மீது பழியைப் போடாமல் இரண்டு மின்னணுக்கிகளை மிக விரைவில் அனலைவிவுக்கும் நெடுந்தீவுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நோயாளர் வண்டியைப் பற்றி எனக்கு முன் பேசிய யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதி குறிப்பிட்டார். சென்ற அரசாங்கத்தின் காலத்திலே ஊர்காவற்றுறைக்கு ஒரு புதிய நோயாளர் வண்டியை அனுப்ப ஒழுங்கு செய்தார்கள். ஆனால் கடைசி நேரத்திலே, ஓட முடியாத, பழுதடைந்த ஒரு வண்டி அங்கே அனுப்பப்பட்டது. அந்த வண்டியைப் பயன்படுத்த முடியாது என்று முன்பிருந்த இரண்டாவது சுகாதா அமைச்சருக்கு எழுதினேன். அமைச்சர் மறுமொழி அனுப்பினார். மூன்று எழுதினும் மறுமொழி கிடையாது. இரண்டாவது அமைச்சர் உண்மையாக எனக்கு மறுமொழி அனுப்பினார். அதை இங்கு பகிரங்கமாகக் கூறத்தான் வேண்டும். வருகின்ற புது வண்டிகளிலே ஒரு வண்டியை உங்களுடைய ஊர்காவற்றுறை வைத்தியசாலைக்குக் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டிருக்கிறேன் என்று அவர் எனக்கு எழுதினார். அண்மையில் புது வண்டிகள் வந்துவிட்டன என்று ஒரு செய்திவந்தது. நான் விசாரித்த பொழுது வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது அமைச்சர் தந்த வாக்குறுதியை மூன்றாவது புதிய அமைச்சர் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும், புதிய நோயாளர் வண்டிகள் வந்ததும் ஒன்றை உடனடியாக ஊர்காவற்றுறை வைத்தியசாலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊர்காவற்றுறை வைத்தியசாலைக்கு மட்டுமல்ல; புங்குநீவு வைத்தியசாலைக்கும் நோயாளர் வண்டியொன்று மிக மிக இன்றியமையாதது. நெடுந்தீவு, நயினாதிவிருந்து வருகிற நோயாளர்களை யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமானால் புங்குநீவினுள்ள மாவட்ட வைத்தியசாலைக்கு நோயாளர் வண்டியொன்று இன்றியமையாதது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

அடுத்ததாக, நோயாளர் படகு மூன்று திருக்கின்றது. இத்தகைய நோயாளர் படகு வேறு எங்கும் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே பல தீவுகள் இருக்கின்றபடியால்

நோயாளர்களுக்கு உதவுவதற்காக நோயாளர் படகு—Ambulance Launch—இருக்கிறது. “நாகபூஷணி” என்று அதற்குப் பெயர். இந்தப் படகைச்சென்ற அரசாங்கத்தின் காலத்திலே கனடா அரசாங்கத்தின் உதவியோடு பெற்றிருந்தோம். இந்தப் படகு திருத்தப்படுகின்ற வரலாற்றைப் பார்த்தால் இதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்ற எந்த அமைச்சரும் தம்முடைய பதவியை விட்டுப் போய்விட்டோம். அப்படி இழுத்தடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இப்பொழுதுகூட அந்தப் படகைத் திருத்த முடியாது என்று பிரதேச எந்திரப் பொறியியலாளரிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னமும் அது திருத்தப்படவில்லை. இனிமேலும் காலம் தாழ்த்தாமல் அதனை மிக விரைவில் திருத்தி அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிதாக நாம் கேட்கவில்லை; இருந்த வாய்ப்பை, இருந்த வசதியைத் தாருங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். அந்த வசதி மறுக்கப்பட்டால் எங்களை நீங்கள் புறக்கணிக்கிறீர்கள், எங்களை ஒதுக்குகிறீர்கள், எங்களை அடக்குகிறீர்கள் என்றுதான் சொல்வோம். இதை எவரும் மறுக்க முடியாது. நாங்கள் புது வசதி எதுவும் கேட்கவில்லை இருந்த வசதியைத்தான் தருமாறு கேட்கிறோம்.

ஊர்காவற்றுறை வைத்தியசாலைக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கொடுப்பதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த வேலை இன்னும் முடியவில்லை. அதனை மிக விரைவிலே முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புங்குநீவு மாவட்ட வைத்தியசாலையிலே தாதிமார் தங்கியிருப்பதற்கு வேண்டிய வசதி இல்லை. அங்கே இப்பொழுது மூன்று தாதிமார் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கியிருப்பதற்கென ஒரு விடுதி கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

ಶி. சிவசிதம்பரம் மை (நல்லூர்)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—நல்லூர்)

(Mr. M. Sivasithamparam—Nallur)

I thank you, Sir, for giving me this chance to say a few words.

At the outset, may I congratulate the Hon. fair Member, the new Minister of Health. I remember, Sir, Pandit Jawarhalal Nehru used to always say that he wished to have a fair member in the Cabinet as Minister of Health. I am glad, Sir, that His Excellency also has thought it fit to appoint a fair member as the Minister of Health in his Cabinet.

Having said that, Sir, I have to point out that there was a very telling contrast some time ago when the thousand bed Jayewardenepura hospital was being set up. On the one hand we have a new thousand bed Jayewardenepura hospital, and on the same day we find a newspaper item saying that in the Kandy hospital there was a notice put up by the Medical Superintendent asking for public donation to buy drugs.

Now, Sir, this is an anomaly. On the one hand we are putting up a thousand bed new hospital, and on the other hand we are asking for public contributions to buy the necessary drugs for a hospital. This shows that we are not planning our medical facilities.

[එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා]

It is true that the Japanese government is giving this as a gift. Of course, why the Japanese government is giving it as a gift we all know. One has only to see the imports from Japan, over the last two to three years – the import of spare parts from Japan over the last two to three years – and we are not surprised that they have given a gift.

But, then, Sir, where are we going to get the doctors to run these hospitals? Where are we going to get the drugs to run these hospitals? Where are we going to get the nurses to man these hospitals? That is one thing.

On the other hand, you have made the Jaffna hospital a teaching hospital, but you have not made one change for the last three years to the hospital in Jaffna. One additional ward? One additional bed? One additional consultant? Not one additional nurse have you appointed to the Jaffna hospital although you have made it a teaching hospital.

Sir, a teaching hospital is very necessary. For some time there was a dispute as to the site. Now the Jaffna University authorities have said, "We will give you from our own campus the necessary land to put up your teaching hospital". Therefore, I do tell the Government that the teaching hospital for Jaffna is an absolute necessity, and I hope that the Hon. Minister and His Excellency the President will see whether some foreign government or some foreign aid agency will not fund the starting of a new teaching hospital in Jaffna.

Sir, apart from the teaching hospital, till it comes, let us see what the position of the Jaffna hospital is. Now, Sir, as I told you, no new wards had been put up. The students who go to the Jaffna University to do their clinical work have an old, old ancient room as their rest room. There is no other place where they can have even a cup of tea or rest for some time after the lectures are over.

The instruments are 25 years old. At the last meeting with some of the consultants in Jaffna, I told them even a barber saloon will change its knives once in five years or six years. But here, in the operating theatre in Jaffna, the knives that are used have not been changed for 25 years. Therefore, I do say that you call it a teaching hospital, but you do not give even the rudiments of a teaching hospital, but you do not give even the rudiments of a teaching hospital in Jaffna.

There is what is known as the autoclaves being using for sterilization. Now there are two units. Everybody says that two autoclaves are enough.

What really happens is that the steam portion of one is fitted on to the sterilization portion of the other, and that is how one unit is made up. In fact there is only one unit that is functioning in the Jaffna hospital. Similarly, the microscopes, refrigerators and other modern units that are necessary for a well equipped hospital are all ancient and out of date.

Sir, in desperation, we had to give Rs. 1 million out of the decentralized budget last week in order to buy the necessary instruments. But Rs. 1 million is just a drop in the ocean to meet the needs of the Jaffna hospital.

Therefore, I do urge the Hon. Minister that some very positive and early steps must be taken to remedy some of the shortcomings in the Jaffna hospital, if you want to call it a teaching hospital. Out of the decentralized budget we have done what we could do. There was no lift. The hon. Member for Jaffna gave the money for a lift. There is no new wards for the new unit. We have now planned for a three-year project costing Rs. 25 million and every year we are giving some money out of the decentralized budget in order to put up the new unit.

Therefore, I do ask the Hon. Minister of Health, while planning for a new teaching hospital in the Campus premises she should also do the necessary urgent repairs to the Jaffna hospital.

I want to mention this also. I think it is one of the few Universities in Ceylon where foreign students are coming to study medicine. There are now foreign students studying medicine in the Jaffna University. There are some more who want to come, because the consultants are doing such a wonderful job of work in that University. Therefore, I do urge that where the consultants are prepared to work, please give them the wherewithal where they can do a good job of work as surgeons and as physicians.

Mr. Chairman, enough has been said about the Cancer Unit. The Hon. Minister of Health knows that a cancer patient is a very weak soul, with no future. The patient does not think that she will ever improve. Cancer patients suffer a lot and it is in these surroundings that their relations see them. There should be some relief for the poor cancer patients.

After many, many years of agitation a Cobalt Unit has arrived and I am told—I do not know; I am not an expert nor am I technically qualified to speak about it—that if you keep this Cobalt Unit without using it, packed up for a fair length of time, then the radioactive powers of the Cobalt Unit starts decreasing. I do not know how far it is technically true. But if that is so, it is certainly very necessary that you should instal the unit as early as possible.

සුනේත්‍රා රණසිංහ මහත්මිය

(*திருமதி சனீத்ரா ரணசிங்க*)

(Mrs. Sunethra Ranasinghe)

We were expecting another unit for Galle and the engineers will have to come to fit both at once because it is costing a lot. And only yesterday that the other unit arrived from India. Now we will be getting down the engineers—

එම්. සිවසිත්‍හම්පරම් මහතා

(*திரு. எம். சிவசிதம்பரம்*)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Have you got the building in Galle? I am told that the building in Galle is not ready yet. If the building in Galle is ready, I certainly have no objection if we have to wait for one or two months in order to fit both.

සුනේත්‍රා රණසිංහ මහත්මිය

(*திருமதி சனீத்ரா ரணசிங்க*)

(Mrs. Sunethra Ranasinghe)

Anyway I will see that it is done as early as possible.

එම්. සිවසිත්‍හම්පරම් මහතා

(*திரு. எம். சிவசிதம்பரம்*)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Thank you. That is as far as the Cancer Unit is concerned.

The hon. Member for Jaffna has already spoken about the grievences of the nurses. What are the salaries and conditions of employment of nurses in other countries? Take even India, which you might call is a sort of backward country. What are the conditions and salaries that the nurses are being paid? In most advanced countries some of the best paid employees are nurses. But surely, should not we pay them at least something like the salaries that they get in other countries and to give them some of the fringe benefits that they want in order to live satisfactorily. After all, they are doing a yeoman service. They are the people who are close to the patients. The doctors might come and go, but they are the persons who are there all the time with the patients.

So I do ask the new Minister—after all she is also a lady—she will appreciate the problems of nurses much better than anybody else, and I do appeal to the Hon. new Minister to look into the question of the nurses and see whether something can be done.

There is one other matter, and that is a matter for the Hon. Minister. Now, for the recognition of the degrees at Peradeniya and Colombo the necessary amendments to the Medical Council have been

already passed, and therefore, a student who gets his degree either in Colombo University or in Peradeniya University is recognised immediately and registered as a doctor, as a medical practitioner under the Medical Council. But the same has not been done in respect of Jaffna University, and I suppose in course of time in respect of Ruhuna University also.

Therefore, I do ask the Hon. Minister to take the necessary legislative steps in order to give recognition to the degrees both at Jaffna and at Ruhuna.

I think the first batch of Jaffna students will be passing out next year, and, therefore, legislation should be ready so that these persons can be recognized.

I do not want to speak any further. I do commend some of the matters that I have raised to the attention of the Hon. Minister.

රේනූකා හේරත් මෙනෙවිය (නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය)

(*செல்வி ரேனுகா ஹேரத்—தாவரேலியா மாவட்ட அமைச்சர்*)

(Miss Renuka Herath—District Minister, Nuwara Eliya)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පළමුවෙන්ම කමුත් නාන්සේට මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා, මට අවස්ථාවක් ලබා දීම ගැන. කාන්තාවක් වශයෙන් මම මේ ගරු සභා වේදී ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. මේ ගරු ඇමතිතුමියට මෙම අමාත්‍යාංශය හර දීම ගැන සමස්ත ලංකා කාන්තාවන් වෙනුවෙන් අතිගරු ස්නාධිපතිතුමාට මගේ කෘතඥතාව මේ අවස්ථාවේදී පළ කරන බව.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, විද්‍යාදායක පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය ගැන කළ කටයුතු මම අහගෙන හිටියා. එතුමන්ලා අඩුපාඩුකම් රාශියක් ගැනම සඳහන් කළා. මේ අඩුපාඩුකම් ගැන සිතාන විට යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ විතරක් අඩුපාඩුකම් සකස් කර දීමට සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් වෙන් කර ඇති මුළු මුදල් ප්‍රතිපාදන යෙදවත් පුළුවන් වෙනවාය කියා මම කල්පනා කරන්නෙ නැහැ. අඩුපාඩුම ඉදිරිපත් කරන්නට ගියොත්, විවේචනම කරන්න ගියොත්, සම හර විට හතක් දුරට අමාරුවෙයි අඩුපාඩුකම් සකස් කර දෙන්න, ඉල්ලීම් ඉෂ්ට කරන්න. ඒ කොහොම වුණත්, මෙම අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු ගෙන යාම සඳහා නවක ඇමතිවරියක් වශයෙන් එතුමියට යෝජිතය, ධෛර්යය හා වාසනාව ලැබේවායි අප ප්‍රාර්ථනා කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අප කවුරුත් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ සෞඛ්‍ය සම්පන්න පිරිසක් ලංකාවේ ඇති කරන්නටයි. එහෙම නම් ලංකාවේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය වැඩි දියුණු කරන්න එතුමිය, තමන්ගේ සම්පූර්ණ ශක්තිය යොදන බව අපේ විශ්වාසයයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය ගැන වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. මහ නුවර සහ නුවරඑළිය එකට එකතු කර සෞඛ්‍ය අධිකාරි

[දේශීය සේවය මහත්මිය]

කාර්යාලය පවත්වා ගෙන යාය, මට මනක හැටියට 1977 ජූලි මාසයේදී නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය වෙත කලා, වෙන මම සෞඛ්‍ය අධිකාරී කාර්යාලයක් හැටියට. ඒ වුණත් මේ වනතුරුම නුවරඑළියේ සෞඛ්‍ය අධිකාරී කාර්යාලයට නියම සේවක සංඛ්‍යාවක් වෙන් කර දී නැහැ. මේ සේවාව නිසා පරිපාලනයේදී සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරී තුමාට යම් යම් දුෂ්කරතා ඇතිවී තිබෙන නිසා මේ පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ, අඩුපාඩුකම් රාශියක් ඉදිරිපත් කරන්න එසේ වුවත් මේ කාරණා පිළිබඳව සඳහන් කරන්නම ඕනෑ. අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ දිස්ත්‍රික් රෝහල් දහයක් තිබෙනවා. මූලික රෝහල් තිබෙන්නේ එකයි. මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලා දහ හතරක් තිබෙනවා. ගැමි රෝහල් තුනක් තිබෙනවා. මාතෘ නිවාස දෙකක් තිබෙනවා. අපේ රජය බලයට පත් වුණාට පස්සේ හැකි තරම් දුරට මේවායේ අඩුපාඩුකම් සකස් කර දෙන්න ක්‍රියා කර තිබෙනවා. නමුත් කලගත්වත්ත කියන ගමේ මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවට මේ වනතුරුම සහකාර වෛද්‍යවරයකුගේ සේවය ලබා ගැනීමට බැරි වුණා. මේ සඳහා ගරු ඇමති තුමියගේ අවධානය යොමු වනවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ වාගේම දිස්ත්‍රික් රෝහල් දහයෙන් උඩපුස්සැල්ලාව රෝහල ගත්තොත් එහි සිටින්නේ එක පවුල් සේවිකාවක් බව කියන්න ඕනෑ. සාමාන්‍ය වශයෙන් ගණන් බැලුවොත් මාසයකට දරු උපන් පණස් දෙකක් පමණ සිද්ධ වෙනවා. මේ එකම පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාවට දිවාරුක්‍රී සේවය කරන්න සිදු වී ඇති නිසා සාහෙනා අපහසු තත්වයකට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. එම නිසා තවත් පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාවක් මේ රෝහලට ලබා දෙනවා නම් හොඳ බව කියන්න කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, නුවරඑළිය සෞඛ්‍ය අධිකාරී කාර්යාලය පවත්වා ගෙන යන්නේ මහනුවරයි. මේ සඳහා අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි සියල්ලක්ම නුවරඑළියේ සකස් කර ඉවරයි. ම, සමග සාකච්ඡා කලා, නුවරඑළියේ සෞඛ්‍ය සේවා කාර්යාලයේ වැඩ කරන නිලධාරීන්. අවශ්‍ය නේවාසික පහසුකම් නොමැති නිසා, හුඟ දෙනෙක් නේවාසික කැමති නැහැ, නුවරඑළියට සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරී කාර්යාලය ගෙන යනවාට. ඒ කෙසේ වුණත්, නේවාසික පහසුකම් සලසා දීම ගැන ඇමතිතුමියගේ දැඩි අවධානය යොමු කරවන අතරම, සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරී කාර්යාලය හැකි ඉක්මනින් මහනුවරින් නුවරඑළියට ගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය විධිවිධාන යොදන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ වතු රාශියක්ම තිබෙන නිසා සෞඛ්‍ය අංශයෙන් විශාල පහසුකම් ඇති වී තිබෙනවා. මේ වතු වල තිබෙනවා, රෝහල්. මේවායේ සාමාන්‍ය බෙහෙත් ශාලා පවත්වා ගෙන යනවා. ගමන් වත්තත් සම්බන්ධ කර ගෙන වතු වල ඇති මේ බෙහෙත් ශාලා වලින් අවශ්‍ය බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය ගම්මුත්ට සැපයෙනවා. එසේ වුණත් අපේ රජය අංශයෙන් බැලුවොත්, අපි දෙන ආධාර හුඟක් දුරට ප්‍රමාණ

වත් නැහැ. මම හිතන හැටියට එක රෝගියකුට ගත පණ හක පමණ මුදලකුයි වියදම් කරන්නේ. මේ සම්බන්ධ යෙන් කීප වතාවක්ම අපි ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කලා. ඒ ගැන අවධානය යොමු වී ඇති බව දැනගන්න ලැබුණා.

ඇත්ත වශයෙන්ම මේ වතු වල ඇති බෙහෙත් ශාලා වලට අවශ්‍ය බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය රජය මගින් ලබා දෙනවා නම්, එයින් ගම්මුත්ට විශාල සේවයක් සැලසෙනවා. එසේ ලබා දුන්නොත් මේ ගම්මුත්ට අලුතෙන් බෙහෙත් ශාලා ඉල්ලන්නේ නැහැ. මම එක් උදාහරණයක් පෙන්වා දෙන්නම්. අපේ ප්‍රදේශයේ මන්නිතැන්න කියන ගමක් තිබෙනවා. ඒ ගමේ ගම්මුත්ට, ස්ටැප්පී වත්ත, සාලේ වත්ත කියන වතු දෙකේ බෙහෙත් ශාලා වලින් බෙහෙත් සැපයෙනවා. මම හිතන හැටියට ඒ ගමේ පවුල් තුන් සියයකට වැඩි සංඛ්‍යාවක් ඉන්නවා. ඒ සෑම දෙනාම බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය ලබා ගන්නේ ඒ වතු වල තිබෙන බෙහෙත් ශාලාවලින්. එහෙම නම් අලුතෙන් බෙහෙත් ශාලා නොඉල්ලන නිසා ඒ ගැන දැඩි අවධානය යොමු කරන මෙන් මම ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමියගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, 1977 වර්ෂයේ සිටම ගොඩනැගිලි සම්බන්ධයෙන් අපි සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට කරදරයක් කළේ නැහැ. විමර්ශන අයවැයෙන් සහ වෙනත් ක්‍රමවලින් අපට අවශ්‍ය හෙදි නිවාස යනාදිය ඉදි කරවා ගත්තා. 1980 දී මම කීව්වා, ලීට් හල් කැලේ රෝහල් වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වැට්ටුවක් අපට ලබා දෙන්න කියලා. ඒ ගැන පුන පුනා කීම අවශ්‍ය නැහැ කියලා මම හිතනවා. ගරු ඇමතිතුමියගේ අවධානය ඒ ගැන යොමු වී තිබෙන නිසා මම මේ අවස්ථාවේදී කරන්නේ නැවත මතක් කිරීමක් පමණයි.

නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය ලංකාවේ තිබෙන ඉතාම දුෂ් කර දිස්ත්‍රික්කයක්. ගමන් බිමන් අපහසු ඉතාම දුෂ්කර ගම්මුත එහෙ තිබෙන්නේ. ඒ ගම්මුත් සංචාරක බෙහෙත් ශාලා පවත්වා ගෙන යන්න කියා ගම්මුත් ඉල්ලුම් කරනවා. ඒ සම්බන්ධව කථා කරන විට ගමන් වියදම් සඳහා අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රතිපාදන හිඟ නිසා එය කිරීම අපහසු බව අපට සෞඛ්‍ය අධිකාරීවරුන්ගෙන් දැනගන්නට ලැබුණා. මම හිතන්නේ නැහැ ඒ සඳහා ඒ තරම් විශාල මුදලක් වැය වෙනවා කියලා. මේ අවස්ථාවේදී ඉතාම සතුටින් මතක් කළයුතු කාරණයක් තිබෙනවා. ලියන්වල කියන ගමට සංචාරක බෙහෙත් ශාලාවක් අවශ්‍ය කියා මම මතුරට රෝහලේ වෛද්‍ය අධිකාරී තුමාට දැනුම් දුන්නා. එසේ දැනුම් දුන්නාම ඒ වෛද්‍ය නිලධාරීතුමා ගමන් වියදම් ගැනවත් සලකන්නේ නැතිව ඒ සංචාරක බෙහෙත් ශාලාවට අවශ්‍ය දේවල් ලබා දුන්නා. එවැනි සුහද සාකච්ඡා මගින් සංචාරක බෙහෙත් ශාලා පවත්වා ගෙන යාම සඳහා යම් ක්‍රමයක් සකස් කරන්නට අපට පුළුවනි. ඒ ගැනත් ගරු ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කරවනවා.

හෙදියන් ගැන ගරු මන්නිවරු හුඟ දෙනෙක් කථා කලා. මෙතෙක් කල් හෙදියන් පුහුණු කිරීම සඳහා රජය වියදම් දැරූ බව අපි කවුරුත් දන්නවා. අපි කියන්නේ නැහැ රජයට මේ තරම් වියදමක් දරන්නට පුළුවන් කියලා. මම අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නට සතුටුයි.

[வி. ஈனன் டைன் லீ உலா]
மருத்துவ நிலையம், பிரசவ விடுதி, 'பெரிபொல் யுனிட்' போன்ற பலதரப்பட்ட வைத்திய நிலையங்கள் பல்வேறு காலங்களில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லா வற்றுக்கும் மையமாக கிளிநொச்சிப் பட்டணப் பகுதியில் மாவட்ட வைத்தியசாலை யொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வைத்தியசாலைகள் காலத்துக்குக் காலம் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டுமென்ற பின்னோக்கிச் செல்லும் வழக்கம் இருக்கக் கூடாது. ஏனென்றால், இன்று நாளுக்கு நாள் சனத்தொகை பெருகிக்கொண்டு வருவது மாத்திரமன்றி, சமுதாயத்திற் பலதரப்பட்ட புதுவிதமான நோய்களும் மக்களைப் பிடித்துக் கொள்கின்றன. எனவே, வைத்தியசாலைகள் நாளுக்கு நாள் முன்னேறவேண்டுமெயொழிய—அங்குள்ள வசதிகள் கூடிக்கொண்டு போகவேண்டுமெயொழிய—ஏற்கெனவே உள்ள வசதிகள் குறையக்கூடாது. கடந்த பன்னிரண்டு வருட காலமாக, நாள் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட வைத்தியசாலைகளுக்கு அரசாங்கம் ஒரு சதமேனும் செலவு செய்து புதிய ஒரு கட்டடத்தை அமைத்தோ, புதிய ஒரு 'வாட்' அமைத்தோ தரவில்லை. இந்த நிலைமைதான் அங்கு நிலவினாலும் நோயாளிகளின் நெருக்கடியோ நாளுக்கு நாள் கூடிக்கொண்டு செல்கின்றது.

கிளிநொச்சி வைத்தியசாலை ஒரு மாவட்ட வைத்தியசாலை யாகத்தான் இப்போது விளங்குகின்றது. அதன் தாழ்ந்த உயர்த்தி அதனை ஒரு Base Hospital ஆக ஆக்கித் தர வேண்டுமென அமைச்சரவர்களைப் பணிவாக வேண்டுகிறேன். இவ் வைத்தியசாலையில் எத்தனையோ வசதிக் குறைவுகளுள் எனது தொகுதியிலுள்ள பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்தும் மக்கள் இவ் வைத்தியசாலையைத்தான் நம்பி வருகிறார்கள். 45 மைல்களுக்கப்பால் இருந்துங்கூட இவ் வைத்தியசாலைக்கு நோயாளிகள் வருகிறார்கள். இதற் கப்பாலுள்ள வைத்திய சாலையானது 42 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில்தான் இருக்கின்றது. எதிர்நோக்கிப் பார்த்தால் 45 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள வவுனியாவில் இன்னொரு வைத்தியசாலை இருக்கின்றது. தாங்குறைந்த வைத்தியசாலை யொன்று முல்லைத்தீவில் இருக்கின்றது. இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேனென்றால், இம் மூன்று வைத்தியசாலைகளுக்கும் இடைப்பட்ட மக்கள் கிளிநொச்சி வைத்தியசாலையைத்தான் நம்பி இருக்கிறார்கள். இரண்டிலேயே போன்ற கிராமங்களிலிருந்து நோயாளிகள் வருவதாயிருந்தால் பல மணித்தியாலங்கள் பிரயாணஞ்செய்துதான் வரவேண்டும். எட்டு மைல்கள் கடலிற் பிரயாணஞ் செய்து கரையை அடைந்து, அங்கிருந்து 48 மைல்கள் பிரயாணஞ் செய்துதான் கிளிநொச்சி வைத்திய சாலைக்கு வரவேண்டும். அவசர சிகிச்சைக்காக ஒரு நோயாளியைக் கொண்டுவந்து வைத்தியசாலையிற் சேர்ப்பதற்குள் அவர் காலமாகி விடுகிறார். பல வருடங்களாகக் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் படுகின்ற கஷ்டங்களை உணர்ந்தே தொலை பேசி மூலம் அவை கிளிநொச்சியோடு தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இந் நிலையில், கிளிநொச்சியில் நல்ல ஒரு தரமான வைத்தியசாலையை அமைத்து அங்கு தற்போதில்லாத வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் எனது தொகுதி மக்கள் மட்டுமல்ல, வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார் போன்ற தொகுதிகளில் உள்ள மக்களும் பெருமளவில் பிரயோசனமடைவார்கள்.

கடந்த பதின்மூன்று ஆண்டு காலமாக நான் பாராளுமன்ற அங்கத்தவரை இருக்கின்றேன். அப்போதெல்லாம் ஓர் அம் பியூலன்ஸ் வண்டியைப் பெற்றுத் தருமாறு முப்பது தடவை களுக்கு மேல் முன்பிருந்த அமைச்சர்களையும் முன்னைய அரசாங்கத்தையும் கேட்டிருக்கிறேன். கிளிநொச்சி வைத்திய சாலைக்கு ஓர் அம்பியூலன்ஸ் வண்டி வேண்டும் என்ற கேட்டதற்குப் பிறகு வெளிநாடுகளிலிருந்து குறைந்தது இரண்டா யிரம் அம்பியூலன்ஸ் வண்டிகளாவது இந்த அரசாங்கத்துக்கு அன்பளிப்பாகக் கிடைத்திருக்குமென நம்புகின்றேன். ஆனால், இன்று வரையும் எமது பகுதி வைத்தியசாலைகளில் நல்ல அம்பியூலன்ஸ் வண்டி கிடையாது. அங்குள்ள அம்பியூலன்ஸ் வண்டி நோயாளியை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றால் வழியில் அந்த வண்டிக்கு 'நோய்' வந்துவிடுகின்றது. இன்னொரு வண்டி வந்து அதனை யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலைக்கு இழுத்துக்கொண்டு செல்வதுதான் இப்பொழுது வழக்கமாகி விட்டது.

அண்மையில் இந்தியாவிலிருந்து வந்த பல யாத்திரிகர்கள் ஒரு பயங்கர விபத்திற் சிக்கினார்கள். அவ் விபத்தில் பலர் உயிர் துறந்தார்கள். அவசரமானதும் அத்தியாவசியமானது மான வைத்திய சேவைக்காக அவர்களை யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலைக்கு அம்பியூலன்ஸ் வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு செல்லும்போது வழியில் அவ்வண்டிக்கு 'நோய்' ஏற்பட்டு அதனை இன்னொரு வாகனம் இழுத்துச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டது.

அண்மையில் ஓர் இராணுவ 'டிசுக்' ஒரு பயங்கர விபத்தில் சிக்கி இருவர் படுகாயமுற்றார்கள். அவர்களைக் கொண்டு சென்ற அம்பியூலன்ஸ் வண்டி பாதி வழியில் நின்றதும் இன்னொர் இராணுவ 'டிசுக்' தான் அந்த வண்டியை இழுத்துச் செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டது. ஆகவே, இம்முறையேனும், முதல் வரும் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி கிளிநொச்சி வைத்தியசாலைக்கு ஓர் அம்பியூலன்ஸ் வண்டியைப் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அத்தோடு அந்த வைத்தியசாலையைத் தரமுயர்த்தி அந்த வைத்தியசாலைக்கு என்னென்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பட்டணப் பகுதிகளிலேயுள்ள மக்களுக்கு மட்டும் சேவை செய்தால் போதாது. கிராமப்புறங்களில் வாழுகின்ற மக்கள்படும் துன்பங்களை, கடந்த காலங்களில் அவர்கள் பட்டகஷ்டங்களை உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம் எனக்கு இன்று நடந்தது போல ரூபகத்திலிருக்கிறது. கிளிநொச்சியிலிருந்து 45 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கின்ற பாலாவி என்ற கிராமத்தில் ஒரு இளைஞன் கிராமநாசினி அடித்துக்கொண்டிருந்த பொழுது மயங்கி விழுந்துவிட்டான். காலை ஒன்பது மணிக்கு அந்தச் சம்பவம் நடந்தது. அந்த இளைஞனை கிளிநொச்சி ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும்போது நோம் இரவு எட்டு மணிக்கு மேலாகி விட்டது. ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து சேர்ந்ததும் அந்த இளைஞனது உயிரும் பிரிந்தது. இந்த நிலையிலேதான் கிராமப்புற மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டிலேயே இருந்து கிளிநொச்சி ஆஸ்பத்திரிக்கு வருவதற்கிடையில், பிரசவத்துக்காக வருகின்ற தாய் மார் வழியிலே இறந்திருக்கிற சம்பவங்கள் எனது தொகுதியிலே நடந்திருக்கின்றன. எனவே, இந்த வைத்தியசாலையைத் தரமுயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கையை உடன் எடுக்க வேண்டும். பாராளுமன்ற அங்கத்தவன் என்ற முறையிலே

நான் என்னால் இயன்ற ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து வருகிறேன். விசேட வைத்தியர் தங்குவதற்கு விடு இல்லை என்ற குறையைப் போக்குவதற்காக, யாழ்ப்பாண எஸ். எச். உடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஏறக்குறைய நாலு, நாலரை இலட்சம் ரூபா செலவில், யாழ்ப்பாண மாவட்ட பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் ஒரு விசேட வைத்தியர் இருப்பதற்கு ஏற்ற ஒரு மனையைக் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். 'எக்ஸ்றே யூனிற்' ஒன்று அமைப்பதற்காக இந்த வருடம் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திலே இருந்து ஏறக்குறைய ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாவை ஒதுக்கி இருக்கிறோம். அது எந்த மூலக்குக் காணாமோ தெரியாது. அவசியம் ஏற்பட்டால் கூடுதலாக ஒதுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எனது தொகுதிக்கு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்படும் நிதி இப்பேற்பட்ட செலவுகளுக்குப் போதாமல் இருந்தாலும்கூட அத்தியாவசியமான தேவைகளை உணர்ந்து அந்த நிலைமைக் கேற்ப உதவ நாம் என்றும் தயாராக இருக்கிறோம்.

எனது தொகுதியிலே கடந்த பல ஆண்டுகளாக மருத்துவத் தாதிமார் நியமிக்கப்படவில்லை. மிகவும் பிற்போக்கான போக்குவரத்து வசதிகள் குறைந்த கிராமங்களிலே ஒரு மருத்துவமாதான ஒரு டாக்டருக்குத்தரப்போல மட்டுமல்ல ஒரு விசேட டாக்டருக்காகப் பல சந்தர்ப்பங்களிற் கடமையாற்றுகிறார். இரணைநிலைபோன்ற கிராம மக்கள் எட்டு மைல் கடலைத் தாண்டித்தான் பட்டினத்துக்கு வர வேண்டும். பொன்னாவனி, வேலிவீ, வலைப்பாடு போன்ற கிராமங்களிலே மருத்துவ மாதர் சேவை இருந்தால் மக்கள் வைத்தியசாலைகளுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் வராது. பிற்போக்கான கிராமங்களுக்கு முடிந்தவரை அந்தந்தப் பகுதியிலே வாழுகின்ற மாதர்களை வைத்திய மாதர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

அடுத்தது தாதிமார் பயிற்சி. தற்போது பயிற்சியில் இருக்கின்ற தாதிமார் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானதென்பதை இந்தச் சபையிற் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள அமைச்சர் அவர்கள் உதவி அமைச்சராக இருந்த போது கடந்த ஆண்டும் இதுபற்றி ஒத்திவைப்பு நேரத்தில் கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டது அவருக்குத் தெரிந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இங்கு ஒரு பயிற்சி மருத்துவ மாதின் தந்தை எழுதிய கடிதம் ஒன்று இருக்கிறது. அதை ஹன்சாட்டிற் சேர்ப்பதற்காக நான் இங்கு சமர்ப்பிக்கிறேன்.* அந்தத் தந்தை என்ன கூறுகிறார்? தம் மகன் 1982 ஆம் ஆண்டு பங்குவி மாதம் இன்னும் பல மாதர்களோடு தாதிமார் பயிற்சிக்குச் சேர்ந்ததால் தொடக்கம் இன்றுவரை அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் அளிக்கப்படவில்லை. சாப்பாட்டிற்குப் பயிற்சியாளர்களே பணம் கொடுக்கிறார்கள். இருப்பிடத்திற்கும் அவர்கள் கட்டணம் செலுத்தி கிறார்கள். உடுப்புக்களும் அவர்களது சொந்தச் செலவில். அத்தந்தை கூறுகிறார் தாம் மிகச் சிக்கனமாகச் செலவு செய்தும் 400 ரூபா முடிகிறதென்று. இன்று நாம் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பிப் படிப்பிக்காவ்வளவு செலவாகிறது? மூன்று வேலைச்சாப்பாட்டுடன் நிச்சயமாக ஒரு பிள்ளைக்கு 600 ரூபா செலவாகும் என்பது

* கல்வி அமைச்சர் படி கடிதம்.
உரையினிறுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.
Produced at end of speech.

எனது கருத்து. கடந்த ஒரு வருடப் பயிற்சியை முடித்து விட்டு இன்னும் தொடர்ந்து இருக்க முடியுமோ முடியாதோ என்ற நிலையில்தான் அந்த யாழ்ப்பாணத் தாதிமார் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இருக்கும் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். ஒரு சமயம் நிவாரணம் கிடைக்காத பட்சத்தில் அவர்கள் தமது பயிற்சியை விட்டு விட்டுச் செல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் ஏற்படலாம். கடந்த ஆண்டு நான் இது சம்பந்தப்பட்ட கேள்வியை ஒத்திவைப்பின் போது கல்வி, வேலை வாய்ப்பு அமைச்சரிடம் கேட்டிருந்தேன். இது மருத்துவத் தாதிமார் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாக இருப்பதால் இதை ஏன் கல்வி அமைச்சரிடம் கேட்கவேண்டும் என்று அப்பொழுது கௌரவ சபாநாயகர் அவர்கள் என்னிடம் குறுக்கிட்டுக் கேட்டார்கள். அப்பொழுது சுகாதார அமைச்சராக திரு. அக்தபத்து இருந்தார் இளைஞர் அலுவல்கள், வேலைவாய்ப்பு அமைச்சர் பல்வேறு தொழில்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கினால் பயிற்சிக் திட்டத்தில் பயிற்சியாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுமென்று தச்சுத் தொழிலுக்கு ஒரு பயிற்சிக் திட்டத்தை வைத்துப் பயிற்சியாளர்களுக்கு ஓர் அலவன்ஸ்சைக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படியே பல்வேறு தொழில்களுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்போலத் தாதிமார் பயிற்சியையும் ஒரு தொழிலாக ஏற்று National Apprentice Board மூலமாக பயிற்சியாளர்களுக்கு ஒரு படியை வழங்க நான் ஆலோசனை சமர்ப்பித்த போது இரு அமைச்சர்களும் கலந்தாலோசித்துச் சொன்னார்கள். "இந்த ஆண்டு நாங்கள் அதற்குரிய நிதியை ஒதுக்கத் தவறிவிட்டோம்; இது நல்ல ஒரு யோசனை; ஆனபடியால் அடுத்த ஆண்டு நாங்கள் இதற்கு நிதியை ஒதுக்கி இந்தக் குறையைத் தீர்ப்போம்" என்று. எனவே இத்தாதிமார் களுக்கு உடனடியாக நிவாரணமளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கௌரவ அமைச்சரை மிகவும் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அல்லது கல்வி அமைச்சரும் இளைஞர் அலுவல்கள், வேலைவாய்ப்பு அமைச்சருமானவருடன் தொடர்பு கொண்டு National Apprenticeship Board மூலமாகப் பயிற்சி பெறுகின்ற தாதிமார் களுக்கு நிவாரணமாக ஒரு சிறிய தொகையையாவது—அவர்களது சாப்பாட்டுச் செலவையாவது கூடு செய்யக்கூடிய விதத்தில் ஒரு சிறிய தொகையையாவது—நிவாரணமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

எனது நண்பன் மன்னார் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் (திரு. பி. எஸ். குசைதாசன்) இங்கே உரையாற்றுவதற்காக இருந்தார். அவர் தமது நேரத்தையும் எனக்குத் தந்திருக்கிறார். அவர் நீண்ட கோரிக்கை விடவில்லை; ஒரேயொரு கோரிக்கை தான் விடுத்திருக்கிறார். மன்னார் வைத்தியசாலையிலே ஒரு mortuary—அதாவது பிரேதங்களைப் பாதுகாத்து வைக்கின்ற அறை கிடையாது. மன்னார் வைத்தியசாலைக்குப் பிரேத அறை எனச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் எனக்கு இன்னொரு விஷயம் ரூபகத்துக்கு வருகிறது. கடந்த அரசாங்கம் ஏழாண்டுகளாகப் பதனியிலிருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முழுவதற்கும் கட்டிக் கொடுத்தது ஒரேயொரு பிரேத அறைதான். இது எனது நண்பன் மன்னார் பாராளுமன்ற அங்கத்தவருக்குத் தெரியாது போலும்! அவர் சொல்கிறார், தன்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு பிரேத அறை கட்டுவதற்கு அத்தவாரம் போட்டுவிட்டு நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று. அந்த பிரேத அறையையாவது பூர்த்தியாக்கித் தருமாறு தமது சார்பில் சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்டுமாறு அவர் எனக்குக் கூறினார். அது மிகவும் அவசியமான வேண்டு

වුණා. ඒ නිසා දුප්පත් මිනිසුන්ට—විශේෂයෙන් ගම් බද අයට—වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ලබාගැනීමට ඉතා අපහසු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මා විශේෂයෙන්ම ගරු ඇමතිතුමියට මතක් කරන්නට කැමතියි, රෝගයක් හදුණු මුල් අවස්ථාවලදී පිළියම් යෙදවෙත් අපට මේ තරම් මුදල් වියදම් කරන්න සිද්ධ වෙන්නේ නැති බව. ඒ ගැන සලකා බලා මේ සංචාරක බෙහෙත් ශාලා යළිත් පවත්වාගෙන යාම ගැන ඔබතුමියගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි. මීට ප්‍රථමයෙන් ඒ සංචාරක බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන ගිය ස්ථාන මේවායි : ඔප්පල, ඇටන්වල, ගල්ගෙදවල, කුබිලිය, කබරව, පුවක්පිටිය. දැන් මේ එක ස්ථානයකවත් ඒ සංචාරක බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන යන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒවා නැවත ආරම්භ කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමියගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට විශේෂයෙන්ම අද, “දිවයින” පත්‍රයේ—මාතලේ ප්‍රදේශයට යවන, නැතිනම් කොළඹින් පිටස් කරව ඇති ප්‍රදේශවලට යවන මුද්‍රණයේ—ප්‍රවාහනියකට අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි. “පොලීසියෙන් රෝහලට රෝහලින් පරලොවට” යනුවෙන් ප්‍රවාහනි වාර්තාවක් එහි තිබෙනවා. මේ මස 8 වැනිදා රත්තොට පොලිස් ස්ථානයට මගේ සහෝදරයා භාර දුන් සැක කැරුවෙක් පොලීසියෙන් මාතලේ ඉස්පිරිතාලයට—රෝහලට—ගෙනෙන කොට මිල මිනියයි ගෙනෙවිත් භාර දී තිබෙන්නේ. මේ ගැන පරීක්ෂණයක් දැනට පටන් වැටෙන යනවා. නමුත් මේ පත්‍ර වාර්තාවේ සදහන් වෙනවා—ඇත්ත වශයෙන්ම අදත් තිබුණා ඒ පරීක්ෂණය ඊට පසුව ලබන මාසේ 7 වැනිදාට කල් දමා තිබෙනවා ; එසේ වුනත් මේ පත්‍ර වාර්තාවේ සදහන් වෙනවා—දැනට පශ්චාත් මරණ පරීක්ෂණය පටන්වා වෛද්‍ය වාර්තාව ලබා දී තිබෙනවා, කම්පනය නිසා මේ පුද්ගලයා මැරුණා කියා, මේ වෛද්‍ය වාර්තාව දුන්නා කියා, නමුත් පරීක්ෂණය තවම පැවැත්වෙනවා, වෛද්‍ය වාර්තාව තවම දී නැහැ. එම නිසා මම ඔබතුමියගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි මේ වෛද්‍ය වාර්තාව ගැන. එය තවමත් උසාවියට ඉදිරිපත් කර නැතිව තිබියදී එක නවත් කෙනෙක් අතට ලැබුණේ කොහොමද? එහෙම නැත්නම් මෙය එවැන්නක් නොලැබී ජනතාව නොමග යවන්නට කළ දෙයක්ද කියන එක ගැනත් සොයා බලන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

දීර්ඝ වශයෙන් කපා කරන්න මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. නමුත් සායන පැවැත්වීම ගැන යමක් කිව යුතුයි. ගම්බදව වෛද්‍යවරුන්ගේ හිඟය පවතින නිසා සායන පැවැත්වීම කලට වෙලාවට කෙරෙන්නේ නැහැ. සමහර විට දිනය නියම කර තිබුණත්, ප්‍රමාණවත් තරම් වෛද්‍යවරුන් සංඛ්‍යාවක් නැති නිසා ගම්මුත් ඒ ස්ථානයට ඇවිල්ලා අවස් ගණන් රස්තියාදු වෙලා යනවා. ගොවිතැන් කරන ප්‍රදේශවල අයට දවසක් දෙකක් මේ වෙනුවෙන් කාලය අපතේ යැවීමට සිදු වීම විශාල අසාධාරණය. ඒ නිසා කලට වෙලාවට ඒ සායන පැවැත්වීම ගැන ඔබතුමියගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිමින්, විශේෂයෙන් ගම්බද ප්‍රදේශවල සෞඛ්‍ය කටයුතුවලට මෙයට වඩා අමාත්‍යාංශයේ අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(තුලු ප.ප. තැනැත්තා)
(The Deputy Chairman of Committees)
ගරු කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා, ඊට පසුව ගරු වාරිය පොල මන්ත්‍රීතුමියට කපා කරන්න පුළුවන්.

සරත් මුත්තේවටුවෙගම හෙනා (කලවාන)
(திரு. சரத் முத்துவேகம்—கலவான)
(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, නව ඇමතිතුමිය වැඩ භාරගන්නට පසුව ඉදිරිපත් වූ පළමුවැනි අයවැය ලේඛනයේ පළමුවැනි කාරක සභා අවස්ථාවෙයි අපි ඉන්නේ. ඒ නිසා මා භිතන්නේ ඇමතිතුමියටම මේ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ තිබෙන ප්‍රශ්න පිළිබඳව හරියා කරව අවබෝධයක් හා අත්දැකීම් ලබාගැනීමට අවස්ථාව ලැබෙන්නට නැතුවා වෙන්නට ඇති. ඒ සමගම අපි විශ්වාස කරනවා, එතුමියට ඉදිරි කාලයේදී ඒ කටයුතු සාර්ථක ලෙස කරගන්න පුළුවන් වෙයි කියා. තරුණ කිහිපයක් පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමියගෙන්, ඒ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කරන අනිකුත් උදවියගෙන් අවධානය යොමු කරවන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ප්‍රථමයෙන්ම, මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ තිබෙන රෝහල් පිළිබඳව මම අවධානය යොමු කරවනවා. මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ කලවාන, අයගම සහ පොතුපිටිය යනුවෙන් රෝහල් තුනක් තිබෙනවා. මේවා ග්‍රාමීය රෝහල්. පොතුපිටිය රෝහලේ කාලයක සිට කිසිම ආලෝකයක් නැහැ. ලාම්පුවක්වත් එහි නැහැ. ලාම්පුවක් තියෙනවා නම් තියෙන්නේ මිනිසුන් ගෙන ගොස් දුන් තොත් තමයි. ජෙනරේටර් දෙකක් අරගෙන ඒ රෝහලට විදුලි ආලෝකය සපයන්නට ගිය අවුරුද්දේ විමධ්‍යගත අයවැයෙන් මුදල් වෙන් කළා. දැන් අවුරුද්දත් ඉවරයි. අඩු වශයෙන් විමධ්‍යගත අයවැයෙන් ලැබුණු මුදල් වලින් ප්‍රයෝජනය ගැනීමට උනන්දු වී තිබෙනවාද කියා විකක් සොයා බලනවා නම් එය ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. මා හිතනවා, මෙම අනුමතිය එක්කෝ විදුලිබල මණ්ඩලයේ කඩදසි ගොඩක තිබෙනවා, එහෙම නැත්නම් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ කඩදසි ගොඩක තිබෙනවා කියා, මුදල් වෙන් කරලා දැනට මාස 12 කුත් ගතවෙලා අවසානයයි. මෙම විමධ්‍යගත අයවැයෙන් වෙන් කළ මුදල් වලින් ජෙනරේටර් ගෙනෙන්න අඩු වශයෙන් ගොඩනැගිලි හදන්න මුල්ගලවත් තියලා නැහැ, දැන් මාස 3 කුත් ගත වෙලා. ඔබතුමියගේ අමාත්‍යාංශයෙන් ගත පහක් වත් මේ සදහා යන්නේ නැහැ. මේවා අපේ විමධ්‍යගත අයවැයෙන් වෙන් කළ මුදල්. කෙසේ නමුත්, මෙය අමාත්‍යාංශයට සම්බන්ධ වැඩක්. මෙම ඉස්පිරිතාලය ආලෝකය නැති, අන්ධකාරයේ තිබෙන ඉස්පිරිතාලයක්. කරුණාකර එයට ආලෝකය ලබා දෙන්නට විමධ්‍යගත අයවැයෙන් ලැබෙන මුදල් පාවිච්චි කිරීමට වැඩ කටයුතු යොදන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

කලවාන ඡන්ද කොට්ඨාශයේ තිබෙන එකම ඉස්පිරි තාලයකවත් හෙදියන් නැතිකම අතින් කාරණයයි. මේ ඉස්පිරිතාල තුනටම හෙදියන් එකවරම දෙන ලෙස ඉල්ලීම අසාධාරණයි. දැනට අවුරුදු දහයක කාලයක සිට මේ පිළිබඳව ලියුම් ගණුදෙනු හා නොයෙකුත් සාකච්ඡා කළා. අඩුම වශයෙන් කලවාන රෝහලටවත් හෙදියන් සපයා දෙන්න කියා මම ඉල්ලනවා, එහි තිබෙන ඇදත් සංඛ්‍යාව

[සරත් මුත්තේවුවෙහි මහතා]

අනුව, වාරිවු සංඛ්‍යාව අනුව, එහි තිබෙන මධ්‍යගත භාවය අනුව අඩුම වශයෙන් ඒ රෝහල්වලටවත් හෙදි යන් සපයන්න කියා මම බොහොම ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

අයගම රෝහලේ තත්ත්වයන් ඒ වාගේමයි. දැනට අවුරුදු දහයකට පෙර බොහොම කන්කෙදිපි ගාලා ගිලන් රථයක් ලබා ගත්තා. ඒ ගිලන් රථයන් දැන් ගිලන් වෙලා. එය නිතරම කැඩෙනවා. කැඩුණු විට එය රත්නපුරයට ගෙන යනවා. එහෙම ගෙන ගොස් එතන මාස ගණනාවක් තියෙනවා. ඒ ඉස්පිරිතාලයේ ඉදලා රත්නපුර මහ ඉස්පිරිතාලයට ලෙඩෙක් ගෙන යන්න අවශ්‍ය වූ විට දැන් කාලයේ හැටියට, වේලාවේ හැටියට ඒ මිනිසුන්ට රු. 150 ක් රු. 200 ක් රු. 250 ක් ගෙවන්නට සිදු වෙනවා, කුලී රථවලට. එම නිසා ගිලන් වූ රථය වෙනුවට නීතර දුම්රුකට පුළුවන් ගිලන් රථයක් ඒ ඉස්පිරිතාලයට ලබා දෙන්නා නම් මා හිතන්නේ එය ඒ පළාතේ උදවියට කරන ලොකු සේවයක්.

අනික් කාරණය, සංචාරක ඉස්පිරිතාල පිළිබඳවයි. මේ සම්බන්ධව ග්‍රාමීය පළාතට මන්ත්‍රීවරු කිහිප දෙනෙක්ම කපා කළා. මගේ ඉල්ලීමත් ඒ මන්ත්‍රී වරුන්ගේ ඉල්ලීම්වලට එක් කරන්නට මම කැමතියි. සංචාරක ඉස්පිරිතාල ක්‍රමය හොඳ ක්‍රමයක්. අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව, තැනින් තැන රෝහල් හඳුන්නට තමුත්තාත්සේට මුදල් නැති බව අපි පිළිගන්නවා. එම නිසා සංචාරක රෝහල් ක්‍රමය ඉතා වැදගත්. එම කමය ක්‍රියාත්මක කරනවා නම් හොඳයි. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයට තිබෙන මහ ඉස්පිරිතාලය රත්නපුර මහ ඉස්පිරිතාලයයි. ජේතරල් හොස්පිටල් එක හැටියට සියළුම විශේෂඥයෝ ඉන්නේ එම ඉස්පිරිතාලයේයි. රෝගියෙකුට තමන්ගේ රෝගය පරීක්ෂා කර ගැනීමට මෙම ඉස්පිරි තාලයට පැමිණීමට අද කාලයේ හැටියට විශාල වියදමක් දරන්නට සිදු වෙනවා. ගරු ඇමතිතුමියට පුළුවන් නම් ඒ විශේෂඥයින් ඉදල හිටලවත් ග්‍රාමීය ඉස්පිරිතාලවලට ගොස් පවත්වන සංචාරක ක්ලිනික් ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට, එය හුඟක් ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. අපි හිතමු, ඇස් පිළිබඳ විශේෂඥයෙක් කියා; නෑත්තම් ඊළුවා විශේෂඥයෙක් කියා, f සිසිෂන් කෙනෙක් නෑත්තම් සර්ජන් කෙනෙක් මාසයකට වරක් වුණත් කමක් නැහැ.—වැනල් එකෙන් පොඩ්ඩක් නිවාඩුවක් අරගෙන අහවල් දවසට පැමිණෙනවා කියා කලින් දන්වා යවා ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට ගොස් වෙදකම් කීප්පේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනවා නම් එය ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල අයට ලොකු උපකාරයක් වෙනවා. මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශය පමණක් එක් කොතක සිට අනික් කොතට හැතැළීම 72 ක් දිගයි. එහි එක කොතක සිට රත්නපුරයට යන්න ගියාම ලොකු වියදමක් යනවා. දුප්පත් ගැමියන්ට ඒ වියදම දරන්න බැහැ. ඒ නිසා අද තමුත්තාත්සේලාගේ ඉස් පිරිතාලවල අනවශ්‍ය ලෙස ලෙඩුන් ගොඩ ගැසෙනවා. ගොඩගැසෙනවා කියන්නේ මුලදී ඉක්මණට සුව කර ගන්නට පුළුවන් රෝග අන්තිමට හුඟක් අමාරු වූ විට ඉස්පිරිතාලවල නතර වී නෝවාසිකව වෙදකම් ගන්නට සිදුවන තත්ත්වයට පැමිණී පසු බැරීම තැන තමයි, ඒ රෝගීන් රත්නපුරයට යන්නේ. ඒ නිසා අන්න ඒ තත්ත්වය පුළුවන් තරම් දුරට මහඟරවන්නට අර

ක්‍රමය උපකාරයක් වෙනවා. තමුත්තාත්සේලාට තිබෙන අමාරුකම් දැනගෙනයි අපි කපා කරන්නේ. එහෙත් පුළුවන් තරම් දුරටවත් විශේෂඥ සංචාරක ක්ලිනික්ස් ඒ ඒ ඉස්පිරිතාලවල පවත්වන්න ය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. කලටතේ පමණක් නොවෙයි ඒ ප්‍රදේශයේ තිබෙන අනිකුත් ග්‍රාමීය ඉස්පිරිතාලවලත් ඒවා පවත් වන්නට කටයුතු යොදනවා නම් ඒ තත්ත්වය මහඟර වීමට එය හුඟක් දුරට උපකාරී වෙනවා.

සමහර වෘත්තීය සමිති මගින් ඉදිරිපත කළ තවත් කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. මේ ඒවා කෙටියෙන් කියන්නම්. පසුව ඒ එවූ ලියුම් ගරු ඇමතිතුමියට ලැබෙන්නට සලස්වන්නම්. මෙතන කාලය ගන්න අවශ්‍ය නැහැ. තමුත් වින්නමු සේවාවේ ප්‍රශ්නයක් ගැන මතක් කරන්න ඕනෑ. වින්නමු සේවාවේ වෘත්තීය සමිතියකින් ඔවුන්ගේ පඩි පිළිබඳ විෂමතාවයක් ගැන අමාත්‍යාංශය සමග කපා කළ, ලියුම් ලියූ, සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත් වූ අවස්ථාවල ගණනාවක් තිබෙනවා. එහෙත් ඒ විෂමතා විය තවම හරියාකාර විසදීලා නැහැ. ප්‍රධාන ඉල්ලීම වින් නමු සේවය පි. එච්. අයි. සේවයත් සමග සමාන වැටුප් ලබන සමාන සේවයක් හැටියට සලකන්න ය කියන එකයි. එයට හේතු වශයෙන් පි. එච්. අයි වරුන් පුහුණු වීමේ කාලයට වඩා දීර්ඝ කාලයක් මේ වින්නමු සේවයේ යෙදී සිටින කාන්තාවන් පුහුණුව ලබන අතර ක්ෂේත්‍රයේදී ඔවුන්ට වඩා ලොකු වැඩ කොටසක් මේ අය කර නවා යයි ඒ අය කියනවා. ඒ නිසා ඒ වැටුප් විෂමතාවය හරියාස්සීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. අලුත් ඇමතිතුමියත් කාන්තාවක් නිසා එතුමියගේ හිතත් ඒ වින්නමු සේවයේ යෙදී සිටින කාන්තාවන් සමග ඇති. ඒ නිසා කොහොම හෝ එය සමථයකට පත් කරන්න ය කියා මා ඉල්ලනවා.

අනික් කාරණය මෙයයි. හෙදි සේවයේ යෙදී සිටින උදවියගේ වෘත්තීය සම්භවයක් තිබෙනවා. මීට කලින් සිටි සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාත් මේ අවස්ථාවේ මෙහි සිටිනවා. එතුමාගේ කාලයේත් මා විසින් නොයෙක් විධියට මේ ප්‍රශ්නය මතු කරන්නට යෙදුණා. මුරුත්තෙව්වුවේ ආනන්ද කියන ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් නිලයක් දරන හෙදි සේවා සංගමයක් තිබෙනවා. ඉස්සර සිටි සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා—දැන් සිටින කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා— ඇහුවා හාමුදුරු නමක් මොකටද හෙදි සේවා සංගමයක නිලතල දරන්නේ කියා. එය අහන්නට ඕනෑ හෙදි සේවයේ යෙදී සිටින අයගෙන්. හාමුදුරු නමක් ගත් පාදිලි නමක් හෝ වෙනත් කවුරු හෝ කෙනෙක් යම් සංගමයක නිලතලවලට පත් කර ගන්නවා. නම් එය ඒ අයගේ වැඩක්. ඔවුන්ට නිදහස තිබෙනවා. තමුත් මා අහන්නේ මෙයයි. ආණ්ඩුවට හෝ අමාත්‍යාංශයට අයිති යක් තිබෙනවාද හාමුදුරු නමක් සමග අපි හෙදි ප්‍රශ්න ගැන කපා කරන්නේ නැහැයි කියන්නට? එය පුදුම කතාවක්. හෙදි සේවයේ කාන්තාවන් පමණක් නොවෙයි පිරිමින් සිටිනවා. ඒ අයට වුවමනා නම් ස්වා මින් වහන්සේ නමක් එහි තනතුරකට පත් කර ගේ නට, එසේම අවුරුදු ගණනාවක් එසේ පත් කරගෙන සිටියා නම්, එමෙන්ම අවුරුදු ගණනාවක් ඒ ස්වාමින් වහන්සේ සමග සාකච්ඡා කළා නම්, හිටපු ගමන් මෙවැනි පියවරක් ගත්තේ මොකද කියන ප්‍රශ්නය මතු වෙනවා. ඇත්ත කපා කරනවා නම් ප්‍රශ්නය එය නොවෙයි කියන එක කවුරුත් දන්නවා. පසුගිය කාලයේ

අර වැඩ වර්ජන තත්ත්වය නිසා ඒ සමිතිය කඩන් නට—ඇමතිතුමා හිතාමතා කළ දෙයක් කියා මා හිතන්නේ නැහැ—ඒ සමිතිය කඩා ඒ සමිතිය වෙනුවට ජාතික සේවක සංගමයේ සමිතියක් එහි ඇති කරන්නට යම් යම් අයට ඕනෑ නිසා ඒ සමිතිය දුර්වල කිරීමට ඒ ස්වාමීන් වහන්සේ ඒ තනතුරේ සිටින තුරා කටා කරන්නේ නැහැ කියා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට අද උදේ වැඩේ එන්නට බැරි වුණා, ප්‍රවාහන අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු ගැන කියන්නට. ඒකෙන් එනෙමයි. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, ඒක සම්මත වෙලා ඉවරයි. මට එන්නට බැරිවීම ගැන කණගාටුයි. ජාතික සේවක සංගමයේ සමිතියක් හැදුවාට කමක් නැහැ. නමුත් වෙනත් සමිතියක් වුව මනාවෙන් නැති කර, එහි නිලධාරීන්ට හිරිහැර පමුණුවා එය හදන්න යනවා නම් එය අසාධාරණයක්. මම හිතන විධියට එය පළමුවෙන්ම පිළිගන්නා එක්කෙනා තමයි, හිටපු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා. ඒ නිසා ඒ වගේ දේවලට සම්බන්ධ නොවී එතුමාට අයිති වෙන්න ලැබීම වාසනාවක් හැටියට සමහර විට එතුමා සලකනවා ඇති. ඊට වඩා ඒ ගැන කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ.

ඊළඟට බරපතල ප්‍රශ්නයක් ගැන ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි. ජී. එම්. ඩී. ඒ. කියා විශේෂඥයින් නොවන වෛද්‍යවරුන්ගේ සංගමයක් තිබෙනවා. පසුගිය කාලයේදී යම් යම් තැන්වලදී ඔවුන්ට සිදුවුණ හිරිහැර ගැන ඒ සංගමයේ නිලධාරීන් විසින් පෙන්වා දී තිබෙනවා. එම සංගමය ලිපියකින් කියන අන්දමට ඒ සිද්ධීන් කීපයක් සංක්ෂිප්ත වශයෙන් මේ සභාවට මතක් කරන්න කැමතියි. එක් සිද්ධියක් නම් ඇල්පිටියේ දොස්තර එස්. අබේකෝන් මහත්මයා කිසිම හේතුවක් නොදක්වා, කිසිම පරීක්ෂණයක් නොපවත්වා, මාස හතක් ඇල්පිටිය ආරෝග්‍යශාලාවේ සේවය කළාට පසුව මාරු කර තිබෙනවා. එසේ මාරු කිරීමට හේතුව මොකක්ද කියා ඒ සංගමයන්, රටත්, ඒ ප්‍රදේශයේ උදව්‍යන් දැනගන්න සතුටුයි. ඇමතිතුමියට පුළුන් ඒ හේතුව මොකක්ද කියා කියන්න.

අනික් සිද්ධිය ඇතිවී තිබෙන්නෙ ආනමඩුවේ. සංගමය කියන විධියට 1982 ජූලි මාස 25 දෙවනදා ප්‍රසිද්ධ දේශපාලනඥයෙක් ජී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. පතිරන කියන වෛද්‍යවරයාට අසභ්‍ය අන්දමට බැණවැදී තිබෙනවා. රෝහලේ වැඩ කරන නිලධාරීන්, රෝහලේ නේවාසික රෝගීන් ආදී සියලු දෙනාම ඉදිරිපිටදී ඔහු ආනමඩුවෙන් ඉවත් කරන බවට තර්ජනය කර තිබෙනවා. වෛද්‍ය පතිරන මහත්මයා මෙයට හේතුව මොකක්ද කියා දැනගෙන සිටියේ නැහැ. මෙම ලියමන ලියා තිබෙන්නේ මාර්තු මාස 25 දිනයි. මේ ලියමන ලියන කාලය වන විටත් ඔහු ආනමඩුවේ සිටිනවා. තවමත් මේ සිද්ධිය ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් පවත්වනවාද නැද්ද කියා ගරු ඇමතිතුමියගෙන් දැනගන්න කැමතියි.

ඊළඟට පිදිගම ආරෝග්‍යශාලාවේ දොස්තර එස්. එල්. ආර්. ආර්. විජේතුංග මහත්මයා හි. එම්. ඩී. මහත්මයා—කිසිම හේතුවක් නොදන්නා, හිටපු ගමන් අංගොඩ මානසික රෝහලට මාරු කර තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] නමුත් නාන්සේලාට හිනාවෙන්න පුළුවන්. නමුත් මේ සිද්ධිය ගැන

සොයා බැලුවොත් අංගොඩ යායුත්තේ කවද කියා සමහර විට තමුන් නාන්සේලා හිතනවාට වඩා වෙනස් ආකාරයකට හෙලිදරව් වෙන්න පුළුවන්. ඔහු එසේ මාරු කිරීමට හේතුව මොකක්ද කියා සංගමය විසින් සෝදිසි කිරීමෙන් පසුව, ප්‍රසිද්ධ දේශපාලනඥයෙකුගේ ඉල්ලීම පිට ඔහුට මාරු කළ බව දැනගන්න ලැබී තිබෙනවා. ඒ වගේම පිදිගම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායක කෙනෙක් විසින් මේ විදේශීය මහත්මයාට ගහල තිබෙනවා. ගැහුවයි කියා ඔහු පැමිණිල්ලක් කරලත් තිබෙනවා. එම සිද්ධිය සිදුවී තිබෙන්නේ ජනමත විචාරන කාලයේදීයි; 1982 දෙසැම්බර් 20 වැනිදායි.

1982 දෙසැම්බර් 25 වෙනිදා දේශපාලනඥයෙකුගේ ලිපි කරුවෙක් කියන පුද්ගලයෙක් විසින් අනුරාධපුර ආරෝග්‍යශාලාවේ වැඩ කළ වෛද්‍යවරයෙකට බැණ වැදී තිබෙනවා කියා සංගමයට පැමිණිලි කර තිබෙනවා. මන්තාරමේ හි. එම්. කියන 'හොස්පිටල්' එකේ හි. ඊ. පීරිස් නමැති Paediatrician කෙනෙකුට එක්තරා පුද්ගලයෙක්—දේශපාලනඥයෙක් නොවෙයි—හිඟෙන ගොස් බැණ වැදී තිබෙනවා. ඒ ගැනත් යම්කිසි පරීක්ෂණයක් හා රැකවරන ඉල්ලා සිටිනවා. තවත් ප්‍රශ්න කීපයක්ම තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් බොහොම බරපතල තත්ත්වයක් පවතින්නේ. ඒ නිසා මේ තාරණා කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි. මේ ශ්‍රේණිවල දොස්තර මහත්වරුන් විශාල ආදායම් ලබන උදවිය නොවෙයි. විශාල වශයෙන් පෞද්ගලිකව ලෙඩුන් බැලීමේ පහසුකම් තිබෙන උදවිය නොවෙයි. හුඟ දෙනෙක් රැකියාවෙන් තමයි, ජීවත්වෙන්නෙ. ඔවුන්ට අවශ්‍ය නම් වෙන රට වලට ගොස් රක්ෂාව කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එහෙම යන්නෙන් නැතිව තමන්ගේ රටේ ඉදගෙනම රක්ෂාව කරන උදවියට මේ වගේ හිරිහැර සිදුවීම වැළැක්වීම අපේ යුතුකමක්. මේ සභාවේ සිටින සෑම දෙනාගේම, මේ රටේ දේශපාලනයට පිවිසි සෑම දෙනාගේම යුතුකමක් වෙනවා, දේශපාලන බලතල පාවිච්චි කර ඔවුන්ට හිරිහැර නොකිරීමට වග බලාගන්න.

එම නිසා මම මේ රජයෙන් විශේෂයෙන් කළ යුතු ඉල්ලීමක් තිබෙනවා. මේක ධර්මිෂ්ඨ රජයක්. මේ ධර්මිෂ්ඨ රජය ජනතාවට නොයෙකුත් විධියේ පොරොන්දු දී තිබෙනවා. එම නිසා ධර්මිෂ්ඨ රක්ෂාවක් කරන දොස්තර මහතුන්ටත්, වෛද්‍ය සේවයේ යෙදී සිටින අනෙකුත් සේවක කොටස් වලටත් ධර්මිෂ්ඨ දේශපාලනඥයන්ගෙන් අයුතු බලපෑම් ඇති නොවන ආකාරයට කටයුතු කරන්නාය කියා මේ ධර්මිෂ්ඨ රජයෙන් ඉල්ලමින් මගේ චිත්ත ස්වල්පය මෙතෙකින් හමාර කරනවා.

අ. හා. 6.30
අමරාවතී පියසිලි රත්නායක මහත්මිය (වාරියපොලා)
 (ධ්‍රැතූපති අමරාවතී පියසිලි රත්නායක—වාරියපොලා)
 (Mrs. Amarawathie Piyaseeli Ratnayake—Wariyapola)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මුළු රටම වැළද ගත් අමාත්‍යාංශයක් හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවන් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය කාන්තාවකගේ—ගරු ඇමතිතුමියකගේ—පාලනය යටතට පත් වීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙනවා.

[අමරාවතී පියසීල රත්නායක මහත්මිය]

කලාවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේවටුවේගම මහතා) කීවා, නව ඇමතිතුමිය ඒ තරම් අත්දැකීම් ලබා ගෙන නැත, ඉදිරියේදී අත්දැකීම් රාශියක් ලබා ගෙන අදාළ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් ලබා දෙන්න එතුමියට අවස්ථාව ලැබේවිය' කියා. එහෙත් මේ අවස්ථාවේදී මම විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නා ඕනෑ, අපේ නව ඇමතිතුමිය ඉතා කෙටි කාල සීමාවක් තුළදී චුණත් අත්දැකීම් රාශියක් ලබා ගෙන තිබෙනවාය කියා. ඒ අත්දැකීම් තුළින් එතුමිය මේ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු සහ මුළු මහත් ජනතාවගේම සෞඛ්‍ය තත්ත්වයන් දියුණු කිරීම පිළිබඳව විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා තිබෙන බව මම ආඩම්චරයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. ඒ එක්කම අපි සන්තෝෂ වන්න ඕනෑ, සෞඛ්‍ය හා වෛද්‍ය ක්ෂේත්‍රවලට අදාළව මෙතෙක් තුන් දෙනකු විසින් කරන ලද කටයුතු සම්භාරය ශ්‍රී ගරු ඇමතිතුමිය තනිවම කරව ගෙන පැකිලීමකින් තොරව වැඩ කරගෙන යාම ගැනත්. කාන්තාවන් වශයෙන් එය අපේ ආඩම්චරයට හේතු වන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

ඒ එක්කම මේ අවස්ථාවේදී මම මතක් කරන්න ඕනෑ, දැනට අවුරුද්දක පමණ කාලයක සිට තිබෙන ප්‍රශ්නයක් ගැනත්. මොකක්ද, ඒ ප්‍රශ්නය? එය නම් අනෙකක් නොවෙයි, හෙදියක් බඳවා ගැනීමේ ප්‍රශ්නයයි. නව ඇමතිතුමියට ඒ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සැහෙන අවබෝධයක් තිබෙන බව අපි දන්නවා. අද දිවයිනේ ගෑම ආරෝග්‍යශාලාවකම වාගේ හෙදියන්ගේ අඩුවක් තිබෙන බව අපට දැන ගන්න ලැබී තිබෙනවා. ඒ එක්කම, හෙදියන් වශයෙන් පුහුණු වීම සඳහා ඇතුළත් වන සංඛ්‍යාවන් දැන් සැහෙන්න් අඩු වී තිබෙනවා, මුදල් අය කිරීමේ ප්‍රශ්නය නිසා, එම නිසා, මීට පෙර හෙදි පුහුණුව සඳහා බඳවා ගත් ආකාරයටම, මුදල් අයකිරීම් වලින් තොරව හෙදි පුහුණුව සඳහා අපේක්ෂිතවත් ඇතුළත් කර ගැනීම කෙරෙහි ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම වුණොත් අපේ ගම්බද දුප්පත්, දක්ෂ කාන්තාවන්ට හැකියාව ලැබෙනවා, ඒ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නත්, ඒ තුළින් අපේ ගම්බද රෝහල්වල සේවය අඩපණ නොවී පවත්වාගෙන යන්න උදවු දෙන්නත්. එම නිසා එම කාරණය කෙරෙහි විශේෂ අවධානය යොමු කරන හැටියට නව ඇමතිතුමියගෙන් මම නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ එක්කම, මේ අවස්ථාවේදී අලුත් අදහස් දෙකකුත් ඉදිරිපත් කරන්නත් මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. අද සමාජයේ තිබෙන ඇතැම් පුරුදු දිහා බලන විට අපට පෙනෙනවා, එක්තරා විසමතාවයන්, විසමාචාරයන් එහෙමත් නැත්නම් සමාජයට අහිතකර ඇඹි බැහිවීම් තිබෙන බව. ඊට පිළියම් යොදන්නත් මේ අමාත්‍යාංශයට පුළුවන්කම තිබෙනවා. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය, අපේ පාසල් සමගත් කිවිටු සම්බන්ධතාවක් ඇතිව කටයුතු කරන බව අපි දන්නවා. පාසල් යන වැඩිහිටි ශිෂ්‍යයන්ට දුමිබීමේ සහ මත්පැන් පානයේ ආදීනව පිළිබඳව වැටහීමක් ලබා දුන්නොත් ඒ සමාජ විසමතාවන් නැත්නම් විසමාචාරයන් නැති කිරීමට එයින් ලොකු සේවයක් සැලසෙන බව සඳහන් කරන්න කැමැතියි. එම නිසා මහා විද්‍යාල මුල් කරගෙන එම වැඩ පිළිවෙළ දියත් කළොත් ඉන් වැදගත් සේවයක් සැලසේය කියා මම විශ්වාස කරනවා.

ඊළඟට සඳහන් කරන්න තිබෙන්නේ අපේ රෝහල් වලට සම්බන්ධ විය යුතු අංශයක් ගැනයි. දිවයිනේ සෑම ප්‍රධාන රෝහලකම පාහේ පොලිස් මධ්‍යස්ථානයකුත් පවත්වාගෙන යනවා. එයින් මහජනතාවට විශාල ප්‍රයෝජනයක්, පහසුවක් සැලසී තිබෙන බව අත්දැකීමෙන්ම අපි දන්නවා. ඒ වගේම, ප්‍රධාන රෝහල්වලට සම්බන්ධ කොට හදිසි මරණ පරීක්ෂකගේ කාර්යාලයකුත් ඇති කළොත් එයින් මහජනතාවට විශාල යහපතක් සැලසෙන බව පෙන්වා දෙන්න කැමැතියි.

ඒ එක්කම, රෝග නිවාරණ ක්‍රම පිළිබඳව අපේ පවුල් සෞඛ්‍ය අංශයෙන් ඉතාම වැදගත් සේවයක් කර තිබෙන බවත් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. අද බොහෝ දෙනා බලාපොරොත්තු වන්නේ රෝග හැදුනායින් පසුව ප්‍රතිකාර ලබා ගන්නටයි. පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාවන් අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවලට විශාල සංඛ්‍යාවක් පත් කර එවා නිඛිම ගැන අපේ හිටපු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට මේ අවස්ථාවේදී අප ස්තූතිවන්න විය යුතුයි. ඒ අයගේ මාර්ගයෙන්, රෝග නිවාරණ ක්‍රම පිළිබඳ අවබෝධයක් ගම්බද ප්‍රදේශවල ජනතාවට ලබා දෙන්නට හැකි වෙනවා. ආහාර පාන ගන්නවා, වාගේම ව්‍යායාම් කිරීමද සෞඛ්‍යය රැක ගැනීමට අවශ්‍යය. විශේෂයෙන් සෞඛ්‍යයට අදාළ ව්‍යායාම ක්‍රම නැතිකම නිසා සැහෙන ජන සංඛ්‍යාවක් රෝගී තත්ත්වයට පත් වෙනවා. පවුල් සෞඛ්‍ය සේවය තුළිනුත්, කාන්තාවන් තුළිනුත්, වෙනත් ක්‍රම තුළිනුත් ඒ පිළිබඳව ගම්බද ජනතාවට සැහෙන අවබෝධයක් ලබා දෙන්නට හැකි වෙනවා.

වාට්ටපොළ ආසනයේ හදවත හැටියට තිබෙන්නේ එකම රෝහලයි. අවුරුදු 20 කට පසුව, එම රෝහලේ යම් කිසි තත්ත්වයක්, දියුණුවක් ඇති වුණා නම් එසේ ඇති වුණේ 1977 දී අපේ රජය බලයට පත් වුණායින් පසුව බව සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. එහි වැටුපු අංශ සම්පූර්ණ කිරීමට මෙන්ම ගිලන් රථ ලබා දෙන්නට ක්‍රියා කළා. එමගින් ජනතාවට පහසුකම් ලැබුණා.

මීට පෙර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සඳහන් කළාක් මෙන්, සංචාරක බෙහෙත් ශාලා ගම්බද ප්‍රදේශවලට විශාල ආශීර්වාදයක් වෙනවා. දැන් අවුරුදු 2 ක, 3 ක පමණ කාලයක සිට සංචාරක බෙහෙත් ශාලාවලින් කෙරෙන සේවය සම්පූර්ණයෙන් අඩපණ වී තිබෙනවා. ඒ ස්ථාන වලට සමහර අවස්ථා වලදී වෛද්‍යවරුන් නොපැමිණීම ආදී නොයෙකුත් හේතු නිසා එම සේවය කඩාකප්පල් වී ගොස් තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ගමනාගමන අපහසුකම් තිබෙන ගම්බද ප්‍රදේශවල රෝගීන්ට ඉතා දුර බැහැර නගරබද රෝහලකට පැමිණ ප්‍රතිකාර ලබා ගන්නවාට වඩා සංචාරක බෙහෙත් ශාලාවකින් ප්‍රතිකාර ලැබීම ඉතාම පහසු වෙනවා. වාට්ටපොළ වැනි ආසනය කට සංචාරක බෙහෙත් ශාලා හතරක් පහක් අවශ්‍ය වෙනවා. එම නිසා සංචාරක බෙහෙත් ශාලා තත්ත්වය නගා සිටුවන්නට ගරු ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කළ හොත් එය ගම්බද ප්‍රදේශවලට සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය තුළින් ලබා දෙන විශාල සේවයක් වෙනවා. මීට වඩා කාලය ගත කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ගරු සභාපතිතුමාට ස්තූති වන්න වෙමින් මා නිහඬ වෙනවා.

කේ. තුරේසිරත්නම් මහතා (පේදුරුතුව)

(திரு. கே. துரைசிரத்தினம்—புருத்தித்துறை)

(Mr. K. Thurairatnam—Point Pedro)

Mr. Deputy Chairman, there are only one or two matters that I would like to raise.

Firstly, I would like to say a few words about the Base Hospital at Point Pedro which is severely understaffed. It is a teaching hospital for apothecary students and serves a population of over 150,000 people. The doctors are doing a very good job of work and most of them are fairly young. There are a few specialists also. I must compliment them on their work.

Sir, the operating theatre at the hospital had been built when the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) was Member for Uduppiddy nearly 13 years ago, but up to now we have not had an x-ray unit installed there. Though the staff is available and operations have been performed there is no x-ray unit there. Year after year we have come here and complained, but still no x-ray unit has been given to that hospital. If you take a patient from Point Pedro to Jaffna it will definitely cost about Rs. 200 as car hire, and before you get there the person may die as a result of an accident or something like that. Even if you take the patient to Jaffna, if that x-ray unit is out of order the patient will have to be brought back to Point Pedro and sent on another day. I understand that four x-ray units are available in the stores today. One of them can be given to the Point-Pedro Base Hospital. As I said earlier, the doctors, the para-medical services are doing a very good job of work, and I do not want them to be disheartened.

I also want to tell you that a surgical ward is very necessary. In 1982 the hon. Member for Uduppiddy and I tried to provide one or two lakhs of rupees as stage one for the building of this surgical ward. But they wanted Rs. 1.4 million out of the DCB. The Hon. Minister should know that it is impossible to give that amount of money in one year. At least this year we must be able to start the construction of this surgical ward partly financed by the Central Government and partly by the DCB.

Then, we also need a male ward for Ampan Hospital and an MO for Chembampattu. There is a very remote village called Pullan where buses do not ply, and though a midwife was posted there she did not take up the post. So for the last three or four years that village is without a midwife. I find that there is a trainee midwife available in the adjoining village. She could be posted there at the end of the term.

Sir, out of these matters the main one is with regard to the installation of an x-ray unit as early as possible. There are one or two other general matters I want to mention.

I think one of the greatest inventions of this century is oral dehydration. In fact, with oral dehydration many of our children could be saved from death. I wish the Hon.

Minister takes 15 to 30 minutes of television time to educate our people, to give the formula. At least the girls' schools could be taken in for training and classes conducted to show how this should be done.

There should also be propaganda over the TV to prevent some of the preventible diseases like diabetes and blood pressure. Various things could be shown on TV. In fact my wife suggested that the best thing would be to show on TV how a person who has taken poison or folidol is treated with bicarbonate of soda. If you show this on TV people will never dare to take folidol. My wife had seen one or two of these cases when I was in hospital. She said she had seen how they used a funnel and a long tube and how they poured bicarbonate of soda into the mouth of the patient, pressing him down. If this is shown on TV you can definitely save 90 per cent of these people who take folidol and things like that. You find that in the hospitals three to four beds are occupied by them. Through the TV we could educate people on how to use water. Various things could be demonstrated on the TV and radio, and this can save money, maybe millions, and it can also save lives.

Mr. Deputy Chairman, I thank you for giving me this opportunity of speaking a few words.

එච්. ඩී. එල්. ලීලරත්න මහතා (සේරුවිල)

(திரு. எச். டி. எல். லீலரத்தன—சேருவில்)

(Mr. H. D. L. Leelaratne—Seruwila)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, වර්තමාන රජය බිහි වීමෙන් පසුව සෞඛ්‍ය ඇමති ධුරයට පත් වුණු හිටපු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා මේ රටේ සෞඛ්‍ය සේවාවන් දියුණු කිරීමට විශාල පරිශ්‍රමයක් ගෙන වැඩ කටයුතු කළා. පසුගිය කාලයේ දොස්තරවරුන්ගේ උග්‍ර හිඟයක් රටේ තිබුණා. දොස්තරවරුන්ගේ හිඟය මග හැරවීමට වැඩි වැඩියෙන් දොස්තරවරුන් පුහුණු කරවීමට එතුමා කට යුතු කළා. ඒ වාගේම හෙදියන්ගේ අඩුපාඩුවක් තිබුණා. හෙදියන්ගේ අඩුපාඩු පිරවීමට වැඩි වැඩියෙන් හෙදියන් පුහුණු කරවීමට එතුමා කටයුතු කළා. ඒ වාගේම මහජන සෞඛ්‍ය සේවිකාවන්ගේ හිඟය මගහැරවීමට දැනටමත් පියවර ගෙන තිබෙනවා.

තවද සහකාර වෛද්‍යවරුන්ගේ හිඟයක් තිබුණා. මගේ ආසනයේම එක මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවක් පුරා වර්ෂයක පමණ කාලයක් වසා දමා තිබුණා සහකාර වෛද්‍යවරුන්ගේ හිඟකම නිසා. දැනට අපේ රටේ සහකාර වෛද්‍යවරුන්ගේ හිඟය මගහැරී තිබෙනවා. එතුමා මේ විධියට සේවාවන් දියුණු කිරීමට වැඩ රාශියක් කළා. දැන් මම සතුටින් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි, අපේ නව ඇමතිතුමියන් ඒ වාගේම උනන්දුවක් ඇතිව විශාල පරිශ්‍රමයක් ගනිමින් තවදුරටත් තිබෙන අඩුපාඩු මහගරවමින් රටේ සෞඛ්‍ය සේවාවන් නව තවත් දියුණු කිරීමට වැඩ කරන බව.

දැන් මම අදහස් කරනවා මගේ ආසනයේ ඇති අඩු පාඩු පිළිබඳව සදහන් කිරීමට. ප්‍රථමයෙන්ම මම සදහන් කරන්න කැමතියි, සේරුවිල සේරු නුවර නොහෙත්

[එච්. ඩී. එල්. ලියරන් න ගෙනා]

අලිඔච්ච කියන ස්ථානයට ආරෝග්‍යශාලාවක් අවශ්‍ය බව. එතැනට ආරෝග්‍යශාලාවක් ඇති අවශ්‍යතාව හිටපු ගරු ඇමතිතුමාටත් ඒත්තු ගියා, පසුගිය කාලයේ සේරුවිල පූජා නගරයේ වැඩ ආරම්භ කිරීමට එතුමා පැමිණි අවස්ථාවේදී, එතුමාට එය වැටහී ගියා පමණක් නොව එතුමා එද ප්‍රතිඥාවක් දුන්නා ඒ ස්ථානයට ඉක්මණින් ආරෝග්‍ය ශාලාවක් ලබා දෙනවාය කියා. නමුත් මම හිතන්නෙ— මම එතුමාට දොස් කියනවා නොවෙයි—එතුමාට භාණ්ඩා භාරයෙන් මුදල් නොදෙන්න ඇති. එසේ නැත්නම් දොස්තරවරුන්ගේ හිඟකම නිසා ඒ ආරෝග්‍යශාලාව තැනුවේ නැතුවා වෙන්න ඇති. මම ඉක්මණින් බලාපොරොත්තු වෙනවා මේ ස්ථානයට ග්‍රාමීය මට්ටමේ හෝ ආරෝග්‍යශාලාවක් ලබා ගැනීමට.

1985 දක්වා අලුත් වැඩ භාර නොගන්නා බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. එම නිසා මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ, ඊට ප්‍රථමයෙන් එහි ආරෝග්‍යශාලාවක් ආරම්භ කරන්න. 1985 දී හෝ අලුත් ආරෝග්‍යශාලාවක් තනා දීමට දැන්ම සිට සැලසුමක් සකස් කරන හැටියට මම නව ඇමතිතුමියගෙන් ඉල්ලනවා.

ආරෝග්‍යශාලාවක් අවශ්‍ය අලිඔච්ච කියන ඒ ස්ථානයේ දැනට මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවක් පවත්වාගෙන යනවා. ඒ මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාව පවත්වාගෙන යන ගොඩනැගිල්ල දැන් කඩා වැටෙන්න ලංවයි තිබෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම දැනට—මේ මොහොතේ—ඒ ගොඩනැගිල්ල මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාව සඳහා පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. මම රජයෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා ලබාගෙන තිබෙන සහකාර වෛද්‍ය නිලධාරීන්ගේ නිවාසයේදී දැනට ඒ මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාව පවත්වාගෙන යන්නේ.

ඒ ගොඩනැගිල්ල අලුත් වැඩියා කිරීම, නඩත්තු කිරීම, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩක්. එය දැනට තිබෙන ගොඩනැගිල්ලක් නිසා එය අලුත් වැඩක් නොවෙයි. එසේ හෙයින් නව ආරෝග්‍යශාලාව තැනෙන තෙක් දැනට තිබෙන මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලා ගොඩනැගිල්ල එක්කෝ අලුත් වැඩියා කරන්නාය, එසේ නැත්නම් ඒ වෙනුවට වෙනත් ගොඩනැගිල්ලක් ඉක්මණින් සාදා දීමට කටයුතු කරන්නාය කියා ගරු ඇමතිතුමියගෙන් ඉල්ලනවා.

අ. හා. 6.45

වාග් ඇල කියන ස්ථානයට මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවක් දීමට වර්ෂ ගණනක සිට නියමිතව තිබෙනවා. නමුත් පුශ්ඤාත්ම නිබන්ධන මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාව වෙනුවෙන් ඉදි කර තිබුණු ගොඩනැගිල්ල පොලීසිය විසින් පාවිච්චියට ගැනීමයි. පොලීසිය සඳහා දැන් අලුත් ගොඩනැගිලි සකස් කර තිබෙනවා. ලහදී පොලීසිය ඒ අලුත් ගොඩනැගිලිවලට යාම. එම නිසා අපට පුළුවන් වෙයි මේ වර්ෂයේදීම ගොඩනැගිල්ල නිදහස් කර ගැනීමට. මෙම ගොඩනැගිල්ල නිදහස් කර ගැනීමත් සමගම ඒ ගෙඩි හැගිල්ලේ මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාව මේ වර්ෂයේදී විවෘත කිරීමට කටයුතු යොදන්නට පුළුවන් වේය කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ තවත් තිබෙනවා අඩුපාඩුකම් සිරිපුර ග්‍රාමීය රෝහලට දැනට ජල පහසුකම් නැහැ. කලින් වතුර මෝටරයකින් ක්‍රියා කරන වතුර පොම්පයක් තිබුණා. ඒක ක්‍රියා විරහිත වී අළුත් වැඩියා කිරීමට භාර දී

දැනට අවුරුද්දකටත් වැඩි කාලයක් ගත වී තිබෙනවා. අනුරාධපුරේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරීතුමාට මා කීප වතා වකදීම ඒ ගැන මතක් කළා. එක වතාවක එතුමා මට කීව්වා ඒක අළුත් වැඩියා කිරීම සඳහා මැදවම්චියට ගෙන ගොස් කියලා. ඊටපසුව මට දැනුම් දුන්නා ඒක කොළඹට ගෙනාවාය කියලා. කෙසේ වෙතත් සිරිපුර ග්‍රාමීය රෝහලට ජල පහසුකම් නොමැතිව දැන් අවුරුදු එකහමාරකටත් වැඩි කාලයක් ගත වී තිබෙනවා. එමනිසා ඒ පොම්පය නැත්නම් වෙනත් පොම්පයක් හෝ සවි කර හැකි ඉක්මණින් ඒ රෝහලට ජල පහසුකම් ලබා දීමට කටයුතු කරන මෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා.

කන්තලේ දැනට ආරෝග්‍යශාලාවක් ගොඩනගාගෙන යනවා. දැනට ඇදන් දොළහේ වාට්ටු දෙකක් සම්පූර්ණ කර තිබෙනවා. වෛද්‍ය නිවාසයකුත් සාදා තිබෙනවා. කුඩා ආරෝග්‍යශාලාවකට අංශ සම්පූර්ණ ගොඩනැගිලි ඉදි කර තිබෙනවා. නමුත් මට දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දැනගන්නට ලැබුණ අඩු වශයෙන් ඇදන් කිස්පහක්වත් නොමැති නම් එවැනි ස්ථානයකට වෛද්‍යවරයකු පත් කරන්නේ නැහැ කියලා. එමනිසා ඒක විවෘත කළත් ඒක පවත්වාගෙන යන්නට වෙන්නේ දැනට ඒ ස්ථානයේ සේවය කරන සහකාර වෛද්‍ය නිලධාරියා ලවාමයි. ඒකෙන් වෙනසක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. එමනිසා මම මේ අවස්ථාවේදී කාරුණික ඉල්ලීමක් කරනවා. මේ වර්ෂයේදී ඒක විවෘත කරන්නට පුළුවනි. දැනට ජල පහසුකම් සැපයීමේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ වැඩ ඉක්මණින් සම්පූර්ණ වෙයි. එමනිසා එය මේ වර්ෂයේම විවෘත කරන්නට පුළුවන් වෙයි. නමුත් එය විවෘත කිරීමේ තේරුමක් නැහැ, ඩී. එම්. ඩී. කෙනෙකු පත් කරන්නට පුළුවන් වූයේ නැත්නම්. එමනිසා එය ඩී. එම්. ඩී. කෙනෙකු සහිත අංශ සම්පූර්ණ ආරෝග්‍යශාලාවක් හැටියට මේ වර්ෂයේදීම විවෘත කරවන්නට කටයුතු යලස්ථාවියයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. පසුගිය වර්ෂයේදීත් මම ඒ ගැන මතක් කළා. එක් ගිලන් රථයක අවශ්‍ය තාවයක්. අලිඔච්චේ සිට ත්‍රිකුණාමලයට අසාධ්‍ය රෝගියෙකු ගෙන යනවා නම් සැතපුම් 50 ක් දුර ගෙන යන්නට ඕනෑ. මේ වනවානුවේ දුප්පත් ගොවි ජනතාවට කුලියට රථයක් ලබා ගෙන රෝගියකු ගෙන යන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ ප්‍රදේශවල කුලී රථ ඇත්තෙන් නැහැ. එමනිසා කාරුණික අලිඔච්ච මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවට නැත්නම් සේරුවර මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවට ගිලන් රථයක් ලබා දෙන්න. එය ඉතාම අවශ්‍යයි. එය මේ වර්ෂයේදී ඉක්මණින්ම ලබා දෙනවා ආදායි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඒවාගේම සිරිපුර ග්‍රාමීය රෝහලටද ගිලන් රථයක් සැපයීමේ අවශ්‍යතාවය මම පසුගිය අවුරුද්දේදීත් මතක් කළා. නමුත් තවම මට එය ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් ලැබුණේ නැහැ. පසුගිය දිනක ගිලන් රථ සම්බන්ධව කටයුතු කරන නිලධාරීතුමා හමුවුණාම පරණ ගිලන් රථයක් හෝ ලබා දීමට කටයුතු කරනවාය කියා එතුමා මට පොරොන්දු වුණා. එය ත්‍රිකුණාමලේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරීතුමාටත් දන්වා එම ලිපියේ පිටපතක් මටත් ලැබෙන්නට සැලැස්වුවා. ඒක ලැබුණාද කියා මට මේ දිනවල සොයා බලන්න බැරි වුණා. එය ලැබී නැත්නම් එය ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙසත් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

සංචාරක බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන යාම ගැන ක්‍රමයක් ගැන මන්ත්‍රීවරු කථා කළා. පසුගිය කාලයේ ඒ කියන්නේ 1975 ට ප්‍රථම කාලයේ මගේ ආසනයේ දැනට පවත්වාගෙන යන මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලා කීපයකින්ම සංචාරක බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන ගියා. දැන් ඒ එකකින්වත් සංචාරක බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන යන්නේ නැහැ. ඒක විශාල අඩුපාඩුවක්. එම නිසා නැවතත් අඩු වශයෙන් සතියකට වරක්වත් ඒ සංචාරක බෙහෙත් ශාලා පසුකිය කාලයේ පවත්වාගෙන ගිය ස්ථානවලට පවත්වාගෙන යාම ආරම්භ කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ ත්‍රිකුණාමලේ දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීවරු සියලු දෙනාම ඉල්ලා සිටියා ත්‍රිකුණාමලේට වෙනම සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරි කාර්යාලයක්. සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරි කාර්යාලය දැන් ලැබී තිබෙනවා. ඒ ගැන ස්තූතිවන්ත වෙනත් බිනා. නමුත් සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරිවරයෙක් නැහැ. සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරිවරයෙක් නැතිව ඒ කාර්යාලයෙන් බලාපොරොත්තු වන සේවය හැරියකාර ඉටු වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඉතාම ඉක්මනින් ත්‍රිකුණාමලයට සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරි නිලධාරියෙක් පත් කරන ලෙස මම මේ අවස්ථාවේදී ඉතාම කැරැහිකට ඔබ තුමියගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් කියන්න කරුණු බොහොමයක් තිබෙනවා. මේ වර්ෂයේදී මේ විකවත් ඉෂ්ට වූණෙන් අපට ඇති. ඒවා ඉෂ්ට වේවායි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන ස්ට්‍රිපය අවසාන කරනවා.

ඩී. වින්සන්ට් ඩයස් මහතා (බදුල්ල)

(*திரு. டி. வின்கண்ட் டயஸ்—பதுளா*)
(Mr. D. Vincent Dias—Badulla)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, නව ඇමතිවරියට මේ අමතරාංශයේ වැඩ කටයුතු සර්වප්‍රකාරයෙන් සාර්ථකව කරගෙන යාමට සියලු ධෛර්ය ලැබේවායි මම පළමු වෙන්ම එතුමියට සුඛ පතනවා. ඒ සමගම කරුණු කීපයක් මතක් කරන්න කැමතියි. ඉන් පළමුවැන්න බදුල්ලේ හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලය පිළිබඳවයි. කාලයක් තිස්සේ, දැන් අවුරුදු පහත්, හයක් තිස්සේ මේ හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලය විවෘත කර ගන්නට උත්සාහ ගත්තත් තවම එය කර ගන්නට ලැබුණේ නැහැ.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(*குழு உப தலைவர்*)
(Deputy Chairman of Committees)

Order, Please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කථානායකතුමා [අල් හාජ් එම්. අබ්දුල් බාකීර් මාකීර් මහතා] මූලාසනා රැඳී සිටී.

அதன் பிறகு, பிரதிக் குழுத் தலைவர் அவர்கள் அக்கிராமத்தி லின்றறு அகலவே, சபாநாயகர் அவர்கள் [அல் ஹாஜ் எம். அப்துல் பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. SPEAKER (AL HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR) took the Chair.

6-A 69754 (83/03)

ඩී. වින්සන්ට් ඩයස් මහතා

(*திரு. டி. வின்கண்ட் டயஸ்*)
(Mr. D. Vincent Dias)

ගරු සභාපතිතුමනි, මම කතා කරන්න නැගිට්වා විතරයි. මම ගරු ඇමතිතුමියගෙන් විශේෂ ඉල්ලීමක් කළේ බදුල්ලේ හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලය ගැනයි. බදුල්ල ප්‍රදේශයේ හෙදියන්ගේ විශාල අඩුපාඩුවක් පවතින නිසා විශාල වියදමක් දරා 1976 දී පමණ මෙය හද තිබෙන්නේ. ඊට අවශ්‍ය සියලු බඩුබාහිරදිය එහි තැන්පත් කර තිබෙනවා. ඊට අවශ්‍ය නිලධාරි මණ්ඩලය එහි යවා තිබෙනවා. මේ ඇමතිතුමිය පත් වුණාට පසු හෙදියන් බදවා ගැනීමට කටයුතු කරගෙන යන බවට අපට ආරංචියක් ලැබී තිබෙනවා. සන්නෝෂයට කාරණයක්. ඔබතුමිය එය කරන බවට අපට කිසිම සැකයක් නැහැ. බදුල්ලේ හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලය විවෘත කරන්න වැඩ පිළිවෙල සකස් කරන ලෙස මම ඔබතුමියගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මිලන කාරණය, බදුල්ලේ රෝහලේ වෛද්‍යවරුන්ගේ අඩුපාඩුව ගැනයි. මේ රෝහලේ වෛද්‍යවරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් අඩුයි. මඩකලවපුව, මොණරාගල, මහියංගන, දැලිමඩ, උඞව-පරණගම, නුවරඑළිය, හපුතලේ ආදී ගැම ආසනයකම රෝගීන් ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීමට බදුල්ලේ රෝහලට එනවා. මේ රෝහලේ සිටින විශේෂඥ වෛද්‍යවරුන් ඉක්මනින්ම මාරු කර අරිනවා වෙනත් තැන් වලට. මේ රෝහලට එන වෛද්‍යවරුන් වික දවසකින් වෙනත් රෝහලකට ස්ථාන මාරුවක් හදාගෙන යනවා. මෙය හරිම කනගාටුදායක කරුණක්. මේ ප්‍රදේශයේ අහිංසක රෝගීන් වෙනුවෙන් මේ ගැන අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමියගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මිලනට මම ගරු ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කරන්නේ, රෝහල් කමිටු ගැනයි. බදුල්ලේ රෝහල් කමිටුව ඉතාම උනන්දු වෙනවා, ඒ රෝහලේ අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කරන්නට. නමුත්, රෝහලට සම්බන්ධ ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල, ගොඩනැගිලි දෙපාර්තමේන්තුව, අලෙවි සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව වැනි ආයතනවල නියෝජිතයන් කිසිම දවසක එන්නේ නැහැ, රෝහල් කමිටු රැස්වීමට, ආරාධනා යැව්වත් එන්නේ නැහැ. ඒ නියෝජිතයන් රැස්වීමට නැවෙත් අවශ්‍ය කරුණු පිළිබඳ තීරණයක් ගන්න ඊළඟ රැස්වීම පවත්වන තුරු තවත් මාසයක් දෙකක් ගත වෙනවා. නමුත් ඒ නියෝජිතයන් මොන විධියකටවත් එන්නේ නැහැ, ඒ තීරණ ගැනීම සඳහා. අපි යන විට පමණක් එනවා. මේ තත්ත්වය නිසා රෝහල් කමිටුවල වැඩ පිළිවෙල සම්පූර්ණයෙන්ම ආසර්ථක වී තිබෙනවා. ඒ නිසා, මේ ගැන ගරු ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කර රෝහල් කමිටු වැඩ පිළිවෙල සාර්ථක කර ගැනීමට කටයුතු කරන ලෙස මම එතුමියගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම කිරීමෙන් බදුල්ලේ රෝහලේත් මුළු ලංකාවේම රෝහල්වලත් අඩුපාඩුකම් රුගියක් විසදා ගන්නට පුළුවන්.

බදුල්ලේ කැන්දගොල්ලේ ග්‍රාමීය රෝහලක් ඉදිකිරීමට විමර්ශන අයවැයෙන් ලක්ෂ එකසාමාරක් දුන්නා. රෝහල සාදා ගිටපු රෝහල් ඇමති රංජිත් අතපත්තු මහතා ලවා එය විවෘත කෙරෙව්වා. නමුත් තවම ඒ රෝහලට විදුලි බලය ලබා දුන්නේ නැහැ. විදුලි බලයට යන්නේ ඉතාම සුළු භණ්ඩක්. සෞඛ්‍ය

[ඩී. වික්කන්ට් ඩයස් මහතා]

දෙපාර්තමේන්තුවට මම මේ ගැන තොයෙක් විට දන්වා තිබෙනවා. මෙයට විදුලි බලය ලබා දෙන්නට ඉතා සුළු ගණනක යන්නේ. ඒ ඉඩමටත් මම විදුලි බලය ලබා දී තිබෙනවා. ලයිට් කණුවක් සවි කර තිබෙනවා. මේ ස්ථානයට විදුලි බලය ලබාගන්න කිසි කෙනෙකක් උනන්දු වෙන්නේ නැහැ. මොන හේතුවක් නිසා, මෙහෙම වෙන වාද කියන්න මම දන්නේ නැහැ. අපේ අවාසනාවද කියන්න දන්නෙත් නැහැ, මේ ගැන කිසිම කෙනෙක් උනන්දු වෙන්නේ නැත්තේ? විමධ්‍යගත අයවැය පිළිබඳ සාකච්ඡාවලදී මම විවිත්විට මේ ගැන පෙන්වුම් කර දී තිබෙනවා. එමනිසා මේ කැන්දගොල්ල ග්‍රාමීය රෝහලට විදුලිබලය ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලමින් ඔබතුමියට මෙම අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සාර්ථකව කර ගෙන යන්නට සියලු බෙදියතීය ලැබේවායි ප්‍රර්ථනා කරමින් මම නිහඬ වෙනවා.

අසෝක වඩිගමංගාව මහතා (ආනමඩුව)
 (திரு. அசோக வடிகமங்காவா—ஆனமடுவ)
 (Mr. Asoka Wadigamangawa—Anamaduwa)

ගරු සභාපතිමහත්මයාණන්, මගේ කථාව සඳහා මම වැඩිපුර කැලය ගන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. කලවාන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තෙව්ටුවෙගම මහතා) ආනමඩුව දිස්ත්‍රික් වෛද්‍ය නිලධාරීතුමා සම්බන්ධයෙන් බරපතල චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ ගැන මම ඔබතුමාට වචන ස්වල්පයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. කලවාන ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මම කියන්නට කැමතියි, ආනමඩුව දිස්ත්‍රික් රෝහලේ වෛද්‍ය නිලධාරීතුමා එතුමාට කලින් මගේ හොඳ මිත්‍රයෙක් බව. පතිර්ණ මහත්මයා, අල්ලස් චෝදනාවක් සම්බන්ධයෙන් වැඩ තහනම් වෙලා පවත් වු පරීක්ෂණයෙන් එතුමා නිදහස් වුණා. ඊට පසුව මගේ විශේෂ ඉල්ලීමක් උඩයි, සෞඛ්‍ය සේවා අධ්‍යක්ෂ තුමා සහ එම කාර්ය මණ්ඩලය එතුමා නාවන ආනමඩුව ආරෝග්‍යශාලාවේ දිස්ත්‍රික් වෛද්‍ය නිලධාරී හැටියට පත් කළේ. නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමාගේ ක්‍රියා කලාපය ගැන කොට්ඨාශයේ මන්ත්‍රීවරයා හැටියට අද මම කණගාටු වෙනවා. මීට මාස කීපයකට උඩදී එතුමා රෝගියෙක්, එතුමා පාවිච්චි කරන බස්තමෝ රෝගීන්ට අඛණ්ණවීම කර තිබෙනවා, මහජන වින්නාඩු මාතාවකට ගිය මාසයේ ඒ බස්තමින් පහර දී තිබෙනවා. මේ සෑම කරුණක් සම්බන්ධයෙන්ම සෞඛ්‍ය සේවා අධ්‍යක්ෂ තුමාට පැමිණිලි කර තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් අමාත්‍යාංශයේ ජෝ ප්‍රනාන්දු දොස්තර මහත්මයා පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුවා. මේ වෛද්‍ය නිලධාරීතුමා දුර්වල නිලධාරී මහත්මයෙක් හැටියට එතුමා පිළිගෙන තිබෙනවා. එතුමාත් මමත් අතර අද වන තුරු කිසිම මතභේදයක් ඇති වී නැහැ. නවමත් අපි මිත්‍රයෝ හැටියටයි කටයුතු කරන්නේ. නමුත් ආනමඩුව වැනි ගම්බද ප්‍රදේශයක අහිංසක මහජනයාගේ සිතුව පැතුව දුක්වේදනා හඳුනාන වෛද්‍ය නිලධාරීතුමෙක්, වැදගත් ශ්‍රේෂ්ඨ වෛද්‍ය නිලධාරීතුමෙක් පත් කරන හැටියට මම ඉල්ලා සිටියා. ආනමඩුව වැනි ප්‍රදේශයක අපි වෛද්‍යවරයෙකුට සලකන්නේ දෙවි කෙනෙක් හැටියටයි. එමනිසා දෙවියෙක් හා සමාන වෛද්‍ය නිලධාරීතුමෙක් ආනමඩුවට ලබා දෙන්න කියන ඉල්ලීම මම ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ ගැන එපමණයි මම මතක් කර දෙන්න තිබෙන්නේ.

ඊළඟට කරුණු දෙකක් ගැන විශේෂයෙන්ම ගරු ඇමතිතුමියගේ අවධානය යොමු කරවන්නට කැමතියි. නමුත් නාන්සේ දන්නවා. ආනමඩුව කියන්නේ පුත්තලය දිස්ත්‍රික්කයේ විශාල මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් බව. වර්ග ඝනප්‍රමි 526 ක් තිබෙනවා. එක කෙළවරක සිට අනික් කෙළවරට ඝනප්‍රමි 26 ක් මහජනයා බෙහෙත් ගන්න එන්න ඕනෑ. එක්කෝ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ නොවිවියාගම ආරෝග්‍යශාලාවට යන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් මෙහා පැත්තේ පුත්තලම ආරෝග්‍ය ශාලාවට යන්න ඕනෑ. එහෙමත් නැත්නම් හලාවත මූලික ආරෝග්‍යශාලාවට ඝනප්‍රමි 32 ක් දුර යන්න ඕනෑ. එමනිසා සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රතිපාදන කැත්තම් විමධ්‍යගත අයවැයෙන් ලැබෙන මුදල් පාවිච්චි කර මෙන් මේ කියන කොට්ඨාශවල මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලා දෙකක් පිහිටුවන්න සහ දැනට තිබෙන බෙහෙත් ශාලාවක් ග්‍රාමීය බෙහෙත් ශාලාවක් බවට පත් කරන්න මට අවසර දෙන්න කියා මම යෝජනාවක් කළා. නමුත් මම කණගාටු වෙනවා, අද වන තුරු මට ඒ සඳහා අමාත්‍යාංශ අනුමැතිය ලැබී නැහැ.

එමනිසා මෙන් මේ කියන කොට්ඨාශවල, කිවුල මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවකුත්, විල්පොත ජනපදයේ මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවකුත් පිහිටුවා ගැනීමට සහ පල්ලම දැනට තිබෙන මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාව ග්‍රාමීය බෙහෙත් ශාලාවක තත්ත්වයට උසස් කිරීමටත් අවසර ලබා දෙන්න කියා ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

සුනේත්‍රා රණසිංහ මහත්මිය (සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමිය)
 (திருமதி சுனேத்ரா ரணசிங்கம்—சுகாதார அமைச்சர்)
 (Mrs Sunethra Ranasinghe—Minister of Health)

ගරු සභාපතිතුමනි, මම සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ අමාත්‍ය වරිය වශයෙන් වැඩ භාරගෙන ගත වී තිබෙන්නේ සති කීපයක් පමණයි. අතිගරු ජනාධිපති උතුමාණන් මා කෙරෙහි විශ්වාසය තබා, මා වැනි නවක, තරුණ මන්ත්‍රී වරියකට ඉතාමත් භාරදුර අමාත්‍යාංශයක් පවරා තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම එවැනි භාරදුර කර්තව්‍යයක් ඉෂ්ට කරන්නට මට ශක්තියක් ලැබුණේ විශේෂයෙන්ම මා ඒ අමාත්‍යාංශයේ නියෝජ්‍ය ඇමතිවරිය වශයෙන් අවුරුද්දක පමණ කාලයක් කටයුතු කර, ඒ අමාත්‍යාංශයේ වැඩකටයුතු සම්බන්ධව සාහෙන අවබෝධයක්, පළපුරුද්දක් ලබා තිබුණු නිසයි කියා මම හිතනවා. අද දින මගේ සහෝදර මන්ත්‍රීවරු සාහෙන පිරිසක් කරුණු ගණනාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ හැම කරුණක් ගැනම මගේ විශේෂ අවධානය යොමු කරන අතර කාලය ලැබෙන හැටියට පුළුවන් තරම් ඒ අයට උත්තර දීමට බලාපොරොත්තු වෙන බව මම විශේෂයෙන්ම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

වර්තමානයේ අපේ රටේ වේගවත් සංවර්ධනයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ අතර හැම ක්ෂේත්‍රයකම පරිවර්තනයකුත් මේ සංවර්ධනයත් සමග ඇති වී තිබෙනවා. එවැනි අවස්ථාවක සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතු විමධ්‍යගත කර අපි නව වැඩ පිළිවෙළක් සැලසුම් කර තිබෙන බව මම සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

ප්‍රාථමික සෞඛ්‍ය සත්කාර සංකීර්ණය මගින්, සෞඛ්‍ය සත්කාර සේවා ක්‍රමය වැඩි දියුණු කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙහි පැමිණි ආසියානු සංවර්ධන

බැංකුවේ දුත පිරිසක් 1982 මාර්තු 12 වැනිදා ගිවිසුම් සටහන් පත්‍රකට අත්සන් තැබුවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අගෝස්තු මාසයේ අසියානු සංවර්ධන බැංකුව සමග අපි ණය ගිවිසුමකට අත්සන් තැබුවා. එය ඔක්තෝබර් මාසයේ ක්‍රියාත්මක වුණා. ආමෙරිකන් ඩොලර් දශ ලක්ෂ 9.3 ක ණය ප්‍රදානයක් අපට ලැබුණු අතර, අපේ රජයන් 1983 වර්ෂය සඳහා රුපියල් දශ ලක්ෂ 27 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. මේ හැම දෙයක්ම අපි දෙන්නට යන්නේ මේ නව සෞඛ්‍ය සංරක්ෂණ වැඩපිළිවෙල සඳහයි.

ආත්ත වශයෙන්ම අද මේ ස්ථානයේ කපා කළ හැම ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්ම ඉල්ලුම් කළේ ගම්බද ප්‍රදේශවලට විශේෂයක් කරන්න කියයි. මේ ප්‍රාථමික සෞඛ්‍ය සංරක්ෂණ ක්‍රමය දියත් වෙන විට ගම්බදට විශේෂ සැලකිල්ලක් ලැබෙනවා. ඒ ගැන ආයෝග් සැකයක් ඇති කර ගන්න වුවමනාවක් තැන.

සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ පරිපාලනමය සේවා වෙනස් කිරීම කිහිපයක් මේ පසුගිය කාලයේ කරන්නට සිදු වුණා. රජයේ සෞඛ්‍ය ලිපිකරු සේවා සංගමයත්, ජාතික සේවක සංගමයත් ඉල්ලීමක් කළා ඒ කාලීන්දී සෞඛ්‍ය ලිපිකරු සේවාවක් ඇති කරන්නට කියලා. මේ යෝජනාවට 1980 දී අපේ අමාත්‍යාංශය එකඟ වුණා. 1981 දී අමාත්‍ය මණ්ඩලය එම යෝජනාව පිළිගත් අතර, සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කටයුතු සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය මගින් 1982 දී ආරම්භ කළා. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ සිටින ලිපිකරුවන්ගේ සංඛ්‍යාව 1,700 ක් පමණ වෙනවා. සෞඛ්‍ය ලිපිකරු සේවාවේ නිලධාරීන් 614 දෙනෙක් දැනට දෙපාර්තමේන්තුව අත්හැර යාමට කැමැත්ත පල කර තිබෙනවා. අපි 1982 දී මෙයින් 160 දෙනෙක් පමණ මුදා හැරියා. නමුත් අපට එකවරම ඉල්ලා ඇති හැම තෙනෙකුටම මුදා හරින්නට පුළුවනමක් තැන. ඊට අපහසුකම් රාශියක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම බල පාත්තේ පළපුරුදු නිලධාරීන්ගේ අවශ්‍යතාවයි. ඒ නිසා අපි ක්‍රමයෙන් අළුත් සේවකයින් බඳවාගෙන ඔවුන්ට පළපුරුද්දක් ලබා දෙනවා. එසේ ඒ අය පුහුණු වන විට පිට වි යන්නට කැමැත්ත ප්‍රකාශ කර අයට මුදා හැරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

නිලධාරීන් බඳවා ගැනීමේදී අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණු එක් දුෂ්කරතාවයක් තමයි ඉංග්‍රීසි දැනුම ඇති නිලධාරීන් හිඟකම. සමහර වැඩ කොටස් කිරීමට ඉංග්‍රීසි දැනුම අවශ්‍යයි. ඉංග්‍රීසි දැනුමක් තිබෙන පිරිසක් සොයා ගැනීමේදී අපට පුළුන්වලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වුණා වගේම, වැඩ කරගෙන යාමේදී ඒ නිසාම යම් යම් ප්‍රමාද දෝෂක් සිදු වුණා. දැනටමත් අපි රැකියා බැංකුව මාර්ගයෙන් ලිපිකරුවන් 166 දෙනෙක් බඳවාගෙන තිබෙන අතර, ඉදිරියටත් අපේ සනෝදර මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ආයතනවල ඉන්නා සුදුසුකම් ඇති තරුණ තරුණියන්ට රැකියා බැංකුව මාර්ගයෙන් රක්ෂා ලබා දීමට මම කටයුතු කරගෙන යනවා.

වෛද්‍ය නිලධාරීන් ගැන කපා කරන විට අපේ හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම තම තමන්ගේ කොටසකටම තිබෙන ආරෝග්‍යශාලාවල පවතින වෛද්‍යවරුන්ගේ හිඟය ගැන කපා කළා. තමන් තාක්සේලා කවුරුත් දන්නවා අපේ වෛද්‍යවරුන්ගෙන් වැඩි කොටසක් හැමදාමත් රට හැර

යනවා, උසස් වැටුප් ලබන රැකියා බලාපොරොත්තු වෙත්. අනුමත සේවක සංඛ්‍යාව 2270 ක් වූ නමුත් පසුගිය වර්ෂයේ දෙසැම්බර් මස 31 වැනි දින වන විට සේවයේ යෙදී සිටි සංඛ්‍යාව 1,612 යි. ඒ අනුව පසුගිය වර්ෂය අවසාන වන විට වෛද්‍යවරුන් 658 ක හිඟයක් තිබුණා. ඒ කෙසේ වෙතත් 1982 වර්ෂයේදී 'ඉන්ටර්න් ෂිප්' නැත්නම් 'සීමාවාසික' වෛද්‍යවරුන් 244 දෙනෙක් අපි පත් කළා. සේවය අත්හැර ගිය වෛද්‍යවරු 126 ක්ද, සේවයෙන් ඉල්ලා අස් වූ වෛද්‍යවරු 52 ක්ද, සේවයෙන් මුදා හරින ලද වෛද්‍යවරු 16 ක්ද, එකතුව වෛද්‍යවරුන්ගේ සම්පූර්ණ පාඩුව 194 කි. මේ තරම් වෛද්‍යවරුන්ගේ හිඟයක් තිබුණත් පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලා—මෙරට—හැදෑරීම සඳහා වෛද්‍යවරුන් 162 දෙනෙක් අප මුදා හැර තිබෙනවා. විභාග සඳහා විදේශීය රටවලට යාමට තවත් වෛද්‍යවරුන් 97 දෙනෙකුට නිවාඩු ලබා දී තිබෙනවා. ඒ අය විභාග අර ගෙන යාම කාලයේදී ආපසු ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණී විට නැවත ඒ අයට සේවය ලබා දීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත්, අපට කායික වෛද්‍යවරුන්ගේ හා ප්‍රසව වෛද්‍යවරුන්ගේ අතිරේකයක් පවතින අතර, ශල්‍ය වෛද්‍යවරුන් ප්‍රමාණවත් සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. නමුත්, කන් නාසා උගුර පිළිබඳ ශල්‍ය වෛද්‍යවරුන්ගේත් (E. N. T.), අන්ති ශල්‍ය වෛද්‍යවරුන්ගේත් (Eye Surgeon), විකිරණ විද්‍යාඥයන්ගේත් (Radiologist), ව්‍යාධි වේදීන්ගේත් (Pathologist) උග්‍ර හිඟයක් පවතින බව මේ අවස්ථාවේදී මම මතක් කරනවා.

යු. එන්. ඩී. වෛද්‍යවරුන්—එක්සත් ජාතීන්ගේ වෛද්‍යවරුන්—145 දෙනෙක් දැනට අපේ ග්‍රාමීය ආරෝග්‍යශාලාවල කටයුතු කරනවා. අපේ රටේ වෛද්‍යවරුන්ගේ හිඟයක් තිබෙන අවස්ථාවේදී යු. එන්. ඩී. වෛද්‍යවරුන් අපේ රටේ සේවයට යෙදවීමට කාලෝචිත පියවරක් ගැනීම ගැන හිටපු සෞඛ්‍ය ඇමති ගරු ගාමිණී ජයසූරිය මතිතුමාටත්, අපට සහයෝගය දීම ගැන අපේ විදේශ ඇමතිතුමාටත් මම ස්තූතිවන්ත වෙතවා. 1984 දී මේ ය. එන්. ඩී. වෛද්‍යවරුන්ගේ සේවය අවසන් වන අතර, ඒ කාලය වන විට අපේ රටේ ඉන්න වෛද්‍යවරුන්ගෙන් අපේ අවශ්‍යතාවක් සම්පූර්ණ කර ගැනීමට පුළුන් වෙයි කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට අපේ ජයවර්ධනපුර ආරෝග්‍යශාලාව පිළිබඳව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. මෙම ආරෝග්‍යශාලාව රෝගී ඇදත් 1,001 ක් සහිතව පංග සම්පූර්ණව තැනීමට අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාණන්ට ජපන් රජයෙන් පරිත්‍යාග කර තිබෙනවා. මෙහි මුළු මියදම රුපියල් දස ලක්ෂ 850 කි. දැනට මෙම ආරෝග්‍යශාලාවේ ඉදිකිරීම් කටයුතු ඉතාමත් හොදින්, කඩිනමින් කරගෙන යන අතර, මේ වර්ෂයේ ඔක්තෝබර් මාසය වන විට මෙය සම්පූර්ණ කිරීමට නියමිතයි. මෙම රෝහලට විශේෂයෙන් ඇතුළු වෛද්‍යවරුන් 75-80 ක පිරිසක් අවශ්‍යයි. හෙදියන් 600 ක් සහ චිත්තමු සේවිකාවන් 50 ක් ඇතුළු 1400 ක පමණ මුළු කාර්ය මණ්ඩලයක් මෙම ජයවර්ධනපුර ආරෝග්‍යශාලාව සඳහා අවශ්‍යයි. අපි දැනට මේ කාර්ය මණ්ඩලය සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු සමාපාදනය කරගෙන යනවා. ඒහි නිතරම කියන්නවා, ආරෝග්‍ය

[සුභේන්වා රහස්‍ය මහත්මිය]

ශාලාවක් තිබෙනවා; නමුත් එහි ඉන්ත නිලධාරීන්ට අවශ්‍ය නිල නිවාස තැන කියා එහෙත් මෙම ජයවර්ධන පුර ආයෝග්‍ය ශාලාවට අවශ්‍ය වෛද්‍ය නිල නිවාස සහ හෙදි නිල නිවාස එම ස්ථානයේම ඉදි කර ගෙන යන බව මම මතක් කරනවා. මෙම රෝහල ඉදිකරන ජපන් කොන්ත්‍රාත් සමාගමක් වන 'කපීම්' සමාගම යටතේ එම නිල නිවාස ඉදිකිරීම් කටයුතු කරගෙන යනවා. මේ සඳහා අවශ්‍ය වියදම රුපියල් දස ලක්ෂ 26 කි.

ඊළඟට රුහුණු මණ්ඩපයේ වෛද්‍ය පීඨය ගැන සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. මෙම රුහුණු වෛද්‍ය පීඨය ඉගැන්වීමේ රෝහලක්. හාල්ලේ කරාපිටියේ මහ රෝහල ඉදිකිරීමේ පළමුවන අදියර 1982 ජූලි මාසයේදී සම්පූර්ණ කළා. එහි වෛද්‍ය වෘත්තීය තුනක්, ළමා රෝගීන්ගේ වෘත්තීය සහ බාහිර රෝගීන්ගේ අංශයක් දැනට ආරම්භ කර තිබෙනවා.

අපි ඖෂධ සඳහා රුපියල් දස ලක්ෂ 150 ක් වියදම් කර තිබෙනවා. වසංගත කාලවලදී ඖෂධ පරිභෝජනය හදිසියේම ඉහල යාම නිසා හටගත් තාවකාලික ඖෂධ හිඟය හැරුණු විට අපේ ආයතනවල සපයන ලද ඖෂධ ප්‍රමාණය ඉතා සතුටුදායක බව මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. අළුත් කොන්ත්‍රාත්කරුවෙකුට ඖෂධ තොග වරායෙන් ඉවත් කිරීමේ කටයුතු හාර දීම නිසා ඖෂධ තොග වරායෙන් ඉවත් කිරීමේ කටයුතු බොහෝ දුරට ඉක්මන් වුණා. විශේෂයෙන්ම, අපට තිබෙන ප්‍රශ්නයක් තමයි නැව් බඩු, ඖෂධ තොග ගබඩා කර තැබීමට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි පහසුකම් හිඟකම. ඒ තිබෙන ගොඩනැගිලි හුඟක් පැරණි ගොඩනැගිලි. ඒවා අලුත්වැඩියා කිරීමට අපට මුදල් අපහසුකම් තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි නොයෙක් ස්ථානවල අපේ ඖෂධ ගබඩා කර තබනවා. ඒ හේතුව නිසා සමහර අවස්ථා වල ඒවා ප්‍රවාහනය කිරීමේදී ප්‍රමාදදෝෂ ඇති වී තිබෙනවා. රුපියල් දස ලක්ෂ 26.6 ක් වටිනා උපකරණ අපි 1982 දී මිලයට අරගෙන තිබෙනවා. මේවායින් ප්‍රධාන ස්ථානයක් ගන්නවා එක්ස් රේ යන්ත්‍ර 12 ක්, ඊ. සී. ජී. යන්ත්‍ර 35 ක්, සක්ෂන් යන්ත්‍ර 155 ක් හා ශිතකරණ 100 ක්. එමෙන්ම අපි 1982 දී ඇණවුම් කර තිබෙනවා—ලගදීම ඒවා ලැබෙයි කියා, අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා—තවත් එක්ස් රේ යන්ත්‍ර 10 කුත්, ජංගම එක්ස්—රේ යන්ත්‍ර 10 කුත්, ළය එක්ස්—රේ යන්ත්‍ර 5 ක් හා ශිතකරණ 100 කුත්.

මේ හැම අවස්ථාවකදීම පිටරටින් බඩු ගෙන්වීමේදී අපට ප්‍රමාදදෝෂ ඇති වී තිබෙනවා. ටෙන්ඩර්කරුවන් සමහර ටෙන්ඩර් බාරගෙන අතරමග තතර කරන අවස්ථා තිබෙනවා. සමහර අවස්ථාවල නැව්වල ප්‍රමාද දෝෂ ඇති වෙනවා. මේ කරුණු නිසා නියම වේලාවට මේ බඩු ගෙන්වා ගන්නට අපට නොහැකි වී තිබෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත්, අද මේ සභාවේදී ඉල්ලීම් කළ, අඩු පාඩු ගැන සඳහන් කළ, ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මේ එක්ස්—රේ යන්ත්‍ර ශිතකරණ හා අනිකුත් යන්ත්‍ර සුත්‍ර ලැබුණාට පසුව තම තමන්ගේ අවශ්‍යතාවන් අනුව ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ආයෝග්‍ය ශාලාවලට අවශ්‍ය උපකරණ ලබා දීමට කටයුතු කරනවා.

අපේ ලේ දීමේ සේවය Blood transfusion Service

ගැන ඊළඟට සඳහන් කරන්න කැමතියි. පසුගිය වර්ෂයේ අපි එකතු කරන ලද ලේ ප්‍රමාණය වාර්තාගත ඉහළම ප්‍රමාණය බව මා සන්නෝෂයෙන් මතක් කරනවා. ඒ ලැබුණු ලේවලින් සියයට 97 ක් ම අපට ලැබී තිබෙන්නේ නොමිලයේ. එහෙත්ම අපි සන්නෝෂ වෙන් න ඕනෑ, අපේ රටේ ජනතාව හොඳ සෞඛ්‍ය තත්ත්වයකින් සිටිනවා කියා. මේ තරම් ප්‍රමාණයක් නොමිලයේ ලේ පරිත්‍යාග කරන්න ඉදිරිපත් වී සිටින්නේ අන්ත ඒ නිසයි. එමෙන්ම පරිත්‍යාගශීලී භාවය අපේ රටේ සංස්කෘතික ලක්ෂණයක් බව මෙයින් පෙනී යනවා.

රුධිරය වර්ග කරන ශිරා ආනයනය කර අපි මෙහිදී ඒ කටයුත්ත දැන් කරගෙන යනවා. ඒ කාරණය මේ අවස්ථාවේදී මා විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

අ. හා. 7.15

ඊළඟට, පිළිකා රෝහල ගැන කියන්න කැමතියි. මහරගම පිළිකා රෝහල ගැන පසුගිය කාලයේ පුවත්පත්වල පළ වුණා. එමෙන්ම මේ ගරු සභාවේදීත් ගරු මන්ත්‍රී වරු හුඟදෙනෙක් මහරගම පිළිකා රෝහල ගැන කථා කරනවා අපි අසා තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මහරගම පිළිකා රෝහලට පසුගිය වර්ෂයේ වෙනදාට වඩා වැඩි රෝගීන් සංඛ්‍යාවක් අපි ඇතුළත් කරගෙන තිබෙනවා. එමෙන්ම එහි වැඩ කටයුතුවලත් කැපී පෙනෙන වැඩිවීමක් දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ අතර අර කොබෝල්ට් ප්‍රතිකාර යන්ත්‍රය සම්බන්ධව අපට යම් යම් පැමිණිලි ලැබී තිබුණා. ඒ ගැන පොලීසියත් අපේ දෙපාර්තමේන්තුවත් පරීක්ෂණ පවත්වා ගෙන යනවා. පසුගිය කාලයේ යම්කිසි පිරිසක් ඒ යන්ත්‍රය අනිසි ලෙස පාවිච්චි කර තිබී අපට ලක්ෂ 3 ක් පමණ වියදම් වුණා. පිට රටින් කාර්මිකයින් ගෙන්වා නැවත එය යථා තත්ත්වයට පමුණුවන්නට. යෑපතේ රෝහලටත් හාල්ල රෝහලටත් තවත් කොබෝල්ට් යන්ත්‍ර දෙකක් අපි ලබා ගෙන තිබෙනවා.

අපේ යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමෙක් වෝදනා කලා කොබෝල්ට් යන්ත්‍ර සවි කිරීමේ යම් ප්‍රමාදයක් තිබෙනවා කියා. මා එය පිළිගන්නවා. එම ප්‍රමාදය ඇති වුණේ අපි හාල්ලටත් එවැනිම යන්ත්‍රයක් ඇණවුම් කර තිබී එය ගෙන්වීමේ ප්‍රමාදයක් ඇති වීම නිසයි. එයට හේතුව මෙයයි. හැම නැව් සමාගමක්ම මෙවැනි යන්ත්‍ර ගෙනෙන්නේ නැහැ. ඒ අංශය භාර ගන්නා වෙනම නැව් සමාගම් තිබෙනවා. එයින් නැවක් බොම්බායේ සිට ලංකාවට එන තුරු තමයි, ප්‍රමාදයක් ඇති වී තිබුණේ. මේ අවස්ථාවේදී මා සන්නෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඒ කොබෝල්ට් යන්ත්‍රයක් අපට ඊයේ ලැබුණා කියා. ඒ නිසා යථා කාලයේදී ඒවා සවි කිරීමට අවශ්‍ය පිරිස් ගෙන්වා ගැනීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපි යෑපතේ යන්ත්‍රය සවි නොකර සිටියේ අනික් යන්ත්‍රයත් ලැබෙන තුරුයි. එසේ නොවුණොත් මේවා සවි කරන්න අවශ්‍ය පිරිස් විදේශ වලින් දෙවරක් ගෙන්වන්නට සිදු වීමෙන් විශාල මුදලක් වියදම් කරන්නට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා යෑපතේ

දිස්ත්‍රික්කයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මා පොරොන්දු වෙනවා. හැකි තරම් ඉක්මණින් ඒ යන්ත්‍රය සවි කර දීමට මගේ අවධානය යොමු කරනවා කියා.

ඊළඟට හෙදි සේවය ගැන කියන්න ඕනෑ. හෙදි යන්ගේ සැහෙන හිතයක් තිබෙන බව අපේ හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම ප්‍රකාශ කළා. 1977 දී මේ රජය බලයට පත් වුණාට පස්සෙ හෙදියන් 3,368 කට හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලයෙන් පුහුණුවක් ලබා දී තිබෙනවා. 1982 වර්ෂය අවසන් වෙනහොට 1737 දෙනෙකුට පත් වීම දී තිබෙනවා. දැනට 1,160 දෙනෙක් අභ්‍යාස විද්‍යාලයෙ පුහුණුව ලබන අතර හෙට අනිද්දා 422 දෙනෙක් එයින් පිට වෙනවා. මැයි මාසය වෙනකොට තවත් 450 දෙනෙක් පිට කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ අතරම මගේ සහෝදර මන්ත්‍රීවරුන්ට සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි, යථාකාලයේදී, 1982 වර්ෂය තුළදී, හෙදියන් 600 ක් පමණ බඳවා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන අතර ඒ අවස්ථාවේදී මේ මන්ත්‍රීතුමන්ලාගේ ආසනවලින් සුදුසුකම් ඇති අය බඳවා ගැනීමට අමතක නොකරන බව. ඒ වාගේම 1982 සහ 1983 වර්ෂවලදී හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලයට බැඳුණ තරුණියන්ට යම්කිසි මුදලක් ගෙවන්න සිද්ධ වුණා. ඒ අය එම අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ ඉන්න ඉදිරි කාලයේදී ඒ අයට යම්කිසි ගෙවීම් කිරීමට විධිවිධාන යොදන්න බලාපොරොත්තු වන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අනුරාධපුර, රත්නපුර සහ මඩකලපුව හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලවල හෙදි ආචාරිනීන්ගේ උග්‍ර හිඟයක් දැනට පවතිනවා. මේ තනතුරු භාර ගැනීමට හුඟ දෙනෙක් අකමැත්ත පළ කරනවා. වාගේම, කොළඹින් පිට යන්න කිව්‍යම අකමැති වන නිසා මේ තත්ත්වය උදා වී ඇති බව කියන්න වෙනවා. විදහල් 8 ක ආචාරිනීන් 45 කගේ හිඟයක් පවතින අතර මාණ්ඩලීය හෙදියන්ගේ අනුමත සංඛ්‍යාව වූ 7,398 දැනට සේවයේ නිරත වී සිටින්නේ 6,885 ක් බව මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ අතරම පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාවන්ගේ අනුමත සේවක සංඛ්‍යාව 2,918 සිට 4,953 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. දැනට පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාවන් 977 දෙනෙක් පුහුණුව ලබන අතර තවත් 400 ක් පුහුණුව සඳහා බඳවා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1982 ජුනි මාසයේදී 626 දෙනෙක් පත් කළ අතර 1983 ජනවාරි මාසය වෙනකොට 570 දෙනෙක් පත්කර ගෙන තිබෙනවා. මේ හැම කෙනෙක්ම බඳවා ගත්තේ මැතිවරණ දිස්ත්‍රික්ක පදනම මත බව විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, පාසල් දන්න සායන ගණනාවක්ම විවෘත කර තිබෙනවා. නිස්සම්භාරාම, හංගල්ල, දෙතියාය, හිරියාල, දැදිගම, බටහිර කොළඹ, බණ්ඩාරගම, හොරණ කල්කුඩා, කලාවැව, වවුනියා, දොම්පේ යන ප්‍රදේශවල මේවා විවෘත කර තිබෙනවා. මේ අතරම නව රෝහල් දන්න සායන 12 ක්, කාන්තාන්කුඩි, මඩකලපුව, මුත්දලම, නයිතනිවි, මහවිලච්චිය, හබරත, අළුත්ගම, රත්මලාන, කන්දකැවිය, බණ්ඩාරගම, අත්කරගම සහ වාරියපොල යන ස්ථානවල විවෘත කර තිබෙනවා. එසේම මහරගම දත් හෙදි ඇබැසි විදුහලට ශිෂ්‍යාවන් 25 දෙනෙක් පුහුණුව සඳහා ඇතුළු කර

ගෙන තිබෙනවා. ඒ වාගේම පේරාදෙණිය පීඨයෙන් සමත් වූ දන්න ශල්‍ය වෛද්‍යවරුන් 45 දෙනෙකුත් දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවයෙහි යොදවාගෙන තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, කොළඹ දත්තායතනයෙන් ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීම සඳහා පැමිණෙන රෝගීන්ගේ සංඛ්‍යාව දිනෙන් දින ඉහළ යනවා. මම දන්නවා, එහි සැහෙන අඩුපාඩුකම් තිබෙන බව. මුදල් ලැබෙන පිළිවෙළ අනුව එම අඩුපාඩුකම් සම්පූර්ණ කර ගැනීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගලපටල, බාලකපක්ෂාසාන සහ නව සුනි පිටගැස්ම රෝගීන්ගේ සංඛ්‍යාව මේ කාලය තුළදී බෙහෙවින් අඩු වී තිබෙනවා. මුළු වර්ෂය තුළදී සොයා ගෙන ඇති බාලකපක්ෂාසාන රෝගීන්ගේ සංඛ්‍යාව 84 දෙනෙක් වූ අතර මෙය පසුගිය අවුරුදු 30 ක කාලය තුළදී වාර්තාවී ඇති අඩුම රෝගීන්ගේ සංඛ්‍යාව බවත් මතක් කරන්න කැමතියි. මේ අතරම මෙරට විවිධ කොටස්වල කොළරා හා බැසිලරි රක්තාතී සාර රෝග හටගෙන තිබෙනවා. මෙම රෝග නිසා හට ගත් මරණවලට හේතුව වී තිබෙන්නේ ප්‍රමාද නොවී, නියමිත වේලාවට ප්‍රතිකාර නොගැනීමයි.

ප්‍රවාහන කටයුතු ගැන කතා කරන විට අපේ මන්ත්‍රීවරුන් සෑම කෙනෙක්ම වාගේ ගිලන් රථ ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලීමක් කළ බව කියන්න ඕනෑ. දැනට දිය තලාව, පස්සර, බකමුණ, මාරස්සන, තෙලිප්පලේ යන රෝහල්වලට ගිලන් රථ ලබා දී ඇති අතර තවත් ගිලන් රථ 8 ක් යථා කාලයේදී ලැබෙනවා. ඒවාත් අවශ්‍ය ස්ථාන බලා, හර දීමට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඇත්ත වශයෙන් දැනට තිබෙන ගිලන් රථවලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් අබලන් තත්ත්වයට පත්වී තිබෙනවා. අවුරුදු හතරක් පහක් පාවිච්චි කරන විට ඒවා අබලන් තත්ත්වයට පත්වෙනවා. ඒවා අළුත්වැසියා කිරීමට මුදල් ප්‍රශ්නය සැහෙන දුරට බලපා තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, කාලය ඉක්ම යන බැවින් ගොඩනැගිලි ගැන දිගින් දිගට කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. නමුත් මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලා, ළමා වාරිවු, ග්‍රාමීය ආරෝග්‍යශාලාවල වාරිවු, සහකාර වෛද්‍ය නිල නිවාස ආදී වශයෙන් සැහෙන සංඛ්‍යාවක් පිට පළාත්වල විවෘත කර තිබෙනවා. ඒ වගේම අපේ හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලයට දෙමහල් දේශන ශාලාවක් ලබා දී තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රාථමික සෞඛ්‍ය සංරක්ෂණය ගැනත් වචනයක් නොකිව්වොත් එය අඩු වක්ය කියා මා කල්පනා කරනවා. ප්‍රාථමික සෞඛ්‍ය සංරක්ෂණය හෙවත් පී. එච්. සී. යන වචන දුන් බහුල වශයෙන් ප්‍රචාරය වී තිබෙනව. සියළු රෝග දුරු කරන්න, සියළු සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න නිරාකරණය කරන්න, මන්තරයක් සේ සමහරුන් මෙය මතුවන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා. පී. එච්. සී. යනුවෙන් හැඳින්වෙනුයේ රෝග සුව කිරීම, පමණක් නොව, පාරිසරික සෞඛ්‍ය දියුණු කිරීම, මාතෘ ආරක්ෂාවාධිය, පවුල් සංවිධානය, බෝවන රෝග වැළැක්

[සුනේනු රණසිංහ මහත්මිය]

විම, එන්නත් ලබා දීම, සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය වර්ධනය කිරීම, අත්‍යවශ්‍ය හෙදකම, වෛද්‍යකම හා මෞෂධ ලබා දීම යනාදී මූලික සෞඛ්‍ය සේවාවන් බව මා මෙහිලා සඳහන් කිරීමට කැමතියි.

මේ සේවාවන් විශේෂයෙන් අපේ ගම්බද ජනතාවට ලබා දීමට මා ඉදිරියට බලාපොරොත්තු වෙතවා.

මෙම ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙල අප සියළු දෙනාම පිළි ගෙන, සාර්ථක ලෙස ඉටු කිරීමට නම් ජනතාවට මෙම ව්‍යාපාරය ගැන කියාදී ඔවුන් සමග අත්වැල් බැඳගෙන ජනතාවගේ උපදෙස් සහ සහයෝගය ලබා ගෙන කටයුතු කිරීම අත්‍යවශ්‍යයි.

එපමණක් නොව, ජනතාවගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය සංරක්ෂණය කිරීම යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ මිනිසා ගේ මානසික, ශාරීරික, සමාජීය සහ අධ්‍යාත්මික ගුණාංග යන් වර්ධනය කිරීම හෙයින්, මෙම භාරදුර කටයුත්ත සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට පමණක් කළ නොහැකි බව තමුන් නාන්සේලා පිළිගන්නවා ඇති. එම නිසා නිවාස, පළාත් පාලන, කෘෂිකර්ම, අධ්‍යාපන, සමාජ සේවා, ග්‍රාම සංවර්ධන සැලසුම්, මුදල් සහ අනිකුත් අමාත්‍යාංශයන්ගේ අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධීකරණය මෙම වැඩ පිළිවෙල සාර්ථක කර ගැනීමට අවශ්‍ය බව ඉතා බහු කමින් මා සඳහන් කරනවා.

රිළඟට මගේ සහෝදර මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රශ්න කීපයක් මතු කළා. කාලය තිබෙන හැටියට මම ඒවායින් කීපයකට පිළිතුරු දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙතවා. අනික් අයට යථා කාලයේදී ලිඛිතව පිළිතුරු යැවීමට මම බලාපොරොත්තු වෙතවා.

Sir, the hon. Member for Jaffna stated that there was an acute shortage of nurses in the Jaffna Hospital and therefore the nurses should be kept in Jaffna without transferring them out. I wish to state that as far as possible the policy is to keep nurses in their home stations. Still, if any urgent need arises we have to transfer them. I will try to keep them in Jaffna itself as much as possible. I think the hon. Member has made a mistake about the cadre of nurses. The total cadre is 7,398 and not 4,000-odd as stated by him.

The hon. Leader of the Opposition spoke about the registration of foreign medical graduates. This matter is receiving the attention of the Ceylon Medical Council.

The x-ray unit for Tellippalai will be given from the next batch.

Regarding the Cancer Hospital and the photograph which appeared in the newspapers the patient had half his mouth and the jaw removed and had to be fed through a

nose tube. The patient should learn to do this by manipulating the bottle himself. That is why he had been carrying that bottle. That is the reason why I said this press notice was incorrect.

The hon. Member for Kayts spoke about an ambulance launch. If it can be repaired I will look into that, depending on the funds available.

The District Minister for Nuwara Eliya spoke about the shifting of the SHS's office. I will see that it is done as early as possible, and I will take into consideration all the other facts that he mentioned.

Regarding the question raised by the hon. Member for Nallur, I want to say that Jaffna and Galle became teaching hospitals at the same time, but Jaffna has got more facilities than Galle as had up to now. The problem of outdated and old equipment is not peculiar to the Jaffna hospital. There are several hospitals that are in the same position.

Then, Sir, we cannot pay the salaries paid in other countries. The Salaries Review Committee will have to look into that question. I will try to do as much as possible.

In regard to acceptance of the degree, that is a matter for the Medical Council to take up.

The Hon. Member for Kilinochchi said that midwives were not appointed in his constituency. I will examine this and do the needful.

The hon. Member for Kalawana asked a question regarding the Potupitiya Hospital. I understand that a generator was purchased and as there was no building there was a delay in installation.

Regarding the question put by the hon. Member for Point Pedro about the base hospital, a surgeon and a physician have been sent there recently. There is no x-ray unit there. I will see that once the x-ray units come this hospital is given one as early as possible.

Then the hon. Member for Badulla asked about the Nurses' Training School and nursing appointments. Appointments can be given from the next batch. We will try to do it as early as possible. I will consider the question of the hospital committee also and do the needful.

අ. හා. 7.30

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ සහෝදර මන්ත්‍රීවරු, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ නොයෙකුත් අටයතාවන් සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා තමන්ගේ විමධ්‍යගත අයවැය තුළින් සෑහෙන දුරට අපට මුදල් ලබා දීම ගැන එතුමන්ලාට ස්තූති වන අතර, ඉදිරියේදී එතුමන්ලාගේ සහයෝගය තවදුරටත් නොමදව ලැබේවා කියා මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ඒ වගේම මේ අවස්ථාවේදී, අපේ ජාතික සෞඛ්‍ය සංවර්ධන අධිකාරිය ගැනත් මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ අධිකාරිය සඳහා පරිත්‍යාග කෙරෙන මුදල්, ආදායම් බද්දෙන් නිදහස්. එම නිසා, තමන්ට දෙන්න පුළුවන් ආධාරයක් එම අධිකාරියට දෙන්නය කියා, මේ අවස්ථාවේදී මම පරිත්‍යාගශීලීන්ට ආරාධනා කරනවා. දැනටමත් එම අධිකාරිය සඳහා අපට ආධාර ගලා ගෙන එනවා. යම් කිසි පරිත්‍යාගශීලියෙකුට ඕනෑකම තිබෙනවා නම් විශේෂ කටයුත්තක් වෙනුවෙන් යෙදීම සඳහා යම් පරිත්‍යාගයක් කරන්න, එම මුදල් යෙදවිය යුතු ඒ විශේෂ කටයුත්ත නම් කළොත් ඒ සඳහාම එම මුදල් යොදවන බවටත් මේ ගැන සහාය තුළින් සියළුම පරිත්‍යාගශීලීන්ට දන්වන්න කැමැතියි.

රෝහල් ගොඩනැගිලි වැඩි දියුණු කිරීමට, අවශ්‍ය උපකරණ සැපයීමට සහ වාට්ටු පහසුකම් ලබා දීමටත් යම් යම් පිරිස් දැනටමත් ඉදිරිපත් වී තිබෙන බව මතක් කරන්නේ සත්තෝශයෙන්. මේ අවස්ථාවේදී එම පරිත්‍යාගශීලීන්, නම් වශයෙන් සඳහන් නොකළත් ඒ හැමෝටම මගේ ස්තූතිය පුද කරනවා.

අවසාන වශයෙන්, මෙහිදී මම ප්‍රකාශ කළ වැඩ කටයුතු සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය මගින් ඉටු කර දීමට අපට හැකි වුණේ අපේ අමාත්‍යාංශයට සම්බන්ධ කාගේත් සහයෝගය හේතුකොට ගෙන බව මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ. එම කටයුතුවලදී අපට කවදත් සහාය වන සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් තුමා සහ සෞඛ්‍ය සේවා අධ්‍යක්ෂතුමාත් ඇතුළු මුළු නිලධාරී මණ්ඩලයටම, විශේෂයෙන් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ සුළු සේවක මහත්ම මහත්මීන් ඇතුළු, හෙදි යන්, විත්තලුවන්, 'පී. එච්. අයි.' මහතුන්, වෛද්‍ය නිලධාරීන්, වෛද්‍ය අධිකාරීන් ආදී වශයෙන් සෑම සියලු නිලධාරී හා සේවක කොට්ඨාශයකටම, මෙතෙක් මට දන් සහයෝගය ගැන කෘතඥතාව පළ කරන අතර ඉදිරියට මින් වඩා සහයෝගයක් මට ලැබේවායි මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

අවසාන වශයෙන් මගේ සහෝදර මන්ත්‍රීවරුන්ගේත් සහයෝගය ලබා ගෙන මේ රටේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය තව-තවත් නහාලීමට මට ශක්තිය ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මම නිහඬ වෙනවා.

සභාපතිතුමා
(*තலைவர்*)
(The Chairman)

There is a matter on which I would like to have the opinion of the House. There are also the Votes of the Minister of Colombo Hospitals and Family Health. Much of the matters that come under that Head have been discussed under the Votes of this Ministry. I am wondering whether there is any necessity for us to take that up again later?

මන්ත්‍රීවරු
(*அங்கத்தினர்*)
(A Member)
No.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)

Then we can take up those Votes too along with the Votes of the Ministry of Health. I wonder whether the Hon. Minister of Health has any objection to this procedure?

සුනේත්‍රා රණසිංහ මහත්මිය
(*திருமதி சுனேத்ரா ரணசிங்ஹ*)
(Mrs. Sunethra Ranasinghe)
No.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)

I think the Hon. Minister has convinced everybody with her speech.

"151 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, සුරාච්ඡිකා විද්‍යා සඳහා රු. 7,71,67,000 ක් මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

151 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, සුරාච්ඡිකා විද්‍යා උපලේඛනයෙහි කෙටියක් හැඩයට නිශ්චය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

"தலைப்பு 151, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுமருந்து செலவுக்கான ரூபா 7,71,67,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 151, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுமருந்து செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 77,167,000, for Head 151, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule" put and agreed to.

Head 151, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

1 වන වැඩ සටහන—සාමාන්‍ය පරිපාලනය හා කාර්ය කේන්ද්‍ර සේවා—මූලධන විද්‍යම, රු. 2,87,20,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவியினர் சேவைகளும் ஆக்கப்பொருட் செலவு ரூபா 2,87,20,000

Programme 1.—General Administration and Staff Services—Capital Expenditure, Rs. 28,720,000

"151 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, මූලධන විද්‍යම සඳහා රු. 2,87,20,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහ සම්මත විය.

151 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, මූලධන විද්‍යම උපලේඛනයෙහි කෙටියක් හැඩයට නිශ්චය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

"தலைப்பு 151, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான ரூபா 2,87,20,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 151, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 28,720,000, for Head 151, Programme 1, Capital Expenditure, be inserted in the Schedule", put and agreed to.

Head 151, Programme 1, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන වැඩ සටහන—රෝගීන් රැකබලා ගැනීමේ සේවා—පුනරුප
වර්තන වියදම, රු. 71,33,59,500

නිකුත්කිරීමට 2.—නොපාහාර කවනිඵපුස් සේවකයන් මිණිල
වලටු සේවක ලුපා 71,33,59,500

Programme 2.—Patient Care Services—Recurrent
Expenditure, Rs. 71,33,59,500

“151 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, පුනරවර්තන වියදම
සඳහා රු. 71,33,59,500 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන
ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සමිච්චිත විය.

151 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, පුනරවර්තන වියදම
උපලේඛනයෙහි කොටසක් ඇටිසට නිතිය පුනුසයි නිශේඛ කරන ලදී.

“තැබෙපු 151, නිකුත්කිරීමට 2, මිණිලවලටු සේවකයන්
ලුපා 71,33,59,500 අඳ්ඳවණ්ණයිර් සේර්කප්පටුමාස” ආනුම ඩිලු
ඩිලිකප්පටු ආර්තුකකොණ්ණප්පටු.

තැබෙපු 151, නිකුත්කිරීමට 2, මිණිලවලටු සේවක අඳ්ඳ
වණ්ණයිර් පලුතියාස ඉලුකක කඳ්ඳවණ්ණප්පටු.

Question, “That the sum of Rs. 71,33,59,500, for Head
151, Programme 2, Recurrent Expenditure, be inserted
in the Schedule”, put and agreed to.

Head 151, Programme 2, Recurrent Expenditure
ordered to stand part of the Schedule.

2 වන වැඩ සටහන—රෝගීන් රැකබලා ගැනීමේ සේවා—මූලධන
වියදම, රු. 74,19,37,000

නිකුත්කිරීමට 2.—නොපාහාර කවනිඵපුස් සේවකයන්—ඉකකප
පොලු සේවක ලුපා 74,19,37,000

Programme 2.—Patient Care Services—Capital Expen-
diture Rs. 741,937,000

“151 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, මූලධන වියදම සඳහා
රු. 74,19,37,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන
ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් පුන සමිච්චිත විය.

151 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, මූලධන වියදම උපලේඛන
යෙහි කොටසක් ඇටිසට නිතිය පුනුසයි නිශේඛ කරන ලදී.

“තැබෙපු 151, නිකුත්කිරීමට 2, ඉකකප්පොලු සේවක
ලුපා 74,19,37,000 අඳ්ඳවණ්ණයිර් සේර්කප්පටුමාස” ආනුම ඩිලු
ඩිලිකප්පටු ආර්තුකකොණ්ණප්පටු.

තැබෙපු 151, නිකුත්කිරීමට 2, ඉකකප්පොලු සේවක අඳ්ඳ
වණ්ණයිර් පලුතියාස ඉලුකක කඳ්ඳවණ්ණප්පටු.

Question, “That the sum of Rs. 741,937,000, for Head
151, Programme 2, Capital Expenditure be inserted in
the Schedule”, put and agreed to.

Head 151, Programme 2, Capital Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

3 වන වැඩ සටහන—පුහු සේවක සේවා—පුනරවර්තන වියදම,
රු. 21,52,72,000

නිකුත්කිරීමට 3.—සලුක සකාතාර සේවකයන්—මිණිලවලටු
සේවක ලුපා 21,52,72,000

Programme 3.—Community Health Services—Recurrent
Expenditure, Rs. 215,272,000

“151 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන වැඩ සටහන, පුනරවර්තන වියදම
සඳහා රු. 21,52,72,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”
යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සමිච්චිත විය.

151 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන වැඩ සටහන, පුනරවර්තන වියදම
උපලේඛනයෙහි කොටසක් ඇටිසට නිතිය පුනුසයි නිශේඛ කරන ලදී.

“තැබෙපු 151, නිකුත්කිරීමට 3, මිණිලවලටු සේවකයන්
ලුපා 21,52,72,000 අඳ්ඳවණ්ණයිර් සේර්කප්පටුමාස” ආනුම ඩිලු
ඩිලිකප්පටු ආර්තුකකොණ්ණප්පටු.

තැබෙපු 151, නිකුත්කිරීමට 3, මිණිලවලටු සේවක අඳ්ඳ
වණ්ණයිර් පලුතියාස ඉලුකක කඳ්ඳවණ්ණප්පටු.

Question, “That the sum of Rs. 215,272,000, for Head
151, Programme 3, Recurrent Expenditure, be inserted
in the Schedule”, put and agreed to.

Head 151, Programme 3, Recurrent Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

3 වන වැඩ සටහන—පුහු සේවක සේවා—මූලධන වියදම,
රු. 5,06,50,000

නිකුත්කිරීමට 3.—සලුක සකාතාර සේවකයන්—ඉකකප්පොලු
සේවක ලුපා 5,06,50,000

Programme 3.—Community Health Services—Capital
Expenditure, Rs. 50,650,000

“151 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන වැඩ සටහන, මූලධන වියදම සඳහා
රු. 5,06,50,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන
ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහ සමිච්චිත විය.

151 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන වැඩ සටහන, මූලධන වියදම උපලේඛන
යෙහි කොටසක් ඇටිසට නිතිය පුනුසයි නිශේඛ කරන ලදී.

“තැබෙපු 151, නිකුත්කිරීමට 3, ඉකකප්පොලු සේවක
ලුපා 5,06,50,000 අඳ්ඳවණ්ණයිර් සේර්කප්පටුමාස” ආනුම ඩිලු
ඩිලිකප්පටු ආර්තුකකොණ්ණප්පටු.

තැබෙපු 151, නිකුත්කිරීමට 3, ඉකකප්පොලු සේවක අඳ්ඳ
වණ්ණයිර් පලුතියාස ඉලුකක කඳ්ඳවණ්ණප්පටු.

Question, “That the sum of Rs. 50,650,000, for Head
151, Programme 3, Capital Expenditure be inserted in
the Schedule”, put and agreed to.

Head 151, Programme 3, Capital Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

152 වන ශීර්ෂය—කොලොම්බෝ රෝගී සහ පවුල් සේවක සේවක
1 වන වැඩ සටහන—සාමාන්‍ය පරිපාලනය සහ කාර්ය මණ්ඩල සේවා
— පුනරවර්තන වියදම, රු. 31,61,000

තැබෙපු 152—කොලොම්බෝ ඉහළපත්තිරි ලුම්ප් සකාතාර
අනුමාස

නිකුත්කිරීමට 1.—පොලු නිලධාරියා පහවණ්ණයිර් සේවක
ලුම මිණිලවලටු සේවක ලුපා, 31,61,000

HEAD 152.—MINISTER OF COLOMBO HOSPITALS AND
FAMILY HEALTH

Programme 1.—General Administration and Staff Ser-
vices—Recurrent Expenditure, Rs. 3,161,000

“152 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරවර්තන වියදම
සඳහා රු. 31,61,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”
යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සමිච්චිත විය.

152 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරවර්තන වියදම
උපලේඛනයෙහි කොටසක් ඇටිසට නිතිය පුනුසයි නිශේඛ කරන ලදී.

“තැබෙපු 152, නිකුත්කිරීමට 1, මිණිලවලටු සේවකයන්
ලුපා 31,61,000 අඳ්ඳවණ්ණයිර් සේර්කප්පටුමාස” ආනුම ඩිලු
ඩිලිකප්පටු ආර්තුකකොණ්ණප්පටු.

තැබෙපු 152, නිකුත්කිරීමට 1, මිණිලවලටු සේවක අඳ්ඳ
වණ්ණයිර් පලුතියාස ඉලුකක කඳ්ඳවණ්ණප්පටු.

Question, “That the sum of Rs. 3,161,000 for Head
152, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in
the Schedule”, put and agreed to.

Head 152, Programme 1, Recurrent Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

2 வது விலை பட்டியல்—சர்ஜன் டிவான் மீட்டர் கட்டணம்—புனர்வாழ்வு
பெறும் விடயம், ரூ. 18,22,09,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2.—நோயாளர் கவனிப்புச் சேவைகள் மீண்டு
வருவது செலவு ரூபா 18,22,09,000

Programme 2.—Patient Care Services—Recurrent Ex-
penditure, Rs. 182,209,000

“152 வது அட்டவணை 2 வது விலை பட்டியல், புனர்வாழ்வு
பெறும் விடயம் ரூ. 18,22,09,000 ன் இடம் உடனடியாகவே ஏற்படுத்தப்படும்” என
புனர்வாழ்வு பெறும் விடயம் குறித்து, பதில் பதிலளித்தார்.

152 வது அட்டவணை 2 வது விலை பட்டியல், புனர்வாழ்வு
பெறும் விடயம் உடனடியாகவே ஏற்படுத்தப்படும் விடயம் குறித்து
உடனடியாகவே ஏற்படுத்தப்படும் விடயம் குறித்து.

“தலைப்பு 152, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருவது செலவுக்கான
ரூபா 18,22,09,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா
விடிக் கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 152, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருவது செலவு அட்ட
வணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 182,209,000, for Head
152, Programme 2, Recurrent Expenditure, be inserted
in the Schedule”, put and agreed to.

Head 152, Programme 2, Recurrent Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

2 வது விலை பட்டியல்—சர்ஜன் டிவான் மீட்டர் கட்டணம்—புனர்வாழ்வு
பெறும் விடயம், ரூ. 41,00,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2.—நோயாளர் கவனிப்புச் சேவைகள் ஆக்கப்
பொருட் செலவு ரூபா 41,00,000

Programme 2.—Patient Care Services—Capital Expen-
diture, Rs. 4,100,000

“152 வது அட்டவணை 2 வது விலை பட்டியல், இடம் உடனடியாகவே
ஏற்படுத்தப்படும்” எனும் விடயம் குறித்து, பதில் பதிலளித்தார்.

152 வது அட்டவணை 2 வது விலை பட்டியல், இடம் உடனடியாகவே
ஏற்படுத்தப்படும் விடயம் குறித்து, பதில் பதிலளித்தார்.

“தலைப்பு 152, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்
கான ரூபா 41,00,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும்
வினா விடிக் கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 152, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, ஆக்கப்பொருட் செலவு
அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 4,100,000, for Head
152, Programme 2, Capital Expenditure, be inserted in
the Schedule”, put and agreed to.

Head 152, Programme 2, Capital Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

3 வது விலை பட்டியல்—புனர்வாழ்வு பெறும் விடயம்—புனர்வாழ்வு
பெறும் விடயம், ரூ. 9,46,30,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3.—சமூக சுகாதார சேவைகள்—மீண்டுவருவது
செலவு, ரூபா 9,46,30,000

Programme 3.—Community Health Services—Recurrent
Expenditure, Rs. 94,630,000

“152 வது அட்டவணை 3 வது விலை பட்டியல், புனர்வாழ்வு
பெறும் விடயம் ரூ. 9,46,30,000 ன் இடம் உடனடியாகவே ஏற்படுத்தப்படும்” என
புனர்வாழ்வு பெறும் விடயம் குறித்து, பதில் பதிலளித்தார்.

152 வது அட்டவணை 3 வது விலை பட்டியல், புனர்வாழ்வு
பெறும் விடயம் உடனடியாகவே ஏற்படுத்தப்படும் விடயம் குறித்து
உடனடியாகவே ஏற்படுத்தப்படும் விடயம் குறித்து.

“தலைப்பு 152, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, மீண்டுவருவது செலவுக்கான
ரூபா 9,46,30,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா
விடிக் கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 152, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, மீண்டுவருவது செலவு அட்ட
வணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 94,630,000, for Head
152, Programme 3, Recurrent Expenditure, be inserted in
the Schedule”, put and agreed to.

Head 152, Programme 3, Recurrent Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

3 வது விலை பட்டியல்—புனர்வாழ்வு பெறும் விடயம்—இடம் உடனடியாகவே
ஏற்படுத்தப்படும் விடயம், ரூ. 21,35,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3.—சமூக சுகாதார சேவைகள்—ஆக்கப்பொருட்
செலவு ரூபா 21,35,000

Programme 3.—Community Health Services—Capital
Expenditure, Rs. 2,135,000

“152 வது அட்டவணை 3 வது விலை பட்டியல், இடம் உடனடியாகவே
ஏற்படுத்தப்படும்” எனும் விடயம் குறித்து, பதில் பதிலளித்தார்.

152 வது அட்டவணை 3 வது விலை பட்டியல், இடம் உடனடியாகவே
ஏற்படுத்தப்படும் விடயம் குறித்து, பதில் பதிலளித்தார்.

“தலைப்பு 152, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்
கான ரூபா 21,35,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும்
வினா விடிக் கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 152, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்ட
வணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 2,135,000, for Head
152, Programme 3, Capital Expenditure, be inserted in
the Schedule”, put and agreed to.

Head 152, Programme 3, Capital Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

178 வது அட்டவணை—மேல் கட்டுமானம் குறைக்கப்படுமா

1 வது விலை பட்டியல்—மேல் கட்டுமானம் குறைக்கப்படுமா
பெறும் விடயம்—புனர்வாழ்வு பெறும் விடயம், ரூ. 15,58,000

தலைப்பு 178.—தெங்குத்தொழில் அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிருவாகமும் தெங்குத்தொழில்
விருத்தியும்—மீண்டுவருவது செலவு, ரூபா 15,58,000

HEAD 178.—MINISTER OF COCONUT INDUSTRY
Programme 1.—General Administration and Promotion
of Coconut Industry—Recurrent Expenditure,
Rs. 1,558,000

கன. துரைராத்தினம் (பேர்ப்புலியூர்)

(சிறு. கெ. துரைராத்தினம்—புருத்தித்துறை)

(Mr. K. Thurairatnam—Point Pedro)

I move,

“That the Programme be reduced by Rs. 10.”

Mr. Chairman, as there is only a short time, I would like to be as brief as possible. The coconut is a life giving plant that is interwoven with the life of every citizen of this country. Coconut is also an auspicious sign. On any good occasion, a coconut is cut and if it falls into two halves it is supposed to be auspicious. So you would see from time immemorial the coconut has been a part of our lives. Every part of the coconut palm is useful. In spite of all, in the GNP composition coconut comes second to paddy, and only a mere allocation of Rs. 198 million has been given to this Ministry. I sympathize with the Hon. Minister for Coconut Industry. Due to the take over of estates and fragmentation, the coconut industry has been facing difficulties for 6 to 7 years. Though there has been a slight

[ඉංග්. කුරෙසිරත්නම් මහතා]

increase in the nut yield in the year 1982, there may be a drop in 1983, due to severe drought. Right through the years our per capita consumption has been constant. So only whatever is left over can be exported. In this context we have done whatever we can and according to the speech made by the Hon. Minister of Finance, the coconut industry has been given the cold shoulder. The rehabilitation or replantation of tea and rubber have been given an additional sum, whereas coconut has not been given anything either acrewise or in totality. So we will have to work with constraint. There has been a drop in the application of fertilizer. Of course we have had replantation of coconut but this should be speeded up. In fact, we started a programme in my electorate and with the assistance given by the Ministry of Rural Development, we have planted about 30,000 coconut seedlings in the last 5 years. I am very glad to say that some of them have started bearing. Pundits propounded that the hybrids could not grow in Jaffna, but we pollinated the plants. Hybrid could be grown in home gardens and they have started bearing. I must thank the ex-Minister, the Hon. Member for Kaduwela for the help he rendered in this field. We carried out a programme of planting 5 plants per household and in fact, in my own garden I planted coconuts. We have planted nearly 30,000 plants but we are unable to say how much are bearing and doing well because there is no feed back. At village level, officers are very rare and there is a vertical division of these officers. I personally think that the KVS cultivation officers could be roped in to play a more important part in this field.

Sir, there is one other matter I wish to point out. In connection with exports, I must say, more relief will have to be given to the coconut export industry; with regard to fibre, bristle and desiccated coconut. More injections will have to be given. More rebates will have to be given in the case of minor export crops which are in a more difficult position. More relief will have to be given to those industries. In fact, our area has not got ADB and IFAD aid. I am not grudging Kalutara, Colombo, Gampaha, Ratnapura, Galle, where they have received aid. Many of these districts have benefitted by the rural integrated programmes. So with the next loans available, I would like some of our districts to get some aid.

I also thank the Hon. Minister for opening up the research centre at Mailampavelli. During the last Budget Debate I mentioned the regional office at Kilinochchi. But a number of posts have not been filled as yet, chiefly the CDOs. These officers are not to be seen. Perhaps, there is some difficulty about their travelling. More CDOs will have to be appointed. They will have to look after all these matters.

Sir, I raised one matter at the last Debate regarding fertilizer. I was responsible through the then Ministry for Plantation Industries for getting a subsidy per plant, but in effect it has not reached the people. Although I raised this matter regarding fertilizer, on an earlier occasion, and said

that 5 or 10 kilos of fertilizer could be distributed, it has not reached our area. The smallholders could be given the fertilizer through the help of our AGAs with cultivation officers playing a part. I hope the Hon. Minister would take these facts into consideration and put this into action. It is not all right to have it only on paper. Let us see that the fertilizer is distributed among the people. In the alternative, please appoint a Co-operative Agent to attend to the supply of fertilizer. Even at village level some individual can be given a licence or agency to attend to this sort of work. I commend all these things for consideration and I want more and more, at least 10,000 king coconut plants at the end of this year, because we have started another campaign to plant two king coconuts per household. Even if you go to the hospitals these days, they are recommending king coconuts. I have one or two plants at home. Every day somebody comes to pluck them and I cannot refuse them. I would like the people to plant more and more. Due to lack of time I would like to make my speech brief.

There is another matter I would like to raise. That is in regard to the booklet on the progress in coconut industries in the year 1982. I do not say the Hon. Minister deliberately did it, but he has not published this in Tamil. Next time I hope the Hon. Minister will not make that mistake. (*Interruption*).

There is still another matter I would like to bring to the notice of the Hon. Minister. I have seen occasionally good plants in the Jaffna district which can stand the strain of the drought. Close to my home, somebody showed me a plant which is over 50 to 60 years old, yet bearing 25 nuts. I could see that. In fact there would have been mother plants too. If you could release some officers from the CRI or a sub-unit of the CRI in various districts, it would be useful. I am not asking for Jaffna alone. There is an officer whom you have loaned to the Palmyrah Board, who could be used in this field. In fact, I have gone out with him in search of some other plants, and it would be very useful if we can utilize his services too.

Sir, there is one other matter. I thought I had occasion to visit a farm of my good friend the hon. Member for Jaffna. His uncle Dr. Dharmalingam told me very many years ago, he told me that they double the product by watering the plants. In fact, it is better to have five acres and irrigate them than to have 25 to 30 acres unirrigated. The other matter is under-cropping of these areas. You can plant groundnuts, by giving a subsidy, or even plants like Vincarosia could be grown in a place like Palai you can have very many other plants like Ipil Ipil and think under-cropping should be encouraged.

According to these reports there is a drill available in the dry zone. We could drill for water and irrigate the land. With a small acreage, we can have a high yield. In a per plant-wise we can get 150 to 200 nuts that means 10,000 nuts per acre could be obtained. I thank you Sir, for giving me this opportunity for speaking a few words. Thank you Sir.

உள்மேல் பீயகோடி மது (ஏற்கன்கலல்)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அந்தணகல்ல)

(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

In April 1982 last year, the Hon. Minister and some exporters of this country went on a mission, I believe to the West. There they made a number of promises, saying that the period of controls was over and that free export sales could take place. Therefore they said, orders can be placed, and the normal trading patterns could be established for coconut oil and coconut products. I was told Sir, that the exporters contracted at a particular figure. Then, immediately after about a month or so, the Minister laid a floor price at a higher figure and therefore what happened was all the exporters lost, I believe about Rs. 22 to 25 million of exchange. Very recently, Sir, the Hon. Minister went to the Philippines and I was awaiting his statement to find out the outcome of his visit. We would like to know whether there were any agreements that he reached but he has not told us anything so far. Here again, immediately after he came back I found that the Philippines have been able to sell their products to all the countries in the West—to Germany, to France, UK and to U.S.A., while Sri Lanka is unable to sell her products. We have now come back to a floor price, an artificial floor price. I would say today's price F.O.B. is about Dollars 970 per metric ton (*Interruption*). I will tell you. Now Sir, all this I checked up subsequently by allowing the Hon. Minister to go through a list of questions that I have made. I must say that was an ad hoc list that I have made. While I was dozing off one day, I suddenly thought I should write down my ideas as I got them. I went on making questions after questions and I came and read them in the House. Now I have come to the conclusion where the floor price should be laid. I would like the Hon. Minister to consider this. Now, forget about the exports. If he has thought that there should be free exports, liberal exports and all exports for a while, forget about everything. We do not need an export floor price but we need a local floor price. I suppose the Hon. Minister can understand me very well. He is a competent person, Sir, a person who can understand. So I would like him to consider the position of not having an export floor price because it is subject to manipulation by all types of people, but to have, what we call, a local floor price. I do not wish to have an answer to that immediately because I am a person who gives an idea to a person, and allows him to chew it and to live with it for some time, and then give me the result of it. (*Interruption*). Precisely! Now Sir, there is another matter I want to bring to his notice with regard to—

(*Interruption*). I Know Sir. There are one or two matters which I want to bring to his notice.

சபாபதி

(தலைவர்)

(The Chairman)

Order, please! I think you must be fair by the Minister. He must be given time to reply.

உள்நிலை

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

That is so.

உள்மேல் பீயகோடி மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Of course we are giving him time.

The second question is, in the sales that are taking place today he must be extra careful. Please see that X sells to Y and it is not being sold by X, Y and Z. You understand what I am saying. Within 24 hours please see that the documents are encashed. This language, the Hon. Minister understands. And, therefore, in future when you sell a product please see that within about 24 hours the documents are encashed. If not, sales might go elsewhere and thereby you might lose foreign exchange.

I am sorry, Sir, that this time we do not hear much about coconut export promotion, unlike last time. Sir, Gampaha has 8,985 acres and Kegalle 1,715 acres while Ratnapura has 1,406 acres. But Gampaha has only one division for rehabilitation and the subsidy scheme, whereas Ratnapura with 146 acres has one Regional Office. So, I would urge two Regional Offices for Gampaha. Then, you do not apply the new planting system in Gampaha District. Gampaha District, please remember, is not a one hundred per cent wet zone, you get an intermediary zone also. Therefore, I would like to have the new planting scheme also introduced to Gampaha District. Then thirdly the smallholder cannot get bank loans today. He has to sign various forms. Some organization must be set up to see that the smallholder gets bank loans in an easier manner than the others at present.

I must also say that these Coconut Development Officers vis-a-vis the other diploma holders are not treated equally. Then, you are not taking in any B.Sc. Agriculture people. I do not know why. I hope you will take them.

ஹரல்ட் ஹேரத் மது (கூழித்துறை சபா நிர்வாகி உறுப்பினர் ஒருவர்)

(திரு. ஹரல்ட் ஹேரத்—அமைச்சரும் ஜனதா தோட்ட அபிவிருத்தி பிரதி அமைச்சரும்)

(Mr. Harold Herath—Minister and Deputy Minister of Janata Estates Development)

As CDOs?

உள்மேல் பீயகோடி மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Not only as CDOs, even to higher posts you are not taking them. Consider them because they are prepared to work. Sir, I find there is a discrepancy. The Coconut Cultivation Officer gets Rs. 440 while the Agricultural Instructor, in the same grade, get Rs. 880. While the Regional Officer in the Coconut Cultivation gets Rs. 760, the Regional Officer, in the same grade, in the Agricultural Department gets Rs. 1,550. There is a discrepancy.

[ලිමේන්තුවේ සාකච්ඡා මහතා]

Lastly, I would like to congratulate his CDA. There has not been any political interference. I am very happy about the way how it is being carried out. There has not been any political interference at all and, therefore, I would like to congratulate everyone from the Chairman downwards in the CDA. The Hon. Minister has a good set of men to see that the coconut drive will get a better push in the year 1983, and I hope he will live up to it.

හැරල්ඩ් හේරත් මහතා

(ශ්‍රී. ලංකා කොප්පු කොටු)

(Mr. Harold Herath)

Mr. Chairman, I only hope, if it does arise, a few minutes will be given to me to finish my reply.

I am very grateful to the two hon. Members for their valuable contributions at this Committee stage. My good Friend the hon. Member for Attanagaila (Mr. Lakshman Jayakody) raised, as usual, a number of matters pertaining to this industry and I think he has given me a lot of food for thought. I would assure him that I will be considering all the suggestions that he has made. I think an immediate reply, as he said, cannot be forthcoming, because it is not easy for me to chew all what he has given me at the moment. I think there are a lot of things for me to consider as regards marketing and the sale of coconut products and the various other suggestions that he has made. I think, Sir, where the coconut industry is concerned, time has been given in a nutshell the speeches were also in a nutshell, and and it is appropriate if my reply is also in a nutshell.

Regarding one matter, Sir, about the introduction of floor prices on desiccated coconut, floor prices do exist not only for desiccated coconut but for some of the fibre products as well, where I do feel there is a limit to liberalization. We have liberalized the industry practically in most aspects, and I do feel that in the interests of the industry I should introduce a floor price. I have done it and I think it is in the interests of the dessicated coconut industry that I took the step. Where the coconut industry is concerned, problems do arise from time to time and we have to vary some of the decisions in regard to these matters. Big businessmen are involved in the industry. They make big money and, as all businesses are, there are times that they have to face losses also. Wherever possible I have tried to accommodate them in most matters. I think this sort of problem arose in the oil industry also when we started buyi coconut oil at Rs. 9,500. I think practically the same problems has arisen as regards dessicated coconut also, and I would as far as possible try to help the people concerned, because everybody is important for the welfare of the coconut industry. The foreign buyer, the shipper, the manufacturer, the producer, I think all these people are an integral part of one industry, and I think I would not in any way be partial towards any section. But I will be taking my decisions in totality for the benefit of the industry as a whole.

Mr. Chairman, I would like to come out with a few points as regards this industry from its inception in the Ministry. It was only four years ago, and I think this was a very meaningful step taken by His Excellency the President to resurrect this industry which was neglected over the years. It is not an easy task, and I am sure the hon. Member for Attanagalla—whose knowledge is even better than mine on the coconut industry and the marketing aspects—will agree with me that it is no easy task. The problems of the industry are many and varied. Coconut growings are scattered all over the country, and predeominantly small-holder owned. It will need a number of years to put the house in order. But I am happy to say that we are on the way to recovery. As you would see from the current year's estimates in 1983 there is a provision for Rs. 198 million which includes Rs. 30 million, coming as a contribution from the Coconut Development Fund. When we compare this amount with the allocation for 1977, there is an increase of more than Rs. 170 million. But I do agree with the hon. Member for Point Pedro, considering the enormous extent of this industry and the enormous amount that it brings into this country as foreign exchange, that the allocation is yet inadequate. The programmes we have launched during the last four years have already started to show their results. In 1981 our production was 2,258 million nuts, and in 1982 it went up to 2,521 million nuts, which is an increase of more than 700 million nuts as against 1977. But I would yet say that we have a higher target to reach and that is going to be a rather uphill task owing to some of the reasons I am going to enumerate. One reason I wish to tell this House today is that we never experienced during our times droughts of this nature in this country. Up to 1976 the longest period of a drought was roundabout two months. We had a shower coming down in about two months. Now we have found the entire whether pattern changing. After 1976 our droughts are extending over four months. I think that this is a new pattern, and where the permanent cultivations are concerned like the tea, rubber and coconut, I am really wondering, if these droughts do continue, recur, what amount of fertilizing or cultural practices we are going to do. We are pushing everybody to step up production. Whether we will be able to do it, I do not know.

සාමාන්‍යාධිකාරී

(ප්‍රධාන)

(The Chairman)

You have only five minutes.

හැරල්ඩ් හේරත් මහතා

(ශ්‍රී. ලංකා කොප්පු කොටු)

(Mr. Harold Herath)

Ten minutes more, Sir, I will try to finish in five minutes.

සාමාන්‍යාධිකාරී

(ප්‍රධාන)

(The Chairman)

The House agrees for the extension?

මන්ත්‍රීවරු

(அங்கத்தினர்)

(Members)

Aye.

හැරල්ඩ් හේරත් මහතා

(திரு. ஹரல்ட் ஹேரத்)

(Mr. Harold Herath)

This increase of 700 million nuts was achieved through a number of programmes initiated during the last four years.

We were successful in receiving the assistance from several international agencies under the Integrated Rural Development Projects to assist in the task of rehabilitating the coconut industry. I tried to service the entire coconut growing area irrespective of any climatic, social or political factors. In order to achieve these objectives 12 new Regional Offices were opened. My attention was specially drawn to the areas which have not been serviced earlier. As requested by the hon. Member for Point Pedro, I opened a Regional Office in Kilinochchi to serve the Northern Province. Regional offices were also opened up in places like Hambantota, Monaragala, Ampara and Polonnaruwa where there is scope for opening up of new lands. Districts like Matara, Hambantota and Puttalam benefited from the Integrated Rural Development Projects.

As you know, our Coconut Research Institute is one of the oldest organizations, more than 50 years old. During the last five years it has taken up new programmes for research while at the same time continuing the ones they had already undertaken. A special assignment which I have entrusted to the Coconut Research Institute is to establish a new sub-Research Station in the dry zone. In fact the Hon. District Minister for Polonnaruwa at the Committee stage last year wanted me to get the Coconut Research Institute to pay more attention to the dry zone. All this while, most of our research had been centred around the wet zone. The hybrids that had been bred are suited only to the wet zone. It is absolutely essential that research should be done on the type of soil, inter-crops, breeding in relation to the dry zone as well. The demonstration farm which was set up under the East Coast Rehabilitation Project at Passikudah is being developed into a sub-Station and already they have carried out a number of experiments which I myself saw during my visit to the station last week.

Increased production has resulted in increased volume of exports last year. In 1982, the export volume was a 43 per cent increase as compared to the previous year. This was possible through the liberalized export policy that was followed by this Government. I was also able to diversify the export of coconut products. I am happy to say that this was achieved in spite of the world-wide recession. In fact, it was only through the increased volume of exports that we could sustain the quantum of foreign exchange earnings, in spite of the low prices obtained in the world market for our coconut products, for example, desiccated coconut which fetched an average price of US\$ 1,051 in 1981 dropped to US\$ 672 in 1982. The same trend continued in the case of the other coconut products.

The drop in prices in the world market coupled with increased production of nuts locally resulted in a downward trend of prices in the local market. In fact, the price of fresh nuts went down to Rs. 650 per 1,000 nuts in March last year and I had to introduce a price support scheme which enabled the millers to buy copra at Rs. 1,400 a candy. The millers were in turn expected to pay at least Rs. 1,000 per 1,000 nuts to the producer. This resulted in an immediate increase in prices of nuts locally. The Coconut Development Authority was requested to buy oil at Rs. 9,500 and the oil that was bought accordingly was sold sometimes at a loss in the world market. I also extended this scheme to the desiccated coconut millers and provided them with Rs. 2,000 per metric ton for each ton of desiccated coconut exported. I am grateful to the Hon. Minister of Finance for providing the necessary funds which enabled the producer to get at least a reasonable price for his produce. I also must mention here that the Hon. Minister of Finance was kind enough to reduce the duties on a number of coconut products which enabled them to become competitive in the world market.

The improved quality of our products also enabled us to increase the volume of our exports, especially in the case of desiccated coconut. Over the last four years we effected numerous improvements to the mills which have resulted in the quality of our desiccated coconut reaching the desired levels.

The fibre mill development programme also continued in spite of the drop in prices in the world market, especially of our mattress fibre. I took a number of steps to cushion the blow of these low prices on the local producer. The duty on mattress fibre and twisted fibre was removed during the course of the last two years. I was able to increase the local floor price of the various fibre products. The price of bristle fibre, which was Rs. 56 per 50 kilogrammes in 1977, is today Rs. 200 per 50 kilogrammes. The floor price of mattress fibre was increased to Rs. 65 per 50 kilogrammes, a price never obtained by the millers. In spite of the world recession, our exports of fibre have dropped by only 3 per cent last year. In 1981, when there was a drop in overseas sales, the Coconut Development Authority instructed shippers to continue to buy fibre and arrange with the Export Development Board to provide loan facilities to shippers. The interest on these loans was met by the Coconut Development Authority. I also propose to provide financial assistance to those who would undertake to go in for finished products. During the last three years we have made substantial headway in exporting finished products made out of fibre.

In last year's Committee stage a number of proposals were made by various hon. Members, some of which I have been able to implement. For example, the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) wanted the overseas prices of desiccated coconut and oil reported by Reuters to be published daily. This is being done by us. He also wanted me to see that the producer co-operatives do

ආනයන හා අපනයන (පාලන) පනත: නියෝග
இறக்குமதி ஏற்றுமதி (கட்டுப்பாடுகள்) சட்டம்: ஒழுங்கு
விதிகள்

IMPORT AND EXPORT (CONTROL) ACT: REGULATIONS

ඩී. බී. විජේතුංග මහතා
 (திரு. டி. பி. விஜேதுங்க)
 (Mr. D. B. Wijetunga)

On behalf of the Minister of Trade and Shipping ;
 I move,

"That the Regulations made by the Minister of Trade and Shipping under Sections 4 (3), 14 and 20 of the Import and Export (Control) Act, No. 1 of 1969, and published in the Gazette Extraordinary No. 234/12 of 3rd March 1983, which were presented on 17.03.1983 be approved.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.
 வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
 Question put, and agreed to.

රජයේ පොහොර නිපදවීමේ
நிதினன සංසථාව: වාර්ෂික වාර්තාව

அரசு உர உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபனம்: வருடாந்த அறிக்கை
STATE FERTILIZER MANUFACTURING CORPORATION: ANNUAL REPORT

ඩී. බී. විජේතුංග මහතා
 (திரு. டி. பி. விஜேதுங்க)
 (Mr. D. B. Wijetunga)

On behalf of the Minister of Industries and Scientific Affairs ;

I move,

"That in terms of Section 14 (3) of the Finance Act, No. 38 of 1971, the Annual Report and Statement of Accounts of the State Fertilizer Manufacturing Corporation being report incorporating the Auditor-General's observations for the year ended 31st December, 1979 which was presented on 11th March 1983 be approved"

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.
 வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
 Question put, and agreed to.

ශ්‍රී ලංකා ආයුර්වේද මාෂධ සංසථාව:
வார්ෂික වාර්තාව

இலங்கை ஆயுர்வேத மருந்துக் கூட்டுத்தாபனம்: வருடாந்த அறிக்கைகள்

SRI LANKA AYURVEDIC DRUGS CORPORATION: ANNUAL REPORTS

ඩී. බී. විජේතුංග මහතා
 (திரு. டி. பி. விஜேதுங்க)
 (Mr. D. B. Wijetunga)

On behalf of the Minister of Health ;

I move,

"That in terms of Section 14 (3) of the Finance Act, No. 38 of 1971, the Annual Report and Accounts of The Sri Lanka Ayurvedic

Drugs Corporation, being reports incorporating the Auditor-General's observations for the year ending 31st December, 1979 which were presented on 17.03.1983 be approved."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.
 வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
 Question put, and agreed to.

ඩී. බී. විජේතුංග මහතා
 (திரு. டி. பி. விஜேதுங்க)
 (Mr. D. B. Wijetunga)

On behalf of the Minister of Health,
 I move.

"That in terms of Section 14 (3) of the Finance Act, No. 38 of 1971, the Annual Report and Accounts of the Sri Lanka Ayurvedic Drugs Corporation, being reports incorporating the Auditor-General's observations for the year ending 31st December, 1980 which were presented on 17.03.1983 be approved."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.
 வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
 Question put, and agreed to.

ආයුර්වේද වෛද්‍ය සභාව: වාර්ෂික වාර්තාව
ஆயுர்வேத வைத்திய சபை: வருடாந்த அறிக்கை
AYURVEDIC MEDICAL COUNCIL: ANNUAL REPORT

ඩී. බී. විජේතුංග මහතා
 (திரு. டி. பி. விஜேதுங்க)
 (Mr. D. B. Wijetunga)

On behalf of the Minister of Health ;

I move,

"That in terms of Section 14 (3) of the Finance Act, No. 38 of 1971, the Annual Report and Statement of Accounts of the Ayurvedic Medical Council, being reports incorporating the Auditor-General's observations for the year ending 31st December, 1981 which were presented on 17.03.1983 be approved."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.
 வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
 Question put, and agreed to.

කමානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

Item No. 9.

லக்ஷ்மீன் சீடனோபி මහතා
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)

No, I think we decided to leave out even Item 8, because we are having the Committee stage tomorrow. Anyway, it is all right.

කමානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

Then Items 9, 10 and 11 will stand down.

கிழிதூதி

புத்திப்போடல்

ADJOURNMENT

பி. சி. வினசெர் பெரேரா மஹா

(திரு. எம். வினசெர் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I move,

“ That the Parliament do now adjourn ”

சுனாச டிசைதிவ கர்வ டி.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மஹா (அந்நகரத்திலே)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்ல)

(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

Mr. Speaker, on the 25th of this month I gave notice of a question pertaining to some information we all got. During the last three months – January, February and March – there has been a lot of interaction between the Ministry of Foreign Affairs and the Embassy of the United States of America in this country with regard to a very important subject, namely “ Voice of America ”, where certain decisions are to be taken in the near future in respect of its activities in this country.

Sir, we all know that “ Voice of America ” is not a new thing; it has been in existence here from 1951. Right throughout these years there have been certain agreements which have been reached and conditions laid down. One of these conditions that were laid down during the time of the SLFP as well as during the previous UNP regimes was that Sri Lanka had the power to vet the schedules of broadcasts that were being done here. Now, this is something we always had. In case “ Voice of America ” broadcast something that would hurt the feelings of some other country, we had a moral obligation to oppose it. It was almost an understanding that “ Voice of America ” would not put over something which would be detrimental to our national interests.

Now, whilst this was going on, last year there was a group of Congressmen and a delegation of Senators who came here. It so happened that I met them, and whilst having a casual discussion I asked them about “ Voice of America ”. Of course, at that time they themselves had raised this matter in their own quarters, and it was said that the Government had a verbal understanding with regard to further facilities. Now, I was wondering what these further facilities were. I was told subsequently that they are going to have a site at Muthurajawela 15 acres in extent and they are going to have a 25 dollar fee per acre and also

two 250-megawatt transmitters and four 500-megawatt transmitters, totalling 2,500 megawatts. Sir, this is a powerful organization now, not the old one we had. Also, they were going to gift to our own SLBC a 250-megawatt transmitter, which totals to about 10 million US dollars. We know that there are certain problems when requests of this nature come.

கிழிதூதி

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! If the hon. Member wants a reply –

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, give me two minutes more. We can go on till 8.30 p.m.

கிழிதூதி

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

But the Minister has to reply ; you cannot go on till 8.30

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I will give him 10 minutes to reply.

கிழிதூதி

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

There is another Member also waiting to raise questions with two Ministers.

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, I have been waiting to ask this, as you are aware. Thank you very much for this time.

Sir, this is a very important matter where Sri Lanka is concerned. We have to be very careful about these matters, because now, as we know, there is this Radio Free Europa in Deutschewelle. I think it comes over from the Seychelles and places like that. I would request the Government not to change this condition, the power of vetting the schedule. In case it comes across, because it is not like the old Voice of America there will be an immediate booster from Sri Lanka – Washington-satellite-Sri Lanka booster. Where will it go ? I know it will not go to the Soviet Union. That will never happen. This will be to the Middle East, India and Africa. Therefore, with the new alignments that we are going to have, with this non-aligned situation – Sir, we are having an aligned

country among non-aligned States; not that it is not happening — if somehow or other some propaganda against another non-aligned State goes out from our country, that will be a very sad situation.

I am very happy that the Hon. Minister has been acting in a very non-aligned manner, I would say, for so long with regard to the Palestian problem and all these problems.

Therefore, please keep this power of temporary suspension of broadcasts in case something goes wrong, in case they are against our national interests. I would like to have the Hon. Minister's final views on this matter. I know there have been some meetings. The ambassador had met him in late February. Exchange of letters may or may not have taken place, but certainly discussions have taken place. We would like to know, on behalf of the country, what the position is.

மா. பே. ஓர்ன்கினை இதை (கடீரீசீ)

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்—ஊர்காவற்றுறை)

(Mr. K. P. Ratnam—Kayts)

Mr. Speaker, I have given notice of two matters. First, I want to raise with the Hon. Minister of Education the question of instructing the Education Services Committee to post all those teachers of my electorate mentioned in my letter No. 18/452 dated 4th October 1982 to the schools in my electorate, especially in the islands which have an acute shortage of teachers.

சபாநாயகரவர்களே, எனது தொகுதி பல தீவுகளைக் கொண்டது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதனால் சென்ற சில ஆண்டுகளாகக் கல்விச்சேவைக் குழுவுடன் நான் போராடி, இங்கே பல கேள்விகளைக் கேட்டு, ஒத்திவைப்பின் போது பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்து சென்ற ஆண்டில் ஆசிரியர் பதிகத்தில் கலாசாலையிலிருந்து வெளியேறிய எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களை எனது தொகுதிக்கு அனுப்பச் செய்தேன். அதனால் எனது தொகுதியிலேயிருந்த ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை ஓரளவுக்குக் குறைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. சென்ற ஆண்டுக் கடைசியிலும் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த 26 பேர்கள் கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை, தலவாக்கொல்லி ஆசிரியர் கலாசாலை, பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை ஆகிய மூன்று கலாசாலைகளிலிருந்து பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினார்கள். அவர்களையும், சென்ற ஆண்டு செய்தது போலவே எனது தொகுதிக்கு நியமிக்குமாறு கல்விச்சேவைக் குழுவைச் சென்ற ஒக்டோபர் மாதமே நான் கேட்டிருந்தேன். அவர்களும் நியமிப்பதாகச் சொல்லிக் காலம் கடத்தியபின்னர், அந்த 26 பேர்களில் ஒன்பது பெண்களை மட்டும் எனது தொகுதிக்கு நியமித்தார்கள்; ஏனையவர்களை நியமிக்கவில்லை. இதனால் அனாதை, நெடுந்தீவு போன்ற தீவுகளில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. வேறு தொகுதியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் அவ்விடங்களுக்குப் போதமாட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களைக்கூட நெருக்கித்தான் அங்கே அனுப்புவது வழக்கம். நான் கேட்டுக்கொண்டவாறு அந்த நியமனங்களைக் கல்விச்சேவைக் குழு செய்யவில்லை. இதை நான் அமைச்சருடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தேன். அமைச்சருட—

* This is to acknowledge the receipt of your letter dated 28th January, 1982, on the above subject and to inform you that the matter is referred to the Secretary, Educational Services Committee."

என்று எனக்கு மறுமொழி எழுதிக் தப்பிக் கொண்டார். அதன் பின் நான் அந்தக் குழுவை நியமித்தவர் என்ற முறையில் அதற்கும் பொறுப்பாக இருப்பவராகிய சனாதிபதி அவர்களுக்கும் இவ்விடயத்தைக் குறிப்பிட்டு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டு தந்தி அனுப்பினேன். சனாதிபதி அவர்கள் உடனேயே எனக்குப்பின்வருமாறு எழுதினார்கள்:

" I write to acknowledge receipt of your telegrams regarding the acute shortage of teachers in the schools in your electorate and to inform you that it has been referred to the Chairman, Educational Services Committee for necessary action..."

அதன்பின் அக்குழுவினர் தலைவரோடு தொடர்பு கொண்டேன். ஆனால், இதுவரை எதுவும் நடக்கவில்லை. ஒன்பது பெண் ஆசிரியர்களை மட்டும் அங்கே அனுப்பினார்கள். இத்தக் கல்விச் சேவைக்குழுச் செயலாளரோடு எந்த நேரத்திலும் தொடர்பு கொள்ள முடியாது. தலைவரோடும் தொடர்பு கொள்ள முடியாது. கல்விச் சேவைக்குழு உண்மையாகச் சேவைசெய்யவில்லை. உதவி செய்யவில்லை. உபத்திரவம்தான் செய்கிறது. ஆதலால், என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த 26 ஆசிரியர்களையும் எனது தொகுதிக்கே அனுப்ப உடன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கல்வி அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். ஏனெனில் அவர்தான் அத்தக் கல்விச் சேவைக் குழுவுக்குப் பொறுப்பாக இங்கே மறுமொழி தருகிறவர்.

கலாசாலையிடு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

We must give the Hon. Minister a chance to reply.

மா. பே. ஓர்ன்கினை இதை:

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்)

(Mr. K. P. Ratnam)

The next question is addressed to the Minister of Food and Co-operatives. It is a very urgent and human question, Sir.

That is, to take immediate action to issue food stamps to all the deserving persons in the revised list already prepared by the AGAs with the help of the Special Services Officers.

கலாசாலையிடு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You have the question. Is that not enough ?

மா. பே. ஓர்ன்கினை இதை:

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்)

(Mr. K. P. Ratnam)

There are a lot of people suffering as result of their not getting food stamps. I want the Minister to expedite the supply of food stamps to the deserving people, Sir.

ஈ. ஐ.

மேலே உள்ளவற்றில் அடங்கியிருக்கின்ற சில சிறிதளவு திருத்தங்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு அறிவிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில திருத்தங்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு அறிவிக்கப்படுகின்றன.

1983 ஏப்ரல் 15 வது பதிப்பு

தொழில்நுட்ப அமைச்சர் அவர்களின் உத்தரவு

குறிப்பு

அங்கத்தினர்கள் இறுதிப் பதிப்பிற்குரிய செய்திகளும் பிழை திருத்தங்களும் அறிக்கையிற்முன்பாகக் குறித்த பிழை திருத்தங்களைக் கொண்ட பிரதியை ஹன்சார்ட் பதிப்பாளியருக்கு

1983 ஏப்ரல் 15 ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமைக்குப்

பிந்தாமற் கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புவதில் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the copy containing the corrections must reach the Editor of HANSARD,

not later than

Friday 15th April 1983

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව ගත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දව ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா: ஹன்சார்ட் அதிகார அலிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சார்ட் தனிப்பிரதி ரூபா 2.50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியிட்டலுவலகம், த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரண்டும் நவம்பர் 30 ந் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.